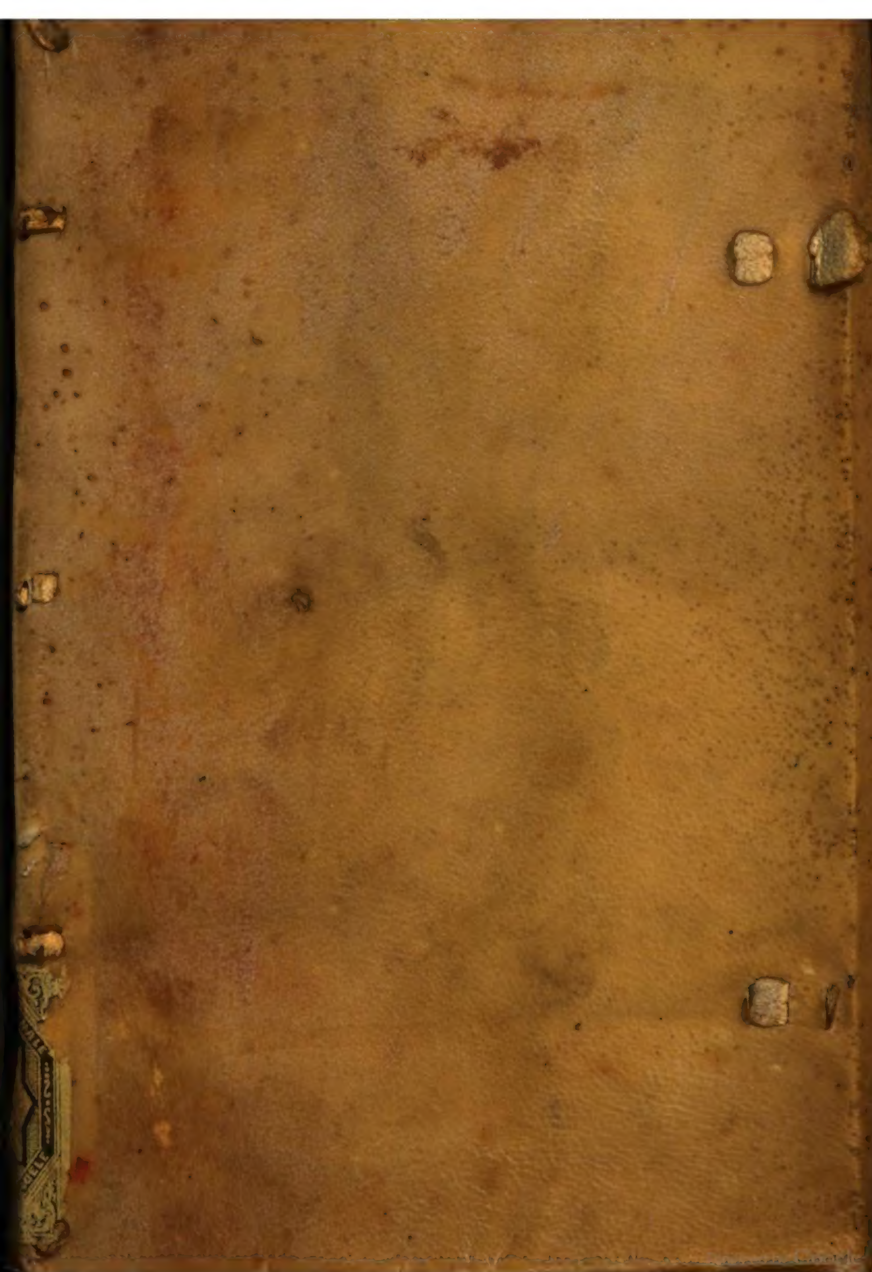

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

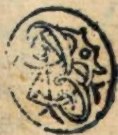
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΟΣ,

διὰ στίχων ἡρωϊκῶν.

Apolinarij interpretatio Psalmorum, versibus Heroicis.

EX BIBLIOTHECA REGIA.

Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχμητῇ.

PARISIIS M. D. LII.
Apud Adr. Turnebum Typographum Regium.
Ex Priuilegio Regis.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΣΟΥΙΔΑ.

Ἀπολινάριος Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν ἐκ Καππαδοκίας θαυμαζομένων· ἐγένετο δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων, καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, καὶ ἄλλων τινῶν. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῷ πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο· καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβοῦς τόμους λ, καὶ δι' ἡρώων ἐπῶν πᾶσαν τὴν τῶν ἑβραίων γραφήν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν γραφὴν ὑπομνήματα. οὗ δέ γε Ἀπολιναρίου καὶ Φιλοστόργιος μνήμην πεποίηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ, καί φησιν, Ἀπολινάριος γὰρ ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας, καὶ Βασίλειος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῷ· σταθμὸς δὲ οὗτος ὁ τόπος ἐπὶ τῆς αὐτῆς Καππαδοκίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προεμάχουν κατὰ τοῦ ἑτεροουσίου, μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ τῆς αἱρέσεως προστάντας, ὡς παῖδα παρ' αὐτοῖς κριθῆναι τὸν Ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθεσαν, καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὁπόσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἔτεινε, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν· καὶ μάλιστά γε αὐτῶν, ὁ Ἀπολινάριος. οὗτος γὰρ δὴ καὶ τῆς ἑβραΐδος διαλέκτου ἐπαΐειν οἷός τε ἦν. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος ἐς τὸν αὐτοῦ τρόπον, ἦν ἱκανώτατος. τῷ μέν γε Ἀπολιναρίῳ τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως μακρῷ ἄριστα εἶχε· Βασίλειος δὲ πανηγυρίσαι,

λαμπρότατος ἦν· πρὸς δέ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ' ἀμφοτέροις ἐξεταζομένῳ μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος· καὶ ἦν εἰπεῖν, Ἀπολιναρίου μὲν ἁδρότερος, Βασιλείου δὲ σταθερώτερος. τοσαύτης δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμεως οὔσης, καὶ τὸ ἦθος οὐδὲν ἧττον οἱ ἄνδρες παρείχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότατον· ὥστε καὶ οἷς ἑωρῶντο καὶ οἷς ἔλεγον, καὶ ὁπόσα γράφοντες διεδίδοσαν, διὰ πάντων ἦγον εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς καθ' ὁπουοῦν αὐτῶν εὐμαρέστερον ἁλίσκεσθαι δυναμένους. ταῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος ὁ Ἀρειανὸς ἔγραψεν.

Ταύτης Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης τῆς γνώμης καὶ περὶ πάντας τοὺς χριστιανοὺς ὑπῆρχεν ἀφορμῆς λαβόμενος, ὅπου γε καὶ μηδὲν ἐγκαλεῖν ἔχων, παραιτουμένοις θύειν ἰσοπολιτίας ἐφθόνει καὶ συλλόγων καὶ ἀγορῶν μετέχειν, καὶ τοῦ δικάζειν ἢ ἄρχειν ἢ ἀξιωμάτων κοινωνεῖν οὐ μετεδίδου. οὐ μὴν οὐδὲ τοὺς αὐτῶν παῖδας συνεχώρει ἐκδιδάσκεσθαι τοὺς παρ' ἕλλησι ποιητὰς καὶ συγγραφέας, οὐδὲ τοῖς τούτων διδασκάλοις φοιτᾶν. ἐλύπει γὰρ αὐτὸν οὐ μετρίως Ἀπολινάριος ὁ σύρος, πρὸς παντοδαπὴν εἴδησιν καὶ λόγων ἰδέας παρεσκευασμένος, Βασίλειός τε καὶ Γρηγόριος οἱ καππαδόκαι παρευδοκιμοῦντες τοὺς τότε ῥήτορας· ἄλλοι τε ἐπὶ τούτῳ πλεῖστοι ἐλλόγιμοι, ὧν οἱ μὲν ἐζήλουν τὰ ἐν Νικαίᾳ δόξαντα, οἱ δὲ ἐκ τῆς Ἀρείου ὥρμηντο αἱρέσεως. ἐντεῦθεν οὖν μόνον δημιουργεῖσθαι τὸ πείθειν οἰόμενος, οὐ συνεχώρει τοῖς χριστιανοῖς ἐν τοῖς τῶν ἑλλήνων ἀσκεῖσθαι μαθήμασιν. ἡνίκα δὴ Ἀπολινάριος οὕτως εἰς καιρὸν τῇ πολυμαθίᾳ καὶ τῇ φύσει χρησάμενος, ἀντὶ μὲν τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, ἐν ἔπεσιν ἡρῴοις τὴν ἑβραϊκὴν ἀρχαιολογίαν συνεγράψατο μέχρι τῆς τοῦ Σαοὺλ βασιλείας, καὶ εἰς εἰκοσιτέσσαρα μέρη τὴν πᾶσαν πραγματείαν διεῖλεν, ἑκάστῳ τόμῳ προσηγορίαν θέμενος ὁμώνυμον τοῖς παρ' ἕλλησι στοιχείοις κατὰ τὸν τούτων ἀριθμὸν καὶ τὴν τάξιν. ἐπραγματεύσατο δὲ καὶ τοῖς Μενάνδρου δράμασιν εἰκασμένας κωμῳδίας, καὶ τῆς Εὐριπίδου τραγῳδίαν καὶ τὴν Πινδάρου λύραν ἐμιμήσατο, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐκ τῶν θείων γραφῶν τὰς ὑποθέσεις λαβὼν τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων μαθημάτων, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐπόνησεν ἰσάριθ-

μοις καὶ ἰσοδυνάμοις πραγματείας, ἤθει τε καὶ φράσει καὶ χαρακτῆρι καὶ οἰκονομίᾳ τοῖς παρ' ἕλλησιν ἐν τούτοις εὐδοκιμήσασιν· ὥστε εἰ μὴ ἀρχαιότητα ἐτίμων οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ συνήθη φίλα ἐνόμιζον, ἐπίσης, οἶμαι, τοῖς παλαιοῖς τὴν Ἀπολιναρίου σπουδὴν ἐποίουν, καὶ ἐδίδασκον ταύτην, πλέον αὐτοῦ τὴν εὐφυΐαν θαυμάζοντες, ὅσῳ γε τῶν μὲν ἀρχαίων ἕκαστος περὶ ἓν μόνον ἐσπούδασεν· ὁ δὲ τὰ πάντων ἐπιτηδεύσας, ἐν κατεπειγούσῃ χρείᾳ τὴν ἑκάστου ἀρετὴν ἀπεμάξατο. οὐκ ἀγεννὴς δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα ἤτοι τοὺς παρ' ἕλλησι φιλοσόφους ἐστὶν αὐτοῦ λόγος, ὃν ὑπὲρ ἀληθείας ἐπέγραψεν, ἐν ᾧ καὶ δίχα τῆς τῶν ἱερῶν λόγων μαρτυρίας ἔδειξεν αὐτοὺς ἀποσυκοληθέντας τοῦ δέοντος περὶ θεοῦ φρονεῖν. τάδε γὰρ ἐπιτωθάζων ὁ βασιλεὺς, τοῖς τότε διαπρέπουσιν ἐπισκόποις ἐπέστειλεν, ἀνέγνων, ἔγνων, κατέγνων· οἱ δὲ πρὸς ταῦτα ἀντέγραψαν, ἀνέγνως, ἀλλ' οὐκ ἔγνως· εἰ γὰρ ἔγνως, οὐκ ἂν κατέγνως. εἰσὶ δὲ οἳ Βασιλείῳ τῷ προστάτῃ τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ ἐκκλησιῶν ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἀνατιθέασι, καὶ οὐκ ἀπεικός· ἀλλ' εἴτε αὐτοῦ, εἴτε ἄλλου ταῦτα ἐστὶν, ἄγασθαι δίκαιον ἀνδρείας καὶ παιδεύσεως τὸν γράψαντα.

Ο τοῦ βασιλέως νόμος, ὃς τοὺς χριστιανοὺς ἑλληνικῆς παιδείας μετέχειν ἐκώλυε, τοὺς Ἀπολιναρίους, ὧν καὶ πρότερον ἐμνημονεύσαμεν, φανερωτέρους ἀπέδειξεν. ὡς γὰρ ἄμφω ἤστην ἐπιστήμονες λόγων, ὁ μὲν πατὴρ γραμματικῶν, ὁ δὲ υἱὸς σοφιστικῶν, χρειώδεις ἑαυτοὺς πρὸς τὸν παρόντα καιρὸν τοῖς χριστιανοῖς ἀπεδείκνυον. ὁ μὲν γὰρ εὐθὺς γραμματικὸς, τὴν ἄπε τέχνην γραμματικὴν χριστιανικῷ τύπῳ συνέταττε, τά τε Μωϋσέως βιβλία, διὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ λεγομένου μέτρου μετέβαλε, καὶ ὅσον κατὰ τὴν παλαιὰν διαθήκην ἐν ἱστορίας τύπῳ συγγέγραπται· τοῦτο μὲν τῷ δακτυλικῷ μέτρῳ συνέταττε· τοῦτο δὲ καὶ τῷ τῆς τραγῳδίας τύπῳ δραματικῶς ἐξειργάζετο, καὶ παντὶ μέτρῳ ῥυθμικῷ ἐχρῆτο, ὅπως ἂν μηδεὶς τρόπος τῆς ἑλληνικῆς γλώττης τοῖς χριστιανοῖς ἀνήκοος ᾖ. ὁ δὲ νεώτερος Ἀπολινάριος εὖ πρὸς τὸ λέγειν παρεσκευασμένος, τὰ εὐαγγέλια, καὶ τὰ ἀποστολικὰ δόγματα ἐν τύπῳ διαλόγων ἔθετο, καθὰ καὶ Πλάτων παρ᾽ ἕλλησιν.

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΨΑΛΤΗΡΑ.

Ψαλμὸς αος.

Δαβὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.

Ὄλβιος ὃς πεπόρευται δυσσεβέων ἐνὶ βουλῇ,
οὐδ' ἴχνος ἐστήριξεν ἀλιτροπάτοισι κελεύθοις,
οὐδ' ὀλοῆς ἕδρῃσιν ἐφίζει λυμαντήρων·
ἀλλ' ἔχει ἠιθέῳ κραδίην συμφράδμονα θεσμῷ,
θεσπέσιον νύκτας τε καὶ ἤματα θεσμὸν ἀείδων.
ἔσσεται οἷά περ ἔρνος ἐφ' ὑδρηλοῖσι κελεύθοις,
καί ἑὸν αἰπόλλον σφέτερον μελιηδέα καρπόν,
νωλεμέως φύλλοισιν ἀκειρεκόμοισι τεθηλός.
πάντα οἱ ἰθύνοιτο κατὰ χρέος ὅσσα τελέσσει.
οὐ τοῖοι γεγάασιν ἀτάσθαλοι, οὔποτε τοῖοι·
ἀλλὰ κόνει ἴκελοι, τὴν ἐκ χθονὸς ὤλεσ' ἀήτης.
τοὔνεκεν εἰς κρίσιν οὐδέποτ' αὖ στήσονται ἀλεῖται,
οὐδ' ἄρ ἁμαρτίνοοι πινυτῶν βουλῇσι δικαίων·
οὕνεκεν εὖ ἀγέων βασιλεὺς πάντων οἶδε δικαίων.
τοὔνεκα δυσσήνων γενεὴ προθέλυμνος ὀλεῖται.

Ψαλμὸς β΄.

Ἐπιγραφῆς ὁ ψαλμὸς εὑρέθη δίχα,
ἠνωμένος δὲ τοῖς παρ' ἑβραίοις στίχοις·
ἀλλ' ὡς δὲ, δευτερεύσει Δαβίδου κρότοις,
ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς κεῖται ταύτης δίχα.

Τίφθ' ὑπεροπλίην κενεόφρονα σύνθετο φῦλα,
καὶ γαίης βασιλῆες ἀολλίσθησαν ἐπίμοι·
καὶ σφέων ἠγερέθοντο δικασπόλοι εἰς ἓν ἰόντες,
παμβασιλῆος ἐοῦ τε κατὰ χριστοῖο θεοῖο.
δεσμοὺς μὲν σπάσομεν, ζυγόδεσμα δὲ ῥίψομεν αὐτῶν.
ὑψιμέδων θεὸς οὐρανόθεν δ' ἐγκλοίασε τοῖσδε,
ἐξαπείζων τ' αὖ μυκτηρίσατ' ἀφραδέοντας.
τῆμος ἀμείλιχα πᾶσι κοτεσσάμενος καταλέξει,
καὶ χόλον ἀμπνείων πραπίδων σύμπαντας ἀτύξει.
αὐτὸς μ' ἡγεμονῆα κατέστησέν τ' ἐπιβήσας,
εὐαγέϊ ἐν ὄρει Σιῶνος ἐμὲ μεγαλίζων,
ἀγγέλλων βασιλῆος ἐφετμὴν οὐρανίοιο·
υἱὸς ἐμοῖο, πατὴρ θεὸς ἤυδα πρός με, πέλεις σύ·
ἤματι προσφάτῳ αὐτὸς σ' εὐδοκίησα γενέσθαι.
λίσσεό μευ, λάχος ὄφρα λάβῃς σὺ διδόντος ἔθνη μου,
καί κε κατασχεσίην σοῦ πείρατα πάνθ' ὑπὸ μήνην·
σιδηρέῃ δ' ἐνὶ ῥάβδῳ τούς δέ γε μηλοβοτήσεις,
καὶ κεραμῆος σκεύη ἠΰτε συντρίψας·
τῆμος δ' οἱ βασιλῆες ἐφημερίων συνίετε·
παιδεύθητε δὲ οἱ κρατέοντες ὑπ' οὐρανὸν ἄκρης·
δείδιτε, δουλοσύνης δὲ κεράσατε χάρμασι δεῖμα·
καί οἱ ἀγάλλεσθε τρομερῇ φρενὶ τέρψιν ἑλόντες.
λάζεσθ' οὖν σοφίης, ἵνα μὴ χώσηται ὁ ἐσσὴν,
εὐσεβέος δ' ἅμα πάντας ἀπορραίσησε κελεύθου.

εὖτε θεοῖο φλογόεντα νόον βαρύθυμον ἐγείρῃ,
πάντες ἅμ' ὄλβιοί εἰσι πεποιθότες αἰὲν ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς γ.

Δαβίδου λυγρὸν πέλε τοῦτο μέλος, ἡνίκα φεύγων
υἱὸν Ἀβεσσαλόνιον, ἑὴν λίπε κοίρανος ἕδρην.

ΔΥσμενέες τί ποθεῖ δὲ περιπλήθουσιν ἐμεῖο,
πολλοὶ δ' ἐχθόμενοί μοι ἀνάρσιοι ἀντιφέρονται,
οὔ τινά μοι ψυχῇ θεόθεν βάζοντες ἀρωγήν.
ἀλλ' ἐμέθεν βασιλεῦ σὺ διηνεκέως προμαχίζοις,
κῦδος ἐμὸν γεγαώς, κεφαλὴν ὑπὲρ αὐχένα τεύχων.
κικλήσκω βοόων, ὁ δ' ἀπ' οὔρεος ἔκλυεν ἁγνοῦ.
αὐτὸς ἐκοιμήθην, κατὰ δ' ἔσχε με νήδυμος ὕπνος,
ἂν δ' ἔστην ὅτ' ἐμῆς βασιλεὺς ἀντέξεται ἀρχῆς.
οὔποτε μυριάδας λαῶν πεφοβημένος εἴην,
αἴ κέ με κυκλώοντες ἐπιβρίσωσιν ὁμαρτῇ.
ἔρχεο, καί με σάω πανυπέρτατε σῶτερ ἐμεῖο,
ὅττι σύ μευ σύμπαντας ἕλες κενεαύχενας ἐχθρούς·
αὐτὰρ ἁμαρτινόων ὀλοοὺς συνέαξας ὀδόντας.
σεῖο φάος βασιλεῦ σέο τ' εὐλογίην πόρε λαῷ.

Ψαλμὸς δ.

Τέτρατος ἐκ μελέων Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

ΕΥδοκίης ἐμέθεν θεὸς ἔκλυεν εὐξαμένοιο·
στεινομένῳ δ' ἐπέκλυε, θοῶς δ' ἀπάλαλκεν ἀνίην·
ἵλαθι, καί μευ ἄναξ ἐπικέκλυθι εὐχωλάων.
ἀνέρες, ἐς τί πόσον τρέφετε βαρυπήμονα θυμόν,
ἐς τί φίλην ματίην, καὶ ψεύδεα πάντα τίθεσθε.
πῶς δ' ὅσιον φράζεσθε ἄναξ ὃν ἔφηνεν ἀγητόν·
αὐτὸς ἐπουράνιός μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσει.

μῆνις ἀτασθαλίης προφερεστέρη ὔμμι τετύχθω·
φράζεσθ᾽ ἐν λεχέεσσι φίλου μελεδήματα θυμοῦ.
ἐλπὶς ὁμοῦ καὶ θῦμα δίκης βασιλῆα γεραίροι.
πολλοὶ φασὶ, τίς ἄμμι φερέσβιον ὄλβον ὀρέξει·
ἄμμι τὲ τέκμαρ τὸ χρύσεον σεῖο φέγγος ὀπωπῆς,
εὐφροσύνην κραδίῃ δωρήσαο πᾶσαν ἐμεῖο.
ἐκ σίτου γλυκεροῖο, καὶ ἐκ λαθικηδέος οἴνου,
ἔκτε φερεζώοιο βίης ἔπλησεν ἐλαίου·
εἰς ἓν ἐν εἰρήνῃ καταλέξομαι ὕπνον ἀμέλγων,
οὕνεκ᾽ ἐπ᾽ ἐλπωρῇ με μάκαρ καὶ μοῦνον ἐρείδεις.

Ψαλμὸς ε΄.

Κλῆρον λαβούσης πέμπτον εἰς τέλος μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν εὐφήμῳ βοῇ.

Μύθων ἡμετέρων πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
αὐδῆς μευ ξύνες ὦκα, ἐρῶ δ᾽ ἐπιδέρκεο φωνῆς·
αὐτὸς ἄναξ θεὸς, αὐτὸς ἐγὼ δέ σε λίσσομαι αἰεί.
ἡμετέρης ἠῶθεν ἄναξ ἐπακούσεται αὐδῆς·
ἐξ ἠοῦς ἀναφανδὰ παρεσσομένῳ προφανείης·
οὕνεκεν ἀμπλακίην ἐθέλων θεὸς οὔποτ᾽ ἐτύχθης·
οὐδέ τις ἐνναέτης παρὰ σοὶ κακομήχανος ἔσται,
οὐδέ τευς ἀθέμιστος ὁμέστιος ἔσσετ᾽ ὀπωπῆς.
ἐργατίνας ἔστυξας ἀλιτροσύνης ἅμα πάντας·
γλώσσης ψευδαλέης ὀλετὴρ ἐν πᾶσιν ἐτύχθης·
ἐχθαίροι δολόεντα καὶ ἀνδροφόνον θεὸς ἄνδρα.
αὐτὰρ ἐγὼ σεῖο δῶμα τεῷ μετελεύσομαι οἴκῳ,
δειμαλέος δὲ σέθεν καθαρὸν προσπτύξομαι ἱρόν.
σεῖο με ἡγήσαιτο δικαιοσύνη, χάριν ἐχθρῶν
ἡμετέρην ἴθυνον ἐπ᾽ ὄμμασι σοῖσιν ἀταρπόν.
οὐ γὰρ ἀληθείην ποτ᾽ ἐπὶ στόματος φορέουσι·

τῶν δὲ βαρύζηλοι κραδίαι γεγάασι μάταιαι·
λαιμαγίη δ' οἰχθέντι τάφῳ παρομοίϊός ἐστι,
καὶ γλώσσῃ δολεροῖσιν ἀεὶ μεμελήατο μύθοις.
κρῖνον ἄναξ· βουλέων δὲ κακῶν ἀπὸ πάγχυ πέσοιεν,
καί κε κατὰ πληθὺν σφετέρων χάειν ἀμπλακιάων
κτήσιος ἐξελάοιντο, τεὴν ἐρέθοντες ἐρωήν.
σοὶ μὲν ἐπιτυχόμενοι βασιλεῦ κεχαροίατο πάντες·
κεῖνοι μὲν κεχάροιντο, σὺ δ' οἰκήσειας ἐν αὐτοῖς.
οἱ δ' ἀγαπαζόμενοι τεὸν οὔνομα καυχήσονται,
ὅττι δικαιοσύνης ὑποφήτορα φῶτα γεραίρεις.
ἡμέας ἐστεφάνωσας ἅτ' εὐδοκίης κλυτὸν ὅπλον.

Ψαλμὸς ϛζ.

Ἕκτον ἄναξ μελέεσσι φίλοισι Δαβίδος ἄεισε,
μείλιχον ὀγδοάτης ἀμφὶ μέλος λιγυρόν.

ΜΗ με τεὸς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
ἀλλ' ὀλιγηπελίην βασιλεῦ ἐλέησον ἐμεῖο·
ἔσσο μοι ἰητήρ, ταράχου δέ μευ ὀστέα παῦσον,
καὶ ψυχήν, ἣ πολλὸν ἀτυζομένη δεδόνηται.
καὶ σὺ μάκαρ κοτέων εἵως πότε μῆνιν ἀέξεις.
λῦσον ἐμήν, μεταθεὶς πρότερον κότον, ἦτορ ἀνάγκης,
ῥῦσαι παμβασιλεῦ ἐλέητύος εἵνεκα σεῖο.
τίς γὰρ ἐπιμνήσαιτο σέθεν θανάτοιο πεδηθείς·
τίς δέ τοι εἰν ἀΐδαο βοὴν εὔφημον ἀείσαι.
ἔμπα γεμὴν ἐμόγησα περὶ στοναχῇσιν ἐμῇσιν·
αἰεί μευ κατὰ νύκτα σαόφρονα λέκτρα λοέσσω,
δάκρυσιν ἡμετέροισιν ἐννέα δέμνια τέγξω.
μήνις ἐπιβρίσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν·
γηραλέος γενόμην μετὰ δυσμενέεσσιν ἐμοῖσιν.

ἐργατῖναι χάζεσθε ἀτασθαλίης ἀλεγεινῆς·
οὕνεκά μευ κλαυθμοῖο βοῆς ἐμὸς ἔκλυεν ἐσθλήν.
αὐδῆς ἡμετέρων θεὸς ἔκλυεν ἀσχαλάων·
ναὶ τὴν ὑπέδεκτο θεὸς πανυπέρτατος εὐχήν.
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἐμοῖς ταραχός τε τετύχθω·
αἶψα μάλ' αἰσχυνοίατο μεταστρεφθέντες ὀπίσσω.

Ψαλμὸς ζ'.

Χουσὶ πάρος Δαβίδην ἐφύβρισεν, αὐτὰρ ὁ μεμφθεὶς,
ποιμένι σημήεντι φίλοις παρακάτθετο μύθοις·
ἔμπα γε μὴν βασιλῆος ὅδ' ἔπλετο ἕβδομος ὕμνος.

Θάρσυνος ἠπωρῇ βασιλεῦ σέο πάντοτ' ἐτύχθην·
ἐκ πάντων λίτομαί σε διωκόντων με σαώσοις,
μή ποτ' ἐφαρπάξειε λέων ἐμὸν οἷά τις ἦτορ,
πάμπαν ἀλάλκοντος, καὶ ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
ἀλλ' εἰ τοῖον ἔρεξα τό περ σέο μῆνιν ἐγείρει,
ἔργμασιν εἰ στυγεροῖσι φέρω κατὰ χεῖρας ἀθέσμοις,
εἴ γε κακῶν ῥεκτῆρα κακῶς ἐπάρηξα καὶ αὐτὸς·
δυσμενέων ἀπάρηκτος ἐμὴν ἄπο πάγχυ πέσοιμι,
καί μευ ἕλοι ψυχὴν ἠόων κατὰ δήιος ἀνήρ,
καί μευ ἐπιστείβοι βίοτον χθονὶ ποσσὶν ἑοῖσι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐμὸν κονίῃσι μιήνοι.
ἀλλὰ κοτεσσάμενος βελαρῶν ἀνεγείρεο θώκων,
καί μευ ὀλομένων ἐπαείρεο πείρασιν ἐχθρῶν.
στῆσον ἐφημοσύνῃσιν ἀνέγρεο κάρτος ὀπάζων,
πᾶσα δὲ κυκλώσειεν ὁμήγυρις ἀμφί σε λαῶν·
ἧς μάκαρ ἡγήσαιο μετήορος ὕψος ἀερθείς.
αὐτὸς δ' ἂν ἄναξ λαοῖσι δικασπόλος ἔσσεαι αἰεί.
εὐδικίης κατὰ θεσμὸν ἐμῆς βασιλεῦ με δικάζοις·

καὶ φρενὸς ἡμετέρης ἀγαθῆς ἐπιείκελα τεύχοις.
ἀμπλακίης τέλος ἔσται, ἐπιθύνοις δὲ δίκαιον.
νεφροὺς καὶ κρύφια κραδίης μυχὰ μοῦνος ἐλέγχοις.
ὡς ὁσίην μοι ἄναξ ἐπαρηγόνα χεῖρα φυλάσσῃς,
πάντοτε ῥυόμενος μερόπων ἰθύφρονα φῦλα.
αἰὲν ἄναξ ὅσιός τε θεμιστοπόλος τε περίφρων,
καὶ σθένει κρατερὸς καὶ ἀνεξίκακον λάχε θυμὸν,
οὐ δεδαὼς τρηχεῖαν ἑκάστοτε μῆνιν ἐγείρειν.
παύσασθε πρὶν ἄορ ταναὸν θήγοιτο φαεινὸν,
καὶ τόξον τανύσειεν· ἑτοιμότατον γὰρ ἐτύχθη·
ὅπλα γὰρ οὐλομένου θανάτου τέκτηνεν ἐπ' αὐτῷ·
τοῖσι δὲ καρφομένοις εἰργάσατο πικρὰ βέλεμνα.
δέρκεο νῦν ὠδῖνος ἑῆς ἀθέμιστον ἔργον·
κύσατο μὲν μόχθον, τέκε δ' ἀμπλακίην ἀλεγεινήν.
χάσμα μέγ' ἐξώρυξε, κακῇ δ' ἔσκαψε μενοινῇ·
ἀλλ' εἰς ὅν περ ἔτευξε πέσοι κακοεργέα βόθρον·
κὰκ κεφαλῆς οἱ ἄλγος ἐπιστρέψειεν ἑτοῖμον,
καί οἱ ὑπὲρ κορυφῆς ἐπιβήσεται ὕβρις ἀεικής.
εὐδικίης βασιλῆος ἐπάξιον αἶνον ἀείσω·
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυρῇ φόρμιγγι βοήσω.

Ψαλμὸς η.

Δαβίδου λιγυαῖος ὅδ' ὄγδοος ὕμνος ἐτύχθη.

Ἄφθιτε νωϊτέρης βιοτῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.
καί τοι ἀειπρεπὲς εὖχος ὑπέδραμεν οὐρανὸν αὐτόν·
ἐκ στόματος βρεφέων ὅθεν ἤνυσας αἶνον ἑτοῖμον,
πευκεδανῶν ἄχεάν τε πάτερ σθένεν εἵνεκεν ἐχθρῶν,
ὄφρα κεν ἐχθρὸν ὁμοῦ καθέλοις, καὶ ἀμύντορα λύσσης.
ὄψομαι οὐρανὸν εὐρὺν ὃν ἥδρασε δάκτυλα σεῖο,

ἄστρα τε καὶ μήνην οἷς πυθμένα θήκαο χερσί.
τίς γὰρ ἔην ἄνθρωπος, ἐπεὶ μιμνήσκεαι αὐτοῦ·
ἢ παῖς ἀνθρώπου, ὅτι οἱ καὶ ἐπίσκοπος ἐσσί;
μείονά μιν ποίησας ἐπουρανίων στρατιάων·
ἀμφιπεριστέψας καὶ κύδεϊ καὶ γεράεσσιν·
ἔργα τεῶν ἔστησας ἐπιθύνειν παλαμάων.
πάντα δέ οἱ θαλεροῖσιν ἄναξ ὑπεθήκαο ποσσίν,
ἀγρονόμοις τε βόας, καὶ εἰροπόκων γένος οἰῶν,
ὅσσα τε καρποτόκον πεδίον καταβόσκεται ἄγρια,
αἰθέριά τε πετεινά, καὶ ἰχθυόεντα γένεθλα,
ὁππόσα ποντοπόροις παρεπιστείβουσι κελεύθοις.
ἄφθιτε νωϊτέρης γενεῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.

Ψαλμὸς θ΄.

Δαβίδου κρυφίων, χάριν υἱέος ἄφθιτος ὕμνος.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
ἔργα σέθεν θνητὰ ἀπερφραδέως ἀγορεύσω.
ἐν σοὶ εὐφροσύνην ἐρατὴν τε χάρμα πελάσσω.
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω,
δυσμενέος κακότητι μεταστρεφθέντος ὀπίσσω.
αὐτὰ καταφθείροιντο τεῶν κεκμηότες ὄσσων.
οὕνεκά μευ κατὰ θεσμὸν ἐπίσσαο λωβητῆρας,
ἀρχὲ δικαιοσύνης βελαρῶν ὑπερέζεο θώκων.
ἔθνεσιν ἠπείλησας, ἄφαρ δ' ἐξέφθιτ' ἀλείτης·
οὔνομα δ' ἐν πάντεσσι διαμπερὲς ἠμάλδυνας.
ἔφθιτο δυσμενέος τεύχεα, πόλιάς τ' ἀλάπαξας.
σὺν πολλῷ δ' ὁμάδῳ μνημήιον ὤλετο πάντη·
αὐτὰρ ἐπουράνιος βασιλεὺς μάλα πάντοτε μίμνει.
εὐνομίῃ στήριξεν ἑὼ πανυπέρτατον ἕδρην·

ὄφρα διακρίνειε δίκῃ κλυτὰ πείρατα γαίης,
καὶ σφετέροις λαοῖσι δίκην ἰθεῖαν ὀρέξοι.
ἀθάνατος θεὸς ἐστὶ δύης ἀνάπαυμα πενιχροῦ,
ἐν δὲ βαρυφροσύναις ἐπιτάρροθος ἄρμενος ἔστι.
ἐλπὶς ἔφυ πάντεσσιν, ὅσοι μάθον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκεν οὐ προλέλοιπας ἐελδομένοις σέο ποιμήν.
ἐνναέτην Σιῶνος ἀεὶ φορμίζετ' ἄνακτα·
πρήξιας ἀθανάτου πυκινοῖς ἀγγείλατε δήμοις·
ὡς σφέων ἐμνήσθη φθιμένων διζήμενος αἷμα,
οὐδὲ βοῆς δειλῶν ἐπελήσετο πάγχυ πενιχρῶν.
ἀνδρομένην ἐλέησον ἐμὴν δηΐοις ἀπερύκων,
αὐτὸς ἀνυψώσων με καὶ ἐκ θανάτοιο πυλάων,
πάντα πύλαις Σιῶνος ὅπως τεὸν αἶνον ἀείσω.
γηθήσω μάλα σῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς·
ἔθνεα δυσφροσύνῃσιν ἐπεστρώθησαν ἑῇσιν·
ἣ δὲ πάγη κρύπτεσκον, ἑὴ ξυνεέργετο πέζα.
τεύχων εὐθυδίκης βασιλεὺς ἀρίδηλος ἐτύχθη·
ἀμφ' ἔργοις παλάμης σφετέρης πεπέδηται ἀλιτρός.
εἰς ἀΐδην παλίνορσοι ἀποστρέψουσιν ἀλεῖται,
ἔθνεα πάντα θεοῖο λελησμένα αἰὲν ἐόντος.
οὐ γὰρ ἄναξ πτωχοῖο διηνεκέως λελάθοιτο,
οὐδέ ποτ' ἀδρανέων στερρὴ διαμείβεται ἐλπίς.
ἔρχεο, μηδὲ βίῃ κρατέων ἄνθρωπος ἀνάσσοι·
φῦλα διακρίνοιτο τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων.
στῆσον ἄναξ ἀγαθὸν θεσμογράφον ἄλλον ἐπ' αὐτούς·
ἔθνεά τοι γενεῆς βροτέης ἴσωσιν ἐόντα.
τίπτ' ἐπιδευομένων πανυπέρτατε τηλόθεν ἔστης,
πειρομένων ἐπίκουρον ἀτημώρησας ὀπωπήν;
πτωχὸς ὑπερβασίῃ φλέγεται κακοεργέος ἀνδρός·
βουλῇσιν φθινύθουσιν ἑαῖς ἀλιτήμονες ἄνδρες.

ἵμερον εὖ μάλα πάντες ἐπευφήμησαν ἀλιτροῦ,
καὶ μύθοις ἀθέμιστον ἀρειοτέροις ἐνέπουσι.
θυμὸν ἀειζώοντος ἀτάσθαλος ὤρορ' ἄνακτος,
ἄπλετα λυσσώων οὐ δίζεται, οὐδ' ἐρεείνει,
οὐδὲ θεὸν βλεφάροισιν ὑπερφιάλοισι δοκεύει.
πάντοτε δ' ἀτραπιτοῖσιν ἐλεγχίστοισιν ὁδεύει.
ὀφθαλμοῖς σφετέροισι τεοὺς ἠρνήσατο θεσμούς.
ἄρξει δυσμενέων γεγαὼς κακοεργὸς ἁπάντων.
σκέψατο γὰρ πραπίδεσσι μένειν κακότητι πεποιθώς.
ῥηϊστοιο δόλου τε ἀρῆς στόμα τοῖο βέβυσται,
γλῶσσαν ἀεὶ δολόεσσαν ἔχει περίφορτον δύης·
ἕζεται ὁρμαίνων λόχον αἰφνιδίοιο θοώκοις,
βουλαῖς κρυπταδίῃσιν ἀναίτιον ἐξεναρίζων·
αἰεὶ δ' ὀφθαλμοῖσι περιδέρκεται ἄνδρα πενιχρόν.
ὡς δ' ὀλοὸς ξυλόχοισι λέων κακὰ μήδεα πέμπει,
θᾶσσον ὅπως ἐλεεινὸν ἐφαρπάσσειε περιΐκτην,
βουλῆς ἁρπαλέης ἵνα μιν μέλπηθρα τελέσσῃ,
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι κακὸν καὶ ἀγήνορα τεύξῃ.
ἀλλὰ πέσοι κεκυφὼς πρὶν ἄναξ κλήζοιτο πενιχρῶν.
εἶπε γὰρ ἀρχαίων ἀμνήμονα μῆτιν ἄνακτος,
καί οἱ ἀπεστράφθαι πανδερκέα πάμπαν ὀπωπήν.
ὄρσεό μοι βασιλεῦ, παλάμην δ' ὕψισον ἄειρον,
μηδὲ βοῆς μογερῶν ἐπιλήθεο πάγχυ πενιχρῶν.
τίπτε κακορρέκτης ἐρέθει θεὸν αἰὲν ἐόντα.
εἶπε γὰρ ἐν στήθεσσιν ὅτ' οὐκέτι δίζεται ἐαστήν.
εἰσορόας ὅτι μόχθον ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἀέξεις,
ἰσχανόων παλάμῃσιν ἑλεῖν ἀέκοντας ἀνάγκῃ.
μὴ γάρ σοι προλέλοιπεν ἄναξ ἀχρήμονα φῶτα,
ἢ πάρος ὀρφανικῶν ἐπιτάρροθος αὐτὸς ἐτύχθης;
φωτὸς ἄναξ κρυεροῖο βραχίονα λεπτὰ κεάσσεις.

οὐδὲ τέλος κακίης γέ τις διζήμενος εὕροι.
ἀλλὰ θεὸς μετὰ πᾶσι διηνεκέως βασιλεύοι·
φῦλα κακοφροσύνης σφετέρης ἀπολοίατο γαίης.
ἀδρανέων θεὸς αὐτὸς ἐπεκρήηνεν ἐέλδωρ·
τὴν δέ γ' ἑτοιμότατον κραδίης πόθον οὔασιν ἔγνω·
ὄφρα κεν ὀρφανικοῖσι καὶ ἀκληέεσσι δικάζοις,
ἀνθρώπων ἵνα μή τις ἔχῃ μεγαλαυχέα γῆρυν.

Ψαλμὸς ι.

Δαβίδου δέκατος πολυάρητος πέλει αἶνος.

Πῶς ἐρέει τις ἐμεῖο θεῷ ἐπιθαρσέα θυμὸν,
σχεδὸν ὀρεσσιβότοισιν ὅπως βρώσκοντα νομῇσι.
τόξα κακοὶ τανύουσι, βέλεμνα δὲ θέντο φαρέτρῃ,
ἰθυνόοις ὀρφνῆθεν ὀιστεῦσαι μεμαῶτες·
ἀφραδίῃ καθελόντες ἅπερ τεκτήναο ποιμήν.
ἀλλὰ τί ὅσιον ἔρεξε θεῷ μεμνημένος ἀνήρ·
νηῷ παμβασιλεὺς πολυκυδήεντι ἀνάσσων,
οὐρανὸν ἀστερόεντα λαχὼν ὑψαύχενα θῶκον,
φῶτα μετ' ἀκτέανον πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνων·
καὶ βλεφάροις βροτέης γενεῆς διζήμενος ἔργα.
αὐτὸς ἄναξ ἀγαθόν τε καὶ οὐλοὸν ἄνδρα δικάζει.
ὃς δ' ἄδικον φιλέει, ψυχῆς ἔθεν ἐχθρὸς ἐτύχθη.
οὐρανόθεν χαλεποῖς λῖνα φθισίμβροτα πέμπει·
πῦρ, θεῖόν τε ὁμοῦ, καὶ ἀμειδέος ἆσθμα θυέλλης,
σφωΐτερον πέλεται πολυπήμονος αἶσα κυπέλλου.
ὅττι δίκαιος ἄναξ, μάλα τ' εὐδικίην ἀγαπάζει.
καί οἱ ἀεὶ ἰθεῖαν ὁδὸν θήσαντ' ὀπωπή.

Ψαλμὸς ια.

Ἑνδέκατον Δαβίδος ἐς ὀγδοάτην ἔφατ' ἠώ.

Μοῦνε σάω με, ὅσιον γὰρ θ' ἅδην ἔφθιτο φῦλον.
ἔργα δ' ἀληθείας μεροπηΐδος ὤλετο ῥίζης.

μύθοις μαψιδίοις ἕτερον προσέειπεν ἕκαστος,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο δόλοις φρεσὶ μητιόωντες.
ἐξολέσοι θεὸς αἶψα δολόφρονα χείλεα πάντα,
καὶ μεγαλαυχέα γλῶσσαν ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
πάντας ὅσοι γλώσσῃσιν ἀνηέρθησαν ἑῇσι,
καί σφισιν ᾠήσαντο φέρειν ἐπὶ χείλεσιν ἔργα,
τίς βροτὸς ἐξ ὑμέων βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
εἵνεκεν ἀκλεανῶν μογερῶν στοναχῆς τε πενιχρῶν,
αὐτὸς ἀναστήσεσθαι ἄναξ ἐπένευσε κραταιός,
θήσεσθαί τε φόως ἀναφανδά τε φέγγει ῥέξαι.
μῦθοι θεσπέσιοι, μῦθοι γεγάασιν ἄθικτοι,
ἀργύρῳ ἰσόμοροι φλογερῇ δμηθέντι καμίνῳ,
μοίραις πλειοτέραις κεκαθαρμένῳ ἔφθ' ὑπὲρ αἶσαν.
ἀλλ' ἡμέων ἐν πᾶσι φύλαξ φρουρός τε φανείης,
ἔνθεν ἄναξ καὶ μέχρις ἀπερμάντοιο βιώτης.
ἄστρασιν εὐκύκλοιο δόλου στίχουσιν ἀλεῖται,
ὡς ἀγαθὸς μερόπων γενεὰς ὥρῃσιν ἀέξεις.

Ψαλμὸς ιβ΄.

Δαβίδου κρατεροῖο δυωδέκατος πέλεν ὕμνος.

Τίπτε πόσον μεγαλωστὶ λελασμένος ἔπλευ ἐμεῖο.
μέχρι τίνος βασίλειαν ἀποστρέψειας ὀπωπήν·
μέχρι τοῦ ἡμετέρῃ μηδέα φρενὶ μέρμερα πάσσω,
ὠδίνων προσεπίδεσσιν ὁμοῦ νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
μέχρι τοῦ ἐχθρὸς ἐμεῖο καρήατος ὑψόθι θείνει.
ἀλλ' ἐπιδέρκεο θᾶσσον, ἐμῆς τ' ἐπικέκλυθι φωνῆς·
δὸς φάος, ὄφρ' ὕπνον προφύγω θανάτοιο τοκῆα,
ὄφρα μὴ ἐχθρὸς ἐμὸς μέγ' ἐπεύξεται, ὥς με δαμάσ-
αἴ κεν ὀρινοίμην, κεχαροίατο δήϊοι ἄνδρες· (σας·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἐλπίδι χαίρω.

ἀέποτε γηθήσαιμι μετὰ φρεσὶ σῇσιν ἀρωγαῖς.
εὐεργέτῃ βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω,
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυροῖς μελέεσσιν ἰλώω.

Ψαλμὸς ιγ´.

Δαβίδου σθεναροῦ τρεισκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

Οὐκ ἔστι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων·
αἴσχεα τεκταίνων στυγερὸς καταφαίνεται ἔργοις.
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
ποιμὴν οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάσσατο φῦλον,
ὀψόμενος τίς ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμῇ δεδμήατο λώβῃ·
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
τῶν δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφραδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες, ὅπως εὐήθεα σῖτον.
ἀφραδέως ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι·
δειμαίνεσκον ἄδην ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὡς θεὸς ἐν μέσσῃσι δικαιοτάτῃσι γενέθλης.
ἀκλεαίνων μή μοι τὶς ἀτιμήσειε μενοίνας,
οὕνεκεν ἀθάνατος κείνων θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη.
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίρροθον Ἰσραήλῳ,
λαοῦ ὅταν στρέψῃ θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιον Ἰσραῆλος.

Ψαλμὸς ιδ´.

Δαβίδου πινυτοῦ δέκατος καὶ τέτρατος ὕμνος.

Τίς κλισίῃς ἄφθαρτε παραυλίσσοιτο τεῇσιν,
ἢ σέο ναιετάοι τίς ἐπ' οὔρεος ἀχράντοιο.
εὐδικίῃ καὶ ἀκηρασίῃ μεμελημένος ἀνὴρ,
στήθεσιν εὐαγέεσσιν ἀεὶ νημερτέα βάζων,

ἐκπάγλως δολερῆς στυγέων ὑπεδήματα γλώττης·
ὃς κακὸν οὐ τέκτηνεν, ἑῷ δ' ἔρραψεν ἑταίρῳ.
οὐδὲ κακοῖς νείκεσσιν ὀνειδείοισι θυραῖον.
μωμητὸν βασιλῆϊ κακορραφὲς ἔπλετο φῦλον.
τοῖς δ' ἄρα δειμαίνοισι θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζοι.
ὃς δέ κέ που ὀμόσσῃ καὶ ὅρκια πιστὰ φυλάξοι,
μηδὲ τόκον δυσάλυκτον ἑαῖς παλάμῃσιν ἀγείρῃ,
μηδὲ δίκῃ βλάψειεν ἀναίτιον ἀντί ῥα δώροις·
οὔποτ' ὀρινθείη τρομέων βιότοιο θυέλλας.

Ψαλμὸς ιε΄.

Δαβίδου χαρίεντος ἐπὶ στήλης ἐριτίμου,
πρὸς δεκάτῳ πέμπτον τοῦτο μέλος λιγυρόν.

Ἄφθιτε φρούρησόν με, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, σύ μευ θεὸς ἔπλεο μοῦνος.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρων ἀγαθῶν ἐπιδεύεαι αὐτός.
θηητὴν ὁσίων χθονίοις ἀνέφηνε γενέθλην·
παρθέμενος πινυτῆς τε μετὰ σφίσι μήδεα θυμοῦ.
ἀδρανίαι πληθοῦσι, καὶ ἐν σφίσιν εἰσὶ ταχεῖαι.
ἀνδρῶν δυσσεβέων ταχιναὶ βεβρίθασι νοῦσοι.
νόσφι φόνων ἀδίκων, κλισίας σφέων ἐς ἓν ἀγείρων
οὐνόματ' ἐκ πραπίδων ἢ χείλεσι μνήσομαι αὐτῶν·
αὐτὸς ἄναξ κλῆρος καὶ ἐμοῦ πέλει αἶσα κυπέλλου.
αὐτὸς ἐμοὶ βασιλεῦ ζωαρκέα κλῆρον ὀπάζων.
σχοινοί μοι κρατεροῖσιν ἐφορμήθησαν ἐπ' ἔργοις.
καὶ γὰρ κλῆρος ἐμὸς κρατερὸς καὶ πιστὸς ἐτύχθη.
μήπος αἰνήσω πινυτῆς βασιλῆα δοτῆρα,
παννύχιος νεφροῖσιν ἐφ' ἡμετέροις ἐδαμάσθην.
αἰὲν ἀλεξητῆρα θεὸν ποτιόσσομαι ἄντην,
δεξιτερῆς προπάροιθεν ἐμοῦ πέλει, ὥς κέ μ' ἐρείδοι.

τοὔνεκεν ἰάνθη κραδίη γήθησέ τε γλῶσσα·
ἀτὰρ δέμευ ἀμπαύσει τὸ φίλον δέμας ἐπ' ἐλπίδι χαῖρον·
οὕνεκεν οὐ ψυχὴν ἀΐδη λείψας ἐμοῖο·
οὐδ' ὅσιον φθαρτοῖς ἀναρίθμιον ἀνδράσι θήσεις.
ἀλλ' ἀγίος σήμηνας ἐμοὶ βιότοιο κελεύθους·
εὐφροσύνης με μάκαρ πλῆσον μετὰ σεῖο προσώπου·
δεξιτερῇ σέο, τέρψις ἀειζώουσα πέλονται.

Ψαλμὸς ιζ.

Εὐχὴ Δαβίδου ἑκκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

Κλῦθί μευ εὐδικίης πανυπέρτατε δῶτορ ἐάων,
ἱκεσίῃσί τε ὄμμα μάκαρ πανύστας ἐμῇσι·
κέκλυθι νωϊτέρης δολεροῖς οὐ χείλεσιν εὐχῆς.
ἐκ σέθεν εὐθέσμοιο δίκης τέλος ἄμμι φανείη.
ὄμματά μευ δέρκοιντο τὴν ἰθεῖαν ἀταρπόν.
ἔγνως με κραδίην, δεδαὼς δ' ἐσκέψαο νυκτὸς
καί με διοπλεύων καθαρὸν πυρὶ πολλὸν ἐφεῦρες·
ἔργοις ἀνδρομέοις ἵνα μὴ στόμα πάγχυ μιήνω,
σῶν χάριν ἀπείπτοις ἐπέων ἐφύλαξα κελεύθοις.
ἴχνεσι σοῖς ἀγαθοῖς τὸ ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδοις,
ὄφρα κε ῥιζωθέντες ἐμοὶ πόδες ἄτρομοι εἶεν.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα φίλης δέ μευ ἔκλυες αὐδῆς.
κλῖνον ἐμοὶ τέον οὖας, ἐμεῖο δ' ἐπικέκλυθι μύθων.
θηητὴν ἀνάφαινε τὴν οἰκτίρμονα βουλὴν,
ῥυόμενος σύμπαντας ἐπ' ἐλπομένους σέθεν ἀλκῆ.
ἐκ τῶν, οἳ μεμάασιν ἐελδαίνειν σὸ χέρι,
εἶά περ ὀφθαλμοῖο μάκαρ γλήνην με φυλάσσοις.
σεῖο πολυζήλων σκέπαι πτερύγων με πυκάζοις,
ἐξ ἀνδρῶν ἀνόμων, οἵ μοι κακότητα τέλεσσαν.
ἐχθροὶ θυμὸν ἐμεῖο περισχόωντες ἔρυκον,

ἀπρήκτοιο κόρυς σφετέρην συνέεργον ὀιζυῖ
ᾧ στόματι κρυόεσσαν ὑπὲρ βασίλην κατέλεξαν.
εἴ με ποτ' ἐξελάοντες, ἐκυκλώσαντο μολόντες·
ἐν γαίῃ κατέπηξαν ἐπικλίναντες ὀπωπήν.
ὡς δὲ λέων μεθέπεσκον ἑτοιμοτάτην ἐπὶ θήρην,
εἰσάμενοι σκύμνῳ σκοτίον λόχον ἀμφιέποντι.
ἔγρεο, καὶ φθάμενος χθονὶ κάββαλε γούνατα λύσας·
δυσσεβέος μάλα θυμὸν ἀφαρπάξειας ἐμεῖο·
φάσγανον ἀμφήκες δηΐων ἐξαίνυσο χειρός.
ἐξ ὀλίγων με σάω, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἄφθιτε ποιμήν,
δυσσάμενος σκεδάσειας ἔτι ζωοὺς διὰ γαίης.
τῶν κρυφίων ἔπλησαν ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
πληθέντες σιάλων, λίπον υἱάσι λείψανα δαιτός.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ μετ' εὐδικίης προφανείην,
ἄρκιον ἐς κόρον ἄμμι φανέν σέο κῦδος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ιζ.

Δαβίδου θεράποντος ἐπουρανίου βασιλῆος
τοῦτο μεγασθενέος βιοτῆς τέλος ὡς πρὶν ἔειπεν·
ὁππότε δυσμενέων μὲν ἄναξ ἀπελύσατο πάντων,
Σαούλου τ' ὀλοοῖο λιλαιομένου μὲν ὀλέσσαι,
ἔφθ' ἅμα καὶ δέκατον πρὸς φθέγξατο τοῦτ' ἰκόσμον.

Κάρτος ἐμόν, σὲ γὰρ οἶον ἀεὶ θεὸν ἀμφαγαπάζω·
αὐτὸς ἔρεισμα τε ἄλκαρ ἐμὸν τε ἀρωγὸς ἐτύχθης.
ἐλπὶς ἐμὴ πέλεθες, καὶ ἐμῶν ἐπιτάρροθος ἔργων,
ἄρρηκτον βιότοιο κέρας καὶ ὑπέρμαχος ἀλκή.
ὑμνείων σε λιταῖς, δηΐων ἀπὸ χεῖρας ἀλύξω.
ὠδῖνες θανάτοιο περισχόωντο βαρεῖαι·
χείμαρροί τ' ὀρόθυνον ἀμήχανοι ἀμπλακιάων.
Ταρταρείων μ' ὠδῖνες ἐκυκλώσαντο βερέθρων

πλεκ.

πλεκτὰ δέ με προὔτυψεν πανηλεγέος λίνα πότμου·
αὐτὰρ ἐγὼ κίκλησκον ἐπειγόμενος θεὸν ἄτῃ,
οὐρανόθεν βασιλῆος ἀρηγόνα χεῖρα βοήσας.
ἐξ ἁγίου καλέοντος ἐμὸν θρόον ἔκλυε νηοῦ,
φθόγγος ἐμὸς θύνεσκεν εἰς οὔατα πιστὰ θεοῖο.
χθὼν βεβαρὴ δεδόνητο, τρόμος δέ μιν εἵλετο πᾶσαν·
ἔκποθεν ἠλιβάτων ὀρέων τετάρακτο θέμεθλα,
θεσπέσιον τρομέοντα χόλον καὶ μῆνιν ἄνακτος.
ἀθανάτου κοτέοντος ἀπείριτος ὤρνυτο καπνός,
καὶ πυρὶ λαμπόμενον μάκαρος σθένος ὦρτο προσώπου,
ἄνθρακες ἐξ αὐτοῖο πυριφλεγέθοντες ἀνῆφθεν.
οὐρανόθεν κατέπαλτο πόλον φλογοειδέα κλίνας·
ἀθανάτου πεφόρητο γνόφος παρὰ ποσσὶ θεοῖο·
ἐμβεβαὼς ὀχέεσσιν ἑοῖς πεπότητο χερυβίμ·
ἵπτατο βυκτάων ἀνέμων πτερύγεσσιν ἀρθείς,
κευθόμενος κνέφαϊ· τὸ γὰρ ἤθελεν ἄγκαρ ἐλέσθαι.
ἀμφὶ ἓ κυκλώουσαν ἀγακλέα θῆκε καλύπτρην,
οἷά περ αἰθερίης νεφέλης κεκρυμμένον ὕδωρ·
ὥρμηθεν νεφέλαι σφετέρων ὑπὸ μαρμαρυγάων·
ἄνθρακες ὀρνυμένοιο πυρὸς μίγνυντο χαλάζῃ.
τῆμος ἐβρόντησεν καὶ ἀπ' οὐρανόθεν θεὸς αὐτός·
ἀθανάτῃ δ' ὕψιστος ἀπ' αἰθέρος ἴαχεν αὐδῇ·
θεσπεσίοις ἐκέδασσεν ἐπιτροχόωσιν ὀϊστοῖς·
πάντες ἅμ' ὠρίνθησαν ὑπ' ἀστεροπῆσι θαμείαις·
ὑδροτόκοι δ' ἀνέτελλον ἀκηράσιοι τότε πηγαί,
καὶ πάσης ἐρίβωλα θεμείλια φαίνετο γαίης.
ἄφθιτε· σὴν γὰρ ἅπαντα περιτρομέεσκεν ὁμοκλήν·
πνεύματος ἐπτοίηντο τεοῦ τόσον ἆσθμα καὶ ὀργήν.
οὐρανόθεν προέηκε, θοῶς δέ με ῥύσατ' ἀνάγκης.
ἐκ δὲ πολυσμαράγων με θοῶς προσεδέκτο ῥεέθρων·

ῥύσεταί ἐκ δηΐων μ᾽, οἷσιν περιώσιος ἀλκή,
ἀνδρῶν τ᾽ ἐχθομένων, ὅτι φέρτεροί εἰσιν ἐμεῖο·
ἠπεδανῷ περιέτυψαν ἐν ἤματι θωρηχθέντες,
καί μευ ἄναξ προμάχιζεν, ἐπεστήριξε δὲ βώλῳ·
θαρσαλέον δ᾽ ἔστησεν ἐπ᾽ εὐρυχόροισιν ἀταρποῖς.
ῥύσεταί ἐκ δηΐων με, ἀτὰρ στυγέοντας ἐλέγξει.
μισθὸν ἐπ᾽ εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι,
ἡμετέρων τόδε κέρδος ἀκηρασίης παλαμάων.
οὕνεκεν ἀθανάτοιο φίλας ἐφύλαξα κελεύθους·
οὐδὲ νόῳ φρασάμην ἕτερον θεόν· οὐδὲ γὰρ ἦεν·
οὕνεκά οἱ ζωοὺς ὁρόω φρεσὶ πάντοτε θεσμούς,
οὐδέ οἱ ἀχράντων φυλακὴν λίπον εὐνομιάων·
καί οἱ ἀμωμήτοισι παρέσπομαι ἴχνεσιν αἰεί·
ἀμπλακίης ἀπάνευθε νόον βασιλῆϊ φυλάξω.
μισθὸν ἐπ᾽ εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι·
ἡμετέρων δέρκοιτο ἀκηρασίην παλαμάων.
σὺν ὁσίων ξυνέεικτος ἔῃς, ὅσιός κε γένοιο,
καί κε νόῳ ξυνέοντι μάθοις παρ᾽ ἀθῷον ἀθώου·
ἐσθλῷ αἰὲν πάντα μεμιγμένος ἐσθλὰ ἀκούσαις·
οὐδὲ πάλιν στρεπτῷ παρεὼν βροτῷ εὔστροφος εἴης.
αὐτὸς λαὸν ἀεὶ χθαμαλόφρονα ῥύσεαι ἄτης.
ὀφθαλμὸν δ᾽ ἀκόρητον ὑπερφιάλων ἀμαθώσας.
αὐτὸς λύχνον ἐμὸν πολυφεγγέα πάντοτε τεύξοις·
ἄμμι διαστράψοι δνοφερὸν κνέφας ἐκ σέθεν αἴγλη.
νεύματι σῷ προφύγοιμι κακῶν πολυπήμονα πεῖραν·
πύργον ὑπερβαίην πίσυνος θεῷ αἰὲν ἐόντι.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀκήρατοί εἰσι κέλευθοι·
καὶ μῦθοι πυρόεντες ἀναζείουσιν ἄνακτος.
τὴν δ᾽ ὑπεραθλεύησιν, ὅστις πέλει ἐλπὶς ἐπ᾽ αὐτῷ.
τίς μάκαρ ἀθάνατος, πλὴν ἀθανάτου βασιλῆος,

ἠὲ τίς ἡμετέροιο θεοῦ θεὸς ἐκτὸς ἐτύχθη.
ἀμφιβαλών μὲ ἔζωσε θεὸς πελώριον ἀλκήν·
θήκατο δ' ἡμετέρην καθαρὴν καὶ ἄμωμον ἀταρπόν,
τεύχων ὠκυπόδεσσι πόδας κεμάδεσσιν ὁμοίους,
αὐτὰρ ἐφ' ὑψίστοισιν ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδων,
χεῖρας ἐμὰς βελαεργὰς τὲ μὲν ἐπιπολέμοις τε διδάσκων,
παγχάλκειον ἔτευξε βραχίονας ἠύτε τόξον.
καί με πόρες μερόπεσσι φόως ἀλκτῆρα τ' ἀνάγκης,
καὶ σέο δεξιτερὴ πρόμος ἔπλετο πάντοθ' ἐμεῖο.
σεῖο μάκαρ σοφίῃ κραδίην ἰθύνομαι αἰεί·
πάντοτε κυδιάνειρα τεὴ σοφίη με διδάσκει.
ἔμπεδον ἴχνος ἔχω, σὺ δ' ἐμὰς εὔρυνας ἀταρπούς·
οὔ τις ἐλαυνόμενόν με δρόμῳ παρελεύσεται ἐχθρῶν.
οὐδὲ βίης λήξαιμι, πάρος λήξωσι δαμέντες·
οὐδὲ πιεζομένοις σταθερὸν σφίσιν ἵσταται ἴχνος,
ἀλλὰ ποσὶ δμηθέντες ὑφ' ἡμετέροισι πέσοιεν.
ἠνορέῃ με κόρυσσας ἀεθλοπόνῳ κατὰ δῆιν,
ἀντιβίους ξυνέδησας ἐμῶν ὑπένερθε πεδίλων.
δυσμενέες πεφόβηντο φυγῇ μετὰ νῶτα βαλόντες,
αὐτὰρ ἀπεχθαίροντας ἀδευκέϊ πέφνες ὀλέθρῳ.
αὐτοὶ μὲν βοάασκον, ὁ δ' οὔ σφισιν ἦεν ἀμύντωρ.
ἀθάνατον καλέεσκον, ὁ δ' οὐκ ἀίεσκε λιτάων·
τοὺς διαλικμήσαιμι ἅτε χνόον ἔντα θυέλλης,
πηλὸν ὅπως πεζῇσιν ἐπιστείψαιμι κελεύθοις·
δημοτέρων ἔρυσάς με διχοστασίης τε σαώσας,
καί με καταστήσας ἄναξ κοσμήτορα λαῶν.
λαὸς ὃν ἀγνώσσω, θέτο μὲν ζυγῷ αὐχένα δοῦλον·
οὔασιν ἡμετέρην ταχυπειθέσι δέξατο φωνήν.
ἀλλοδαποὶ γεγαῶτες ἐπεψεύσαντό με παῖδες,
μαψιδίως μετὰ γῆρας ἔβαν ἀλλότριοι υἷες,

πάντοτε χωλεύοντες ἑῶν ἀπάνευθε κελεύθων.
ζώει ἐμοὶ βασιλεύς, καὶ ἀεὶ πολύαινος ἐτύχθη·
ἡμετέρου βιότοιο θεὸς πανυπέρτατος εἴη.
ἔκδικος αἰὲν ὁμῶς γεγαὼς δηΐοις κεραΐζοι
ἡμετέρῳ δαμάσας θεοτερπέϊ κάρτεϊ λαόν.
χωομένων κακότητος ὕπ' ἀντιβίων με φυλάσσοι·
ἀλλ' ἐπαειρομένων βασιλεῦ πολὺ φέρτερος εἴλω·
ἀνέρος ἐξ ὀλοοῖο κακορραφίης με σαώσοις.
τοὔνεκα σὴν ἀναφανδὰ δίξομαι ἔθνεσιν οἴμην·
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω·
οὕνεκα φέγγος ἄειρας ἀλεξίκακον βασιλῆος·
ἀθανάτην δ' ἐλεημοσύνην τεκτήναο Χριστῷ
Δαβίδῳ, καὶ τοῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ιη΄.

Ὀκτωκαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

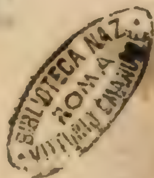
Οὐρανοὶ ἄφθιτον εὖχος ἀπαγγέλλοισι θεοῖο,
χειρῶν δ' ἀθανάτων ἔδος οὐρανοῦ ἔργα λιγαίνει.
ἤματι τιμήεντα λόγον προσερεύξατο ἦμαρ,
καὶ νὺξ ἀμβροσίην σοφίην ὑπεθήκατο νυκτί.
οὐ θρόος ἀλλόγλωσσος ἔην πολύς, οὐδέ τι μῦθοι,
ὧν αὐδῆς λελάθοντο καὶ οὐκ ἀΐοιεν ἁπάντων·
σφωΐτερος μὴν φθόγγος ὅλην μετενίσσετο γαῖαν,
καὶ μῦθοι πεπότηντο διὰ κλυτὰ πείρατα γαίης.
σκηνὴν ἠελίῳ παρεθήκατο τιμήεσσαν·
λαμπόμενος δ' αὐτὸς θαλάμων ἅτε νυμφίος ὦρτο·
εἴκελα γηθήσειε δρόμον τελέοντι γίγαντι·
οὐρανίης ἑτέρωθεν ἰὼν προσελεύσεται ἄκρης·
οὐδ' ἔσθ' ὅς κε φύγῃ φλογερὴν ἀκτῖνα φανεῖσαν.
θεσμὸς ἀκηράσιος ψυχοστρόφος ἐστὶν ἄνακτος,

πιστὴ μαρτυρίη, σοφίην βρεφέεσσι φυτεύει.
εὐφροσύνην κραδίῃσι δίκαι πύχοισι θεοῖο.
ἐντεσίη σίλβουσα καὶ ὄμμασι φέγγος ἀέξει.
θεῖον ἀεὶ καθαρόν τε καὶ ἔμπεδον ἔπλετο δεῖμα·
ἔργων εὐδικίας πανδημίας αἰὲν ἄνακτος,
χρυσοῦ καὶ ψηφῖδος ἀρειοτέρας ἐελπίμου,
καὶ πολὺ τερπνοτέρας μελικηρίδος ἱμερoέσσης.
ταῦτα τεὸς θεράπων κεχρημένος οἶδε φυλάσσειν,
μισθὸν ἔχων φυλακῆς ἀγαθῶν τελεώσιον ἔργων.
τίς κεν ἀναγνοίη πληθὺν βροτὸς ἀμπλακιάων.
αἰὲν ἄναξ κρυφίων με κακῶν ἀπάνευθεν ἐρύκοις·
μηδέ μοι ἀλλοτρίων κτεάνων φρεσὶν ἵμερος εἴη.
εἰ μή μευ κρατέοιεν, ἀμώμητός κε γενοίμην,
νηφάλιος κακότητος ἀπασθαλίης τ' ἀλεγεινῆς.
μῦθοι δ' εὐδοκίῃ μεμελημένοι ἰθύνοιντο.
καί σευ ἐμῆς κραδίης μελέτη κατεναντίον ὄσσων·
αἰὲν ἀλεξητὴρ καὶ ἐπίρροθος ἔπλευ ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ιθ.

Ἐννεακαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

ΕΥξαμένῳ θεὸς ἧμαρ ἀλεξήσειεν ἀνάγκης,
καί σευ Ιακώβου πρόμαχος θεὸς ἄφθιτος εἴη.
ἐξ ἁγίου χατέοντι φίλην ὀπάσειεν ἀρωγήν·
ἐκ δ' ἱερατῆς Σιῶνος ἀλεξίκακος πέλας ἔλθοι.
αὐτὸς παντοίης σεῦ ἐπεμνήσαιτο θυηλῆς,
καὶ σέο καρφομένην θυσίαν πλήσειεν ἀλοιφῆς.
πάντα τοι ἀθάνατος κραδίῃ μεμελημένα ῥέζοι,
πᾶσαν ἀναπλήσειε τεὴν θεοπρεπέα βουλήν.
σεῖο φερεζώῳ κραδίην κεχαρησόμεθ' ἀλκῇ·
ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλαυχέες ἐσσόμεθ' αἰεὶ.

πάντα τεῶν πλήσειεν ἐναίσιμα δῶρα λιτάων·
νῦν ἐδάην ὡς χριστὸν ἑὸν θεὸς ἐξεσάωσεν·
καί οἱ ἀπ' οὐρανόθεν μεμαὼς καλέοντος ἀκούσει.
κλεινὸν δεξιτερῆς σφετέρης περὶ κάρτεϊ φέγγος.
οἱ δὲ μὲν οὖν ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτες,
ἡμεῖς δ' ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλιζόμεθ' αἰεί·
οἱ δὲ πόδας πεπέδηντο, λάθον δ' ἔκπαγλα πεσόντες·
ἡμῖν δ' ἐγρομένοις ἰθύνετο πάντα κατ' αἶσαν.
ἄφθιτε καρτερόθυμον ἀεὶ βασιλῆα σαώσοις,
εἰσαΐοις δ' ὅτε δή σε λιταζόμενοι καλέσαιμεν.

Ψαλμὸς κ΄.

Δαβίδου κλυτὸς οὗτος ἐεικοστὸς πέλει ὕμνος.

Αἰὲν ἄναξ, ἄχραντε, τεῷ περὶ κάρτεϊ χαίροι,
καὶ σέο γηθήσειεν ἀεὶ κατὰ θυμὸν ἀρωγῇ.
οὕνεκά οἱ ψυχῆς κεχαρισμένον ἦδος ἔδωκας,
εὐχωλὴν δ' ἐτέλεσσας, ἄλις δ' ἕλε χείλεσι καρπόν.
μειλιχίης προὔτυψας ἐπ' εὐλογίης μιν ἰαίνων·
στέμμα λίθων γεραρῶν κεφαλὴν ἐστέψαο τοῖο.
ῥηΐστην βιοτὴν διζημένῳ ἐγγυάλιξας,
ἤμασι μηκεδανοῖσι διηνεκέως βίον ἥκειν.
κῦδος ἔχει περίπυστον δ' ἐξικάνω σέθεν ἀλκῇ·
καί οἱ ὑπερτερίην, καί τι πλέον εὖχος ὀρέξοις.
πάντοτ' ἀπέρμαντον καὶ ἀγήραον ὄλβον ὀπάζοις.
χάρματι δ' εὐφραίνοιτο τεῷ μάκαρ ἀμφὶ προσώπῳ.
ἐλπωρὴν ἀνέθηκε θεῷ γεραρώτερος ἐστήν,
ὑψίστου δ' ἐλέῳ πολυθαρσέας ἤελσε πέζας.
ἀντιβίοις ἅμα πᾶσι τεὴν ἐπὶ χεῖρα κορύσσοις,
δεξιτερὴ σέο πάντας ἀπεχθαίροντας ἐφεύροι.
σεῖο καταφλεχθεῖεν ὑπ' ὄμμασιν ἶσα καμίνῳ·

ὧν δέ γε τῷ πυρόεντι κότῳ σύμπαντας ἀτύζοις,
καὶ σφέας ὀλλυμένους δηλήσεται ἀκαμάτη φλόξ.
πάντα μάλ' ἐξολέσειας ἑῆς ἀπὸ καρπὸν ἀρούρης,
καὶ σπόρον αἰνοτόκον μεροπηΐδος ἔκτοθι φύτλης·
οὕνεκά σοι βείσαντες ἐπ' ἄλγεα μυρία θέντο.
ἀσταθὲς ἐν στέρνοισιν ἐπεφράσσαντο νόημα.
αἰπυβίων τρέψειας ἑξείης νῶτον ἀνακοπῆς,
εἴκελον ὧν μεθέηκας ἑὴν τελέσειας ὀπωπήν.
ἀλλ' ἐπιθαρσήσας σθένεϊ μεγαλίζεο ποιμήν·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο κάρτος ἀοίδιμον ὑμνοπολεύσω.

Ψαλμὸς κα΄.

Πρῶτον Δαβίδος καὶ εἰκοστὸν μέλος,
ἧστινι δ' ἑώας ἀντιλήψεως ὕπερ.

Δέρκεο τῆλε μάκαρ με, μάκαρ, κατὰ πάμπαν ἔλιπες·
τῆλε ἐμοῦ ἀμπλακίης ἔπεα ζωῆς ἀπερύκοις.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἐμὴν δ' οὐκ ἔσσεαι αὐδήν·
οὐδέ μάλ' ἠγνοίησα τεὸν νόον ἐν φρεσὶ νυκτός·
ἐν δ' ἁγίῳ ναίεις κλέος ἄσπετον Ἰσραήλου.
ἡμετέρων πατέρων ἀειδείκετος ἐλπὶς ἐτύχθης,
καὶ σφέας ἐλπομένους συνεχῶν ἐρρύσαο μόχθων.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἑῆς δὲ σάωθεν ἀνάγκης,
οὐδέ σευ ἀθανάτης αὖτ' ἐλπίδος αἶσχος ἔφευρον.
αὐτὰρ ἐγὼ σκώληξ τε καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐτύχθην,
μῶμος ἐν ἀνθρώποισι, λαῷ δ' ἀποφώλιος ὕβρις.
πανσυδίῃ μ' ἐπέμυξαν, ὅσοι πάρος ἔδρακον ὄσσοις,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο, κάρη δ' ὑπέροπλον ἔσεισαν.
εἰς θεὸν ἐλπωρὴν ἔλαχεν, ῥύσαιτό μιν ἄτης·
ἁρπάζοι κακότητος, εἴ οἱ καταθύμιός ἐστιν.
πικρογόνου κευθμῶνος ἄναξ σύ με λύσαο γαστρός·

ἐλπίδα κικλήσκω σὲ καὶ ἐν μαζοῖσι τεκούσης·
σοὶ πίσυνος γενόμην μυχὰ νηδύος εἰσέτι ναίων.
αὐτὸς ἐμὸς θεός ἐσσι φίλης ἐν γαστέρι μητρός.
μή μευ ἀποσταίης, ὅτι μοι πέλας ἦμαρ ἀνάγκης,
οὐδ' ἐπιδευομένῳ μοι ἐπίρροθος ἄλλος ἐτύχθη.
πολλοὶ μὲν κερόεντες ἐκυκλώσαντό με μόσχοι,
ζατρεφέες δ' ἐπὶ τοῖσι περιστιχόωντό με ταῦροι.
ἀμφί μοι ὡρμήθησαν ἑὸν στόμα δεινὰ χανόντες,
οἷα λέων ὀλοὸς βρυχώμενος ἅρπαγι θυμῷ.
ὡς δ' ὕδωρ προχυθὲν κεκέδαστό μευ ὀστέα πάντα·
κηρὸς ὅπως κραδίη κατετήκετο γαστέρι μέσσῃ·
τέρσετο ἠπεδανῷ παναμοίιος ὀστράκῳ ἀλκή·
λαλὶς ἐμεῖο λάρυγγι ἐμεῦ νυ κεκόλληται ἐαστήν,
ἐς δὲ τέλος θανάτου με καθελκύσαντες ἔθεντο·
ἑσμὸς ἀπειρέσιός με κυνῶν κυκλώσατο ὅαοις·
καί με περίστιξε κλισίη κακοεργὸς ἀλιτρῶν.
ἡμετέροις ὤρυξαν ὁμοῦ χέρας τε πόδας τε·
ὀστέα δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀπηρίθμησαν ἅπαντα·
καί με διοπτεύσαντες ἀκηδέα κάλλιπον αὔτως·
ἄπλετα λυσσώοντες ἐμοὺς δάσαντο χιτῶνας,
καὶ κλήροις πεπάλαχθεν, ὅπῃ κ' ἐμὰ πέπλα κομίσσει.
ἀλλ' ἐμέθεν μὴ νόσφιν ἀποπλάζειας ἀρωγήν·
ἡμέτερον ξίφεος τανυηκέος ἅρπασον ἦτορ·
ῥύσαο μουνογενέαν ἐμὴν κυνὸς ὑβριστῆρος.
σὺ με σάω βασιλῆος στόματος βλοσυροῖο λέοντος·
ἐξ ὀλοῶν κεράων ῥύσαιό με μουνοκερήων.
σὸν δ' ὄνομ' ἀγγείλαιμι κασιγνήτοισιν ἐμοῖσι,
καί σε μέσον κλισίης θεοτερπέος ὑμνοπολεύσω.
αἶνον ἀεισάντων ὁπόσοι φοβέουσιν ἄνακτα·
σπέρμα δ' Ἰακώβοιο θεὸν βασιλῆα γεραίροι,

καί μιν ὑποδδείσειεν ἅπας σπόρος Ἰσραήλου.
οὐ γὰρ ὀνοσσάμενος πτωχοῦ πάρος ἔσυγεν δύην,
οὐδ' ἀπ' ἐμεῦ ἔστρεψεν ἑὴν χαρίεσσαν ὀπωπήν·
ἀλλά ἑ κικλήσκοντος ἐμεῖο ἐπάκουσε λιτάων.
ἐκ σέθεν αἶνος ἐμὸς μεγάλην μεθ' ὁμήγυριν ἀνδρῶν,
εὐσεβέων κατέναντι φίλας εὔσαιμι θυηλάς.
δαισάμενοι χατέοντες ἑὸν πλησαίατο θυμόν·
ποιμένα δ' αἰνήσουσι θεουδέες ἄφθιτον ἄνδρες·
αὐτῶν θυμὸς ὄνοιτο διηνεκέως βιότοιο.
ἀθανάτου μνήσαιντο παλίνδρομα πείρατα γαίης,
καί μιν γουνάσονται ἐνώπαδον ἔθνεα πάντα.
θεῖη κοιρανίη καὶ ἄναξ θεὸς ἔπλετο δήμων.
δαισάμενοι λιτάνευσαν ἀειπρεπέες χθονὸς ἄνδρες·
αὐτὰ ἑ γουνάσονται ὅσοι χθονὸς ἔρχαλ' ἔνερθεν.
ζῇ δ' οἱ θυμὸς ἐμὸς, φῦλον δέ μευ αὐτοῦ ἔειδον.
ὀψιγόνων τάδε φῦλα θεῷ φρασάτω βασιλῆϊ·
οὐρανοὶ εὐδικίην ἀγαθὴν ἐρέουσι θεοῖο
λαῷ ἀεξομένῳ, τὸν ἀγήραος ἔκτισεν ἐσσήν·

Ψαλμὸς κβ΄.

Εἰκοστὸν ἠδὲ δεύτερόν τε μέμπεται,
τῷ καλλινίκῳ τοῦτο Δαβίδου μέλος.

ΟΥ Ἧπιος ἀθάνατός μ' ἐπιδευέα πάγχυ νομεύων,
εὖ γε παρά χλοάοντι κατεσκηνείξατο χώρῳ·
θυμὸν ὑπ' ὀλβίσοις ἀμπαύματος ὕδασι φέρβεν.
ἐξ ὀλιγηπελίης παλινάγρετον ἦτορ ἔγειρε·
πρὸς δὲ δικαιοσύνης ἱερὰς ἴθυνεν ἀταρποὺς,
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος·
εἰ γάρ κεν θανάτοιο μέσον σκιόεντος ὁδεύσω,
οὔκεν ὑποδδείσαιμι τι πῆ περιθάρσυνος ἀγκῇ·

σκῆπτρον σεῦ ῥόπαλόν τε παραιφασίην φρενὸς ἔσχον.
ἀθανάτην μοι ἄναξ παρεθήκαο σεῖο τράπεζαν,
ῥιγεδανῶν βεύθουσαν ἐμεῦ καὶ ἐναντίον ἐχθρῶν.
νωϊτέρην ἀγαθῷ κεφαλὴν πίηνας ἐλαίῳ·
οἷα τὰρ εὐφροσύνης σεῖο μοι δέπας ἔμπεδον ἔστω.
σεῖο διηνεκέως ἐλεημοσύνη με διώκοι,
ἤμασι μηκεδανοῖσι θεοῦ ναίοντα μέλαθρα.

Ψαλμὸς κγʹ.

Πρὸς κλεινὸν ἦμαρ σαββάτου πρῶτον μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν εἰκοστὸν τρίτον.

Χθὼν βασιλῆος ἔφυ, καὶ ὅσσος χθονὸς ἔπλετο κόσμος,
ἄστεα, καὶ ξύμπαντες ὅσοι περιναιετάουσιν.
αὐτὸς μὲν κατένασσεν ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν καθύπερθεν ἑῇ τεχνήσατο βουλῇ.
τίς βροτέης γενεῆς ἐπιβήσεται οὔρεϊ θείῳ·
ἢ τίς ἐπ' εὐαγέος δαπέδου φίλον ἴχνος ἐρείσει·
ὃς καθαρὰς παλάμας κραδίην τ' ἄχραντον ἔχησιν.
οὔποτε μαψιδίοισι θυμὸν ἑὸν ὑπεροπτεύσας,
οὐδ' ὅρκον δολόεντα φίλῳ παρὰ μοῖραν ὀμόσσας.
οὗτος ὑπ' ἀθανάτοιο κομίσσεται αἶνον ἄνακτος·
θεσπεσίην δ' ἐλεημοσύνην ἄφαρ σωτῆρος ἐφεύροι.
ἥδε θεὸν βασιλῆα βροτῶν ποθέουσα γενέθλη,
ἐλδομένη θεὸν αὐτὸν Ἰακώβοιο νοῆσαι.
ὑμέων αἶψα πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
αἳ δ' ἀναπεπτάσθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες·
ὥς κεν γ' εὐκλείης βεβαὼς παρελεύσεται ἐσσήν.
τίς ὅδε δ' εὐκλείης βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη·
ἀθάνατος σθεναρός τε, καὶ ἀπερ πόπλος ἐρωῇ,
ἀθάνατος μενέχαρμος ἀεὶ περικάρπι γαίων.

ὑμείων ἄμφω πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
εὖ δ' ἀναπεπτάσθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες·
ὥς κεν ὅγ' εὐκλείης μεμαὼς παρελεύσεται εἴσω.
Τίς δ' ὅγε γ' εὐκλείης βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
μοῦνος ἄναξ σθενέων, ὅδε κύδεος ἄφθιτος ἐστιν.

Ψαλμὸς κδ΄.

Τέτρατον εἰκοστὸν τὸ μέλος Δαβίδος ἄεισεν.

Τοὶ πολυθαρσείης βασιλεῦ μεγαλίζομαι ἦτορ·
μηδ' ἐπιπιστεύσας τοὶ ἐλέγχεα μῶμον ἑλοίμην,
μηδὲ γέλως ὀλοοῖσι παρ' ἀντιβίοισι φανοίμην.
ἀψεγέες γὰρ πάντες, ὅσοις θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη·
μαψιδίων περιηκτῆρες ἐπαισχύνοιντο κακοῖσιν.
ἀμφαδίην γνοίημι μακάρτατε σεῖο κελεύθους.
καί με τρίβοις ἀγαθαῖς τε θεοδμήτοις τε διδάσκων,
σὴν μετ' ἀληθείην με πολύλλιτον ἡγεμονεύσεις.
ὡς δ' ἀλκτὴρ ἀγαθός με ἐοικότα πάντα διδάσκοις·
λισσόμενός τε ἄληκτα πανημέριον δρόμον ἕλκω.
ἀλλὰ τεῆς ἐλεημοσύνης μεμνημένος εἴης.
ἐκ παλαχῆς μετὰ πᾶσι νέμοις οἰκτίρμονα θυμόν.
μὴ μὲν ἀταλαθαλίην σφαλερῆς μέμνησαι ἥβης·
εὖ δὲ θεὸς γεγαὼς, ἐλεητύες ἄξια ῥέξοις,
εἵνεκα τιμήεντος ἐυνείης βασιλῆος.
πρηΰνοός τε καὶ ἰθύδικος θεὸς αἰὲν ἐτύχθη·
τοὔνεχ' ἁμαρτινόοις ὁσίην ὁδὸν ἔφρασε θυμῷ.
ἀνδρῶν εὐδικίης ἡγήσεται ἠπιοθύμων,
καὶ ἀτραποὺς σφετέρας ἀγανόφροσιν ἐξαναφαίνοι·
ἀθανάτου πᾶσαι νημερτέες εἰσὶν ἀταρποὶ,
μαρτυρίην μεθέπουσι συνημοσύνην τε θεοῖο·
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος,

ἀμπλακίαις πυκινῇσιν ἐμαῖς πέλε ἵλαος εἴης.
τίς τόσον ἀθάνατον τρομέων ἄνθρωπος ἐτύχθη·
εἰς ἀρετὴν σπεύδων θεοτερπέα θεσμὸν ἀνύσσοι,
αἰὲν ἐπ' ὀλβίστοις κραδίην πολυγηθέα βόσκων,
καὶ χθόνα τιμήεσσαν ἑοὶ κτησαίατο παῖδες.
ἀθάνατον τρομέοισι πέλοι περιώσιος ἀλκή·
οὔνομα ἀθανάτοιο φέρει τρομέοισιν ὄνειαρ.
συνθεσίην ἀρίδηλον ἑὴν σφίσιν ὄφρα φαείνῃ.
νωλεμέως ὀφθαλμὸν ἀπῃώρησα θεοῖο,
οὕνεκά μευ δολεροῖο πάγης ἐξέσπασε πέζας.
οὐρανόθεν μοι ἄναξ πανδερκέα τεῖνον ὀπωπὴν,
οὕνεκα μουνογενὴς τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ψυχῆς ἡμετέρης πυκιναὶ βρίθουσιν ἀνίαι.
ἀλλά γε ῥηγεδανῆς ἀπολύσεται αὐτὸς ἀνάγκης.
ἀδρανίην καὶ μόχθον ἰδὼν ἐμὸν ἵλαος εἴης.
πληθὺν ἐμῶν δηΐων ἐπιδέρκεο νηλεοθύμων,
οἵ μοι ὀδυσσάμενοι, ἀθέμιστον ἔχθος ἔθεντο.
ψυχῆς ἡμετέρης περικήδεο καί με φύλασσε·
μηδέ μ' ἕλοι ποθὲν αἶσχος, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης.
σεῦ ἕνεκ' ἰθυνόοις τε ἐνηέας εὗρον ἑταίρους·
Ἰσραὴλ πᾶσαν ἀλεξήσειας ἀνάγκην.

Ψαλμὸς κε'.

Δαβίδου πέμπτος τε καὶ εἰκοστὸς πέλει ὕμνος.

Ἡμετέρῳ δικάσσαιο ἄναξ ἀγανόφρονι θυμῷ·
μή μ' ὀλιγηπελίῃ πίσυνον βασιλῆϊ δαμάσσῃ·
εἰ δ' ἄγε πείρησαι, καὶ ἐμὴν σκοπιάζεο βουλήν·
νεφροὺς καὶ κραδίην κρύοις περιθαλπέϊ πυρσῷ·
ὀφθαλμῶν ἐλεητὺς ἐμῶν σέθεν αἴτιον ἐστὶ,
καί σευ ἀληθείῃ γνώμην καταθύμιος αἰεί.

οὔποτε ματιδίοισι μολὼν ἐκάθισα θοώκοις.
οὐδ' ἐπαγγρομένοισι συνέμπορος ἤλυθον ἀλίταις.
τέκτοσιν ἀμπλακίης ὀλοῆς ἤχθηρα παρεῖναι·
δυσσεβέων δ' ἀπέειξα κακὴν καὶ ὑπέρβιον ἕδρην.
ἀχράντοισιν ἐμὰς ἀπονίψομαι ὕδασι χεῖρας,
καὶ σέο βωμὸν ἄναξ πανακήρατον ὑμνοπολεύσω,
εἰσόκεν εὐφήμοιο βοῆς κλυτὸν αἶνον ἀείσω·
καὶ σέο θέσκελα ἔργα περιφραδέως ἀγορεύσω.
θεσπεσίων ἀείδηλον ἕδος ἐπόθησα μελάθρων,
ὄλβιστον δ' ἀνάπαυμα τεῆς ἐρικυδέος αἴγλης.
μηδὲ μευ θυμὸν ἄναξ μετὰ δυσσεβέεσσιν ὀλέσσῃς,
μηδὲ μετ' ἀνδροφόνοισι βίου ποτὲ μοῖραν ὀπάσσῃς.
κείνων ὧν γεγάασιν ἀτασθαλίαι παλάμῃσιν,
καὶ σφέων δεξιτεραὶ μογεροῖς βρίθουσ' ὑπὸ δώροις.
αὐτὰρ ἐγὼ σπεύδων βίον ἤλασα μείλιχον αἰεί.
ῥυσάμενός μ' οἴκτειρον, ἐπεὶ σταθερὸν λάχον ἴχνος·
καί σε μάκαρ μέλψαιμι παρ' ἐκκλήσεσσι λιγαίνων.

Ψαλμὸς κϛ΄.

Πρόσθεν ἀνακτορίης γεραρῆς Δαβίδος ἀμύμων
ἕκτον ἐεικοστόν τε σοφὸν τεχνήσατο κῶμον.

Ἄλκαρ ἐμὸν καὶ φέγγος ἄναξ, τίνα δειμαίνοιμι.
αὐτὸς ἐμεῦ βιότοιο πρόμος, τίς κέν με φοβοίη.
σαρκοφάγοι μεμαῶτες ἐμοῖς μελέεσσι πελάσσαι,
κάππεσον ἀδρανίῃ δήιοι καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες.
οὐκ ἀλέγω, οὐδ' εἴ μοι ἅπας στρατὸς ἀντίος ἥκοι·
ἐλπὶς ἐμὴ θεός ἐστι· τί μοι δέος ἔπλετο χάρμης·
ἓν λιτόμην θεόθεν, τὸ δέ μοι περιπόθητον ἐτύχθη,
ναιετάειν μεγάροισι διηνεκέως βασιλῆος,
αἰεὶ θεσπεσίην σκοπιαζέμεν ὄμμασι τέρψιν,

αἰεὶ νηὸν ἄνακτος ἀκήρατον ἀμφιπολεύειν.
ὥρῃ ἀναγκαίῃ κλισίῃσί με κεῦθεν ἑῇσιν,
ἀθανάτης καλύβης με παρ' ἐνδομυχοῖσι καλύπτων.
ἠλιβάτου περίπυστον ὕπερ πέτρης ἀραιερῆς.
νῦν δ' ἐμὸν ὧδ' ἀνάειρεν ἐπ' ἀντιβίοισι κάρηνον.
Θήν ἀμφέρρεξα θύος κλισίην ἀγλαΐζων·
ἀθάνατον ψαλμοῖσι καὶ εὐεπίῃσιν ἀείσω.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόωντος ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς·
κέκλυθι, καί μ' ἐλέαιρε· νόος δέ τοι εἶπεν ἐμεῖο·
νωΐτερη μέμονε κραδίη τεὸν ὄμμα νοῆσαι·
σὸν φάος εὐαίτητον ἀεὶ διζήμενος εἴην.
μή μου σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψας ὀπωπὴν,
μηδὲ παρακλίνειας ὀδυσσάμενος θεράποντι.
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἔοις, καὶ μή με μεθήῃς,
μηδέ με καλλείψας ἐὼν θεὸς αἰὲν ἀμύντωρ.
οὕνεκα δή με πατὴρ καὶ πότνια κάλλιπε μήτηρ,
ἀθάνατος δ' ὑπέδεκτο καὶ ἐξεσάωσε φυλάσσων.
σῇσι μάκαρ θέσπισον ἀεὶ βαίνειν με κελεύθοις·
εἵνεκα δυσμενέων ἀγαθῇ μ' ἴθυνον ἀταρπῷ.
μή με πόροις ψυχῇσιν ἑλώριον ἔμμεναι ἐχθρῶν·
οὕνεκά μου κατέναντ' ἄδικοι ἐπιμάρτυροι ἔσταν·
αὐτῇ δυσνομίη δ' ἀδίκοις ἐψεύσατο λώβαις.
ἐν γαίῃ μακάρων θεὸν ὄψομαι ὄμμασιν ὄλβον.
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν,
θάρσει καὶ σέο θυμὸς ἀεὶ κρατερώτατος ἔστω,
ἐλπωρὴν βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν.

Ψαλμὸς κζ.

Εἰκοστὸν ἕβδομόν τε Δαβίδου μέλος.

Πρὸς σὲ μάκαρ βοόω, σιγὴν δέχε μή με παρέλθοις,
μὴ σέθεν ἠρεμέοντος ξυνομένου τε σιωπῇ,

πυθμένα νισσομένοις χθόνιον παρομοίιος εἴην.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς μάκαρ ἀντομένοιο·
εὖτε πρὸς ἄχραντον παλάμης σέο ναὸν ἀείρω.
μή μευ ἀμαρτινόοις κραδίην ἅμα σύνδρομον ἕλκοις,
μηδὲ μετ' ἐργατίνῃσι κακορραφίης με δαμάσσῃς,
εἰρήνην σφετέροισιν ὅσοι λεγέουσιν ἑταίροις,
ἄλγεα δ' ἐν στέρνοισι κατακρύπτοισιν ἑοῖσιν.
οὐλομένων δέξοιντο πόνων ἀντάξιον ἄτην·
δὸς σφίσιν ὦ βασιλεῦ σφετέρων ἀντάξια ἔργων,
οἷά τε χερσὶν ἔρεξαν ὁμῶς κομισαίατο δῶρα·
μισθὸν ἕλοιντο δίκῃ μεμετρημένον ὧν δόσαν ἄλλοις.
ἀθανάτου ὅτι πάμπαν ἔσαν ἀμνήμονες ἔργων·
ἔργων δ' ἐξελάθοντο θεοῦ μεγάλων παλαμάων·
αἰεὶ σφέας καθέλοις, καὶ μήποτε πάμπαν ἐγείροις.
ἀθάνατος πολύαινος ἐμῆς θεὸς ἔκλυεν αὐδῆς,
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἐμὸς πρόμαχός τε τέτυκται.
οἶδα νόῳ πόσον ἐλπὶς ἐφεύρατο κέρδος ἀρωγῆς·
ὑψικόμοις τ' ἀνέθηλεν ἐμὸν δέμας ἶσα πετήλοις.
καί οἱ ἑκὼν ἀγαθόν τε καὶ ἄσπετον αἶνον ἀείσω.
αἰὲν ἄναξ λαοῖο βίη καὶ κάρτος ἐτύχθη,
σφωϊτέρου χριστοῖο διηνεκέως προμαχίζων.
λαὸν σὸν καὶ κλῆρον ἐϋκλεΐεντα σαώσοις,
καὶ σφέας ἠνεκέως ἀγαθοῖς ἀνάειρε νομεύων.

Ψαλμὸς κη΄.

Ὀγδοον εἰκοστόν τε μέλος κλισίηθεν ὁδεύων
Δαβίδος κελάδησε σοφῇ φόρμιγγι λιγαίνων.

Οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ μεγαλαυχέες υἷες·
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ ἁπαλόχροας ἄρνας·

οἵσπερ τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·
αὐλῇ ἐν ἀχράντῳ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου.
ἀθανάτου βόμβησεν ἐφ' ὕδασιν ἄτρομος αὐδὴ,
ἀρχός τ' εὐκλείης ἀειδείκετος ἐβρόντησεν·
αὐτὸς ἄναξ πολέεσσιν ἐφ' ὕδασιν ἀμφιβέβηκε·
φωνὴ παμβασιλῆος ἐῇ περιώσιος ἀλκῇ;
φωνὴ παμβασιλῆος ἀειπρεπέεσσιν ἐν ἔργοις,
φωνὴ θεσπεσίη περιμήκεας ἔθλασε κέδρους·
ἀθάνατος κέδρους βελαρὰς Λιβάνοιο κεάσσοι,
λεπταλέας τεύχων λιβανήϊον οἷά τε μόσχον·
μουνογενὴς δ' ἅπερ υἱὸς ὀρέστερος οἰοκερῆος.
θεσπεσίη τέμνουσα πυρὸς φλόγα ποιμένος αὐδὴ,
θηροκόμου δονέουσα θεοῦ διὰ γῆρυς ἐρήμου·
ἀγροτέρης πανέρημα Κάδης θεὸς ἀμφελελίζοι.
ἀρχομένοις ἐλάφοισι δρόμου θρόος ἶσος ἄνακτος,
ὅς τε λίην βόμβησεν ἀπὸ δρυμὰ μακρὰ καλύψων.
πᾶς δέ τις ἐν νηῷ μάκαρος θεοῦ εὖχος ἀείσοι·
ναιετάει βασιλεὺς ἀρετὰς κρουνηδὸν ἰούσας.
ἀθάνατος καὶ ἄπαυστος ἄναξ θώκοισι θοάσσοι·
αὐτὸς ἑοῖσι λαοῖσι βίην ἄρρηκτον ὀπάζοι·
αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ ζωαρκέϊ λαὸν ἀέξοι.

Ψαλμὸς κθʹ.

Εἰκοστὸν κελάδησε καὶ εἴνατον ἱερὸν ᾆσμα
Δαβίδος πινυτὸς δωμησάμενος νέον οἶκον.

Σὸν κράτος ὑψώσαιμ', ὅτι με προσεδέξαο ποιμήν,
οὐδέ μ' ἐπευχομένοις δηΐοις δωρήσαο χάρμα.
ἤματος βοάασκον, ἐμὴν δ' ἰήσαο νοῦσον·
ψυχὴν δ' ἐξαΐδαο παλίσσυτον ἤγες ἐμεῖο,
καί με κατερχομένων ἀπὸ πυθμένα ῥύσαο γαίης.

εὐα-

εὐαγέες μελέεσσι θεὸν φορμίξατε θείοις,
καί οἱ ἀκηρασίοιο μνημήϊον αἰνετὸν ἔστω·
οὕνεκα μηνίσαντι θεῷ κότος ἐστὶ βαρύφρων,
καὶ μεταμηνίσαντι φάος περιπίδεσι βιώνης.
ἑσπέριον κλαυθμὸν τέρψις μεταμείψατ᾽ ἑῴη.
εὔθυμος δ᾽ εἶπον, σάλος ὄλιμοι οὔποθεν εἴη·
κάλλεϊ νωϊτέρῳ σθένος ἄφθιτον ὤκα στῆσεν ἔσω.
ὄμμα σέθεν τρέψαντος, ἐμὰ κλόνος εἵλετο γυῖα.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόων, λίτομαι θεὸν αἰὲν ἐόντα.
τί πλέον εἰ πόρον αἷμα, καὶ ἐς ἀΐδαο κατῆλθον·
μή σε κόνις μέλψειεν; ἀληθείην δ᾽ ἀγορεύσει;
εἰσαΐων μ᾽ ἐλέησεν ἄναξ καὶ ἐπίρροθος ἔστη·
θρῆνον ἐμὸν μετέθηκε, γόον δ᾽ ἠλλάξατο χάρμα·
εὐφροσύνην ἔζωσεν, ἔρυξε δὲ πένθιμον ἦμαρ.
φορμίζειν σ᾽ ἐμὸς ὄλβος, ὅλον δέμας καίνυται οἴμη.
ἄφθιτε παμβασιλεῦ, σὲ διηνεκέως ἀναμέλψω.

Ψαλμὸς λʹ.

Τήνδε τριηκοστὴν ἱερὴν προφορημένος οἴμην
πνεύματι Δαβίδης θεσπεσίῳ βοάει.

ΜΗ με καταισχύνῃς γε, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ περικήδεο, καί με φύλασσε·
ὠκύτερόν με σάω κλίνας ἀειήκοον οὖας·
νωΐτερος θεὸς ἔσσο κατ᾽ ἔχθεος ἀσπιδιώτης,
οἴκῳ ἀοσσητῆρι πανείκελος ὥς με σαώσῃς·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ ἐυσταθὲς ἄλκαρ·
ἡμετέρου γεγαὼς βιότου σοφὸς ἡγεμονεύοις.
ῥηϊδίως ἄξαντι πάγης κρυφίης με σαώσοις,
οὕνεκα νωϊτέρου βιότου πρόμος ἔπλεο μοῦνος.
πνεῦμα φίλον σέο χερσὶ φρεζώοις παραθείω.

ἀρχὸς δηϊοτῆτος πλεόνων ἀπελύσαο μόχθων.
ἀῤῥήκτου μανίης ὠδύσαο πάντοτε φρουρῶν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἠπίδι χαίρω·
σὴν φρένα τερψάμενος ἐλεημοσύνῃ κεχαροίμην.
ὅττι μευ ἀδρανίην ἀγανόφρονι εἶδες ὀπωπῇς,
ψυχὴν ἡμετέρην ὀλοῆς ἐσάωσας ἀνάγκης·
οὐδέ με δυσμενέος παλάμῃ ξυνέεργες αἰσχῶς·
ἴχνιά μευ στήριξας ἐπ' εὐρυχόροιο κελεύθου.
τειρόμενον μ' ἐλέησον ἐπεὶ περικήδομαι αἰνῶς·
μῆνις ὀπιβείσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπὴν,
γαστέρα θ' ἡμετέρην καὶ ἐμὸν πολυώδυνον ἦτορ.
ἀμφ' ὀδύνῃς πυκινῇσι μαραινόμενον βίον ἧκα.
ἐν στοναχαῖς τ' ἐνιαυτοὶ παραλήγουσι βιωνῆς.
κάρτος ὀϊζυροῖς πενίης ἐξέφθιτο μόχθοις,
καί μευ φερσαλέη τετραχῇ λάβεν ὀστέα πάντα.
αἶσχος ὑπὲρ πάντας γενόμην περιώσιον ἐχθροῖς.
μορμυντὸς γνωστοῖσι, φίλοισι δὲ δεῖμα θυραίοις·
οἵ με πάρος λεύσσοντες, ἔβαν μάλα νόσφι φυγόντες·
νεκρὸς ὅπως ἄπρηκτος ἀπὸ κραδίης ἐπελήσθην.
τεύχεϊ ἀπολλυμένῳ πανομοίιος ἐξεφαάνθην,
μῶμον ἐλεγχέεντα περικτιόνων ἐπακούσας,
οἵ θ' ἅμ' ἀγειρόμενοί μευ ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἐμεῦ ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ καλέον σε θεόν· σὺ γὰρ ἐλπὶς ἐμεῖο,
σῇσι μάκαρ μετὰ χερσὶν ἐμοὶ κλῆροι γεγάασι·
ῥύεο δυσμενέων με καὶ ἀντιβίων παλαμάων.
ἀθάνατον περιφαῖνε τεῷ θεράποντι πρόσωπον.
εἵνεκα σῆς ἀγαθῆς ἐλεημοσύνης με σαώσοις,
μήποτεν αἶσχος ἕλοι με· σὲ γὰρ καλέεσκον ἀρωγόν.
εἰς ἀΐδην κατίοιντο καταισχυνθέντες ἀλεῖται.

ἄφθογγα δολόεντα γένοιατο χείλεα φωτῶν,
ὅσσα κατεφθέγξαντο κακορραφίην ὁσίοιο·
πολλὸν ἀγηνορέῃσιν ὀνοσσάμενα συγγρῆσι.
σῆς ἀγανοφροσύνης ἀπερείσιος ἐσμὸς ἐτύχθη,
ἣν κρύψας μάλα δή σε δειδεγμένοισι φυλάσσεις·
σῆς ἐπιδευομένοις εἰργάσσαο πάντοτ᾽ ἀρωγῆς,
ἀνδρομέης κατέναντα πολυτλήτοιο γενέθλης.
ἔκποθι βροτέης ταραχῆς σφέας ἀμφικαλύπτοις
νείκεος ἐν κλισίῃσι τεῆς ἀπάνευθε πυκάζοις·
αἰνετὸς ὡς ἐλεητὺν ἐν ἄστεϊ θῆκεν ἀγητήν.
θαμβήσας ἐφάμην, ὤσμαι σέο νόσφιν ὀπωπῆς.
ἔνθεν δ᾽ αὖ ἄναξ βοόωντος ἐμεῖο ἐπάκουσε λιτάων.
ἀμφαγαπαζέσθων ὅσιοι σύμπαντες ἄνακτα,
οὕνεκ᾽ ἀληθείης βασιλεὺς ἐμπάζεται αἰεί,
μισθὸν ὑπερφιάλοις ἀντάξιον ἐγγυαλίζων.
θαρσεῖτε, κραδίη δὲ μάλ᾽ ὑμέων ἔμπεδος ἔστω,
ὅσσοι ἐπ᾽ οὐρανίοιο θεοῦ ἐλπίζετ᾽ ἀρωγήν.

Ψαλμὸς λαʹ.

Τοῦτο τριηκοστὸν πέλει καὶ πρῶτον ἄεισμα
Δαβίδου πινυτοῦ καλὰ μελιζομένου.

Ὄλβιοι ὅσσ᾽ ἀνεδέχθεν ἐλεύθεροι ἀμπλακιάων,
οἷσί τ᾽ ἀτασθαλίαι μεμελημέναι οὐκέτ᾽ ἔασιν.
ὄλβιος οὗ θεὸς ἔργα παρέδραμεν ἀμπλακιάων,
γλῶσσαν ἔχων δολερῶν ἀδαήμονα δυσφροσυνάων.
ὀστέα γηράσκοντα δυσαλθέϊ πύθετο σιγῇ,
νωλεμέως καὶ ἄπαυστα πανημέριον βοόωντος.
πάντοτε γάρ μευ ἄναξ ἐπ᾽ ἐμοὶ σέο χεὶρ βαρείη
δείλαιος γενόμην, ὅτι μοι χροῒ πῆχθεν ἄκανθαι.
ἀμπλακίην ἀνέφηνα, νόον δ᾽ οὐκ ἔσκεπον ἄτην.

εἶπα θεῷ πρήξειν μου ἀτάσθαλον ἐξαγορεύσω·
αὐτὸς δ' ἡμετέρης κραδίης παρελήλυθας ἄτην.
τῆς δ' ἕνεκ' ἔσθ' ὁσίοισι λιτὴ μεθ' ἐναίσιμον ὥρην·
οὐδ' ἐπιχευομένων ὑδάτων περιπεῖεν ἀνάγκην.
σὺ ξυνεργούσης με πελέσκεο πύργος ἀϋτῆς·
χάρμα φίλον σύ με τεῦξον ἐλεύθερον ἀμφιβαλόντων.
γνοίης ἐξ ἐμέθεν ποίην χρέος οἶμον ὁδεύειν·
εἰς σὲ μάκαρ στήριξα διαμπερὲς ὄμματ' ἐμεῖο,
ὀφθαλμῶν ἀμάρυγας ἐμῶν σέο νέρθεν ἐρείσω.
παύσασθ' ἡμιόνοισι πανείκελοι ἠδὲ καὶ ἵπποις
γινόμενοι· σοφίης γὰρ ἀγακλέος ἄμμοροί εἰσιν.
γαμφηλὰς ξυνέαξον ὀρειχάλκοισι χαλινοῖς,
οἳ σέθεν οὐ μεμάασι γεγηθότες ἄσσον ἱκέσθαι.
παντοδαπαὶ μάστιγες ἀεὶ γεγάασιν ἀλιτροῦ,
ᾧ δὲ θεὸς μέμβλητ' ἔλεος περικυκλώσειε.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη θεοτερπέας ἄνδρας ἐρύκοι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐν ἰθυνόοισι μελέσθω.

Ψαλμὸς λβʹ.

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ δεύτερον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος κιθάρῃ μείλιχα τερπόμενος.

Χαίρετέ μοι βασιλῆϊ δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες·
ἀνδράσιν ἰθυνόοισι μεταπρέπει ἄσπετος αἶνος.
μέλψατέ μοι ζώοντα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ·
μέλψατέ οἱ δεκάδεσσι μέλος νευρῇσιν ἱέντες.
ἐκ πραπίδων νέον ὕμνον ἀείσατε παμβασιλῆϊ·
σὺν δ' ἀναμελπέσθω γε δίκης ἐπιήρανος αἶνος·
οὕνεκεν ἀθανάτοιο θεοῦ λόγος ἰθὺς ἐτύχθη.
πάντα δέ οἱ μάλα πιστὰ πέλει βασιλήϊα ἔργα·
ἐνδικίην φιλέει λαθικηδέα, καὶ θέμιν ἐοστήν.

πᾶσα θεοῦ βέβριθεν ἀέθλων ἠέριος αἶα.
οὐρανοὶ ἐρρίζωθεν ἐφημοσύνῃ βασιλῆος,
καὶ πᾶσ' ἀθανάτου σόματος σφέων πνεύματος ἀκμή.
ἀσκὸν ὅπως πόντοιο ῥόον πολυηχέ' ἀγείρων,
τεύχει καὶ θέρμους κρυφίοις ταμίοισιν ἀβύσσου.
δειμαίνοι βασιλῆα θεὸν κλυτὰ πείρατα γαίης·
ἐκ δ' αὐτοῦ δονέοιντο ὁπόσοι χθόνα ναιετάουσι.
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε, καὶ ἐκτετέλεσθεν ἅπαντα·
αὐτὸς ἄναξ ἐκέλευσε, τὰ δ' ἐβλάστησεν ὁμαρτῇ.
ἀθάνατος σκεδάσειεν ἀπείρατα δήνεα δήμων,
καὶ λαῶν ὀνόσαιτο πολυστρεφέας μεδεῶνας·
δήνεα θ' ὑψινόων παραμείψεται ἡγητήρων.
βουλὴ δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως ἐπιμίμνει,
μέρμερα δὲ κραδίης γενεῆς ἀπὸ μέχρι γενέθλης.
φῦλον ἀεὶ μακάρεσσιν ἐοῦ βασιλῆϊ πεποιθός·
λαὸς ὃν ἐκ πάντων ἐπελέξατο κλῆρον ἑὸν ἔμμεναι.
οὐρανόθεν βασιλεὺς πανδερκέα τεῖνεν ὀπωπήν·
ἀνδρομέην σφετέρης ἐκ παστάδος εἶδε γενέθλην·
ὄμμασιν ἐνναέτηρας ὅλης θηήσατο γαίης,
ὃς θνητῶν κραδίην παλάμῃ τεκτήνατο μούνος,
ὃς σφέων ἐν πραπίδεσσι δίαμπερὲς ἔργα δοκεύει.
οὐδένος οἶδεν ἄνακτα μεγακλήεντα σαῶσαι
οὐδὲ γίγας κατότητα φύγοι περιθαρσέος ἀλκῆ.
ἵππος ἐνὶ πολέμοις ἀχρήϊος ἄνδρα σαῶσαι,
οὐ δέκεν αὐτὸς ἄλυξε περὶ σθένεϊ βλεμεαίνων.
ὀφθαλμοὶ ἐπάνυθεν ἐπὶ τρομέοντας ἄνακτος,
ὀφθαλμοὶ μεγάλοιο θεοῦ τρομέοντας ὁρῶσιν,
ὅσσοι θεσπεσίῳ ἐλέῳ μεμεληκότες εἰσί.
ψυχὰς ἐκ θανάτοιο τανηλεγέος ἀπορύξαι,
καὶ θρέψαι στονόεντι πιεζομένους φρένα λιμῷ.

ἡμέτερος μάλα θυμὸς ἀπηώρηται ἄνακτος,
οὕνεκεν ἡμείων πρόμαχος καὶ ἀρωγὸς ἐτύχθη.
ἀμφ' αὐτῷ κεχάροιτο νόος πραπίδεσσιν ἰθυθεὶς,
καί οἱ ἡμετέρη ὄνομα κλυτὸν ἥπις ἐτύχθη.
αὐτὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀπείριτον ἄμμιν ὀπάζοις,
οἷα σοὶ ἐλπίζοντες ἀεὶ ποτιδέγμεθ' ἀρωγήν.

Ψαλμὸς λγ.

Ὁππότ' Ἀβιμέλεχον μαινόμενος ὑπόκρισις τὸν ὑποπτεύσας,
ᾤχετο Δαβίδος, σφετέρην δ' ἠλλάξατο μορφήν·
τὸν δὲ βίηκοσὸν τεὶ παπτὸν θ' ἅμα κῶμον ἔμηψεν.

Εὐφήμοις ἐπέεσσιν ἀεὶ βασιλῆα βοήσω,
νωλεμέως γλώσσῃ σφέτερον μῆος αἰνετὸν οἴσω.
κυδαίνοιτό μοι ἦτορ ἐν ἀθανάτῳ βασιλῆϊ·
μείλιχοι εἰσαΐοντες ἐῷ κεχαροίατο θυμῷ.
ἀμφ' ἐμοὶ ἀθάνατον μεγαλίζετε ποιμένα κόσμου,
καί οἱ ἀγρόμενοι ἀναείρομεν οὔνομα πάντες.
οὔας θῆκεν ἑτοῖμον ἀνιχνεύσαντί μοι ἐσθλὴν,
παντοίης δ' ὅλους με θεῶν ἐξείλετ' ἀνίης.
σπεύσατέ οἱ πελάσαι, καί οἱ φρεσὶ φέγγος ἑλέσθαι,
ὥς κεν ἀμφιμήτοισιν ἀεὶ λάμπῃ τὸ πρόσωπον.
ᾧ δὲ πτωχὸς ἄϋσε, θεὸς δέ οἱ ἔκλυεν αὐδῆς·
παντοίης δ' ἐφύλαξεν ἐλέγχιος ἐκτόθεν ἄτης.
ἄγγελος ἀμφιέπων περὶ ἵζεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
κυκλόθεν εὐσεβέων ἀνδρῶν σφέας ὄφρα σαώσῃ.
γευσάμενοι δέρκεσθε ἄναξ ὅτι μείλιχός ἐστιν.
ὄλβιος αἰὲν ἀνὴρ σφετέρῳ βασιλῆϊ πεποιθώς.
εὐαγέες σύμπαντες ἀεὶ πεδίεσθ' ἄνακτα.
εὐσεβέων οὐ γάρ τι ἐφημερίων τις ἐτύχθη.
δευομένοις ἐδάμασσε πολυκτεάνοις ποτὲ πείνῃ,
εὐσεβέων δ' ἀγαθοῖσι μέγα βείθουσι γενέθλαι.

δεῦρ' ἴτε μοι φίλα τέκνα, ἐμεῖο δ' ἐπικέκλυτε μύθων,
ὄφρα φόβον βασιλῆος ἐνηέος ἄμμε διδάξω.
ὅς πεθέει χαρίεντος ἰδεῖν βιότοιο γαλήνην,
ἱμερόων πλοῦτον ἀταρ πάντας ἤματα λεύσσειν.
γλῶσσαν σὴν ἀπόπαυσον ἐλεγχίστης κακότητος,
καὶ συγγρῶν ἀπάνευθε δόλων στέο χείλεα κεύθοις.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἀναφαίνεο τέκτων,
εἰρήνης ἐρατεινὰ μετ' ἴχνια πάντοτε βαίνων.
ὀφθαλμοὶ βασιλῆος ἐποπτεύουσι δικαίους,
καὶ σφέων εὐχωλῇσιν ἑτοιμότατον πόρεν οὖας.
ἄγχια τεκταίνοντας ἄναξ δοκέεσκεν ὀπωπῆς·
ὄφρα κὲν ἐξολέσῃ σφέτερον μνημήιον αἴης.
εὐσεβέες βοάασκον, ἀπὰρ θεὸν εὗρον ἀρωγόν·
παντοίης δ' ἀπάνευθεν ἑῆς ἐφύλαχθεν ἀνίης.
οἷς κραδίη τέθραυσται, ἀεὶ θεὸς οἶδεν ἀρήγειν·
πνεύματι δ' σφετέρῳ χθαμαλόφρονα φῶτα σαώσει.
πολλαὶ δὲ πυκιναὶ ὁσίων γεγάασιν ἀνίαι,
καὶ σφέας ἐκ πασέων ἀπολύσεται ἄφθιτος ἐσσήν.
αὐτὸς ἄναξ κήδοιτο καὶ ὀστέα πάντα φυλάξοι.
ἐκ δ' αὐτέων οὐκ αὖτε καταφθείροιτο ἐαχθέν.
πότμος ἀμαρτινόων ὀλοὸς καὶ ἄποτμος ἐτύχθη.
οἱ δ' ὅσιον στυγέοντες ἀτάσθαλοι αἰὲν ἔσονται.
δμώων σφωιτέρων κραδίας ἀπολύσεται ἄτης,
οὔκεν ἀμπεπτ' αἴνοιεν ἑῆς χατέοντες ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς λδ´.

Τόνδε τελικοσὸν καὶ τέτρατον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος λιγυρῇ μεταπόμενος κιθάρῃ.

Νωιτέροις ὀλετῆρσιν ἄναξ ἄχαρίν τε δικάζοις.
νωιτέροις δηίοισιν ὑπερμενέως πολεμίζοις.
ἀσπίδα καὶ ξίφος ὀξὺ λαβὼν, ἐπιτάρροθος εἴης.

φάσγανον ἀμφῆκες δηΐων κατέναντι τιταίνοις·
ἔννεπέ μου ψυχῇ, σέθεν ἀσφαλὲς ἕρκος ἐτύχθην.
θυμὸν αἰσχύνοντας ἐμὸν διὰ μώμιος ἐλέγχοι·
κήδεά μοι ῥάπτοντας ἀποστρέψαιας ὀπίσσω·
οἷα κόνις δνοφεροῖσιν ἐλαυνέσθωσαν ἀήταις·
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος ὀξὺς ἀπείργοι·
οἶμος ὀλισθηρὴ ζοφερή θ' ἅμα τοῖσι γενέσθω,
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος αἶψα διώκοι.
κρύβδην μαψιδίως ὅτι μοι λίνον ἐστήσαντο·
μαψιδίως ἐμὸν ἦτορ ὀνείδεσιν ἐστυφέλιξαν.
ἣν φρεσὶν οὐ δοκέουσι πάγην, σφέας ἀγρεύσειεν·
ἣν δὲ κατεκρύψαντο γνώσαιατο κέρδεα θήρης,
ὀλλύμενοι δολόεντι λίνῳ τό περ ἔπλεκον αὐτοί.
αὐτὰρ ἐμὴ ψυχὴ κεχαρήσεται ἀμφὶ ἄνακτι,
καί οἱ ἀλεξικάκῳ περὶ φέγγεϊ γηθήσειεν.
ὀστέα πάντ' ἐρέει, τίς τοι μάκαρ ἄλλος ὁμοῖος,
ῥυόμενος πτωχὸν κρατερῶν ἀπὸ λυμαντήρων,
πτωχόν τ' ἠδὲ πενιχρὸν ἀφ' ἁρπαλέων ὀλετήρων.
μάρτυρες ἀνστάντες μ' ὅσα μὴ μάθον ἐξερέεινον·
ἀντ' εὐεργεσίης κακοεργέα μισθὸν ἐδέγμην,
ἡμετέρην ἄσπερμον ἐπεσσυμένων φρένα θέσθαι.
αὐτὰρ ἐπειγόμενος βαλόμην περὶ πένθιμον εἷμα·
νηστείης δ' ἐδάμασσα πόνοις βαρυώδυνον ἦτορ·
εὐχωλὴ δ' ἐπὶ κόλπον ἐμὸν στρεφθεῖσα θοάσσοι.
ὡς φίλῳ ὥς τε κασιγνήτῳ τόσον ἥνδανον αἰεί·
ὡς δὲ κατηφιόων ἐδάμην φρενὶ πένθος ἀέξων·
οἱ δ' ἐμέθεν κατέναντα γεγηθότες ἠγερέθοντο·
μάστιγες ξυνάγερθεν, ἐγὼ δ' οὐ πάμπαν ἀνέγνων.
σπλάγχνα βίῃ ῥήγνυντο, καὶ οὐκ ἐνόησαν ἀνίην.
καί μ' ἐπέμυξαν ἄδην, λώβῃ δ' ἀποπειρήσαντο,

ἀντιβίην κρύβδοισιν ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῶτες.
εἰπὲ μάκαρ, πότε δή μευ ἴδοις δυσάλυκτον ἀνάγκην·
ψυχὴν ἡμετέρην κακοεργέος ἔξελε φύτλης.
αὐτὰρ μουνωθεῖσαν ἐμὴν ῥύσαιο λεόντων.
ἠγαθέῃ βασιλῆα παρὰ κλισίῃ κελαδήσω·
πὰρ λαῷ μεγαλοσθενέτῃ τεὸν ὕμνον ἀείσω.
μὴ δή μοι κεχάροιντ' ἀθεμίστια δυσμενέοντες,
οἵ με μάτην στυγέουσιν, ἀτὰρ νεύουσιν ὀπωπαῖς·
οἵ ῥά μοι εἰρήνῃ προσεοικότα μυθίζοντο,
πικρὰ δέ μοι φρονέουσι δολοφροσύνῃ κοτέοντες.
θυμοδακὲς κατέναντα διὰ στόμα μηκύνοντες,
φαῦτο κακῶν χαίροντες ἐμῶν θηήτορες εἶναι.
εἰ θηήσαο τοῦτο μάκαρ, μὴ δή με παρέλθοις·
μή μευ ἀποσταίης πανεπίσκοπε δῶτορ ἐάων,
μηδὲ δίκην ἄγνωστον ἐμὴν παρελεύσεαι οὔασι.
σῇσιν ὑπ' εὐδικίῃσιν ἄναξ μ' ἄχραντε δικάζοις·
σῇ μ' ἐλεημοσύνῃ κρίνοις πανεπίσκοπε ποιμήν,
μηδ' ἐπιγηθήσαιεν ἀνάρσιοι ἀνέρες ἡμῖν·
μηδὲ γέλως φρενὸς ἄγος ἐμῆς ποτὲ δίπλοον εἶεν,
μηδέ κε λαυκανίαις με καταβρώξειαν ἔπεσσιν.
αἶσχος ἕλοι σύμπαντας ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
ὅσσοι δὲ φρονέουσιν ὑπέρβια, μῶμον ἕλοιντο.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσσον γένος ἀμφιπολεύοι·
πάντοτε μνησόντων μεγαλαυχία δῶρα θεοῖο,
εἰρήνην θεράποντος ἑοῦ ποθέοντες ἰδέσθαι.
γλῶσσα δικαιοσύνην ἐμέθεν σέο πυκνὰ λιγαίνοι,
σεῖο πολυκλήεντα πανημαδὸν αἶνον ἀείσοι.

Ψαλμὸς λε'.

Ἄφθιτον ἀθανάτου θεράπων Δαβίδος ἀμύμων,
τοῦτο τριηκοστὸν μελέων καὶ πέμπτον ἔμελψεν.

Ἔννεπεν ὃν κατὰ θυμὸν ἀτασθαλίας ἀθέμιστος,
οὐ φορέων βασιλῆος ἐπ' ὄμμασι δεῖμα θεοῖο,
οὐλομένην δολεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσι γλῶσσαν ἀέξων,
αἰεὶ δυσφροσύνην στυγερὴν διζήμενος εὑρεῖν·
ἀμπλακίῃ σφέτεροι δολερῇ μεμελήατο μῦθοι,
οὔποτε παντοίην ὁσίην ὁδὸν ἀμφαγαπάζειν.
ἀλλὰ καὶ ἐν λεχέεσσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀλείτης,
οὐδ' ἀγαθὸν ῥέξαι βουλεύσατο, οὐδὲ νοῆσαι,
οὐδέ τ' ἀπεχθαίρει κακίης πολυπήμονος ἄλγος.
ἄφθιτε ὑμνήεις ἔλεος τεὸν οὐρανὸς ἴσχει·
σεῖο δ' ἀληθείη καὶ ἐν νεφέλῃσι χορεύει.
σεῖο δικαιοσύνη πανομοίιος οὔρεσι θείοις·
ἴσας εὐδικίας φορέεις βυθίοισιν ἀβύσσοις·
τετραπόδων ἀγέλας μερόπων τε ἅμα φῦλα σαώσοις·
ὧδε τεὴν ἐλεητὺν ἀεὶ πληθύουσαν ἀέξεις.
σῶν πτερύγων μερόπεσσιν ἀεὶ σκέπας ἔσσεται ἐλπίς·
πιδηέοις ἀγαθοῖσι τεῶν βελτίοισι μελάθρων·
καί σφεας εὐφροσύνης ἀγανὸς χειμάρροος ἄρδοι.
οὕνεκεν εὔζωος παρὰ σοὶ μάκαρ ἔπλετο πηγή.
ἐν δὲ τεῷ θεοπρεπὲς ἰδοίμεθα φέγγεϊ φέγγος.
σὴν δ' ἐλεημοσύνην βασιλεῦ ποθέουσι τανύσσαις·
καὶ σέθεν ἰθυνόοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνοις.
μή μοι ἐλεγχῆεν καὶ ὑπέρβιον ἴχνος ἐπέλθοι·
μηδέ θ' ἁμαρτινόοιο μάκαρ παλάμη με δονοίη.
κεῖσ' ἔπεσον σύμπαντες ἀτασθαλίης θεράποντες,
οὐδέ τ' ἀναστήσονται ἀκηδέες ἔνθεν ἐλασθέν.

Ψαλμὸς λϛʹ.

Ἀμφ' ἕκτῳ χαρίεντι τριηκοστὸν λίγα μέλπω
ἱερὰ Δαβίδος ἡδὺ μέλος κιθάρῃ.

Μήποτέ μοι φθονέσειας ἰδὼν κακοεργέα φῶτα,
μηδ᾽ ἐπιθαμβήσειας ἐπ᾽ ἐργατίναις κακότητος.
οἳ δὲ γὰρ οἷά τε χόρτος ἄφαρ κατατερσαίνονται,
πίπτοντες χλοεροῖσι θοῶς λαχάνοισιν ὁμοῖοι.
ἐλπωρὴν ἀνάπτε θεῷ καὶ μείλιχα ῥέζε·
καὶ χθόνα ναιετάοις, νεμέθοι δέ σε πλοῦτος ἀπείρων·
χαίρων ἀθανάτῳ κατὰ θύμια πάντα κομίζοις.
ἀμφαδίην βασιλῆϊ τεὰς ἀνάφαινε κελεύθους·
ἔλπεο μηδ᾽ ἀπόληγ᾽, ὁ δέ τοι σύμπαντα τελέσσει,
καὶ σέθεν ἐξοίσειε δικαιοσύνην ἅτε φέγγος.
εὐδικίην δὲ τεὴν πανομοίϊον ἤματι μέσσῳ.
λίσσεό μοι κρατερὸν μειλισσόμενος βασιλῆα.
μήποτε ῥηΐστης βιοτῆς ζῆλός σε χαλέψῃ,
ἀνδρὸς δυσφροσύνῃ μεμελημένον αἰὲν ἀθέσμου.
δεινὸν φεῦγε κότον, καὶ ἀμειδέα κάλλιπε θυμόν.
μήποτέ μοι φθονέσειας ἀλιτροσύνης ἀλεγεινῆς·
οἱ γὰρ δηϊτεραίνοντες ἀποφθινύθοιντο κακοῖσιν·
οἱ δὲ θεὸν μίμνοντες ὅλην κτήσαιατο γαῖαν.
ἀλλ᾽ ἔτι βαιὸν, ἄφαρ παρελεύσεται ὅστις ἀλιτρός·
καί οἱ ἀνιχνεύσειας ἕδος τὸ δ᾽ ἄφαντον ἐτύχθη.
ἄνδρες δ᾽ ἠπιόθυμοι, ὅλην κτήσαιατο γαῖαν,
εἰρήνης ἀγαθοῖσιν ἀγαλλόμενοι πυκινοῖσιν.
εὐδικίης θεράποντα φυλάξεται αἰὲν ἀλιτρὸς,
καί οἱ λυσσητῆρας ἐπιβρύξειεν ὀδόντας.
αὐτὰρ ὅ μιν λεύσσων πανυπέρτατος ἡδὺ γελάσσει,
γινώσκων ὅττι οἱ ἦμαρ ὀλέθριον ἐστὶν ἑτοῖμον.
φάσγανον ἀμφήκες κακοεργέες ἐσπάσαντο,
νευρὴν ἐξετάνυσσαν ἀμαιμακέτῳ περὶ τόξῳ,
πτωχὸν ἑλεῖν σπεύδοντες ἀποφθῖσαί τε πένητα,
ἰθυνόους ξιφέεσσι καταπράξαι μεμαῶτες.

ἀλλά σφέων ξίφος ὀξὺ διὰ στέρνοιο περήσοι,
καὶ τόξα στονόεντα μάκαρ διὰ λεπτὰ κεάσσεις.
φέρτερόν ἐστ' ὀλίγιστον ἀγακλήεντι δικαίῳ,
ἀμπλακίης ἢ πλοῦτον ἀπειρέσιον ξυναγείρειν.
λεπταλέοι τρίβοιντο βραχίονες ἀφρονεόντων·
ἀθάνατος κλυτὸν ἴχνος ὑποστήσειε δικαίων.
αὐτὸς ἄναξ ἄχραντος ὁδοὺς δεδάηκεν ἀμώμων·
αἶσ' ἀγαθῶν καὶ κλῆρος ἀεὶ σταθερώτερος ἔσται.
οὔκεν ἐπαισχυνόοιντο δυσηχέα καιρὸν ἀνάγκης·
λιμῷ δ' ὀκρυόεντι κόρῳ βρίθοιεν ἁπάντων·
ἀμπλακίης θεράποντες ἄδηλοι ἀπολοίατο πάντη.
ἀντιβίων δ' ὅτε κῦδος ὑπερτέλλοι βασιλῆος,
καπνῷ ἀποφθινύθοντι ὁμῶς πανομοίιοι ἔσκον.
χρησάμενος κακοεργὸς ἀνήρ, οὐκ οἶδ' ἀποδοῦναι,
οἰκτείρει δὲ δίκαιος ἀεὶ καὶ πᾶσιν ὀπάζει.
οἳ μὲν ἐπαινήσοντες, ὅλην κτησαίατο γαῖαν.
οἱ δὲ κακῆς βάλλοντες ἀρῆς, ἀπολοίατο πάντη.
νεύμασι θεσπεσίοις ἰθύνεται ἴχνια φωτός.
καί σφετέρων θεὸς αἰὲν ἐφιμείροιτο κελεύθων.
οὐδ' ὀλοοῖς θραύοιτο πεσὼν περὶ ῥήγμασι γαίης,
οὕνεκά οἱ παλάμην βασιλεὺς ἐπίκουρος ὑπερείδει.
πρόσθε νέος γενόμην, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει,
οὐδ' ἐπιδευόμενον θεοτερπέα πάμπαν ἀέγνων,
οὐδέ οἱ ἑλδομένῃ γενεῇ ζωαρκέος ἄρτου.
οἰκτείρειν δεδάηκε, πανημέριός τε δανείζειν,
καί οἱ καλλιπέτηλος ἐπ' εὐλογίῃ σπόρος ἔσται.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἐμπάζεο ἔργων,
καὶ χθόνα ναιετάοις· ὅτ' ἄναξ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
οὐδὲ σφωϊτέρους ὑπερόψεται ἀθλητῆρας.
ἀθανάτου φρουροῖντο διηνεκέεσσιν ἀρωγαῖς.

αὐτὰρ ἀθεσμοσύνῃ μεμηνιμένοι ἐξελάοιντο,
φῦλά τε δυσσεβέων ἀπολοίατο νηλεοθύμων.
εὐδικίης θεράποντες ὅλην κτησαίατο γαῖαν,
καί μιν ναιετάοιεν ἀπερμάντοισι χρόνοισι.
θήν εὐσεβέος σοφίην στόμα πάντοτε μέλψει·
γλῶσσα δ' εὐδικίην βασιλήϊον ἐξαγορεύσει.
θεσπεσίου φορέει κραδίην ἐγκύμονα θεσμοῦ.
οὐδέ οἱ ἴχνια πάγχυ παραβλάπτοιτο πεσόντι.
εὐδικίης θεράποντα λίην ποτιδέρκετ' ἀλείτης,
καί μιν ὑπερμενέως ἐπιμαίεται ἐξεναρίζειν·
ἀλλ' οὐχ οἱ παλάμῃσι θεὸς λείψει μιν ἑέλδωρ,
οὐδὲ δικαζόμενον νίκης χατέοντα μεθήσει.
πέπλαθι παμβασιλῆα, φύλασσε δὲ τοῖο κελεύθους,
καί σε μεταχρόνιον κλήρου χθονίοιο τελέσσει·
φῦλα καταφθιμένων ἀλιτήμονα θηήσαιο.
εἶδον ἐφ' ὑψίστων ἀναειρόμενον κακοεργὸν,
πολλὸν ὑπὲρ λιβάνοιο θυώδεος ὑψόθι κέδρων,
δύσμορον· ἀλλά μιν οὐκέτ' ἐπεφρασάμην παροδεύων,
οὐδέ μοι αὐτό οἱ οὖδας ἐφαίνετο μαστεύοντι.
μειλιχίην φρούρησον, ἵν' εὐθέα πάντα νοήσῃς.
ὡς ἀγαθ' εἰρήνης ὑποφήτορι λείψανα μίμνει·
πανσυδίῃ δ' ἀθέμιστος ἀποφθείροιτο γενέθλη.
δυσσεβέων φθινύθοιεν ἀδευκέϊ λείψαν' ὀλέθρῳ.
ἀλκῆεν δ' ὁσίοισι φάος βασιλῆος ἐτύχθη,
καί σφισι πειρομένοις ταχὺς ἵξεται ἀσπιδιώτης,
ἀθανάτην ἐπίκουρον ἀεὶ σφίσι χεῖρα τιταίνων·
δευομένους τ' ἀδίκοιο βίης ἀπολύσετ' ἀλιτρῶν·
ἐκ δὲ κακῶν σώζοιντο μεμηλότες ἐλπίδι θείῃ.

Ψαλμὸς λζ.

Μιμνήσκων παθέων βροτέων Δαβίδος ἀμύμων
ὧν πάθε, καὶ παθέων πανυπέρτερος ἔσκε πεπονθώς,
ἀμφὶ τριηκοστὸν μέλος ἕβδομον ἴαχε μέλπων.

ΜΗ με τεὸς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
οὕνεκ' ἐμοῖς μελέεσσι τεοὶ κατέπηχθεν ὀϊστοί·
καί σευ ὅπως δηΐην μοι ἐπεστηρείξαο χεῖρα.
οὔ κ' ἐμὸν ἐξακέσαιτο δέμας σέο μηνίσαντος·
ἢ πόθεν ὀστείοισιν ἐμοῖς ἀνάπαυμα φανείη,
πάντοθεν ἀμπλακίῃσιν ἐλαυνομένῳ συνεχῇσιν.
δυσφροσύναι καθύπερθεν ἐμεῦ βεβάασι καρήνου,
φόρτῳ ἐπαυχενίῳ καὶ ἐπαχθέϊ εἰσὶν ὁμοῖαι.
ἀφροσύνῃ μώλωπες ὀδωδότες ἀμφί μ' ἐσήφθεν.
δείλαιος γενόμην κατὰ δ' αὐχένα πάντοτ' ἐκάμφθην,
ἀσχάλλων κακότητι πανημαδὸν ἤνυον οἶμον·
οὕνεκα μοι κατέρυκεν ἀπείρετα παίγνια θυμόν.
οὐ μὲν παυσωλὴν ὀδύνης δέμας οἶδεν ἑλέσθαι,
εἰμὶ λίην χθαμαλὸς βεβολημένος ἄλγεσι νούσου,
νειτέρης κραδίης ὠρυόμενος στοναχῇσιν·
ἄφθιτε δὴ ἐμὸν αὐτὸς ἐποπτεύσειας ἔελδωρ,
οὐδέ σε νειτέρη στοναχὴ λάθεν εἰδότα πάντα.
ὠρίνθην κραδίην, μελέων δ' ἀπεχάζετο κῖκυς·
ὀφθαλμῶν δ' ἐρατεινὸν ἐμῶν ἐξέφθιτο φέγγος.
αὐτὰρ φίλοι πεφόβηντο, πόδας δ' ἔστησαν ἑταῖροι.
οἱ δέ μευ ἆσσον, ἰόντες, ἀπόπροθι νοσφίζοντο·
ἃ, με πόσον βιόωντο φίλον διζήμενοι ἦτορ·
ἃ, πῶς μαψιδίως λάλεον κακὰ μαστεύοντες,
θήγοντες δολεροῖσι πανημαδὸν αἴσχεσι γλώσσας.

αὐτὰρ ἐγὼ γενόμην ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς·
οἷά τε παντοίων ἐπέων ἀδάητος ἐών τις,
παντοίης ἀκοῆς ἀδαήμονι φωτὶ ἐοικὼς,
ὅστε διὰ γλώσσης προφέρειν οὐκ οἶδεν ἐλέγχους.
ἐλπὶς ἐμὴ λίτομαι, σὺ δέ μευ καλέοντος ἀκούσαις.
εἶπα γὰρ ἀντιβίοισιν ἐγὼ μὴ χάρματα γενοίμην·
κινήσαντί μοι ἴχνος ἐπέχχαον ὑβριστῆρες.
ἡμέτερον κρυφοῖσι δέμας μάστιξιν ἑτοῖμον·
οὐδέ μευ ὀφθαλμῶν ἀπολείψεται αἰὲν ἀνίη·
δυσνομίην ἐρέων οὐ λήσομαι ἀμπλακιάων.
δυσμενέες θαλέθοντες ἐμεῦ κρατερώτεροί εἰσι·
καί με περιπλήθοισιν ἐπεχθαίροντες ἀθέσμως,
οἵ τ' ἐμοὶ ἀντ' ἀγαθῶν κακοεργίας μισθὸν ἔδωκαν,
καί με δίκης σὺν ἔελδον ἐπισβολίῃσιν ἔβαλον.
μή μευ ἀποσταίης πανεπίσκοπε, μηδὲ μεθείης,
πέμπε μοι ἄφθιτε, πέμπε τεὴν ἐπίκουρον ὀπωπήν.

Ψαλμὸς λη΄.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ὅτ' Ἰδιθοῦμος ἄειδεν
ἀμφὶ τελικοστὸν ὄγδοον ἡδὺ μέλος.

Ἡμετέρην ἀπάνευθε κακῶν ὁδὸν εἶπα φυλάξω,
γλῶσσαν ἀτασθαλίη μευ ἐπὴν πολύμυθον ὀρίνῃ.
ἡμετέροις φυλακὴν ἕρκεα χείλεσι θῆκα,
θωρηχθεὶς ὅτε δήμοις ἀτάσθαλος ἀντιφερίζῃ·
κωφὸς ὅπως χθαμαλός τ' ἀγαθοῖς σίγησα μεμηλώς·
εὐνασθὲν δέ μοι ἄλγος ἀνέγρετο δεύτερον αὖθις.
ἔνδοθι θυμὸς ἐμὸς φλογερῷ θερμαίνετο πυρσῷ,
ὧν δ' ἄρ' ἐμῇ μελέτῃ καυθήσεται ἀκάματον πῦρ.
εἶπα μάκαρ βιότοιο φίλην φράσον ἄμμι τελευτήν.
ἔννεπέ μοι ζωῆς ὁπόσον θέσπισας ἀριθμόν,

ὄφρα διαγνοίην τί νύ μοι περιλείπεται ἄλλο.
ἤματα δή μοι πάντα παλαίτατα θήκαο ποιμήν,
καὶ μάλα ῥίζαν ἐμῆς βιοτῆς ἀχρήϊον ἔγνως.
πάντων μαψιδίως μερόπων ζώοισι γενέθλαι,
ἔμπα γε μὴν ἄνθρωπος ὁμῶς δαιδάλματι βαίνει,
μαψιδίως κατὰ θυμὸν ὀρινόμενος περιφόρηται.
ἀγνώσσει τίνι πάγχυ πολὺν βίοτον ξυναγείρει.
ἦρ' οὐκ ἐλπὶς ἐμὴ βασιλεὺς καὶ πύργος ἐτύχθη;
πὰρ δ' αὐτοῦ βιότοιο λάχον φυσίζοον ἕρμα.
πασάων βασιλεῦ μ' ἀπολύσαι ἀμπλακιάων·
ἀνδράσι μ' ἀφραίνουσιν ἐλεγχέα μῶμον ἔδωκεν.
ἔτλην κωφός, ἄναυδος, ἐπεὶ σύ με τοῖον ἔτευξας.
σεῖο μάκαρ μάστιγας ἐμεῦ ἄπο πάμπαν ἐλάσσαις.
σεῖο γὰρ εὐσθενέος παλάμης ὑπὸ θυμὸν ἀχεύω.
ἄνδρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης ὀλοῆς παίδευσας ἐλέγχων,
καί οἱ θυμὸν ἔτηξας ἀμήχανον ἶσον ἀράχνῃ.
ζωὴ μαψιδίη μβροτηΐδος ἐστὶ γενέθλης.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς, ἐπικέκλυθι δ' ἀρῆς,
μηδέ με δακρυχέοντα μάκαρ σιγῇ παρεάσῃς·
εἵνεκ' ἐγὼ ξεῖνος γαίης ἅμα καὶ μετανάστης,
καὶ τοκέεσσιν ἐμοῖσιν ὁμῶς μεταδήμιος αὔτως.
ἄμπαυσον καμάτων με, ὅπως φίλον ἦτορ ἀγείρω,
πρίν με μολεῖν ὅθεν οὐκέτι δὴ παλινάγρετον ἐλθεῖν.

Ψαλμὸς λθʹ.

Εἴνατον ἐσθλὸν ἄεισμα, τεληκοστὴ περὶ μολπὴ
φθέγξατο Δαβίδος τερπόμενος κιθάρῃ.

Τετληὼς ὀπίπευσα θεὸν καὶ ἀρωγὸν ἐδέγμην·
ἡμετέρην δ' ὑπέδεκτο πολύλλιστον οὔασιν εὐχήν·
ἀνεσπάσατο δ' ἐκ βόθρου, καὶ πέλματος ἰλυόεντος.

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐμὰς πέτρῃ σταθερῇ στηρίξατο πέζας,
ἴχνος ἑαῖς ἐν ἀταρπιτοῖς ἐμὸν ἡγεμονεύων.
χείλεσιν ἡμετέροισιν ἑὴν ὑπεθήκατο μολπὴν,
νωϊτέρῳ κλυτὸν ὕμνον ἐρισθενέτῃ βασιλῆϊ.
δειδιότες δέρκοιντ᾽, ἔλποιντό τε ποιμένα πολλοί.
ὄλβιος ᾧ τε θεοῦ ὄνομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη,
λύσσης ψευδαλέης καὶ μαψιδίης δίχα βουλῆς.
πολλά τοι ἐκπετέλεσται ἄναξ περιθαμβέα ἔργα·
οὐδὲ σέθεν βουλῇσιν ἔφυ πανομοίϊος ἄλλος.
ἀγγέλλων κατέλεξα τὰ γὰρ πλέον εἶεν ἀριθμοῦ,
δῶρ᾽ ὑπὲρ ἀμπλακίης, θυσίην δ᾽ ἠρνήσαο πᾶσαν·
αὐτὰρ ἐμοὶ βροτέης τεκτήναο σάρκα γενέθλης.
οὐ πυρὶ καρφομένην προσεδέξαο πάγχυ θυηλήν·
τοὔνεκα δεῦρ᾽ ἱκόμην τελέσαι πάτερ ὅττι κελεύεις.
ἀμφ᾽ ἐμέθεν γέγραπται ὑπὲρ βίβλοιο καρήνου,
σὸν τελέσαι μενέηνα μάκαρ περιπίδεξιν ἐέλδωρ·
καί σευ μεσσατίῳ ἐθέμην ἐν στήθεϊ θεσμόν.
εὐδικίην κλισίῃ πολυηχέϊ πέφραδον ἄνδρες·
οὐδέποτ᾽ ἀγγελίης ἐμὰ χείλεα πάμπαν ἐρύξω·
αὐτὸς ἐμὴν πραπίδεσσι δικαιοσύνην δεδάηκας.
οὐ σεῦ ἀληθείην σκοπίῃ φρενὶ θῆκα καλύψας·
ἀμφαδίην δ᾽ ἀγόρευσα ἀλεξίκακον σέο φέγγος·
φῆνα τεὸν κλισίης ἔλεον καὶ ἀληθέα βουλήν·
τοὔνεκα μηδὲ σὺ νόσφιν ἀρηγόνα χεῖρα πεδήσῃς,
θάλπε τεῷ με ἐλέῳ καὶ ἀληθεΐ πάντοτε βουλῇ·
οὕνεκα μ᾽ ἄλγος ἔχει περιώσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἔφθασαν ἀμπλακίαι με, φάος δέ μοι ἔκρυψεν ὄσσων.
καί μοι πλειότεραι κεφαλῆς ἐγένοντο κομάων,
ἐκ δ᾽ ὀλιγηπελίης μελέων ἐξέπτατο θυμός.
ἀλλ᾽ ἐπιδευομένῳ μοι ἑκὼν ἐπιτάρροθος ἔλθοις,

τοῖπερ ἰὼ ὁπόσοισιν ἐποπλίσσειας ἀρωγήν.
αἶσχος ἕλοι ὅσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι·
στρεφθείη μωμητὸς, ὃ μοι κακὰ βυσσοδομεύει·
αὐτίχ' ἕλοι τοὺς δ' αἶσχος ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁππότε οἱ ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἀμφ' ἐμεῦ ὁρμαίνοις πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς μ΄.

Κῶμον τεσσαρακοστὸν ἄναξ Δαβίδης ἔμελψεν.

Ὄλβιος ὃς πτωχοῦ περικήδεται ἠδὲ πενιχροῦ·
οὔ μιν ἀναγκαίῳ ὑπερόψεται ἤματι ποιμήν.
φρουρὸν ἔχοι βασιλῆα βίου θ' ἅμα κηδεμονῆα,
καὶ θεόθεν μακάρεστος ὅλην ἀνὰ γαῖαν ἀκούοι·
οὐδέ μιν ἀντιβίοισιν ἕλωρ παλάμῃσι μεθείη,
ἀλλὰ καὶ ἐν κακότητος ἄναξ λεχέεσσιν ἀρήγοι·
δέμνια οἱ μετέθηκεν, ἔλυσε δὲ κήδεα νούσου.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα τεὴν ἱέντην ἀρωγήν·
ὄφρα μευ ἐξακέσαιο κακῶν ἀλιτήμονα θυμόν.
κήδεά μοι φράσσαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
εὐχόμενοι, πότε μευ βιότου μνημήϊον ἔρροι·
νίσσετο μαψιδίως ὁρόων μάτην τ' ἀγορεύων·
ἀμπλακίην ξυνάγειρεν ἐμῷ ζηλήμονι θυμῷ,
ἐκτὸς ἰὼν ἀγόρευεν ἐμοὶ ξύμπαντας ἀγείρων·
πάντες ἐπιβύζεσκον ἀπεχθέες ἀμφ' ἐμοὶ ἄνδρες·
ἀμφὶ δέ μοι φράζοντο κακὸν βαρυπήμονα φόρτον,
μῦθον δυσνομίῃ πεπυκασμένον ἀντιόωντες·
μὴ κατακοιμηθεὶς τὶς ἀεὶ κατὰ νήγρετον εὕδοι.

εἰρήνης βροτὸς οὗτος· ἐμοῖο γὰρ ἤπιος ἐπιχθών·
ὃν τρέφον ἐχθρὸν ἔχον, πτέρνης δέ με μείονα θῆκεν.
ἀνστήσας μ' ἐλέησον, ἵνα σφίσιν ἄξια δοίην.
τῆς ἀγανοφροσύνης ἔνθεν μάκαρ ἴδρις ἐτύχθην.
ἐφρασάμην, ὅ μοι οὔτι μάτην κεχαρήσεται ἐχθρός·
οὕνεκεν ἀκακίης μὲν ἄναξ ἐπίκουρος ὀνέσης,
καί με διηνεκέως σοῦ ἐνωπαδὸν ἐρρίζωσας.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου·
αἰώνων αἰῶνας ἀεὶ πανυπέρτατος εἴη.

Ψαλμὸς μα΄.

Εἰς πινυτὴν ποτὲ παισὶν ὑπὲρ θύμοιο Κοραίου
κῶμος τεσσαρακοστὸς ἔνι καὶ πρῶτος ἀοιδῆς.

Ἥυτε πηγαίων ὑδάτων κεμὰς ἱμείρουσα,
ὧδ' ἐμὸς ἱμείρει σεῦ ἄναξ πανυπέρτατε θυμός.
ζωὸν ἐμὸν δίψησε καταβρῶξαι θεὸν ἦτορ·
τίς χρόνος οὗτ' ἀναφανδὰ θεὸν βροτὸς ὄψομαι ὄσσοις·
ἤματά θ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἔχον γόον οἷά περ ἄρτον,
πάντοτε βαζόντων, ποῦ δὴ θεὸς ἔπλετο σεῖο.
τῶν δὲ παρεμνήσθην, περίχεον δ' ἐμὸν ἀμφ' ἐμὲ θυμόν,
οὕνεκα θηητὸν κλισίης διελεύσομαι οὖδας,
ἔνθεν ἕως βασιλῆος ἐπουρανίοιο μεγάθρων,
αἶνον τερπωλῆς τε μετ' κλυτὸν ἦχον ἑορτῆς.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἤπιός τοι θεὸς ἔστω· ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω.
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανεπίσκοπον ἄγχαρ ὀπωπῆς·
αὐτόματος δ' ἐδόνητο μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἐμῆσι.
τοὔνεκ' ἄναξ καλέσω σε Ἰορδανίης ἀπὸ γαίης,
ἔκ τ' Ἑρμωνιίμου, τὸ δέ τοι ὄρος ἔπλετο τυτθόν·
ὀρφναίη τίς ἄβυσσος ἀνηύτεσκεν ἄβυσσον;

ῥηγνυμένων ξυνιοῦσα τεῶν ὑδάτων ἐπιωγῇ.
κύματά σευ μετ' ἔμ' ἦλθε, βαρύνει δ' ἐμέρμερα πάντα.
ἦμαρ δ' ἄναξ ἔλεον κέλεται καὶ νυκτὶ φαείνει.
εὐχωλὴ παρ' ἐμεῖο θεῷ βασιλῆϊ βιώτης·
εἶπα θεῷ, τί μευ ὧδε λελασμένος αἰὲν ἐτύχθης.
τίπτε κατηφιόων παρανίσσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ.
δυσμενέες νείκεσσαν ὅτ' ὀστέα πάντα ἐάχθεν,
πάντοτέ μοι βάζοισι, θεός νυ ποῦ δ' ἔπλετο σεῖο.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἐλπίς τοι θεὸς ἔστω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς πελέθει πανυπέρτατον ἄγκαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς μβ΄.

Μείλιχον ἀμφ' ἱερῷ τόδε καὶ ἐν τεσσαρακοστῷ
Δαβίδος πινυτὸς δεύτερον ἦσε μέλος.

Κρῖνον ἄναξ ὅσα δή μ' ἄδικον λωβήσατο φῦλον·
ἀνέρος ἐκ δολεροῖο καὶ ἐξ ἀδίκου με σαώσεις·
κάρτος ἐμόν, τί με σεῖο τόσον μεθέηκας ἄνευθε·
τίπτε κατηφιόων μετανίσσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ.
φέγγος ἀληθείην τε σέθεν περιλαμπέα πέμποις,
οἷσι φαεινόμενος τεὸν εἰς ὄρος ἵξομαι ἁγνὸν,
καὶ σέο κυδίστοισιν ὁμέστιος εἰμὶ μελάθροις.
βωμὸν ἀγακλήεντα θεοῦ μετελεύσομαι ἤδη,
ὅς μευ εὐφρήνειε χάριν νεοθηλέος ἥβης.
εὐκελάδῳ φόρμιγγι μάκαρ τεὸν αἶνον ἀείσω.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἐλπίς τοι θεὸς ἔστω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς πελέθει πανεπίσκοπον ἄγκαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς μγʹ.

Εἰς πινυτὴν τεκέεσσιν ὑπερθύμοιο Κοραίου
κῶμος ὅδε τρίτατος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Οὔασιν ἡμετέροις ἠκούσαμεν ἄφθιτε ποιμήν,
ἄμμι φίλοι προπάροιθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες
ἔργον ὅπερ τεκτήνας ἐν ἀρχαίῃσι γενέθλαις.
χεὶρ σέθεν ὤλεσε φῦλα, καὶ ἐρρίζωσε γονῆας.
λαοὺς ἐξαλάπαξας, ἑῆς δ' ἐξήλασας αἴης.
οὐδὲ γὰρ ἐκληρώθεν ἑῷ πάρος ἄορι γαῖαν,
οὐδὲ μενεπτόλεμος δηΐων ἐσάωσε βραχίων,
ἀλλὰ τεὴ παλάμη, καὶ σῆς μέγα φέγγος ὀπωπῆς,
οὕνεκα σῷ θυμῷ πεπιθὼς σφέας ἤθελες ἴδειν.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, θεὸς δέ μοι αἰὲν ἐτύχθης,
ὅς τις Ἰακώβῳ ζωῆς ἐπετείλαο φέγγος.
σοὶ πίσυνοι κεράεσσι βίην ἀναείζομεν ἐχθρῶν,
οὔνομα σὸν καλέοντες, ἐπεγρομένους γελάσαιμεν.
οὐ γὰρ ἐφ' ἡμετέρῳ μεγαλίζομαι ἐλπίδι τόξῳ,
οὐδὲ κακῶν τανύηκες ἄορ με ἀπευθέε σαώσοι.
αὐτὸς ἄναξ τ' ὠθούντων ἄμμ' ἀπελύσαο ποιμήν·
μωμητοὺς δ' ἀνέφηνας ἀπεχθέας ἀντέρας ἡμῖν.
ἠμάτιον κλέος ἄμμι παρ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καὶ σέο νωλεμέως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον.
νῦν δ' αἶσχος κατέχευας ἀπωσάμενος πόσον ἡμέας,
οὐδὲ κορυσσομένοις μετανίσσεαι ὡς πρὶν ἀρωγός.
στρεφθέντες κρυερῶν γεγενήμεθα μείονες ἐχθρῶν,
ἐχθομένοις θ' ἅρπαγμα παραὶ ποσὶν εἰμὲν ἑτοῖμον.
ἡμέας οἷά τε μῆλα μετ' εἰλαπίνῃσιν ἔδωκας,
ἐκ δ' ἐκέδασσας ἄνευθε πολυσπερέας κατὰ δήμους.
ἀπριάτον ἀνάποινον ἄναξ ἀπεπίσαο λαόν·

οὐδέ τις ἦεν ἀριθμὸς ἀμοιβαίης χάριν ὠνῆς.
γείτοσιν ἄμμε ὄνειδος, ἅπασι τεῦξε τε γέλωτα,
ἔθνεσιν ἄμμι λάλημα πολύθροον ἐξανέφηνας·
καὶ λαοῖς ψογεροῖς κεφαλῆς κίνημα γελοῖον.
ὀφθαλμῶν μὲν ἔναντα πανημαδὸν ἔσσυτ' ἔρευθος,
καί με λίην ἐκάλυψεν ἀμειδέος αἶσχος ὀπωπῆς,
ὑβριστῆρος ὁμοῦ καὶ ἀπεχθέος ἀνέρος αὐδῇ,
ὄμμασι δυσμενέος καὶ ἐμῆς ψυχῆς ἀλιτῆρος.
ἀλλ' οὐ τοσσατίων λαθόμεσθα σεῦ εἵνεκα ποιμήν,
οὐδὲ τεῶν μείωμα παρήλθομεν ἁρμονιάων,
οὐδὲ σέθεν κραδίαν ἐστρέψαμεν ἔκποθι πάμπαν·
ἡμείων δ' ἀπάνευθε τεὰς ἔκλινας ἀταρπούς.
ἀδρανέας δαπέδοισι κακῶν τεκτήναο νούσων,
καὶ σκιερῇ θανάτοιο κατεκρύφθημεν ὀμίχλῃ·
εἴποτε νωϊτέροιο λελάσμεθα πάγχυ θεοῖο,
εἰ θεῷ ἡμετέρας παλάμας ἐπετάσσαμεν ἄλλῳ·
ἦ ῥ' ἐὼν ἄφθιτος αὐτὸς ἀνιχνεύσει τάδε πάντα;
αὐτὸς γὰρ βροτέης κραδίης κευθμῶνας ἀνέγνω.
σεῖο χάριν θανάτῳ δεδμήμεθα πάντοτε ποιμήν·
κτεινομένοις γιγνόμεσθα βίην μήλοισιν ὁμοῖοι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, τί νύ μοι τόσον ὕπνον ἀωτεῖς·
ἔγρεο, μηδὲ σέθεν βλεφάρων ἀπὸ νόσφιν ἐλάσῃς.
τίπτε τεὴν ἔστρεψας ἀγακλήεσσαν ὀπωπήν·
μόχθων θ' ἡμετέρων, πενίης τ' ἀπελήσαο πάμπαν.
ἡμέτερος κονίῃσι πανείκελος ἔφθιτο θυμός.
νηδὺς δ' ἐγχήεσσα δυῇ ἐπιπίλναται αἴῃ.
ἔγρεο παμβασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα τιταίνων·
ῥῦσαι δ' ἀπρήκτοιο σέθεν χάριν ἡμέας ἄτης.

Ψαλμὸς μδʹ.

Τηλυγέτοιο θεοῖο γονὴν μήτροισιν ἀγητὴν
ἔργοις υἷες αὖτις ἀμειβομένοισι Κοραίου.
οὗτος τεσσαρακοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος.

Ἐσθλὸν ἑῷ ἑτέρη κραδίη τεκνώσατο μῦθον·
ἔργ' ἐμέθεν βασιλῆϊ περιφραδέως ἀγορευούσῃ.
γλῶσσαν ἔχω καλάμῳ ὀξυγράφου ἀνδρὸς ὁμοίην.
κάλλεϊ δ' ἀστράπτεις βροτέης περὶ δήϊα γενέθλης·
ἐκκέχυται πινυτοῖσι χάρις περὶ χείλεσι σοῖσι,
τοὔνεκά σοι θεὸς αἶνον ἀγήραον αὐτὸς ἀνῆψεν.
ἄλκιμε σὸν τανύηκες ἄορ περιβάλλεο μηρῷ,
κάλλεϊ σῷ πίσυνος, καὶ ἀγακλέϊ θάρσυνος ὥρῃ·
ἐντανύων δ' ἴθυνε καὶ ὀρχεύων βασίλευε,
εἵνεκα μειλιχίης ὁσίης καὶ ἀληθέος ἔργου.
σὴ δὲ σέο δεξιτερὴ περὶ θαύμασιν ἡγεμονεύσει.
ἀκήεντες ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί.
λαοὶ πολλοὶ ἔνερθε σέθεν πλήξοισι πεσόντες,
δυσμενέων βασιλῆος ἐπὶ στέρνοισιν ἑτοῖμοι.
νωλεμέως ἄφθαρτε ἀμαιμάκετος σέο θῶκος,
ἰθυπόρον σκῆπτρον, σκῆπτρον βασιληΐδος αἴσης.
εὐδικίην φιλέεις, στυγέεις δ' ἀθέμιστον ἔργον·
τοὔνεκά σοι θεὸς αὐτὸς ἑὴν περίχευεν ἀλοιφὴν,
χρίσας τερπωλῆς μετόχους παρὰ πάντας ἐλαίῳ,
σμύρνα τε, καὶ στακτὴ, κασίηθ' ἅμα σῶν ἀπὸ πεπλῶν,
ἐκ νηῶν ἐλέφαντος, ὃ καὶ σέο θυμὸν ἰαίνῃς·
θυγατέρες σέο κῦδος ὑπερμενέων βασιλήων,
πέπλοις χρυσοφέεσσι πέλας βασίλεια παρέστη,
εὖ ἀμπισχομένη πυκινοῖς δαιδάλμασι μορφήν.
κλῦθι τέκος λεύσσουσα, φίλον δέ μοι οὖας ἐρείδοις·

λαοῦ δ' ἐκλελάθοιο τεοῦ, μητρώων τε τοκῆος·
οὕνεκά σευ βασιλεὺς γεραρῆς ἠράσσατο μορφῆς.
αὐτὸς γὰρ καὶ πρόσθε σέθεν κρατέεσκεν ἀνάσσων,
καί μιν γουνάσσαντο Τύρου μειλίγμασι κοῦραι·
ἀφνειοὶ χθονὸς ὄμμα λιτῇς τεὸν ἱλάσσονται.
ἔνδοθεν εὖχος ἅπαν βασιληΐδος ἔπλετο κούρης,
χρυσείοις ἀμπεχομένη θυσάνοισι κέκασται.
παρθενικαὶ βασιλῆϊ γέρας μετ' ἄνασσαν ἀγέσθων·
τοὶ γέρας ἰφθίμης βασιληΐδος εἰσὶν ἑταῖραι.
χάρματος εὐφροσύνης τ' ἀγαθῆς ἐπὶ βάθρον ἀγέσθων,
ὀρνύμεναι μετὰ νηὸν ἐρισθενέος βασιλῆος.
ἀντὶ τεῶν πατέρων υἱοὶ σέθεν ἡβώοισι·
τοὺς δὲ καταστήσειας ὅλης χθονὸς ἡγεμονῆας.
μνησαίμην μάλα σεῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις,
ἐς γενεῶν γενεὰς σέθεν οὔνομα καλὸν ἀείσω.
τοὔνεκά σ' ὑμνήσουσι μάκαρ παντυπέρτατε λαοί,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ ἀλλήκτοισι γενέθλαις,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ εἰς αἰῶνας ἰόντας.

Ψαλμὸς μεʹ.

Κῶμος ὑπὲρ κρυφίων, ὧν εἰς φάος ἤγαγε φόρμιγξ
θεσπεσίη, πέμπτος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Ἀθάνατος θεὸς ἕρκος ἐμὸν καὶ κάρτος ἐτύχθη·
ἀμφιπολευούσῃσι βοηθόος ἡμέας ἄτης.
τοὔνεκεν οὐ πλήξαιμεν ὀρινομένης μάλα γαίης,
οὐδὲ μεταρχομένων ὀρέων ἐν στήθεσι πόντου.
ἠχήεις ῥοθίοισιν ἑοῖς ὀρυμαγδὸς ἀέρθη,
οὔρεα θεσπεσίῳ περὶ κάρτεϊ δινήθησαν.
εὐφραίνει ποταμοῖο θεοῦ πτολίεθρον ῥωή·
ὕψιστος κλισίην σφετέρην ἄχραντον ἔθηκε.

οὐδέ ποθ' οἱ λήξειε θεὸς περὶ μέσσα θαάσσων,
ἐξ ἠοῦς ἐπίκουρον ἔχει πανεπίσκοπον ὄμμα.
κλῖναν ἀνακτορέαι βειαραὶ, κλονέοντο δὲ φῦλα.
ἤυσεν διαπρύσιον, δεδόνητο δὲ γαῖα.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλει ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.
δεῦτε φίλοι βασιλῆος ἰδώμεθα θέσκελα ἔργα,
ὅσσ' ὑπὲρ εὐφόρβου σημήϊα τεῦξεν ἀρούρης.
παύων δηϊοτῆτας ὅλης ὑπὲρ αὔτυγα γαίης.
τόξον συντρίψει, καὶ ἀσπίδα θοῦριν ἐάξει,
καὶ θυρεοὺς μαλεροῖο καταφλέξει πυρὸς ὁρμῇ.
φράζεσθε γόμβυοι θεὸς ἄφθιτος οὕνεκ' ἐτύχθη
ἔθνεσιν ὕψιστος καὶ ὅλης καθυπέρτερος αἴης.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλει ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς μϛ.

Τοῦτο μεγασθενέων τεκέων ἐπέτυκτο Κοραίου
μείλιχον ἀμφ' ἕκτῳ καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

Πλίσσατέ μοι χείρεσσιν ὁμὸν κρότον ἔθνεα πάντα,
τερπνίστῃ βασιλῆα θεὸν κελαδήσατε φωνῇ·
οὕνεκεν ὕψιστος φοβερός θ' ἅμα πᾶσιν ἐτύχθη,
γαίης παντοδαποῖς μετὰ πέρμασιν ἐμβασιλεύων.
λαοὺς ἄμμι δάμασσε, ποσὶν δ' ὑπεθήκατο δήμους.
λεξάμενος πόρεν ἄμμι φίλον καὶ ἐννέα κλῆρον·
μοῖραν Ἰακώβοιο θεῷ καταθύμιον αἰεί.
εἰσανόρουσε θεὸς βοόων ἐπινίκιον ὕμνον,
εὐκελάδου σάλπιγγος ἀνέδραμε κοίρανος ἠχῷ.
ἡμέτερον φόρμιγγι θεὸν φορμίζετ' ἀοιδαῖς,
ἡμέτερον βασιλῆα σοφαῖς ἀναμέλψατε μολπαῖς.

οὕνεκα κοιρανέει πάσης θεὸς ἄφθιτος αἴης.
μέλψατέ μοι πινυτῇ κραδίῃ καὶ ἐχέφρονι μύθῳ.
ἀθάνατος μέγα κάρτος ὅλων κτεατίσσατο λαῶν,
αὐτὸς ἐπ' ἀχράντοιο θεὸς θώκοιο θοάσσει.
ἡγηταὶ ξυνάγερθεν ὁμῶς θεῷ Ἀβραάμου,
αἶτα θεοῦ θώρηχθεν ὑπερβασίῃ χθονὸς ἀρχοί.

Ψαλμὸς μζ.

Υἱοῖς Κορὲ τερπνὸν ἐγράφη μέλος·
εἰς δευτέραν δ' ἔμελψαν αὐτοὶ σαββάτων·
τὸ δ' ἕβδομον τεσσαρακοστὸν ἦν ἅμα.

Αἰνετὸς ἀθάνατος, καὶ δὴ μέγας ἔπλετο μοῦνος,
ἄστυ περὶ στερεὸν καὶ ὄρος πανακήρατον αἰεί.
πάντοθεν εὐρυάων χάρμ' ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
οὔρεά τοι Σιῶνος ἀπὸ πλευρῆς βορέαο·
ἄστυ πολυκλῆεν μεγαλοσθενέος βασιλῆος,
ἀθάνατος πύργοισιν ἑοῖς ἀρίδηλος ἐτύχθη·
εὖτ' ἐπιδευομένης ἐπιτάρροθος ἵξεται αὐτῆς,
γαίης ἦλθον ἅπαντες ἀγειρόμενοι βασιλῆες
ὄμμασι δερκόμενοι κραδίῃ περιθάμβεον αὐτοί.
ὀρνύμενοι κλονέοντο, τρόμος δ' ἐπελήλυθε πάντας.
εἴκελα τικτούσῃ πυκινὰς ὠδῖνας ἔλοιντο·
ἠὲ βίῃ ὅτε νῆας ἕλοι Θαρσῖδος ἀήτης.
οὐκ ἄρα βάξις ἔην, μύθοισι γὰρ ἔργον ὀπηδεῖ,
ἀμφὶ θεοῦ κλυτὸν ἄστυ, θεοῦ σθενέων βασιλῆος.
αὐτός οἱ ἀστυφέλικτον ἐπήξατο πυθμένα ποίμνην.
σῶν λαῶν ἀνὰ μέσσον ἄναξ ἐλεητὺν ὀπάζοις.
ἠύτε δ' ἀμφιβόητον ἄναξ τεὸν οὔνομα μίμνει·
ὣς δ' ἔσω τεὸς αἶνος ὅλης ἐπὶ πείρατα γαίης.
δεξιτερὴ βέβριθε δικαιοσύνης σέο ποίμνην.

κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ἐϋφροσύνῃσι μελέσθω.
παῖδες Ἰουδαίας ἐρατῆς πολυγηθέες ἔστων
εὐαγέων ἄχραντε τεῶν χάριν εὐνομιάων.
σπεύσατέ μοι Σιῶνα περισταδὸν ἀμφιβαλέσθαι,
καί οἱ ὑπὲρ πύργων λιγέως ἀγγείλατε μύθους.
ἀμφὶ δέ μιν κραδίας τε ἑῷ περὶ κάρτεϊ θέσθε·
ἕρκεα δὲ σφετέρου κράτεος διαμοιρήσασθε,
ὄφρα δέ τις γενεῇσιν ἐπεσσομένῃς ἀγορεύσῃ·
οὕνεκεν αὐτὸς ἀεὶ βασιλεὺς ἅμα τε θεός ἐστιν·
ἐκ προτέρων γενεῶν ἐπ᾽ ἀτερμαίτοισιν ἀνάσσων,
νωλεμέως ἐν πᾶσιν ἀγήραος ἄμμε νομεύσει.

Ψαλμὸς μη´.

Ἡδὺ μέλος σθεναροῖσιν ἐμέλπετο παισὶ Κοραίου,
τεσσαρακοστὸν ὁμῶς τε καὶ ὄγδοον ἕλκει ἀριθμόν.

Κέκλυτε μυρία φῦλα, τά μοι νόος ἔνδοθι κεύθει.
γαίης ἐνναετῆρες ἐμοῖς μελέεσσι μελέσθων,
ἄνδρες γηγενέες, βροτέης θ᾽ ὅσα φῦλα γενέθλης,
ἀκτέανοί τ᾽ ἀναμὶξ καὶ ὅσοις μέλει ἄσπετος ὄλβος·
νωίτερον σοφίην ἱερὸν στόμα μυθολογεύσει.
ἡμετέρης κραδίης μελέτη πινυτὴν ἀγορεύσει.
ποικίλον ἀμφ᾽ αἶνον ἀριήκοον οὖας ἐρείσω·
ἐκ λιγυρῶν μελέων πυκινῆς διαμείψομαι οἴμης.
τίπτ᾽ ἔτι ῥιγεδανὸν τρομέω τε ἀμήχανον ἦμαρ·
πτέρνης ἀμπλακίη με δυσήνιος ἀμφιπολεύσει.
ἀνέρες ἀφνειοὶ κρατερῷ περὶ θάρσυνοι ὄλβῳ,
οἷσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν ὑπέρβιος ἔπλετο θυμός.
οὐχὶ κασίγνητος μερόπων ἀναφαίνει ἄποινον.
οὐχὶ θεὸν γενέτην ἱλάσσεται εἵνεκα κόσμου,
τιμὴν ἀθανάτης ψυχῆς ποινὴν ἀποτίσας.

πωλεμέως μόχθησε, βίος δέ οἱ οὔποτε λήξει.
οὔτε σοφοὺς θνήσκοντας ἴδοι, κακότητα πατήσει·
ἄφρων ἀφραδέως καὶ νήπιος εἰς ἓν ὀλεῖται·
ἀκλήροις ὄλβον δ' ἑτέροις λείψουσι μελάθρων,
τύμβοις ὥστε μέλαθρα διαμπερὲς οἰκήσουσιν·
ἣν ἑκέως καλύβῃσιν ἑὰς φθίσουσι γενέθλας·
ἐκ γαίης ὄνομ' ἔσχον, ὅθεν τέκτοντο δαμέντες.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔικτο, φυλὴν δ' ἠσπάζετο τοίην.
οὐλοὸν ἥδε κέλευθος ἐπὶ σφίσι δίκτυον εἴη·
καὶ ποτε δὴ γλώσσῃσιν ἐπαινήσουσιν ἑῇσιν.
ὡς σταθμοὶ μήλοις, ἀΐδην συμφράδμονες εἶλον·
τοὔνεκα πευκεδανὸς θάνατος σφέας ἶφι νομεύσει.
ἰθυνόων δ' ἠῶθεν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσει·
εἰν ἀΐδῃ κείνων ἀχρήϊος ἔσσετ' ἀρωγή.
ἦτορ ἐμὸν θανάτοιο θεὸς λύσειεν ἀνάγκης·
μήποτέ μοι πλοῦτον μερόπων περιδείδιθι θυμῷ,
ἀνέρος οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπιβείσειε μέλαθρον.
οὐ γὰρ ἀποφθίμενος σύμπαντ' ἀΐδηνδε κομίσσει,
οὐδέ οἱ ἄσπετον ὄχον ὁμῶς καταβήσεται οἴκου·
μοῦνον ἐπὶ ζωοῖσι φίλον σθένος αἰνετὸν ἔσται,
καί σε μάλ' αἰνήσειεν, ὅταν τι οἱ ἐσθλὸν ἀνύσσῃς.
ἀρχαίην πατέρων γενεὴν μετελεύσεται αὔτως.
ὀρφναίην βιότοιο δύην καὶ ἀφεγγέα ναίων.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔικτο, φυλὴν δ' ἠσπάζετο τοίην.

Ψαλμὸς μθ΄.

Δαβίδου ἔνατον καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

Γαῖαν ὅλην καλέεσκε θεῶν θεός, εἰς ἓν ἀγείρας
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς·
ἐκ Σιῶνος ἑῆς περιλάμπεται εἴδεος ὥρῃ·
ἀθάνατος μερόπεσσι θεὸς αἶψ' ἀμφαδὰ παρέσται,
οὐδέ πως ἀγνώσσων θεὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ἐάσσει·
τοῖο ποδῶν προπάροιθε διίξεται αἰθόμενον πῦρ·
ἀμφὶ δέ μιν βέβρυχε μέγα σπέρχουσα καταΐξ.
οὐρανὸν ἀστερόεντα πέλας μύθοισι καλέσσει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ὅπως λαοῖσι δικάζοι.
ἀθανάτῳ θεράποντας ἑοὺς ξυναγείρατε πάντας,
ὅσσοι συνθεσίην θυσίης ἑο πιστώσαντο·
ὄφρα οἱ ἀγγελέωσι δικαιοσύνην ἐρατεινήν·
οὕνεκα τιμήεις βασιλεὺς μετὰ πᾶσι δικάζει.
κέκλυθι φῦλον ἐμόν, λέξω δέ τοι ᾗ θέμις ἐστί.
κλῦθί μευ Ἰσραὴλ· σὲ γὰρ περὶ δῆμα διδάξω·
αὐτὸς τοι θεός εἰμι, θεὸς δέ σοι αὐτὸς ἐτύχθην.
οὐ νύ σε μαψιδίῃσι θυηπολίῃσιν ἐλέγξω·
σεῖο δὲ καρφομένην θυσίην ἐπιδέρκομαι αἰεί.
οὐκ ἀλέγω μόσχων, οὓς ἐν μεγάροις ἀτιτάλλεις·
ἐκ δὲ τεῆς ἀγέλης ἀρνήσομαι ἴφια μῆλα·
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη,
ἠδ' ὅσα που μεμέληται ὀρεστινόμοισι βοτῆρσιν·
οὐδέ με που πετεηνὰ δι' αἰθέρος ἄφθονα λήθει·
ἀλλὰ καὶ αἰθοφόρου με περιστέφει ὄλβος ἀρούρης.
σεῖο δὲ πεινάων δευήσομαι οὔποτ' ἐδωδῆς·
πάντα γὰρ ἡμετέρη τεχνήσατο θεσπεσίη χείρ.
οὐ δέχομαι ταύρους, τράγιον δ' οὐ πίομαι αἷμα·
ῥέζε θεῷ θύος ἡδύ· θύος γάρ οἱ αἶνος ἐτύχθη,
ὑψίστῳ δὲ τεῶν ἀπόδος χάριν εὐχωλάων.
εἰ δ' ἐπιδευόμενος καλέεις με ἐπίκουρον ἀνάγκης,

εἰμί τοι ἐσθλὸς ἀρωγός, ἀτὰρ σύ μεν εὖχος ἀείσεις.
δὴ τότ' ἀλιτραίνοντι θεὸς προσεφώνεε τοῖα·
τίπτε μὲν εὐδικίας ἐεικυδέας ἐξαγορεύεις,
καί μευ συνθεσίην φορέεις περὶ χείλεσι σοῖσιν.
αἰεί τοι στυγέεις μελεδήματα καλὰ νοῆσαι,
καὶ χάριν ἡμετέρων ἠρνήσαο πάντοτε μύθων.
καὶ πόδα ληϊστῆρι κακόφρονι σύνδρομον ἔσχες,
ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχῶν ἀνεφαίνεο μοίρῃ.
καὶ τεὸν ὡς βέβριθε κακορραφίῃ στόμα λάβρον,
γλῶσσα δὲ δυσφροσύνῃσι περιπλέκεται δολερῇσι.
ἀμφὶ κασιγνήτοιο καθεζόμενος κάκ' ἔβαζες,
καὶ σέθεν υἱέϊ μητέρος ἀμήχανον ἔπλεκες ἄτην.
ταῦτα μὲν αὐτὸς ἔρεξας, ἐγὼ δέ τοι ἥσυχος ἦα.
ὠΐσθης ἀθέμιστ' ὅτι τοι φρένας ἔσσομ' ὁμοῖος·
ἀμπλακίας στήσω σεῦ ἐναντίον αἰὲν ἐλέγχων.
σύνθεσθ' ἀθανάτοιο λελασμένοι ὅσσ' ἀγορεύω,
μήποτ' ἀφαρπάξειεν ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
θῦμά μοι ὄλβιστον πέλεται καταθύμιος ὕμνος,
ἣ δ' ὁδὸς ἀθανάτοιο βίου ζωαρκέα φαίνει.

Ψαλμὸς ν.

Ἔρωτι Δαβὶδ ἀπρεπεῖ εἴξας ποτέ,
κλοπῆς ἑάλω δεμνίων ἀλλοτρίων·
εἶτ' αὖ ἀνεῖλε τὸν γυναικὸς εὐνέτην.
Νάθαν δὲ πιθώνιος ὀφθεὶς τοῦ θεοῦ
ἦκε τιτρώσκων τοῖς οἰστοῖς τῶν λόγων,
καὶ τῶν ἐλέγχων φαρμάκοις καταστύφων·
ὁ δ' εὐγενείας ἐκ ἀναξίως τρόπων,
αἴσθησιν ἥττης ἀκλεοῦς λαβὼν τάχος,
τὸν μειλίχιον ἐξιλάσκει δεσπότην,

καὶ οἶκτον αὐτὸν συγκινεῖ πρὸς τὸν μέγαν,
ᾆσμα κραδίης συμπειθῆ μέλψας τόδε.
πέφυκεν πεντηκοστὸν ὁ ψαλμὸς μέλος.

Μαχλοσύνης Νάθανος ἀτασθαλίην ἀναφαίνων,
εὐφροσύνης στοναχαῖς τε δάκρυσιν ἔσβεσε τέρψιν
ἀντιθέῳ βασιλῆϊ· θεοῦ δ' ἐλεήμονα θυμὸν
μυρόμενος καλέων, βροτέας προὔθηκε κελεύθους,
ὄφρα κεν ὀψιγόνοισι σαόφρονα μῆτιν ὀφέλλοι.
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἀλεξίκακος πέλει ὕμνος.

Δευομένῳ μοι ἄναξ προλώσιον ἵλαος εἴης·
καί μευ δυσνομίην ὀλέσοις οἰκτίρμονι βουλῇ.
ἀμπλακίην ἀπόνιψον ἐμὴν πλέον ὕδατι νίζων·
ἡμετέρης ἀπάνευθεν ἀτασθαλίης με καθαίροις·
οὕνεκα δυσνομίην μὲν ἐγὼ πραπίδεσσιν ἀνέγνων,
καί μευ ἀτασθαλίη πέλεται κατ' ἐναντίον ὄσσων.
ἤλιτον εἰς σὲ μάκαρ, καὶ σεῦ πέλας ἄλγος ἔτευξα.
ὄφρ' ὅσιος μύθοισι τεοῖς μετὰ πᾶσι φανείης,
ἐν δὲ δίκῃ μοῦνος προφερέστερος ἔσσεαι ἄλλων.
καὶ γὰρ δυσνομίῃ με πατὴρ ἔσπειρε πιθήσας·
καί μ' ὑπ' ἀτασθαλίῃσιν ἐκύσατο πότνια μήτηρ.
καὶ σοφίης κρυφίης με τεῆς ἐδίδαξας ἀταρπούς.
ὑσσώπῳ καθαρόν με περιρραίνων τελευτήσεις,
καὶ πολὺ λευκότερον χιόνος τελέσεις με λοέσσας.
ἄγγελος εὐφροσύνης καὶ χάρματος ἄμμι φανείης·
ὀστέα τειρομένων ἐπὶ σοὶ κεχαρήσεθ' ἅπαντα.
ἀμπλακίης μευ ἄνευθεν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
καί μευ παντοδαπὰς ἀεσιφροσύνας ἀμαθύνοις.
ἄχραντον κραδίην μοι ἄναξ ἐν στήθεσι τεύχοις,
νειοτέροις ἴθυνον ἐϋσταθὲς ἔγκασι πνεῦμα.

μή με τεῆς ἀπαίδυθεν ἀπορρίψαις ὀπωπῆς,
μηδ' ἅγιον σέο πνεῦμα ἐμεῦ ἄπο πάμπαν ἐρύκοις.
δός μοι τερπωλὴν φάεος παλινάγρετον ἐσθήν·
πνεύματι δ' ἀρχεύοντι βίην σήριξον ἐμεῖο.
εὖ διασημήναιμι παρ' ἀνόμοισι κελεύθους.
πρὸς δέ σε πάντοθεν αὖθις ἐπιστρέψοισιν ἀλεῖται.
φέγγος ἐμῆς βιοτῆς ἀνδροκτασίης με σαώσοις·
εὐδικίην μευ γλῶσσα τεὴν περιγηθήσειε.
χείλεά μευ μάκαρ οἶγε, δίκην δ' αὖα σεῖο βοήσω.
εἰ θυσίην ἐθέλεις, ἐγὼ περιώσιον ἐτοίμην·
ἀλλ' οὐ καρπωμένοισιν ἰανθήση θυέεσσιν.
ἀθανάτῳ θυσίη πνεῦμα χθαμαλὸν μεμέληται·
ἦτορ ἄναξ χθαμαλὸν τε μείλιχον οὐκ ὀνόσαιτο.
ὄλβιά μοι Σιὼνι μάκαρ καταθύμια δοίης·
εὖ δ' Ἱερουσαλῆς κλυτὰ τείχεα τεκταίνοιτο.
δὴ τότ' εὐδικίης θυσίην πραπίδεσσιν ἕλοιο·
θύματά τε καρπούμενον καὶ ἄνω ἀνέρχουσαι ἀϋτμήν.
δὴ τότ' ἐπιρρέξοισι περὶ μόσχους περὶ βωμῷ.

Ψαλμὸς ναʹ.

Δώηγος κακόφρονος ἀτὰρ μετέπειτα Σαούλῳ
πέφραδεν, ὡς Δαβίδος ἐς ἀθανάτου μόλε νηὸν,
εὐμενέος δ' ἰώτησεν Ἀβιμελέχου μεγαθύμου,
τοῖο γε πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Τίπτε μοι ἀγκήεις σφετέρῃ κακότητι πέποιθας,
δυσνομίην πραπίδεσσι πανημαδὸν οὐκ ἀπολιπών,
ἀμφὶ δέ τοι γλῶσσα ἀθεμίστιον ἔβλυσεν ὕβριν·
ὧδε δόλον τοίησας ἅτε ξυρὸν ὀξὺ τεθηγός.
αὐτ' εὐεργεσίης φιλέων κακότητα βαρεῖαν,
ἀντὶ δικαιοσύνης ἀθεμίστια πάντ' ἀγορεύων,
γλώσσης

γλώσσης μῦθον ἅπαντα δολόφρονος ἀμφαγαπάζεις·
ἔνθεν ἄναξ καθελεῖ σε διαμπερὲς εὖχος ἀπούρας·
ὥς δ' ὅρπηκα ταμών σε, τεῶν ἀπονάσσεται οἴκων·
σεῖο δ' ἀποσπάσσειεν ἀπὸ χθονὸς ἀκλέα ῥίζαν.
εὐδικίης λεύσσοντες ὑποπλήξουσ' ὑποφῆται·
τοῖα δ' ὁμῶς ἐρέουσιν ἐπ' αὐτῷ μειδιόωντες·
ἀθάνατον θεὸν οὗτος ἔχειν ἠρνήσατ' ἀρωγόν·
θυμῷ δ' ἐκτεάτεσσι περὶ σφετέροισι πεποίθει,
αἰεὶ μαψιδίοισι βίην κεκορυθμένος ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ θεῖον ἕδος βρύω ὥς τις ἐλαίη,
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἐμοῖς ποτιδέγμενος οασοις,
καὶ νῦν καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ὧν χάριν ἐξετέλεσσας ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω,
πάντοτε σοῖς ὁσίοις ὄνομα γλυκὺ σεῖο δοκεύων.

Ψαλμὸς νβʹ.

Δαβίδου πινυτοῦ ὑπὲρ αἰπεινῆς Μαελήτου·
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ δεύτερος ὕμνος.

ΟΥκ ἔστι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν στήθεσιν ἄφρων.
αἴσχεα τεκταίνοντες, ἑοῖς ἐξέφθιθεν ἔργοις·
ἀγαπήνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων·
ἄφθιτος οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάζετο φῦλον,
εἰ ὀψόμενος τις ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμοῦ κλονέοντο κακοῖσιν,
ἀγαπήνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς εὐνομιάων.
οἱ δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφραδμόνες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες ὅπως θρεψήνορα σῖτον,
ἀφραδέες ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι.
δειμαίνεσκον ἄδην, ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὀστέα πάντα κέδασσαι, ὅσοις μέλει ἄνδρας ἰαίνειν,

καί σφισιν ἄφθιτος αὐτὸς ὀνοσσάμενος πόρεν αἶσχος.
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίῤῥοθον Ἰσραήλου·
λαοῦ ὅταν στρέψειε θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιος Ἰσραῆλος.

Ψαλμὸς νγ΄.

Τήνδε θεῷ κελάδησεν ἄναξ Δαβίδος ἀοιδήν,
ζηφαίων δ' ὅτε φῦλον ἀτάσθαλον ἦγε Σαούλῳ,
πὰρ θέμιν ἀγγελίην ἀποφώλιον· οὐ δ' ἱκετάων
φείσατο, Δαβίδον ὃ μετὰ σφίσι φαῖτο κεκρύφθαι.
τοῦδε μέλος πέλεται ἐς πεντηκοστὸν ἐτύχθη.

Οὔνομα σὸν βασιλεῦ με κακῶν ἀπάνευθε σαώσοι,
καί με ἀναμειβήσας περὶ σὸν σθένος ὧδε δικάζοις.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν·
μύθοις ἡμετέροις ἐπήκοον οὖας ἐρείδοις.
οὕνεκά μοι ξεῖνον δηΐων θωρήξατο φῦλον,
καί μευ αἰὲν ἰχνεύεσκον ἑλεῖν μενεδήϊοι ἦτορ,
οὐδὲ νόῳ βασιλῆος ἐπεμνήσαντο θεοῖο.
ἤτοι ἐμοὶ καλέοντι θεὸς ἐπιτάῤῥοθος ἔσται,
καί μευ ἄναξ βιότοιο διηνεκέως προμαχίζοι.
κήδεα δυσμενέεσσιν ἀποστρέψας ἐμοῖσιν·
σεῖο δ' ἀληθείῃ βασιλεῦ σφέας ἐξαλαώσοις.
αὐτὰρ ἐγώ σοι θῦμα νόῳ ποθέοντι κομίσσω·
οὔνομα σὸν μέλψω βασιλεῦ· ἀγαθὸν γὰρ ἐτύχθη·
οὕνεκα παντοίης μευ ἐρύσαο θυμὸν ἀνάγκης·
δυσμενέων δ' ἀνέφηνας ἐμοῖς ὄσσοισιν ὄλεθρον.

Ψαλμὸς νδ΄.

Δαβίδου πινυτοῦ θεοτερπέος ἄξιος ὕμνος
πεντηκοστὸς ἐὼν ἀγαθοῖς ἐπὶ τέτρασιν ἄλλοις.

Εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
μηδέ μευ ἱκεσίην ἀγανόφρονα πάγχυ παρέλθοις·
δέρκεο· νωΐτερην δὲ μετ' οὔασι δέχνυσο φωνήν.
χωόμενος πυκινοῖς κελαδήμασι θυμὸν ὀΐνθην,
δυσμενέος φθογγὴν ἀΐων καὶ μόχθον ἀλίτρου.
οὕνεκεν ἀμπλακίας μοι ἐπικλίνεσκον ἀνίγρας,
πικρὰ δὲ λυσσώοντες ἐπὶ φρεσὶ μῆνιν ἔθεντο.
ἀμφ' ἐμοὶ ἡμέτερον ταραχῇ βεβολημένον ἦτορ·
ῥιγηλοῦ θανάτοιο βίην τρομέεσκον ἰοῦσαν.
δεῖμα, τρόμος μετ' ἐμ' ἦλθε, κάλυψε δὲ νήχυτος ὄρφνη.
εἶπα δέ, τίς κεν ἐμοὶ πτέρυγας πόροι οἷα πελείης,
ὄφρα δέμας καμάτοιο πετώμενος ἀμπαύσαιμι.
τῆλε φυγὴν ἐθέμην, ἐν δ' ἤνυον αὖλιν ἐρήμῳ,
ἀδρανίης δηκτῆρα μένων ταναῆς τε θυέλλης·
γλώσσας σφωϊτέρας σὺ μερισσάμενος βάλε πόντῳ·
ἀμπλακίην ἐνόησα ἐπεσβολίην τ' ἀνὰ ἄστυ.
πύργοις ἠματίη νυχίη θ' ἕο κυκλώσειεν·
μέσσοθι δυσνομίην φορέει καὶ μόχθον ἀνίης.
μηδὲ πόνος δολόεις σφετέρων λείποιτο κελεύθων.
εἴ μ' ἐχθρὸς στυφέλιξεν ὀνείδεσιν, ἦ τάχ' ἀνέτλην,
καί κεν ἀπεχθομένοιο λόγων ἀλέεινον ἰωήν·
ἀλλὰ καθηγητὴρ καὶ γνώριμε πάντοθι ὁμόφρων·
ἐκ ἄμφω θαλίης παρὰ σοὶ πασάμεσθα μιγῆς,
ἦ ῥ' οὐ δῶμα θεοῖο φίλα φρονέοντες ἔβημεν;
εἶτ' ὀλοῶν ἔλθοι θάνατος σφίσιν ἄξιος ἔργων,
εἰς δ' ἀΐδαο βέρεθρον ἔτι ζώοντες ἵκοιντο·
οἳ ῥα μέσης φορέουσιν ἀταθαλίας καλύβῃσιν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐβόησα, θεὸς δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
ἐξ ἠοῦς ῥέω τε καθ' ἕσπερα καὶ μέσον ἦμαρ·
κήρυκος ἡμετέρης ἐπακούσεται ἀγγέλλοντος.

εἰρήνῃ κραδίην ἀπολύσεται ἄσσον ἰόντων,
οὕνεκά μοι πολέεσσι πεποιθότες ἀντεφέροντο.
κείνους εἰσαΐων γενετὴρ κόσμοιο μαραίνοι.
οὐ γὰρ λύτρον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θεοῖο.
τεῖνεν ἀμοιβαίοις παλάμην ἀπέρχουσαν ἐπ' ἔργοις.
οἱ δέ οἱ ἁρμονίην νημερτέα θέντο βέβηλον·
καί οἱ ἐμοιρήσαντο δυσαντέα μῆνιν ὀπωπῆς.
ἐγγύθεν ἀθανάτου σκοπιάζετο μῆτις ἄνακτος·
τῶν δ' ἐγένοντο λόγοι ἁπαλώτεροι ἤπερ ἔλαιον,
ἀλλ' ὀλοαῖς βολίδεσσι μετὰ σφίσιν ἔσκον ὁμοῖοι.
ἀθανάτῳ βασιλῆϊ τεὰς ἐπίπεμπε μερίμνας,
καί σευ ἀεὶ κήδοιτο διηνεκέως τ' ἀτιτάλλοι.
οὔποτε ζημήεντι σάλον τεύξειε δικαίῳ.
ἀλλά σφεας κατάγοις βασιλεῦ μετὰ βόθρον ὀλέθρου.
ἀνδροφόνοι δολεροί τε βίου κατὰ μέσσον ὄλοιντο.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι βιῴην.

Ψαλμὸς νε΄.

Οὐδὲ φυγὼν Δαβίδος ἑῶν ἐπελήσατο λαῶν,
ἀλλὰ θεὸν λιτάνευεν ὅπως περιφείσεται ἀνδρῶν,
οἳ νόον ἐντὸς ἔθεντο θευδείης ἐρατεινῆς.
κεῖνος μὲν λίγα μίμνεν ἐπ' ἀλλοδαπῇσιν ἀρούραις·
Γετθαῖοι δέ μιν ἄνδρες ὑπὲρ βασίῃσιν ἑλόντες
ἦγον ἑῷ βασιλῆϊ, θεὸς δ' ἐῤῥύσατο μόχθων.
τοῦτο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πέμπτον ἄεισμα.

Ἵλαθί μοι· μάλα γάρ με καταστείβει ποσὶν ἀνήρ.
μόχθοισιν μ' ἐβάρυνε πανημέριον πολεμίζων.
ἤματος πέζῃσιν ἀπεχθομένων πεπάτημαι·
ὑψόθεν ἐξ ἠοῦς πολέες τεύχουσι κυδοιμούς.
οὔτι ὑποδδείσαιμι ἐπεὶ σύ μευ ἤπιος ἐτύχθης.

εὐεπίῃ βασιλῆα πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
τί τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς γάρ μοι ἤπιος ἐτύχθη.
νωϊτέροις στυγέεσκον ἐνὶ φρεσὶ πάντοτε μύθοις·
αἰεὶ ἀμφ' ἐμέθεν κακὰ μήδεα μητιάασκον.
ἐγγύθι ναιετάοντες ἑὰς κρύψαισι μενοινὰς,
πτέρνης ἡμετέρης φυλακὴν ποιούμενοι αἰεί.
ὡς δ' αὐτοὶ λοχόωντες ἐμὸν μένον ἦτορ ὀλέσσαι·
ὧδε κότῳ καθέλοις κρυερῷ κακοεργέα φῦλα·
χωόμενος κραδίῃ κατάγοις ὑψαύχενα δῆμον.
ἡμετέρην σοι ἄναξ γλυκερὴν ἤγγειλα βιωτήν,
καὶ μὲν θῆκαο δάκρυ τεῶν καὶ ἐναντίον ὄσσων·
ἐχθροὶ ὑπὸ σχεσίῃσι τεαῖς στρεφθεῖεν ὀπίσσω,
εὖτε τεὴν βασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα καλέσσω.
ἔγνων ὅττι θεὸς πανεπίσκοπος ἔπλευ ἐμεῖο.
μέλψω θαρσαλέως θεοπρεπέα κῶμον ἄνακτι,
παμβασιλῆϊ ἔπος καταθύμιον ὑμνοπολεύσω.
οὐ τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς γάρ μοι ἤπιος ἐτύχθη.
εἰσί μοι εὐχωλαί, ἅς τοι μάκαρ αἶνον ἀείσω·
οὕνεκά μευ λύσας θανάτου βαρυώδυνον ἦτορ,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας δ' ἐξείλε' ὀλίσθου.
ζωόντων βασιλῆϊ θεῷ μέγα φέγγος ἄδοιμι.

Ψαλμὸς νϛʹ.

Καὶ τόδε Δαβίδου τὸ μελίδριον, εὖτε Σαούλου
ἄπρηκτον μανίην ἀσπασίως περιφυγὼν,
Ἴαχε πεντηκοστὸν ὁμοῦ καὶ ἕκτον ἄεισμα,
εἰς σπέος ἑζόμενος ὁ πρὶν ἀελσοπόνος.

Ἱλαθί μοι βασιλεῦ πανεπίσκοπε, καί μ' ἐλεαίροις·
οὕνεκά σοι φίλον ἦτορ ἀεὶ περιθάρσυνον ἴσχω.
σῇσι περὶ σκέπῃ σκιερῷ πτερύγεσσι πεποιθώς.

εἰσόκεν ἀχεάαντος ἀπαθαλίη με παρέλθοι.
ὕψιστον καλέσαιμι θεὸν βασιλῆα λιτῇσιν
ἄφθιτον, οὗ σύμπαντα φέρω φισίζοα δῶρα.
οὐρανόθεν προϊεὶς με κακῆς ἐσάωσεν ἀνάγκης,
καί με καταστείβοντας ὀνείδεσι δῶκεν ἀλείτας.
πέμψεν ἐλεηθῆναι καὶ ἑλὼ οἰκτίρμονα βουλήν·
ῥύσατο δὲ σκύμνων ὀλοῶν μέσον ἦτορ ἐμεῖο·
αὐτὸς ἐκοιμήθην κρυφῇ πεπαρασμένος ἄτῃ.
ἀνέρες οἷς ἀσπίς τε καὶ οἷς βέλος εἰσὶν ὀδόντες,
ὀξείη δὲ γλῶσσα πανείκελός ἐστι μαχαίρῃ.
ὄρσ' ὑπὲρ οὐρανίων δαπέδων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.
ἡμετέραις ἔπλεξαν ἀμήχανα δίκτυα πέζαις,
καὶ θυμὸν κατέκαμψαν ἐμὸν μογέοντα κακοῖσι.
κάππεσον εἰς βόθρον, τὸν ἐμοὶ θέσαν αἴτιον ὄσσων.
θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κῦδος ἐμὸν μὴ λῆθε σὲ καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσῃ.
ἔγρεό μοι σοφίης γεραρὸν καὶ ἀγήραον εὖχος·
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμὴ ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμμαπέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενος κελαδήσω·
ἀμφιβόητον ἔπος σοί δ' ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσσι λυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καί σευ ἀληθείη νεφέων κατέναντα πεπᾶται.
ὄρσ' ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.

Ψαλμὸς νζ.

Στήλης ἧς μὲν ἔγγραμμος ὑπὲρ Δαβίδος ἔγραψε
μηδέποτε φθεῖραι πρὸς τέρματι καλὸν ἄεισμα·
ὃ πάρα πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Ἦρά που ἀτρεκέως ὁσίους ἀγορεύετε μύθους,
καὶ θέμιν ἰθεῖαν μερόπων ἰθύνετε παῖδες,
ἀμπλακίην πραπίδεσσιν ἐπὶ χθονὶ τεκταίνοντες,
πλεξάμενοι παλάμῃσι κακορρέκτοις ἀθέμιστα.
ἀλλότριοι περὶ τόκοιο θεοῦ γεγάασιν ἀλεῖται·
ἐκ γαστρός τ' ἀλάλυνται ἀεὶ ψευδῆ λέγοντες,
ἰοβόλοις ὀφίεσσι πανείκελοι μηνιόωντες,
ἀσπὶς ὅπως κωφὴ τῆσπερ κότῳ οὔατ' ἔβυσεν·
ἥ ῥ' οὐκ ἰητῆρος ἐπαείδοντος ἀκούει,
φαρμακόεν δ' οὔ οἱ μέλεται σοφοῦ ἀνέρος ἄγκαρ.
τῶν δὲ θεὸς συνέτριψεν ὑπὸ στόμα πικρὸν ὀδόντας·
γαμφηλὰς ὀλοῶν βασιλεὺς ξυνέαξε λεόντων.
μορμυκτοὶ πελέθοισι ματίην ἅτε νίσσεται ὕδωρ·
τόξον ἑὸν ἄναξ τανύσειεν ἕως νούσοισι δαμεῖεν.
κηρῷ τηκομένῳ ἴκελοι τήκοιντο κακοῖσιν·
ἠελίου λελάθοιντο πυρὸς περιμολόντος ἐπ' αὐτούς.
ὑμετέρην πρὶν ῥάμνον ἑὰς διαείδμεν ἀκάνθας·
αἶψα καταβρώξειεν ὅπως ζώοντας ὀργῇ.
εἰσορόων ὅσιος κεχαρήσεται ἔκδικον ἦμαρ·
αἵματί που νίψαιτο φίλας περὶ χεῖρας ἀλιτροῦ.
ἐξερέων ὅτι καρπὸς ἀγακλέος ἐστὶ δικαίου,
ὡς θεὸς ἐν γαίῃ βροτέων πέλει ἔκδικος ἔργων.

Ψαλμὸς νη.

Στήλης εἰς ἐπίγραμμα γράφων Δαβίδος ἀμύμων,
ἀρχόμενος θέσπιζεν ἔχειν τέλος ἄψογον ὕμνων·
ὁππότε Σαοῦλος κραδίην ἀμνήμονα μόχθων
τοῖο φέρων, προτέρων δὲ λελασμένος ἁρμονιάων,
πέμψεν ἀελλοπόδοιο δόμον γαμβροῖο φυλάσσειν·
ὄφρα οἱ ἀντ' ἀγαθῶν θάνατον γέρας αἰνὸν ὀπάσσ
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ὄγδοος ὕμνος. (σοι

Ἄφθιτε δυσμενέων με κακῆς ἐξάρπασον ἄτης·
ἐκ δὲ κορυσσομένων μοι ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζοις.
ἀλλὰ καὶ ἀνδροφόνων μ' ὀλοῶν βαρυώδυνον ἦτορ,
οἳ πρὶν ἀνιχνεύεσκον, ἄναξ ἀπὸ ῥίμφα σαώσαις.
κάρτιστοι νῦν μοι ἄνδρες ἐπιβρίθεσκον ζωῇ,
οὐ περὶ δυσνομίης οὐδ' ἀμπλακίῃσιν ἐμῇσι·
δυσνομίης ἀπάνευθε δραμὼν ὁδὸν εὗρον ἑτοίμην.
ἐρχόμενος βασιλεῦ παρ' ἐμὲ ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον·
καὶ σὺ ἄναξ σθενέων Ἰσραήλοιό τε ποιμὴν,
ἔθνεσι παντοδαποῖς πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις,
μηδὲ κατοικτείρειας ἀτασθαλίης θεράποντας.
ὥρης ἑσπερίῃσιν ἐπιστρέψοισιν ἅπασι,
καὶ κυσὶ πειναλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν.
τῶν φθογγὴ μὲν ἄπυστος, ἀτὰρ περὶ χείλεσιν ἄορ,
ὄφρα τις εἰσαΐοι· σὺ δ' ἄρα σφέας ἡδὺ γελάσσαις.
φῦλα βροτῶν ὀνόσαιο κακῶν χάριν ἀμπλακιάων.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ μεγακλήεντι φυλάξω,
οὕνεκά μευ θεὸς αἰὲν ὑπερμενέως προμαχίζει.
ἀμφιβάλοι μ' ἐλεητὺς ὑποφθαμένη βασιλῆος.
ἡμετέροις δαμάσσας ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ἀλείτας
μὴ κτείνων, ἵνα σεῖο νόμου μὴ πάγχυ λάθοιντο,
ἀλλὰ βίῃ μεγάλῃ καὶ κάρτεϊ ῥεῖα κεδάσσαις,
καί σφεων ἠνορέην δαπέδῳ πελάσσας ἀμύντωρ·
ἀμπλακίην στόματος σφετέρου χειλέων θ' ἅμα μῦθον·
σφωϊτέρης μεγάλῃσιν ὑπερβασίῃσιν ἁλῷεν.
ὧν τέλος ἐξ ἀρῆς καὶ ψεύδεος ἀγγέλλοιτο,
πεῖρας χωομένοισι μόλοι καὶ τέρμα βίοιο.
ἴσασιν θεὸς οὕνεκ' Ἰακώβου βασιλεύει,
παντοδαπῆς ἄντυξιν ἀνακτορέην χθονὸς ἴσχων.
ὥρης ἑσπερίῃσιν ἐπιστρέψουσιν ἅπασι,

καὶ κυσὶ πεινάλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν.
οἱ δὲ κεδασθήσονται ἐννέα δόρπον ἕλέσθαι·
ἢν δὲ μάτην τρίζωσι κορεσσάμενοι κατὰ θυμόν.
αὐτὸς ἀγακλήεν σεῖο σθένος ὑμνοπολεύσω.
ἠῶθεν δ' ἐλέῳ κεχρήσομαι ἄφθιτι σεῖο,
οὕνεκά μοι θεός ἐσσι καὶ ἔκδικος αὐτὸς ἐτύχθης,
καί μευ ἔφυς κακότητος ἐν ἤματι πύργος ἐπίκουρος.
ὄρχαμε φορμίζω σε, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλευ ἀρωγός.
τοίπερ βασιλεὺς ἐλεημοσύνη μοι ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ρθ.

Επίγραμμα τοῦτο πραγμάτων ὑπὲρ χάρας,
αὖθις μετὰ σκεφθέντι τῶν λοιπῶν λεῶν,
ὑπὲρ τὸ νομισθὲν τῷ βασιλεῖ πεπραγμένων.
καὶ γὰρ παρελθὼν τοὺς Παλαιστίνης ὅρους,
καὶ τἄλλ' ἐφεξῆς τῶν σύρων τὰ χωρία,
τὴν Μεσοποταμίαν πυρπολεῖ κατακράτος.
Ιώαβος δὲ σὺν θεῷ αὐτὸς πάλιν
Εδὼμ πατάσσει τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν,
ἀνδρῶν φονεύσας χιλιάδας δώδεκα,
τὸν Σόβαλον δὲ τὸν σύρον καταισχύνας.
ὡς δ' οἶδεν ἀγγέλωσιν ἀγαθῶν πραγμάτων
Δαβίδος ἐνεφορεῖτο θείου πνεύματος·
ἐπέταξε πορθεῖν τῷ στρατηγῷ συντόμως·
ὑμνεῖ δὲ πεντηκοστὸν ἀμφ' ἐνάτῳ μέλος.

Ημέας ὦ βασιλεῦ καθελὼν ἐξώσαο πάντας·
χωσάμενος δ' ἐλέησας ἀμαιμάκετον μετὰ μῆνιν·
γαῖαν ὅλην ἐδόνησας ἀφειδείῃσιν ὀρίνων.
εἶθ' οἱ ἰήσαιο τὰ περ ξυνέαξας ἑλίξας.
σεῖο μάκαρ λαοῖσι σιδήρεα δῶκας ἰδέσθαι·

μνήμονα παντοίης οἶνον πόρες ἄμμιν ἀάτης.
σῆμα πόρες δμώεσσι βίην τόξου ἀλέασθαι,
ὄφρα τεοὺς θεράποντας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς.
εἶπεν ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον,
τερψάμενος Σίκιμα θοῶς διαδάσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, θ' ἡμέτερος δὲ Μανασσῆς,
Ἐφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη.
αὐτὰρ γ' εὐκλείης βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ἰούδας·
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μὲν ἔφυ Μώαβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν προπάροιθ' Ἰδυμαίης·
ποσσὶν ἐφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδυμαίης μετὰ δήμοις·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσαο, ὁ πρὶν ἐάσσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός.
τειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης.
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίξαις·
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσωμεν ἑτοίμην·
δυσμενέων δ' ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ξ΄.

Ἑξηκοστὸν ἔγραψεν ἄναξ Δαβίδος ἄεισμα.

ΙΚεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμὴν,
καί μοι ἐπ' εὐχωλῇ τηλέσκοπον ὄμμα τανύσσαις.
δευόμενος βοάασκον ἄναξ περάτων ἀπὸ γαίης,
ἀχνυμένης μ' ἀνάειρας ἐμῆς κραδίης ἐπὶ πέτρην.
ἡγητὴρ ἐμὸς ἔσκες, ἐπεὶ σύ μεν ἐλπὶς ἐτύχθην·
πύργος ἐμὸς μετὰ δήειν ὑπερχομένων ὀλετήρων·

ᾗσι μάκαρ καλύβῃσι διηνεκέως περιμίμνω·
καὶ σέο θεσπέσιον πτερύγων σκέπας ἀμφιπυκάζοις·
οὕνεκα νωϊτέρων μάκαρ ἔκλυες εὐχωλάων.
κλῆρον ἀγακλήεντα τεοῖς δ' ἐμφοβέουσιν ἔδωκας.
ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἄνακτι πόροις βιότοιο κελεύθοις·
ἐκ γενεῆς γενεὴν ὄφρα θεοῦ πέλας ἔμπεδον εὕροι.
ὥς οἱ ἀληθείην ἔλεόν θ' ἅμα μαστεύσειε.
πάντοτ' ἐμὸν βασιλῆα φίλῃ φόρμιγγι βοήσω,
εἰσόκεν εὐχωλὰς τίσω μάκαρ ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.

Ψαλμὸς ξα'.

Ἰδιθοὺμ ἐοῦ κῶμον ὕπερ Δαβίδος ἔγραψε
τὸν δ' ἑξηκοστὸν μετέων καὶ πρῶτον ἀείσας.

Ἦρ' οὐχ ἡμέτερον δεδμήσεται ἦτορ ἄνακτι;
καὶ γὰρ φέγγος ἐμὸν πέλεθ' ἡ βασιλῆος ἀρωγή.
οὕνεκά μοι θεὸς αὐτός, ἐμῆς δ' ὑπερίσταται ἀλκῆς.
ἄλκαρ ἐμόν, τό, καὶ οὔ τι πολὺ ἥττομαι εἴτ' ἀλεείτης.
μέχρι τεοῦ ἀνδρὶ μάχεσθε, ὁμῶς τ' ἐναρίζετε πάντα,
τοίχῳ κεκλιμένῳ ἴκελοι φραγμῷ τε πεσόντι·
ἔδραμον ἐν δίψῃ, σκέψαντο δέ μ' ἀκλέα τεῦξαι,
εὐχόμενοι γλώσσῃσιν, ἀρὰς στέρνοισιν ἔπαγον.
θυμὲ πέσον βασιλῆϊ, θεῷ δέδμησο πεποιθώς.
οὕνεκεν ἐλπωρῆς μοι ἔφυ φιτίζοον ῥεῦμα.
αὐτὸς γὰρ θεός ἐστιν ἐμός, σωτήρ τε τέτυκται.
ἄλκαρ ἐμόν, ὥς κέν με φίλης ἐλάσειε τιθήνης·
κῦδος ἐμὸν καὶ φέγγος ὑπ' ἐννεσίῃσιν ἄνακτος·
ἐλπὶς ἐμὴ βασιλῆα μένει καὶ κάρτος ἀρωγῆς.
παντοδαπὴ δήμων κλισίη θαρσήσατ' ἄνακτι·
σφωΐτερον δ' ἀναφανδὰ θεῷ περιχεύσατε θυμόν.
οὕνεκά τοι ἐπίκουρος ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

ἔμπα γεμλῶ μερόπων ἀλίη σύμπασα γενέθλη.
φύλη ψυδαλέη μερόπων ἀδίκοισι ταλαντοις.
ἐκ φρενὸς ὥρμηθεν κενεαυχέες εἰς ἓν ἰόντες·
μηδ᾽ ἐπὶ ἀμφ᾽ ἀδίκοισι νόον μεμβλημένον ἴσχειν,
μηδέτ᾽ ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις ἀγαθῶν θέλειν ἅρπαγα θυμόν.
μηδὲ ῥόον πλούτοισι πολυκτεάνοιο ποθῆτε.
εἶπεν ἅπαξ βασιλεὺς, δύο δ᾽ ἔκλυον οὔασι τοῖα·
ὡς θεοῦ ἔπλετο κάρτος, ἰδ᾽ ὡς ἐλεητὺς ἄνακτος.
πᾶσι σὺ μισθὸν ἄναξ ὀπάσσῃς ἀντάξιον ἔργων.

Ψαλμὸς ξβʹ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἰουδαίας ἐν ἐρήμῳ
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ δεύτερος οὗτος ἐτύχθη.

Νύκτα μεθ᾽ ἀμφιλύκην σε μάκαρ μάκαρ ἀμφιχορεύσω.
καὶ ψυχή σ᾽ ἐπόθησεν ἐμή, καὶ σὰρξ ἔτι μᾶλλον,
τερχθεῖσαν καὶ ἄνυδρον ἀνὰ χθόνα πολλὸν ἐρήμην.
σοὶ μάκαρ εἰν ἁγίῳ μάλα θάρσυνος ὧδε φαάνθην,
ἰχανόων δύναμίν τε τεὴν καὶ κῦδος ἰδέσθαι.
κρεῖσσον ἔχεις ζωῆς ἐλεητὺν ἄναξ βιότοιο κελεύθων,
χείλεσιν ἡμετέροισι τεὸν κλέος ὑμνοπολεύσω.
ὧδέ σε κυδαίνοιμι διαμπερὲς εἰσόκεν ἕρπω·
σοὶ δ᾽ ἐπιθαρσήσας παλάμας εἰς ὕψος ἀείρω.
οἷά τε πιαλέης πλησθήσομαι ἦτορ ἐδωδῆς·
χείλεα δ᾽ εὐφροσύνης ἐμέθεν στόμα πάντοτε μέλψει.
εἴ σέθεν ἐν λεχέεσσιν ἐμοῖς μεμνημένος ἦα,
τοῖσι μάλ᾽ ἐξ ἠοῦς μελεδήμασι θυμὸν ἔβοσκον,
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐπιτάρροθος ἐξεφαάνθης,
καὶ σέο γηθήσαιμι ὑπαὶ πτερύγων ἀλεωρῇ.
ἴχνεϊ σῷ ξυνοπηδὸν ἐμὸν φίλον ἦτορ ἐρείσθη·

καὶ σέο δεξιτερή μευ ὑπερμενέως περιμάχησεν.
οἱ δὲ μάτην μάστευον ἐμὸν διὰ θυμὸν ὀλέσσαι.
νερτερίων ὑπένερθεν ἱκοίατο ῥίμφα βερέθρων.
χερσὶν ἀρπαλέων ξίφεος μήπηθρα πτύχθων·
δεινὸν ἀλωπήκεσσιν ἕλωρ καὶ δασμὸς ἔσονται.
αὐτὰρ ἄναξ θεῷ ἀμφὶ φίλην φρένα γηθήσειεν.
πᾶς δέ οἱ ὀμνύμενος κλέος ἄφθιτον αἰνετὸς ἔσται.
τῶν γὰρ ἀπεκλείσθη λάβρον στόμα λωβητήρων.

Ψαλμὸς ξγ΄.

Δαβίδου λιγυρὸς μεγαλοσθενέος βασιλῆος
ἐξηκοστὸς ὁμοῦ περίπατός θ' ἅμα κῶμος ἐτύχθη.

ΙΚεσίης ἐπάκουσον ἄναξ ὅτε σεῖο λιτοίμην·
θυμὸν ἐμὸν λύσειας ὑπ' ἀντιβίης μελεδῶνος.
ἔκρυψάς μ' ἀπάνευθε κακῶν ἀγεληδὸν ἰόντων,
πληθύος οἷσι μέμηλε νόῳ ἀθέμιστα ἔργα.
οἳ γλώσσας θήγεσκον ἑὰς ξιφέεσσιν ὁμοίας.
ἔργα δὲ ῥιγηλῷ περέεσαν πανομοίια τόξῳ.
ὥσκεν ὀϊστεύσωσιν ἀναίτιον ἀνέρα λάθρη·
οὐδέ μιν ἐξαπίνης κραδίῃ δείσουσι βαλόντες.
ἔμπεδον ἐστήριξαν ἀναιδέα δλιύεσι μῦθον,
δίκτυον ἐσκέψαντο δολοφροσύνῃσι καλύψαι.
εἶπον, τίς κεν ἴδοι σκόπιον σφέων ὄμμασιν ἔργον·
θυμῷ δ' ἀνιχνεύεσκον ἀλιτροσύνην ἀλεγεινήν·
οἱ δ' ὀλιγηπελέεσκον ἀπείριτα μαστεύοντες.
νειόθεν ἴδμονα μῆτιν ἔχων προσελεύσεται ἀνήρ,
ὅς ῥ' ὑψιβρεμέταο βίην βασιλῆος ἀείροι.
ὧδε βέλη προσέηκαν ὅσον καὶ νήπιος υἱός.
ἠπεδαναῖς γλώσσῃσιν ὑπέρβια μυθίζοντες.
πάντες ἅμ' ὠρίνθησαν, ὅσοι σφέας εἰσορόασκον·

Τίς μερόπων οὐκ εἶδεν, ἰδὼν δ' οὐκ ἔτρεσε θυμῷ
καὶ πολυκυδήεντα θεοῦ διαπέφραδεν ἔργα,
τέχνας ἀθανάτης παλάμης πραπίδεσσι δοκεύων.
τερπέσθω βασιλῆος ἐπ' εὐπωρῇσι δίκαιος.
ἰθυνόοις δ' ἅμα πᾶσιν ἀέξεται αἶνος ἀπείρων.

Ψαλμὸς ξδ.

Μέλπε μ' Ἰεζεκιῆλε καὶ Ἱερεμία βόησον,
πῶς τό τε δούλιον ἦμαρ ὑπήλυθον οἳ μετὰ γαῖαν,
ὥς ποτε νηὸν ἄνακτος ἀπὸ προλιπόντες ἔβησαν.
μέλψατε ὑμνήεσσαν ὀδυρόμενοι βασιλῆος·
λαός τ' εὐκλείης σφετέρων χάειν ἀμπλακιάων.
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος ἐτύχθη·

ΣΟὶ μάκαρ ἐν Σιῶνι μεταπρέπει ἄσπετος ὕμνος,
ἐν δ' Ἱερουσαλὴμ φορέεις παλινάγρετον εὐχήν·
πᾶν βρότεον λίτεταί σε γένος, σὺ δὲ κέκλυθι ποιμήν·
κλῦθι λιτῆς· σὲ δὲ πᾶσα λιτάζεται ἀνδρομέη σάρξ.
ἢν ὀρέης λαθόμεσθ' ἐπέων ἀΐοντες ἀθέσμων,
τῶν δὲ θυμὸν ἔχοις ἠπήμονα δυσφροσύνῃσιν·
ὄλβιος ὃς παρὰ σοὶ προλελεγμένος οἰκία ναίει,
σοῖσι παρ' αὐλείοις κλισίην πήξοιτο μελάθροις.
σεῖο δόμων ἀγαθοῖσι φίλον πλησόμεθα θυμόν,
ἀχράντοις σέο νηὸς ἐπ' εὐδικίῃσιν ἀγητός.
ἀλκτὴρ καὶ βασιλεῦ ξυνῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς·
γαίης ἐλπὶς ὅλων περάτων καὶ νόσφι θαλάσσης.
ἢν ὀρέῃ σκιόεντα μάκαρ σέθεν οὔρεα τεύχων,
ἀπροπόσοι ζῶμα τεὴν ἐζωσμένος ἀλκήν,
ὃς μέγεθος κλονέεσκες ἀμετρήτοιο θαλάσσης.
Τίς φορέειν σφετέροιο βίην σθένοι οἴδματος ὁρμήν.
φῦλα βροτῶν κλονέοιντο, φέροιντο δὲ δείματα θυμῷ,

πείρατα ναιετάοντες, ὅπως σφίσι πῆξαο τέκμαρ.
ἠοῦς αἰπολίην καὶ ἑσπερίην ἀναπέρψας·
σκεψάμενος νιφάδεσσιν ἄναξ ἐμέθυσας ἄρουραν,
θήκαο δ' ἀφνειὴν ἀγαθῶν ἐγκύμονα καρπῶν.
ἀθανάτου ποταμὸς πυκινοῖς βέβριθε ῥεέθροις.
καὶ σφίσιν ὥς τε θεὸς βρῶσιν παρέηκας ἑτοίμην.
καρποτόκους εὔφρηνον ἄναξ σέθεν αὔλακας αἴης·
εὔζωον δέ οἱ οὖδας ἄγει πολυηδέα καρπόν·
αἰθερίης ψακάδεσσι γανύσσεται ἀντέλλουσα.
σῆς ἄνα μειλιχίης ἔτεος στέφος αἰνήσειας,
καὶ σέο πιαλέης δάπεδον πλησθήσεται ὥρης.
οὔρεα θηροκόμοιο πιαινοίατο πίον ἐρήμου·
ἀμφιβάλοιντο δὲ χάρμα μετήοροι ὑψόθι βουνοί·
οἰῶν εἰροπόκων βεβριθότες εἰσὶ σηκῆες·
καὶ κοῖλαι φορέοιεν ἄλις ζωαρκέα σῖτον·
εὐφορίην βασιλῆος ἀνυμνήσειαν ἅπαντες.

Ψαλμὸς ξε΄.

Εἴ τις ἀνερχομένων νεκύων σκέψαιτο βιώτην,
κλῆσις πῶς βασιλῆος ἐφημοσύνῃσιν ὀπηδεῖ
οὐ μάλα θαυμάσσει· τὸ δὲ γὰρ τέλος οἶδεν ἀοιδή·
πέμπτον ὁμοῦ τόδ' ἔφυ καὶ ἑξηκοστὸν ἄεισμα.

ΠΑσα χθὼν βασιλῆϊ θεῷ ἀλαλάξατε μολπήν·
οὔνομα δ' εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε θεῖον.
εὐφήμοις θεοτερπὲς ἀείσατε κῦδος ἐπ' ἔργοις.
εἴπατε, σεῖο θεοῦ τελέθει μάλα θέσκελα ἔργα·
δυσμενέες ψεύσαιντο τεὴν περιώσιον ἀλκήν.
μέλψατέ μοι χθὼν πᾶσα θεὸν ἰδὲ γουνάζεσθε·
ἡδέα μελπόντων βασιλεῦ τεὸν οὔνομα πάντες.
δεῦτε φίλοι μεγάλοιο θεοῦ κλυτὰ λεύσσετε ἔργα·

ἄσχετος ἐν βουλῆσιν ὑπὲρ μεροπηΐδα φύτλην.
κεκλόμενος πόντον τραφερὴν μετεπήξατο γαῖαν,
καὶ ποταμοὺς κελάδοντας ἐθήκατο ποσσὶ κελεύθοις.
κεῖσ' ἅμα γηθήσαιμεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
κάρτεϊ νωλεμέως σφετέρῳ μεδέοντι καὶ ὄγκῃ.
φῦλα βροτῶν βασιλῆος ἐποπτεύουσιν ὀπωπαί.
μὴ μέγα μοι φρονέοιεν ὅσοις πολύπικρος ἐρωή.
εὐφήμοις μελέεσσι θεὸν κελαδήσατε δῆμοι,
οὔασι δεχνύμενοι σφετέρην ἀειήκοον αὐδήν.
ὅς τ' ἐμὸν ἦτορ ἔθηκεν ὅπως ζωοῖσι μετείη,
ἴχνος ἐμὸν δ' ἐν πᾶσι ποδῶν ἀδόνητον ἐρείδων.
ἡμέας ἐφράσθης βασιλεῦ πολυφραδμόνι βουλῇ,
εὖ διαγινώσκων ἅπερ ἄργυρον ἐν πυρὶ χαλκεύς.
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι καὶ οὐκ ἐθέλοντας ἔρυκες.
ἡμετέρων καθύπερθεν ἐθήκαο κήδεα νώτων.
ἡμετέρης κεφαλῇσιν ἐπεσκείξαο φῶτας.
ὕδωρ καὶ φλογεροῖο πυρὸς διέβημεν ἰωήν·
ἐς δ' ἀνάπαυμα νέης ἐξήγαγες ἡμέας ὥρης.
δῶμα τεὸν θυέεσσιν ἱκοίμεθα καρφομένοισιν·
εὐχωλὰς προτέρης μὲν ὑποσχεσίης ἀποτίσω·
ἃς καὶ τειρόμενός περ ἔφην τὸ πάροιθε τελέσσαι.
θύματα μυελόεντα πυριφλεγέθοντα κομίσσω.
εἰροπόκους κριούς τε μόρυ τ' εὐώδεα καπνὸν,
ἀμφὶ δὲ χιμάροισι βόας κεραλκέας οἴσω.
κέκλυτέ μευ ξύμπαντες ὅσοι δειμαίνετ' ἄνακτα,
ὅσσ' ἀγαθὰ ἡμετέρῳ τεκτήνατο μυρία θυμῷ.
ἀθάνατον βοάασκον ὑπὸ γλώσσης ἀναείρων·
εἰ δ' ἴδον ἐν πραπίδεσσιν ἐμαῖς ἀθεμίστιον ὕβριν,
νωΐτερον μὴ μῦθον ἄναξ βοόωντος ἀκοῦσαι.
τοὔνεκεν ἡμετέρην πανεπίσκοπος ἔκλυεν αὐδὴν,

οὐδὲ

οὐδέ μευ ἱκεσίης σφετέρην ἔστρεψεν ὀπωπήν.
αἰνετὸς ὅς ῥ' ἔλεον καὶ ἐμὴν οὐκ ἤλασεν εὐχήν.

Ψαλμὸς ξϛ.

Εὐκελάδου κιθάρης βασιλήϊος ὕμνος ἐτύχθη,
ἑξηκοστὸν ὁμοῦ καὶ μέρος ἕκτον ἔχων.

Ἡμέας οἰκτείρειας ἄναξ ἠδ' εὐμενι βουλῇ·
ἄμμι δὲ σὴν ἀείδηλον ὑπέρλαμψειας ὀπωπήν,
ὄφρα τεὴν κατὰ γαῖαν ἐπιφρασσόμεθα κέλευθον,
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
σὸν κλέος ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι γενέσθω.
ἔθνεά τοι κεχαροίατ' ἀγαλλόμενα μολπῇσιν·
οὕνεκεν εὐδικίῃσι κρινεῖς μεροπηΐδα φύτλην,
ἔθνεσι δ' ἡγήσαιο φίλην κατὰ γαῖαν ὁδεύειν.
σὸν κλέος αἰνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι γενέσθω.
καρπὸν ἀπεβλάστησεν ἑὸν φυσίζοος αἶα.
ἡμέτερος θεὸς ἄμμι πόροι χαριέστατον αἶνον,
αἶνον ἄναξ πόροι ἄμμι· τρέσοι δέ ἑ πείρατα γαίης.

Ψαλμὸς ξζ.

Δαβίδου πινυτοῦ γενέον βεβολημένος ὕμνος,
ἑξηκοστὸν ἔχων, ἑβδόματόν τε τόπον.

Ἄφθιτος ἀνστήτω, σκέδασιν δ' ἐχθροῖσιν ἐνήσει,
δυσμενέες δ' ἀπάνευθεν ἑῆς προφύγοιεν ὀπωπῆς·
ὧδε μάλ' ἐκλείποιεν ἀμήχανος ἠΰτε καπνός·
ὡς δ' ὅτε τηκόμενος φλογερῷ πυρὶ κηρὸς ἀμερθῇ,
ὡς ὁσίων ἀπολοίατ' ἀπὸ βλεφάροισιν ἀλεῖται·
ἀλλά τοι εὐφραίνοιντο δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες.

αἰεὶ θεσπεσίων κεχαρηότες αἴτιον ὄσσων,
ἐκ θυμοῦ γλυκερῇσι γεγηθότες εὐφροσύνῃσιν.
ᾄσατε τὸν βασιλῆα καὶ οὔνομα μέλψατε θεῖον.
τεύξαθ' ὁδὸν χαρίεσσαν ὑπὲρ δύσιος βεβαῶτι.
ἄφθιτος ἄφθιτος οὗτος, ἄναξ δέ οἱ οὔνομ' ἐτύχθη,
καί οἱ θεσπεσίοιο πέλας κεχάροιτο προσώπου.
πάντες ὀρινέσθωσαν ἑῆς διὰ τάρβος ὀπωπῆς,
χηρῶν ἡγεμόνος τε ὀρφανικῶν γενετῆρος.
ἀχράντοις δαπέδοισιν ἐπ' ἀχράντοισι μέμηλεν.
αὐτὸς μουνοτρόποισι χαρίζεται οἰκία ναίειν,
ἐκ δ' εὐλωοείης πεπεδημένον ἐσμὸν ἔλυσεν,
ἐκ δὲ τάφων φθιμένοις βιοτῆς μετὰ φέγγος ἀγινεῖ.
ἀββάλε πῶς τὸ πάροιθεν ἄναξ ἡγήσαο λαοῦ·
πῶς ποτὲ κυδῆεν δάπεδον μεθέπεσκεν ἐρήμου.
χθὼν μὲν ὅλη δεδόνητο, κατείβετο δ' οὐρανὸς αἴθων·
αὔτα θεοῦ. Σιναόνδε πολύλλιτον οὖδας ἀκούοι,
αὔτα θεοῦ βασιλῆος, ὃς Ἰσραῆλον ῥείδη.
ὑετὸν ἐσθλὸν ἑκὼν βασιλεῦ χθονὶ σεῖο προπέμπεις.
καὶ γὰρ ἀνεστήριξας ὀϊομένην ἀπολέσθαι·
καί μιν φῦλα τεῆς ἀγέλης περιναιετάουσι.
πτωχῷ μειλιχίης ἐπιτάρροθος ἦλθες ἑτοῖμος.
καρτερὰ σημαίνουσιν ἄναξ ἔπος ἰθύνειε,
τηλυγέτου σθενέων ἡγεμόνος υἱέος ἐσθήν·
υἱέος ὃς διὰ σκῦλα δόμου μοιρήσεται ἐσθλοῦ·
εἴ κεν μεσσάτιοι κλήρων κατακοιμηθῆτε,
ἀργύρεα τρήρωνος ὅπως πτερὰ καλὰ πελείης.
ἧς χλωρὴ χρυσοῖο μετάφρενον ἀμφέβαλ' ὥρη,
ἀθανάτου πέμποντος ἑοὺς βασιλῆας ἐπ' αὐτῇ.
ἐν Σελμῶνι χιὼν σφέτερον δέμας ἀμφικαλύπτει.
θεῖον ὄρος, πολυανθὲς ὄρος μάλα πῖον ἐτύχθη,
πῖον ὄρος, πηχθέντι πανείκελον ἔπλετο τυρῷ.

Τίπτε μοι οὔρεα πάντα δοκεύετε τυρώεντα·
τοῦτ' ὄρος, ἧχι θεὸς καταθύμια δώματα ναίει.
κεῖσε μάκαρ κλισίην ἀενάην ἐς πάντα πήξει·
μυρίον ἅρμα θεοῦ, πολέες δ' ἐπ' αὐτὸ χορεῦται.
ἔνθα μάκαρ Σιναίοιο μετ' ἀχράντοιο θεμέθλοις;
ὕψους ἀειρόμενος ληΐσατο ληΐδα πολλήν.
αὐτὰρ ὁ δωτίνας μεροπηΐδος εἷλε γενέθλης·
καὶ γὰρ ὑπερβασίῃ περιναιέμεν ἠρνήσαντο.
αἰὲν ἄναξ ἀγαθὸς καὶ ὑπέρτατος αἰνετὸς ἔστω;
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ κεκλήσεται ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.
φέγγεος ἡμετέροιο διαμπερὲς ἡγεμονεύει.
ἔργον ἐμοῦ βασιλῆϊ πέλει χατέουσιν ἀρήγειν.
μοῦνος ἄναξ δεδάηκε καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.
ἔμπα γε μὴν σφετέρων δηΐων θραύσει κάρηνα,
ἀκροκόμον κορυφήν, οἷς ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀλείτης.
εἶπεν ἄναξ Βασάνηθεν ἐπιστρέψαιμι πεποιθώς,
αὖθις ὑπ' ἀτρυγέτοιο παλίσσυτος εἶμι θαλάσσης·
ὄφρα τεὴν τέγξειας ἀκήρατον αἵματι πέζαν,
αὐτοβίων σέο γλῶσσα κυνῶν σέθεν ἡ δέ οἱ αὐτῶν.
ἀμφαδίην ἄχραντε τεὰς βροτοὶ εἶδον ἀταρπούς,
ἴχνεα τοῦ βασιλῆος ὑπ' εὐαγέεσσι θοώκοις.
ἆσσον ἀειδόντων μετεκίαθον ἡγεμονῆες,
μελπομένων τυπάνοισι μέσοι διὰ παρθενικάων.
πιστὸν ἐνὶ κλισίῃσι φίλον κελαδήσατ' ἄνακτα
ἄφθιτον ἐκ πηγέων ἀγανόφρονος Ἰσραήλου.
κεῖσε Βενιαμίνη δὲ μετὰ χθονίη πέλεν ἥβη,
τῶν δ' ἔσαν ἡγητῆρες ὅσοι πάρος ἦρχον Ἰούδα·
Ζαβουλῶνος ὁμοῦ πρόμαχοι καὶ Νεφθαλίμοιο.
κάρτεϊ ὑμνήεντι τεῷ ἐπιτέλλεο ποιμήν·
ἄμμι πάτερ πέκτηνας ἐϋσταθὲς ἄλκαρ ἐρείδεις,

εὐαγὲς ἐκ νηοῖο μετεσσύμενοι ποτὶ ἄστυ·
δῶρα πολυκλήεντι θεῷ βασιλῆες ἀγόντων·
θηρσὶν ὀρεσσικόμοις δόνακος περιήχεον ὁμοκλήν.
δημοτέρας δαμάλας μεταΐσσεται ἔθνεα ταύρων,
ὄφρα κεν ἐξείργοιντο οἷς ἀμφαδὸν ὦνος ἐτύχθη.
φῦλα βροτῶν ἄγχαντι φιλοπτολέμων κεδάσειας,
λισσόμενοι σπεύσουσιν ἀπ' αἰγύπτοιο πολήων·
χεῖρας δ' ἀθανάτῳ τανύσει γένος αἰθιοπήων.
κοιρανίαι βασιλῆα λιγαίνετε πάντοθεν αἴης,
εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε ποιμένα κόσμου.
μέλψατε αἰπολίης πόλον ἐκ πόλου ἐμβεβαῶτα.
αἶνον ἀποφθέγξοιντο φίλον ζωαρκέϊ φωνῇ·
κῦδος ἀπειρέσιον κελαδήσατε παμβασιλῆϊ,
αἰὲν ἐπ' Ἰσραήλου ἔχει μεγαλοπρεπὲς εὖχος
καὶ σθένος αἰθερίῃσιν ὁμοῦ νεφέλῃσιν ἀγητόν.
ἀθάνατος θνητοῖς ἑοῖς ὁσίοισι μεμηλώς·
ἀλκὴν γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἄναξ πόροι Ἰσραήλῳ.
πάντοτε παμβασιλεὺς ἀειδείκετος αἰνετὸς ἔστω.

Ψαλμὸς ξη΄.

Δαβίδου κραδίης ὕμνος ἀμειβομένης,
ἑξηκοστὸν ἔχων ὄγδοατόν τε μέλος.

Ἐξ ὑδάτων με σάω βασιλεῦ τὰ μὲν ἄμφεπεν ἦτορ.
βύσσῳ ἐν ὑλήεντι παγεὶς βιότοιο χατίζω·
νισσόμενον πόντοιο βυθῷ κατά μ' εἷλε καταΐξ.
καρφαλέως βοόωντος ἐμὸς τρηχύνετο λαιμός.
ὤλεσα φέγγος ἄνακτα θεὸν δεδοκημένος ὄσσοις·
οἵ με μάτην στυγέοντες ἐμῶν πλέον εἰσὶ κομάων.
οὕς τ' ἀδίκως τρομέεσκον ἀπεχθέας, ἄλκιμοί εἰσιν.
ἀφραδέως ἅρπαγμα, τὸ μὴ μάθον αὐτὸς ἔτισα·

οἶδας ἄναξ ὅσ' ἔρεξα χαλιφροσύνῃσιν ἐμῇσιν,
οὐδὲ τεῆς ἔκρυφθεν ἀτασθαλίαι μευ ὀπωπῆς.
μήποτ' ἄναξ ἥξοι αἶσχος ὅσοις θεὸς ἔργον ὀρέχθαι,
μηδὲ θεὸν ποθέων τις ἀνὴρ μωμητὸς ἀκούσῃ.
εἵνεκά σου βασιλῆος ὀνείδεα τετλήκαμεν,
πλήσομαι, εἴ κεν ἔρευθος ἐμὸν ῥέθος ἀμφικαλύψῃ.
ἀλλοδαπὸς γενόμην, καὶ ἐμοῖς ἄκληρος ὁμαίμοις·
καὶ ξεῖνος γλυκερῆς τε ἐνηέος υἱάσι μητρός.
οὕνεκα δαρδάπτων με τεοῦ πόνος εἷλε μελάθρου.
σεῖο δ' ἐπεσβολίῃσιν ἐμὴν φρένα δάκνομαι ἐχθρῶν.
νηστείης καμάτοισι κατέκλασα θυμὸν ἐμεῖο,
καὶ τό με νηστεύειν ἐπ' ὀνείδεσι τεκταίνοντο.
πέπλον ἐμὸν χαρίεντα θέμην ἄπο, πένθιμον εἷμα·
ἀλλὰ καὶ ὥς, γενόμην σφετέρῃς γλώσσῃσι λάλημα.
ἀμφ' ἐμέθεν μέλποντο καθεζόμενοι περὶ πυλάων.
εἰς δ' ἐμὲ φορμίζεσκον ἅλις βεβαρηότες οἴνῳ.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε διηνεκέως λιτανεύων·
καιρὸς ἄναξ ὅτε δή μοι ἑκὼν ἀναφανδὰ παρείης.
κλῦθι τεῆς ἐλεημοσύνης παμπληθέϊ ῥοίζῳ·
σεῖο δ' ἀληθέης μοι ἄναξ μέγα φέγγος ὀπάζοις,
ἐκ πηλοῦ με σάωσον ὅπως διὰ τέλμα φύγοιμι.
ῥύεο δυσμενέων με μάκαρ βυθίων τε ῥεέθρων·
μή κε ποτ' ὑδατόεσσα καταβρώξειε καταῖξ,
μηδέ με λευγαλέος βρύχιον βυθὸς ἔνδοθι μάρψῃ·
μηδέ με ἀμφιβάλῃσιν ἑὸν στόμα βόθρος ἀπείρων.
κέκλυθι μειλιχίῃ φορέων οἰκτίρμονα θυμόν·
πλήθεϊ δ' οἰκτιρμῶν πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις·
μήποτέ μοι σέο παιδὸς ἀποστρέψειας ὀπωπήν·
αὐτίκα τειρομένοιο μάκαρ πανυπέρτατ' ἀκούσαις·
ὄμμασι νωΐτερον πανδερκέσι θυμὸν ἐρύκοις.

οὕνεκεν ἡμετέρων δηΐων βασιλεῦ με σαώσοις·
οἶσθα γὰρ αἶσχος ἐμὸν καὶ ὀνείδεα καὶ μέγα πένθος.
ἄντα σέθεν σύμπαντες ἐμῇ μεμηνημένοι ἄτῃ·
μῶμον ἐμὸς λώβην τε μετὰ φρεσὶν ἔπλετο θυμός.
οὐδέ μοι ἀγχινόοισιν ὁμήγυρος ἤλυθεν ἀνήρ·
οὐδ' εὗρον πόθεν ἄμμι πέλει παραμύθιον ἄτης.
βρώματι τοϊτέρῳ θυμοφθόρον ἔμβαλον ἰόν,
καί μοι διψαλέῳ θανατηφόρον ὤπασαν ὄξος.
τοῖσι λίνον τεύχοιτο πολύπλοκον αἰπὰ τραπέζης,
θήρη καὶ δολόεσσα πάγη καὶ μισθὸς ἐπ' ἔργῳ.
σφωϊτέρην κακότεχνον ἀποσβέσσειας ὀπωπήν·
καὶ σφέων ἠνεκέως καμάτῳ κατὰ νῶτα δαμάσσαις.
καδ δὲ κότον βαρύμηνιν ἐπὶ σφίσι πάντοτε τεύχοις,
καί σφεας ἀμφιβάλοι θολερῆς σέο μήνιδος ὁρμή.
ἔστω πουλυβότειρα μετὰ σφίσιν αὖλις ἐρήμη,
μηδέ τις ἐν μεγάροισιν ἑοῖς ναετῆρα κιχαίοι·
οὕνεκεν ὅν ῥ' ἐπάταξας ἄγις ποθέεσκον ἐκεῖνοι,
πληγῇς ἡμετέρῃσι καὶ ἄλγεσιν ἄγρια θέντες.
ἀμπλακίην ἐπι[illegible]ψαν ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἑῇσι·
μὴ δὲ δικαιοσύνῃ πίσυνοι σέο θῶκον ἱκέσθων.
θᾶσσον ἀποσμήχοιντο φερεζώων ἀπὸ βίβλων·
μηδέ ποτ' εὐδικίης ναέταις ἐναρίθμιοι εἶεν.
πτωχὸς ἐγὼ πελέθω καὶ κήδεα μυρία πάσχω·
ἀλλ' ἴσχω βασιλῆος ὑπέρμαχον ἄγχαρ ὀπωπῆς.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἀνυμνήσαιμι χορδάων,
καί μιν ἀνυψώσαιμι διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπων.
ἡβητὴν δ' ἀρέσσειεν ὑπὲρ μόσχον βασιλῆϊ,
ὃς νέον ἡβώῃ πίσυνος κεράεσσι καὶ ὁπλαῖς.
πτωχοῦ δερκομένοιο νόος πραπίδεσσι χαρείη.
τιμήεντα δίζεσθε ψυχέων βιότοιο δοτῆρα·

οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς ὑπάκουσε πενιχρῶν·
οὐδ' αὔτως μεθέηκε κακοῖς πεπεδημένον ἄνδρα.
οὐρανοὶ ἀμφί τε γαῖα χορευόντων βασιλῆϊ,
πόντος ἀπειρέσιος καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης.
οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς Σιῶνα σαώσει·
ἄστεα δ' ἀνστήσειεν Ἰουδαίης ἐρατεινῆς.
καί μιν ναιετάοντες ὅλην κτησαίατο κλήροις·
καὶ δμώων σφετέρων γενεὴ σύμπασαν ἐρύξει.
ἀμφαγαπαζομένοισι περικτιόνεσσι μιγέσθαι.

Ψαλμὸς ξθ´.

Τὸν πάντα γινώσκοντα μιμνήσκων θεὸν
Δαβίδος εἶπεν, σῶζε δή με δέσποτα·
ὁ δ' ὕμνος ἑξηκοστὸς ἔνατος τυγχάνει.

Ἄφθιτε νωΐτερην σκοπιάζεο πάντοτ' ἀρωγήν.
αἶσχος ἕλοι δ' ὅσσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι.
στρεφθείη μωμητὸς ὅμιλος κακὰ βυσσοδομεύων.
αὐτίχ' ἕλοι τοὺς δ' αἶσχος ἐμὴν κεχαρηότας ἄτην.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὅσσοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἄλγος ἀλεξήσαις πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς ο´.

Παῖδες Ἰωναδάβου μεγαλήτορος, οἳ τὸ πάροιθεν
ἐνναέται Βαβυλῶνος ἄγον κατὰ δούλιον ἦμαρ,
ἑβδομάτης δεκάδος λιγυρὸν μέλος ἐντύναντο.

Μή με καταισχύνῃς, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ περικήδεο καί με φύλασσε.
ἐμμαπέως με σάω, κλίνας ἀειήκοον οὖας·

μνήμονα παντοίης οἶνον πόρες ἄμμιν ἄτης.
σῆμα πόρες δμώεσσι βίην τόξου ἀλέασθαι,
ὄφρα τεοὺς θεράποντας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς.
εἶπεν ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον,
τερψάμενος Σίκημα θοῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, θ' ἡμέτερος δὲ Μανασσῆς,
Εφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη.
αὐτὰρ γ' εὐκλείης βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ιούδας·
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μου ἔφυ Μώαβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν περιπάροιθ' Ιδυμαίης·
ποσσὶν ἐφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ιδυμαίης μετὰ δήμοις·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσαο, ὁ πρὶν ἐάσσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός.
τειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης.
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίξοις·
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσαιμεν ἑτοίμην·
δυσμενέων δ' ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ξ.

Εξηκοστὸν ἔγραψεν ἄναξ Δαβίδος ἄεισμα.

Ικεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
καί μοι ἐπ' εὐχωλῇ τηλέσκοπον ὄμμα τανύσσαις.
δευόμενος βοάασκον ἄναξ περάτων ἀπὸ γαίης,
ἀχνυμένης μ' ἀνάειρας ἐμῆς κραδίης ἐπὶ πέτρην.
ἡγητὴρ ἐμὸς ἔσκες, ἐπεὶ σύ μου ἐλπὶς ἐτύχθης·
πύργος ἐμὸς μετὰ δήϊον ὑπερχομένων ὀλετήρων·

σῆσι μάκαρ καλύβῃσι διηνεκέως παραμίμνω·
καὶ σέο θεσπέσιον πτερύγων σκέπας ἀμφιπυκάζοις·
οὕνεκα νωιτέρων μάκαρ ἔκλυες εὐχωλάων.
κλῆρον ἀγακλήεντα τοῖς δμώεσσιν ἔδωκας.
ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἄνακτι πόροις βιότοιο κελεύθους·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ θεοῦ πέλας ἔμπεδον εὕροι.
τίς οἱ ἀληθείην ἔλεόν θ' ἅμα μαστεύσειε.
πάντοτ' ἐμὸν βασιλῆα φίλῃ φόρμιγγι βοήσω,
εἰσόκεν εὐχωλὰς τίσω μάκαρ ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.

Ψαλμὸς ξα'.

Ἰδιθούμου κῶμον ὕπερ Δαβίδος ἔγραψε
τὸν δ' ἑξηκοστὸν μελέων καὶ πρῶτον ἀείσας.

Ἦρ' οὐχ ἡμέτερον δεδμήσεται ἦτορ ἄνακτι;
καὶ γὰρ φέγγος ἐμὸν τελέθει βασιλῆος ἀρωγή.
οὕνεκά μοι θεὸς αὐτός, ἐμῆς δ' ὑπερίσταται ἀλκῆς.
ἄλκαρ ἐμόν, τὸ, καὶ οὔτι πολὺ τρέπομαι εἰ ἐλάει τις.
μέχρι τεῦ ἀνδρὶ μάχεσθε, ὁμῶς τ' ἐναρίζετε πάντα,
τοίχῳ κεκλιμένῳ ἴκελοι φραγμῷ τε πεσόντι·
ἔδραμον ἐν δίψῃ, σκέψαντο δέ μ' ἀκλέα τεῦξαι,
εὐχόμενοι γλώσσῃσιν, ἀραῖς στέρνοισιν ἔπαιον.
θυμὲ τεὸν βασιλῆϊ, θεῷ δέδμησο πεποιθώς.
οὕνεκεν ἐλπωρῆς μοι ἔφυ φυσίζοον ῥῆμα.
αὐτὸς γὰρ θεός ἐστιν ἐμός, σωτήρ τε τέτυκται.
ἄλκαρ ἐμόν, τίς κέν με φίλης ἐλάσειε τιθήνης·
κῦδος ἐμὸν καὶ φέγγος ὑπ' ἐννεσίῃσιν ἄνακτος·
ἐλπὶς ἐμὴ βασιλῆα μένει καὶ κάρτος ἀρωγῆς.
παντοδαποὶ δήμων κλισίῃ θαρσήσατ' ἄνακτι·
σφωίτερον δ' αἰαφνιδὲ θεῷ περιχεύσατε θυμόν.
οὕνεκά τοι ἐπίκουρος ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

ἔμπα γε μὴν μερόπων ἁλίη σύμπασα γενέθλη.
φύτλη ψευδαλέη μερόπων ἀδίκοισι ταλάντοις.
ἐκ φρενὸς ὥρμηθεν κενεαυχέες εἰς ἓν ἰόντες·
μηδ' ἔπι τ' ἀμφ' ἀδίκοισι νόον μεμηνημένον ἴσχειν,
μηδ' ἔτ' ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθῶν τείνειν ἄρπαγα θυμόν.
μηδὲ ῥόον πλούτοισι πολυκτεάνοιο ποθεῖτε.
εἶπεν ἅπαξ βασιλεύς, δύο δ' ἔκλυον οὔασι τοῖα·
ὡς θεοῦ ἔπλετο κάρτος, ἰδ' ὡς ἐλεητὺς ἄνακτος.
πᾶσι σὺ μισθὸν ἄναξ ὀπάσσεις ἀντάξιον ἔργων.

Ψαλμὸς ξβ΄.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἰουδαίας ἐν ἐρήμῳ
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ δεύτερος οὗτος ἐτύχθη.

Νύκτα μεθ' ἀμφιλύκην σὲ μάκαρ μάκαρ ἀμφιχορεύσω·
καὶ ψυχή σ' ἐπόθησεν ἐμή, καὶ σὰρξ ἔτι μᾶλλον,
τρηχεῖαν καὶ ἄνυδρον ἀνὰ χθόνα πολλὸν ἐρήμην.
σοὶ μάκαρ ἐν ἁγίῳ μάλα θαρσυνος ὧδε φαάνθην,
ἰσχανόων δύναμίν τε τεὴν καὶ κῦδος ἰδέσθαι.
κρεῖσσον ἔχεις ἐλεητὺν ἄναξ βιότοιο κελεύθων,
χείλεσιν ἡμετέροισι τεὸν κλέος ὑμνοπολεύσει.
ὧ δέ σε κυδαίνοιμι διαμπερὲς εἰσόκεν ἕρπω·
σοὶ δ' ἐπιθαρσήεις παλάμας εἰς ὕψος ἀείρω.
οἷά τε πιαλέης πλησθήσομαι ἦτορ ἀλοιφῆς·
χείλεα δ' εὐφροσύνης ἐμέθεν στόμα πάντοτε μέλψει.
εἴ σέθεν ἐν λεχέεσσιν ἐμοῖς μεμνημένος ἦα,
τοῖσι μάλ' ἐξ ἠοῦς μελεδήμασι θυμὸν ἔβοσκον,
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐπιτάρροθος ἐξεφαάνθης,
καὶ σέο γηθήσαιμι περὶ πτερύγων ἀλεωρῇ.
ἴχνεϊ σῷ ξυνοπηδὸν ἐμὸν φίλον ἦτορ ἐρείσθη·

καὶ σέο δεξιτερὴ μὲν ὑπὲρ μένεος προμάχησεν.
οἱ δὲ μάτην μάστευον ἐμὸν διὰ θυμὸν ὀλέσσαι.
νερτερίων ὑπένερθεν ἱκοίατο ῥίμφα βερέθρων.
χερσὶν ἀρπαλέων ξίφεος μεταπήθρα πιπτύχθων·
δεινὸν ἀλωπήκεσσιν ἕλωρ καὶ δασμὸς ἔσονται.
αὐτὰρ ἄναξ θεῷ ἀμφὶ φίλην φρένα γηθήσειεν.
πᾶς δέ οἱ ὀμνύμενος κλέος ἄφθιτον αἰνετὸς ἔσται.
πᾶν γὰρ ἀπεκλείσθη λάβρον στόμα λωβητήρων.

Ψαλμὸς ξγ'.

Δαβίδου λιγυρὸς μεγαλοσθενέος βασιλῆος
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ τρίτατός θ' ἅμα κῶμος ἐτύχθη.

Ἱκεσίης ἐπάκουσον ἄναξ ὄπα σεῖο λιτοίμην·
θυμὸν ἐμὸν λύσειας ὑπ' ἀντιβίης μελεδῶνος.
ἔκρυψάς μ' ἀπάνευθε κακῶν ἀγεληδὸν ἰόντων,
πληθύος οἷσι μέμηλε νόῳ ἀθεμίστια ἔργα.
οἳ γλώσσας θήγεσκον ἑὰς ξιφέεσσιν ὁμοίας.
ἔργα δὲ ῥιγηλὰ παρέεσσαν πανομοίϊα τόξῳ.
ὥσκεν ὀϊστεύσωσιν ἀναίτιον ἀνέρα λάθρῃ·
οὐδέ μιν ἐξαπίνης κραδίῃ δείσσοισι βαλόντες.
ἔμπεδον ἐστήριξαν ἀναιδέα δυσμενέεσι μῦθον,
δίκτυον ἐσκέψαντο δολοφροσύνῃσι καλύψαι.
εἶπον, τίς κεν ἴδοι σκόπιον σφέων ὄμμασιν ἔργον·
θυμῷ δ' ἀνιχνεύεσκον ἀλιτροσύνην ἀλεγεινήν·
οἱ δ' ὀλιγηπελέεσκον ἀπείριτα μαστεύοντες.
νειόθεν ἴδμονα μῆτιν ἔχων προσελεύσεται ἀνήρ,
ὅς ῥ' ὑψιβρεμέταο βίην βασιλῆος ἀείροι.
ὧδε βέλη προέηκαν ὅσον καὶ νήπιος υἱός.
ἠπεδαναῖς γλώσσῃσιν ὑπέρβια μυθίζοντες.
πάντες ἅμ' ὠλίσθησαν, ὅσοι σφέας εἰσοράασκον·

Ὃς μερόπων οὐκ εἶδεν, ἰδὼν δ' οὐκ ἔτρεσε θυμῷ
καὶ πολυκυδήεντα θεοῦ διαπέφραδεν ἔργα,
τέχνας ἀθανάτης παλάμης πραπίδεσσι δοκεύων.
τερπέσθω βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι δίκαιος.
ἰθυνόοις δ' ἅμα πᾶσιν ἀέξεται αἶνος ἀπείρων.

Ψαλμὸς ξδ'.

Μέλπε μ' Ἰεζεκιῆλε καὶ Ἱερεμία βόησον,
πῶς τό τε δούλιον ἦμαρ ὑπήλυθον οἱ μετὰ γαῖαν,
ὥς ποτε νηὸν ἄνακτος ἀποπρολιπόντες ἔβησαν.
μέλψατε ὑμνήεσσαν ὀδυρόμενοι βασιλῆος·
λαός τ' εὐκλείης σφετέρων χάριν ἀμπλακιάων.
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ τέτρατος ὕμνος ἐτύχθη·

Σοὶ μάκαρ ἐν Σιῶνι μεταπρέπει ἄσπετος ὕμνος,
ἐν δ' Ἱερουσαλῆ φορέεις παλινάγρετον εὐχήν·
πᾶν βρότεον λίτεταί σε γένος, σὺ δὲ κέκλυθι ποιμήν·
κλῦθι λιτῆς· σὲ δὲ πᾶσα λιτάζεται ἀνδρομέη σάρξ.
ἰὼ ὀρέης λαθόμεσθ' ἐπέων ἀΐοντες ἀθέσμων,
νῶϊ δὲ θυμὸν ἔχοις ἐλεήμονα δυσφροσύνῃσιν·
ὄλβιος ὃς παρὰ σοὶ προλελεγμένος οἰκία ναίει,
σοῖσι παρ' αὐλείοις κλισίην πήξοιτο μελάθροις.
σεῖο δόμων ἀγαθοῖσι φίλον πλησόμεθα θυμόν,
ἄχραντος σέο νηὸς ἐπ' εὐδικίῃσιν ἀγητός.
ἀλκτὴρ καὶ βασιλεῦ ξυνῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς·
γαίης ἐλπὶς ὅλων περάτων καὶ νόσφι θαλάσσης.
ἰὼ ὀρέη σκιόεντα μάκαρ σθένει οὔρεα τεύχων,
ἀπερίποτοι ζῶμα τεὴν ἐζωσμένος ἀλκήν,
ὃς μέγεθος κλονέεσκες ἀμετρήτοιο θαλάσσης.
Ὃς φορέειν σφετέροιο βίην σθένοι οἴδματος ὁρμήν.
φῦλα βροτῶν κλονέοιντο, φέροιντο δὲ δείματα θυμῷ,

πείρατα ναιετάοντες, ὅπως σφίσι πῆξαο τέκμαρ.
ἠοῦς ἀντολίην καὶ ἑσπερίην ἀνατέρψας·
σκεψάμενος νιφάδεσσιν ἄναξ ἐμέθυσας ἄρουραν,
θήκαο δ' ἀφνειὴν ἀγαθῶν ἐγκύμονα καρπῶν.
ἀθανάτου ποταμὸς πυκινοῖς βέβριθε ῥεέθροις.
καὶ σφίσιν ὥς τε θεὸς βρῶσιν παρέηκας ἑτοίμην.
καρποτόκοις εὔφρηνον ἄναξ σέθεν αὔλακας αἴης·
εὔζωον δέ οἱ οὖδας ἄγει πολυειδέα καρπόν·
αἰθερίης ψακάδεσσι γανύσσεται ἀντέλλουσα.
σῆς ἀνὰ μειλιχίης ἔπος στέφος αἰνήσειας,
καὶ σέο πιδηέης δάπεδον πλησθήσεται ὥρης.
οὔρεα θηροκόμοιο γλυφοίατο πίον ἐρήμου·
ἀμφιβάλοιντο δὲ χάρμα μετήοροι ὑψόθι βουνοί·
οἰῶν εἰροπόκων βεβριθότες εἰσὶ σηκῆες·
καὶ κοῖλαι φορέοιεν ἄλις ζωαρκέα σῖτον·
εὐφορίην βασιλῆος ἀνυμνήσειαν ἅπαντες.

Ψαλμὸς ξε.

Εἴπης ἀνεγρομένων νεκύων σκέψαιτο βιωήν,
κλῆσις πῶς βασιλῆος ἐφημοσύνῃσιν ὀπηδεῖ
οὐ μάλα θαυμάσσεις· τὸ δὲ γὰρ τέλος οἶδεν ἀοιδή·
πέμπτον ὁμοῦ τόδ' ἔφυ καὶ ἑξηκοστὸν ἄεισμα.

ΠΑσα χθὼν βασιλῆϊ θεῷ δ' ἀλαλάξατε μολπήν·
οὔνομα δ' εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε θεῖον.
εὐφήμοις θεοτερπὲς ἀείσατε κῦδος ἐπ' ἔργοις.
εἴπατε, σεῖο θεοῦ τελέθει μάλα θέσκελα ἔργα·
δυσμενέες ψεύσαιντο τεὴν περιώσιον ἀλκήν.
μέλψατέ μοι χθὼν πᾶσα θεὸν ἰδὲ γουνάζεσθε·
ἡδέα μελπόντων βασιλεῦ τεὸν οὔνομα πάντες.
δεῦτε φίλοι μεγάλοιο θεοῦ κλυτὰ λεύσσετε ἔργα·

ἄσχετος ἐν βουλῇσιν ὑπὲρ μεροπηΐδα φύτλην.
κεκλόμενος πόντον τραφερὴν μετεπήξατο γαῖαν,
καὶ ποταμοῖς κελάδοντας ἐθήκατο ποσσὶ κελεύθους.
κεῖσ' ἅμα γηθήσαιμεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
κάρτεϊ νωλεμέως σφετέρῳ μεδέοντι καὶ ἀλκῇ.
φῦλα βροτῶν βασιλῆος ἐποπτεύουσιν ὀπωπαί.
μὴ μέγα μοι φρονέοιεν ὅσοις πολύπικρος ἐρωή.
εὐφήμοις μελέεσσι θεὸν κελαδήσατε δῆμοι,
οὔασι δεχνύμενοι σφετέρην ἀεΐκοον αὐδήν.
ὅστ' ἐμὸν ἦτορ ἔθηκεν ὅπως ζωοῖσι μετείη,
ἴχνος ἐμὸν δ' ἐν πᾶσι ποδῶν ἀδόνητον ἐρείδων.
ἡμέας ἐφράσθης βασιλεῦ πολυφράδμονι βουλῇ,
εὖ διαγινώσκων ἅπερ ἄργυρον ἐν πυρὶ χαλκεύς.
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι καὶ οὐκ ἐθέλοντας ἔρυκες.
ἡμετέρων καθύπερθεν ἐθήκαο κήδεα νώτων.
ἡμετέρῃς κεφαλῇσιν ἐπεσσείξαο φῶτας.
ὕδωρ καὶ φλογεροῖο πυρὸς διέβημεν ῥωήν·
ἐς δ' ἀνάπαυμα νέης ἐξήγαγες ἡμέας ὥρης.
δῶμα τεὸν θυέεσσιν ἱκοίμεθα καρφομένοισιν·
εὐχωλὰς προτέρης μὲν ὑποσχεσίης ἀποτίσω·
ἃς καὶ πειρόμενός περ ἔφην τὸ πρόσθε πελέσσαι.
θύματα μυελόεντα πυριφλεγέθοντα κομίσσω.
εἰροπόκοις κριοῖς τε μύρου τ' εὐώδεα καπνόν,
ἀμφὶ δὲ χιμάροισι βόας κεραήκεας οἴσω.
κέκλυτέ μευ ξύμπαντες ὅσοι δειμαίνετ' ἄνακτα,
ὅσσ' ἀγαθὰ ἡμετέρῳ τεκτήνατο μυρία θυμῷ.
ἀθάνατον βοάασκον ὑπὸ γλώσσης ἀναείρων·
εἰ δ' ἴδον ἐν πραπίδεσσιν ἐμαῖς ἀθεμίστιον ὕβριν,
νώϊτερον μὴ μῦθον ἄναξ βοόωντος ἀκοῦσαι.
τοὔνεκεν ἡμετέρην πανεπίσκοπος ἔκλυεν αὐδήν,

εὐδ

οὐδέ μευ ἱκεσίης σφετέρην ἔστρεψεν ὀπωπήν.
αἰνετὸς ὅς ῥ' ἔλεον καὶ ἐμὴν οὐκ ἤλασεν εὐχήν.

Ψαλμὸς ξϛ.

Εὐκελάδου κιθάρης βασιλήϊος ὕμνος ἐπὶ χθών,
ἑξηκοστὸν ὁμοῦ καὶ μέτρος ἕκτον ἔχων.

Ἡμέας οἰκτείρειας ἄναξ ἐϋμένι βουλῇ·
ἄμμι δὲ σὴν ἀείδηλον ὑπερλάμψειας ὀπωπήν,
ὄφρα τεὴν κατὰ γαῖαν ἐπιφρασόμεσθα κέλευθον,
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
σὸν κλέος ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόωντον ὅλοις λαοῖσι μεγέθω.
ἔθνεά τοι κεχαροίατ' ἀγαλλόμενα μολπῇσιν·
οὕνεκεν εὐδικίῃσι κρινεῖς μεροπηΐδα φύτλην,
ἔθνεσι δ' ἡγήσαιο φίλην μετὰ γαῖαν ὁδεύειν.
σὸν κλέος αἰνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόωντον ὅλοις λαοῖσι μεγέθω.
καρπὸν ἀνεβλάστησεν ἑὸν φυσίζοος αἶα.
ἡμέτερος θεὸς ἄμμι πόροι χαριέστατον αἶνον,
αἶνον ἄναξ πόροι ἄμμι· τρέσσοι δέ ἑ πείρατα γαίης.

Ψαλμὸς ξζ.

Δαβίδου πινυτοῦ μεγέον βεβολημένος ὕμνος,
ἑξηκοστὸν ἔχων, ἑβδόματόν τε τόπον.

Ἄφθιτος ἀνστήτω, σκέδασιν δ' ἐχθροῖσιν ὀνήσοι,
δυσμενέες δ' ἀπάνευθεν ἑῆς προφύγοιεν ὀπωπῆς·
ὧδε μάλ' ἐκλείποιεν ἀμήχανος ἠΰτε καπνός·
ὡς δ' ὅτε τηκόμενος φλογερῷ πυρὶ κηρὸς ἀμερθῇ,
ὡς ὁσίων ἀπολοίατ' ἀπὸ βλεφάροισιν ἀλεῖται·
ἀλλά τοι εὐφραίνοιντο δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες.

αἰεὶ θεσπεσίων κεχαρηότες αἴτιον ἄσμων,
ἐκ θυμοῦ γλυκερῇσι γεγηθότες εὐφροσύνῃσιν.
ᾄσατε τὸν βασιλῆα καὶ οὔνομα μέλψατε θεῖον.
τεύξατε δ' ὁδὸν χαρίεσσαν ὑπὲρ δύσιος βεβαῶτι.
ἄφθιτος ἄφθιτος οὗτος, ἄναξ δέ οἱ οὔνομ' ἐτύχθη,
καί οἱ θεσπεσίοιο πέλας κεχάροιτο προσώπου.
πάντες ὀρινέσθωσαν ἑῆς διὰ τάρβος ὀπωπῆς,
χηρῶν ἡγεμόνος καὶ ὀρφανικῶν γενετῆρος.
ἄχραντος δαπέδοισιν ἐπ' ἀχράντοισι μέμηλεν.
αὐτὸς μουνοτρόποισι χαρίζεται οἰκία ναίειν,
ἐκ δ' ὀϊζυοέσσης πεπεδημένον ἑσμὸν ἔλυσεν,
ἐκ δὲ τάφων φθιμένοις βιοτῆς μετὰ φέγγος ἀγινεῖ.
ἀββάλε πῶς τὸ πάροιθεν ἄναξ ἡγήσαο λαῶν·
πῶς ποτὲ κυδῆεν δάπεδον μετέπεσκεν ἐρήμου.
χθὼν μὲν ὅλη δεδόνητο, κατείβετο δ' οὐρανὸς αἴθων·
ἄντα θεοῦ. Σιναόνδε πολύλλιτον οὖδας ἀκούοι,
ἄντα θεοῦ βασιλῆος, ὃς Ἰσραῆλον ἀείδῃ.
ὑετὸν ἐσθλὸν ἑκὼν βασιλεῦ χθονὶ σοῦ περιπέμπεις.
καὶ γὰρ ἀνεστήριξας οἰομένην ἀπολέσθαι·
καί μιν φῦλα τεῆς ἀγέλης περιναιετάουσι.
πτωχῷ μειλιχίης ἐπιτάρροθος ἦλθες ἑτοῖμος.
καρτερὰ σημαίνουσιν ἄναξ ἔπος ἰθύνειε,
τηλυγέτου σθενέων ἡγεύμενος υἱέος ἑστήν·
υἱέος ὃς διὰ σκῦλα δόμου μοιρήσεται ἐσθλοῦ·
εἴκεν μεσσάτιοι κλήρων κατακοιμηθῆτε,
ἀργύρεα τρήρωνος ὅπως πτερὰ καλὰ πελείης.
ἧς χλωρὴ χρυσοῖο μετάφρενον ἀμφέβαλ' ὥρη,
ἀθανάτου πέμποντος ἑοὺς βασιλῆας ἐπ' αὐτῇ.
ἐν Σελμῶνι χιὼν σφέτερον δέμας ἀμφικαλύπτει.
θεῖον ὄρος, πολυανθὲς ὄρος μάλα πῖον ἐτύχθη,
πῖον ὄρος, πηχθέντι πανείκελον ἔπλετο τυρῷ.

τίπτέ μοι οὔρεα πάντα δοκεύετε τυρώεντα·
τοῦτ' ὄρος, ᾗχι θεὸς καταθύμια δώματα ναίει.
κεῖσε μάκαρ κλισίην ἀενάην ἐς πάντοτε πήξει·
μυρίον ἅρμα θεοῦ, πολέες δ' ἐπ' αὐτὸ χορεῦνται.
ἔνθα μάκαρ Σινάοιο μεθ' ἀχράντοιο θεμέθλοις;
ὕψους ἀειρόμενος ληΐσσατο ληΐδα πολλήν.
αὐτὰρ ὁ δωτίνας μεροπηΐδος εἷλε γενέθλης·
καὶ γὰρ ὑπερβασίῃ περὶ ναιέμεν ἠρνήσαντο.
αἰὲν ἄναξ ἀγαθὸς καὶ ὑπέρτατος αἰνετὸς ἔστω;
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ κεκλήσεται ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.
φέγγεος ἡμετέροιο διαμπερὲς ἡγεμονεύει.
ἔργον ἐμοῦ βασιλῆϊ πέλει χατέουσιν ἀρήγειν.
μοῦνος ἄναξ δεδάηκε καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι·
ἔμπα γε μὴν σφετέρων δηΐων θραύσειε κάρηνα,
ἀκροκόμον κορυφὴν, οἷς ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀλείτης.
εἶπεν ἄναξ βασάνηθεν ἐπιστρέψαιμι πεποιθώς,
αὖθις ὑπ' ἀτρυγέτοιο παλίσσυτος εἶμι θαλάσσης·
ὄφρα τεὴν τέγξειας ἀκήρατον αἵματι πέζαν,
αἰπυβίων σέο γλῶσσα κυνῶν σέθεν ἠδέ οἱ αὐτοῦ.
ἀμφαδίην ἄχραντε τεὰς βροτοὶ εἶδον ἀταρπούς,
ἴχνεα τοῦ βασιλῆος ὑπ' εὐαγέεσσι θοώκοις.
ἆσσον ἀειδόντων μετεκίαθον ἡγεμονῆες,
μελπομένων τυπάνοισι μέσοι διὰ παρθενικάων.
πιστὸν ἐνὶ κλισίῃσι φίλον κελαδήσατ' ἄνακτα
ἄφθιτον ἐκ πηγέων ἀγανόφρονος Ἰσραήλου.
κεῖσε Βενιαμίνη δὲ μετὰ χθονίη πέλεν ἥβη,
τῶν δ' ἔσαν ἡγητῆρες ὅσοι πάρος ἦρχον Ἰούδα·
Ζαβουλῶνος ὁμοῦ πρόμαχοι καὶ Νεφθαλίμοιο.
κάρτεϊ ὑμνήεντι τεῷ ἐπιτέλλεο ποιμήν·
ἄμμι τόπερ τέκτηνας ἐϋσταθὲς ἄλκαρ ἐρείδεις,

εὐαγὲς ἐκ νηοῖο μετεσσύμενοι τεὸν ἄστυ·
δῶρα πολυκλήεντι θεῷ βασιλῆες ἀγέσθων·
θηρσὶν ὀρεσσικόμοις δόνακος τρηχεῖαν ὁμοκλήν.
δημοτέρας δαμάλας μετανίσσεται ἔθνεα ταύρων,
ὄφρά κεν ἐξείργοιντο οἷς ἀμφαδὸν ὦνος ἐτύχθη.
φῦλα βροτῶν ἄχραντε φιλοπτολέμων κεδάσειας,
λισσόμενοι σπεύσουσιν ἀπ' αἰγύπτοιο πελήων·
χεῖρας δ' ἀθανάτῳ τανύσει γένος αἰθιοπήων.
κοιρανίαι βασιλῆα λιγαίνετε πάντοθεν αἴης,
εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε ποιμένα κόσμου.
μέλψατε αἰπολίης πόλον ἐκ πόλου ἐμβεβαῶτα.
αἶνον ἀποφθέγξοιντο φίλον ζωαρκέϊ φωνῇ·
κῦδος ἀπειρέσιον κελαδήσατε παμβασιλῆϊ,
αἰὲν ἐπ' Ἰσραήλου ἔχει μεγαλοπρεπὲς εὖχος·
καὶ σθένος αἰθερίῃσιν ὁμοῦ νεφέλῃσιν ἀγητόν.
ἀθάνατος θηητὸς ἑοῖς ὁσίοισι μεμηλώς·
ἀλκὴν ἠδὲ σθένος ἐσθλὸν ἄναξ πόροι Ἰσραήλῳ.
πάντοτε παμβασιλεὺς ἀειδείκετος αἰνετὸς ἔστω.

Ψαλμὸς ξη΄.

Δαβίδου κραδίης ὕμνος ἀμειβομένης,
ἑξηκοστὸν ἔχων ὄγδοατόν τε μέλος.

Ἐξ ὑδάτων με σάω βασιλεῦ· τὰ μὲν ἀμφέπει ἦτορ.
βύσσῳ ἐν ὑλήεντι παγεὶς βιότοιο χατίζω·
νισσόμενον πόντοιο βυθῷ κατά μ' εἷλε καταῖξ.
καρφαλέως βοόωντος ἐμὸς τρηχύνετο λαιμός.
ὤλεσα φέγγος ἄνακτα θεὸν δεδοκημένος ὄσσοις·
οἵ με μάτην στυγέοντες ἐμεῦ πλέον εἰσὶ κομάων.
οὕς τ' ἀδίκως ἐμέεσκον ἀπεχθέας, ὄβριμοί εἰσιν.
ἀφραδέως ἅρπαγμα, τὸ μὴ μάθον αὐτὸς ἔτισα·

οἶδας ἄναξ ὅσ' ἔρεξα χαλιφροσύνῃσιν ἐμῇσιν,
οὐδὲ τεῆς ἔκρυφθεν ἀπασθαλίαι μου ὀπωπῆς.
μήποτ' ἄναξ ἥοι αἶσχος ὅσοις θεὸς ἔργον ὁρᾶσθαι,
μηδὲ θεὸν ποθέων τὶς ἀνὴρ μομητὸς ἀκούσῃ.
εἵνεκά σου βασιλῆος ὀνείδεα τετλήκαμεν,
τλήσομαι, εἴ κεν ἔρευθος ἐμὸν ῥέθος ἀμφικαλύψῃ.
ἀλλοδαπὸς γενόμην, καὶ ἐμοῖς ἄκληρος ὁμαίμοις·
καὶ ξεῖνος γλυκερῆς τε ἐνηέος υἄσι μητρός.
οὕνεκα δαρδάπτων με τεοῦ πόνος εἷλε μελάθρου.
σεῖο δ' ἐπεσβολίῃσιν ἐμὴν φρένα δάκνομαι ἐχθρῶν.
νηστείης καμάτοισι κατέκλασα θυμὸν ἐμεῖο,
καὶ τό με νηστεύειν ἐπ' ὀνείδεσι τεκταίνοντο.
πέπλον ἐμὸν χαρίεντα θέμην ἀπὸ πένθιμον εἷμα·
ἀλλὰ καὶ ὥς, γενόμην σφετέρῃς γλώσσῃσι λάλημα.
ἀμφ' ἐμέθεν μέμποντο καθεζόμενοι περὶ πυλάων.
εἰς δ' ἐμὲ φορμίζεσκον ἅλις βεβαρηότες οἴνῳ.
αὐτὰρ ἐγὼ καλέοι σε διηνεκέως λιτανεύων·
καιρὸς ἄναξ ὅτε δή μοι ἑκὼν ἀναφανδὰ παρείης.
κλῦθι τεῆς ἐλεημοσύνης παμπληθέϊ ῥοίζῳ·
σεῖο δ' ἀληθείης μοι ἄναξ μέγα φέγγος ὀπάζοις,
ἐκ πηλοῦ με σάωσον ὅπως διὰ τέλμα φύγοιμι.
ῥύεο δυσμενέων με μάκαρ βυθίων τε ῥεέθρων·
μή κε πότ' ὑδατόεσσα καταβρώξειε καταΐξ,
μηδέ με λευγαλέος βρύχιον βυθὸς ἔνδοθι μάρψῃ·
μηδέ με ἀμφιβάλησιν ἑὸν στόμα βόθρος ἀπείρων.
κέκλυθι μειλιχίῃ φορέων οἰκτίρμονα θυμόν·
πλήθεϊ δ' οἰκτιρμῶν πανεπίσκοπον ὄμμα ἰαίνοις·
μήποτέ μοι σέο παιδὸς ἀποστρέψῃς ὀπωπήν·
αὐτίκα τειρομένοιο μάκαρ πανυπέρτατ' ἀκούσῃς·
ὄμμασι νώϊπερον πανδερκέσι θυμὸν ἐρύκοις.

οὕνεκεν ἡμετέρων δηΐων βασιλεῦ με σαώσοις·
οἶσθα γὰρ αἶσχος ἐμὸν καὶ ὀνείδεα καὶ μέγα πένθος.
ἀντία σέθεν σύμπαντες ἐμῇ μεμελημένοι ἄτῃ·
μῶμον ἐμὸς λώβην τε μετὰ φρεσὶν ἔπεπτο θυμός.
οὐδέ μοι ἀγχιγόνοισιν ὁμήγυρος ἤλυθεν ἀνήρ·
οὐδ' εὗρον πόθεν ἄμμι πέλει παραμύθιον ἄτης.
βρώματι νωϊτέρῳ θυμοφθόρον ἔμβαλον ἰόν,
καί μοι διψαλέῳ θανατηφόρον ὤπασαν ὄξος.
τοῖσι λίνον τεύχοιτο πολύπλοκον αἰπὺ τραπέζης,
θήρη καὶ δολόεσσα πάγη καὶ μισθὸς ἐπ' ἔργῳ.
σφωϊτέρην κακότεχνον ἀποσβέσσειας ὀπωπήν·
καὶ σφέων ἠνεκέως καμάτῳ κατὰ νῶτα δαμάσσαις.
καδ δὲ κότον βαρύμηνιν ἐπὶ σφίσι πάντοτε τεύχοις,
καί σφεας ἀμφιβάλοι θολερῆς σέο μήνιδος ὁρμή.
ἔστω πουλυβότειρα μετὰ σφίσιν αὖλις ἐρήμη,
μηδέ τις ἐν μεγάροισιν ἑοῖς ναετῆρα κιχαίοι·
οὕνεκεν ὅν ῥ' ἐπάταξας ἄγις ποθέεσκον ἐκεῖνοι,
πληγῇς ἡμετέρῃσι καὶ ἄλγεσιν ἄλγεα θέντες.
ἀμπλακίην ἐπίθεψον ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἑῇσι·
μηδὲ δικαιοσύνῃ πίσυνοι σέο θῶκον ἱκέσθων.
θᾶσσον ἀποσμήχοιντο φερεζώων ἀπὸ βίβλων·
μηδέ ποτ' εὐδικίης ναέταις ἐναρίθμιοι εἶεν.
πτωχὸς ἐγὼ πελέθω καὶ κήδεα μυρία πάσχω·
ἀλλ' ἴσχω βασιλῆος ὑπέρμαχον ἄγχαρ ὀπωπῆς.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἀνυμνήσαιμι χορεύων,
καί μιν ἀνυψώσαιμι διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπων.
ἡβητὴν δ' ἀρέσσειεν ὑπὲρ μόσχον βασιλῆϊ,
ὃς νέον ἡβώῃ πίσυνος κεράεσσι καὶ ὁπλαῖς.
πτωχοὶ δερκομένοιο νόος πραπίδεσσι χαρείη·
τίμια δίζεσθε ψυχέων βιότοιο δοτῆρα·

οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς ὑπάκουσε πενιχροῦ·
οὐδ' αὔτως μεθέηκε κακοῖς πεπεδημένον ἄνδρα.
οὐρανοὶ ἀμφί τε γαῖα χορευόντων βασιλῆϊ,
πόντος ἀπειρέσιος καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης.
οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς Σιῶνα σαώσει·
ἄστεα δ' ἀνστήσειεν Ἰουδαίης ἐρατεινῆς.
καί μιν ναιετάοντες ὅλην κτησαίατο κλήροις·
καὶ δμώων σφετέρων γενεὴ σύμπασαι ἐρύξει.
ἀμφαγαπαζομένοισι περικτιόνεσσι μιγέσθαι.

Ψαλμὸς ξθ'.

Τὸν πάντα γινώσκοντα μιμνήσκων θεὸν
Δαβίδος εἶπεν, σῶζε δή με δέσποτα·
ὁ δ' ὕμνος ἑξηκοστὸς ἔνατος τυγχάνει.

ΑΦθιτε νῶϊ τεὴν σκοπιάζεο πάντοθ' ἀρωγήν.
αἶσχος ἔλοι δ' ὅσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι.
στρεφθείη μετόπιν τὸς ὅμιλος κακὰ βυσσοδομεύων.
αὐτίχ' ἔλοι τοὺς δ' αἶσχος ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσοι γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁσσάτιοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἄγχος ἀλεξήτης πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς ο'.

Παῖδες Ἰωναδάβου μεγαλήτορος, οἷς τὸ πάροιθεν
ἐνναέται Βαβυλῶνος ἄγον κατὰ δούλιον ἦμαρ,
ἑβδομάτης δεκάδος λιγυρὸν μέλος ἐντύναντο.

ΜΗ με καταισχύνῃς, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ εὐδικίῃ περικήδεο καί με φύλασσε.
ἐμμαπέως με σάω, κλίνας ἀειήκοον οὖας·

νωΐτερος θεὸς ἔσσο κατὰ χρέος ἀσπιδιώτης,
ἔμπεδος οἶά τις οἶκος, ὅπῃ κακὸν ἔστιν ἀλύξαι·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἕδος καὶ εὐσταθὲς ἄλκαρ.
ῥύεο δὴ παλάμης βασιλεῦ κακοεργέος ἀνδρός·
ἐκ παλάμης ἀδίκου τε δυστομίην ποθέοντος.
οὕνεκεν ἐλπὶς ἐμὴ πανυπέρτατε αἰὲν ἐτύχθης·
ἐλπὶς ἀεξώουσα καὶ ἐκ νεοθηλέος ἥβης.
σοὶ περιθαρσήεις ἐκ νηδύος εἰμὶ τεκούσης.
αὐτός μοι σκέπας ἦσθα φίλης ἐν γαστέρι μητρός.
ἐν σοί μευ πανάειστε πέλει φιλόμολπος ἀοιδή,
ὠΐσθην βιότοιο τέρας πολέεσσι τετύχθαι·
ἀλλά μοι ἀλκήεις ἐφάνης μετὰ τοῖσιν ἀρωγός.
πλῆρες ἐμοὶ χάδειεν μελέων στόμα πάντοθεν εἴη,
ὄφρα μάκαρ σέο κῦδος ἀγήραον ὑμνοπολεύσω·
σεῖο πανημέριον μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀείδων.
μή με μεθῇς ἄχραντε κακῷ περὶ γήραος οὐδῷ·
εὖτε βίην ὀλέσαιμι φίλην τότε μή με μεθείης·
οὕνεκά μοι τάδ' ἔφαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
ψυχῆς ἡμετέρης φύλακες σκέψαντο μολόντες,
ἀθάνατον βάζοντες ἑὸν θεὸν ἐξάπινα μεθῆναι·
σπεύσατε καί μιν ἕλεσθε, ἐπεὶ νύ οἱ οὔτις ἀρωγός·
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μή μευ ποτὲ νόσφι τραπείης·
μηδ' ἀγαοσκοπίην ἐμέθεν χατέοντος ἐλέσθαι.
αἶσχος ἔοι, ὅσοι ἦτορ ἐμὸν βάλλουσι κακοῖσι·
μῶμος ἔοι καὶ ὄνειδος, ὅσοι κακά μοι φρονέουσιν.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ θεῷ περιθάρσυνος εἴην,
καί οἱ αἰνετὸν ὕμνον ἔτι πλέον ἢ πρὶν ἀείσω.
ἡμέτερον στόμα σεῖο δικαιοσύνην ἀγορεύσει·
σεῖο πανημέριον φάος ἄφθιτον ὑμνοπολεύσω.
ἐμπορίης ἀδάητος ἐὼν καὶ ἐλεύθερος ἄτης·

θαρσαλέος μετὰ νηὸν ἐλεύσομαι ἀθανάτοιο,
σεῖο δικαιοσύνης βασιλεῦ μεμνήσομαι οἴου.
ἐξ ἥβης μ' ἐδίδαξας ἅπερ θέμις ἄφθιτε ποιμήν·
τοὔνεκα θέσκελα ἔργα καὶ ἐς τόδε σεῖο βοήσω.
μή μ' ἀπογηράσκοντα μάκαρ πολιόντε μεθήῃς,
εἰσόκεν ὀψιγόνοισι βραχίονα σεῖο περιφήνω,
σὸν σθένος ἀγγέλλων καὶ εὐδικίην ἐρατεινήν,
ὑψίστων ἐτέλεσσας ἕως μεγαλαυχέα ποιμήν.
τίς νύ τοι ἄλλος ὅμοιος ἐμοὶ τόσα κήδεα τεύχων·
καί με πάλιν στρέψας, βιότου πόρες ἄσπετον δηκήν.
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
σεῖο μοι εὐδικίης περιώσιον ἔβλυσας ἀλκήν,
καί μευ ἐπιστρέψας, περιτέρπην ἰήσαο νοῦσον·
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
καὶ γὰρ ἀνυμνήσω σε μάκαρ πανδημεϊ μολπῇ,
μέλπων ἐν κιθάρῃ πανακήρατον Ἰσραῆλον.
ἀμφὶ σὲ μελπόμενος μέγα χείλεσι γηθήσαιμι,
ψυχῇ θ', ἣν ῥ' ὀλοῶν βασιλεῦ ἀπελύσαο νούσων.
πρὸς δέ τι μευ καὶ γλῶσσα δικαιοσύνην σέο μέλψει·
οὗ τε καταισχυνθῶσιν ἐμὸν διζήμενοι ἄλγος.

Ψαλμὸς οα΄.

Τοῦτ' ἄρα παισὶν ἔην αἰ ἐπίγραφον ἑβραίοισιν
ἡδὺ μέλος Σολομῶνι πολυκλέϊ ἔντι μεμηλός.
ἑβδομάτης δεκάδος πέλεται καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Εὐδικίην βασιλῆϊ πόροις σέο φέρτατε ποιμήν,
παιδί τε σὴν περίαλλε δικαιοσύνην βασιλῆος.
ὄφρα διακρίνωσιν ἐπ' εὐδικίῃ σέο λαόν·
πτωχοῖς δ' ἀκτεάνοισι δίκην δικάσωσιν ἀείσην.
οὔρεσιν εἰρήνη στεναρὴ βουνοῖς τε μελέσθω.

πτωχῶν δημοτέροισιν ὑπ' εὐδικίῃσι δικάζειν·
ἀκτεάνων δ' ἅμα παισὶν ὀρινομένοισιν ἀρήγειν.
ἐκ ῥηξηνοείης καθέλοι ψευδήγορον ἄνδρα,
ἠελίῳ φαέθοντι διαμπερὲς ἶσα φαείνοι.
πάντας ὑπερλάμπων κεραῆς προπάροιθε σελήνης,
ὑψόθεν ἠρεμέων ὡς ὑετὸς ἐς πόκον ἧσι·
ὡς γαῖαν ψιάδεσσιν ὅτ' οὐρανὸς ἥσυχα βάλλῃ.
ἔσσεται ἡμέρῃ ἥδε δικαιοσύνης ποτὲ μήτηρ,
εἰρήνης τ' ἐρατῆς, μήνης σθένος εἰσόκε λάμπῃ.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρηνδε κράτος τανύσειε θαλάσσης.
ἔκ δ' ἱερῶν ποταμῶν μέχρι πείρατα μυρία γαίης·
αὐτὸν φῦλα θοῶς γουνάσσεται αἰθιοπήων·
δυσμενέες δέ οἱ ἀμφὶ κόνιν λείξουσι δαμέντες.
οἴσετε νῆσοι δῶρ', ἅμα δ' οἴσετε θαρσίδος ἀρχοί·
ἐκ δ' ἀράβων σαβίων τε πολύλλιτα δῶρα φερέσθω.
γαίης μιν βασιλῆες ὅλης ἅμα γουνάσσαιντο.
ἔθνεά οἱ παντοῖα ποτὶ ζυγῷ αὐχένα θείη.
πτωχὸν ἐπεὶ παλάμης σθεναρῶν ἀπελύσατο φῶτα,
καὶ πενίῃ βλαφθέντα ᾧ μὴ πέλας ἔσκεν ἀμύντωρ.
πτωχοῦ λευγαλέου περιφείσεται ἠδὲ πενιχροῦ,
ψυχάς τ' ἀκτεάνων ὀλοῆς ἀπολύσεται ἄτης.
ἐκ τόκου ἔκ τ' ἀδίκοιο βίης σφέας ἐξαρπάσσει·
τῶν δ' ἄρα οἱ κατέναντι φανήσεται οὔνομ' ἀγητόν.
ζήσεται, ἀρραβίης δὲ γέρας χρυσοῖο κομίσσοι,
ἀμφ' αὐτοῦ βασιλῆα λιτῆς καλέσειεν ἀπαύστοις,
καί ἑ πανημέριον ἀγαθοῖς μελψαίατο κώμοις·
οὔρεσιν ἀκροτάτοισιν ἕδος κλυτὸν ἔσσεται αἴης.
πότερον λιβάνοιο φέροι μελιηδέα καρπόν.
ἄστεος αὐτέλλοιεν ὅλης ἅτε χόρτος ἀρούρης.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλαις,

ἡδῦ ἄρ᾽ ἦν πάροιθε μένει κλυτὸν οὔνομα θεῖον,
λαμπόμενον καὶ πρόσθε φαεσφόροιο σελήνης.
ἀμφ᾽ αὐτῷ πολυπόθητον ἥκοι κλέος ἔθνεα γαίης,
ὄλβιον καλέσειαν ἀεὶ θεὸν ἔθνεα πάντα.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου,
ὅς τε μοῦνος ἀεὶ τελέει θαυμαστὰ ἔργα.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον εὐκλείῃσι μεμηλός,
καὶ νῦν, τὲ μετέπειτα, τὲ ἐσσομένῃσι γενέθλαις.
γαῖαν ὅλην πλήσειε θεοῦ κλέος, ὧδε γενέσθω.

Ψαλμὸς οβ.

Δαβίδου μελέων μὲν ἐπαύσατο θεσπεσίη φρήν,
παιδὸς Ἰεσσαίου ἐξ ὀλιγοδρανίης.
Ἄσαφος δ᾽ ἀνόρουσε τὲ ἴαχε πνεύματι θείῳ
ἑβδομάτης δεκάδος δεύτερον ὕμνον ἱείς.

Πῶς τόσον ἰθυνόοις ἀγαθὸς θεὸς Ἰσραήλου·
καίκεν ἐμοὶ κλονέοντο πόδες παρὰ βαιὸν ἀνάγκῃ,
καί μου ἔνθα καὶ ἔνθα κατέρρεον ἴχνια πέζης.
οὕνεκα δὴ κατὰ θυμὸν ἐμὸν φθονέεσκον ἀλείταις
εἰρήνην ἐπιδερκόμενος κακότητος ἐείθων.
τοῖσιν ἄφυκτος ἀεὶ καὶ ἀνόσιμος ἔπλετο πότμος,
καὶ σθεναραὶ μάστιγες ἐπὶ πληγῇσι βαρείαις.
ἀνδρομέων καμάτων ἀδαήμονες αἰὲν ἔασιν.
οὐδὲ γὰρ ἀνθρώποισι κατὰ χρέος ἶσα δαμεῖεν·
ἔνθεν ὑπερβασίῃ κραδίης καταβεβρίθασι.
καί σφεας δυσνομίη ἀθεμίστιος ἀμφιπολεύει
οἷάτε παλλένη τις ἐν περιηγεύσεται ὕβρεις.
ἔστιχον ἀμφαφόωντες ἑοῦ μενεδήματα θυμοῦ,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἀθέσμια μυθίζοντο,
οὐ λομένης ὕψιστον ἐπεσβολίῃσιν ἔδειξαν.

λάβρον ἑὸν στόμα θέντο καὶ οὐρανοῦ ἄχρι πυλάων,
γλῶσσαν ἀερτάζοντες ὅλης ὑπὲρ αὔτυγα γαίης.
τοὔνεκ' ἐπιστρέψειεν ἐμὸς πάλιν ἐνθάδε λαός.
ἤματα δὲ πλήθοντα μετὰ σφίσι πάντα φανεῖν.
εἶπα δὲ, πῶς ἄρα ταῦτα θεὸς περιπίδεσσι νοήσῃ·
εἰ δ' ἐτεὸν βασιλεὺς πανυπέρτατός ἐστι νοήμων,
πῶς οἵδ' ἀμπλακίης ὑποφήτορες εὐφραίνονται,
ἀσφαλέως πλούτοιο διηνεκέως κρατέοντες.
μὴ τάχα μαψιδίως ὅσιον νόον εἶπα φυλάξαι,
νιψάμενος καθαρὰς πανακηράτῳ ὕδατι χεῖρας.
ἠμάτιος μάστιγι δέμας δεδμημένος αὔτως·
ἠῶθεν κρατεροῖς βεβολημένος ἦτορ ἐλέγχοις.
ὠϊσάμην πόθεν ὧδε περιφραδέως ἀγορεύσω·
παίδων σῶν γενεῇ τῇ ὁμῶς κατατήκομαι ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ πινυτοῖσι περιφρασάμην περιπίδεσσιν.
ἐκ δ' ἐφάνη τόδε μόχθος ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσιν,
εἰσόκεν εἰσέλθοιμι θεοῦ παρακήρατον οἶκον·
καὶ σφετέρων θαλάμων πύματον τέλος ἐξερεείνω.
τοῖσι πόνον δολίων ἀντάξιον ὤπασας ἔργων,
ὑψοῦ ἀειρομένους πέλασας χθονίοισι θεμέθλοις.
ἐξαπίνης πόθεν ὧδε δάϊμεν μάλα χηρωθέντες·
ἀμπλακίης σφετέρης ὀλιγοδρανέοντες ὄλοντο.
ὡς δ' ὅταν ἐγρομένων λεχέων ἀλαπαδνὸν ὄνειρον,
οὕτως σφωΐτερον μετὰ σὴν πόλιν εἶδος ἀμέρσεις.
τοὔνεκά μευ βαρυμήνιος ἐνὶ φρεσὶ καίετο θυμός·
ἡμέτεροι δ' ἤμειφθεν ἀμηχανίης ὕπο νεφροί·
αὐτὰρ ἐγὼ μάστιγι δαμεὶς ἐκ ἤδεα θυμῷ,
κτῆνος ὅπως γενόμην παρὰ σοὶ, πανυπέρτατε ποιμήν,
σεῖο διηνεκέως ἀγαθοῖς μεμνημένος ὅσσοις.
δεξιτερῆς κρατέεσκες ἐμῆς πανακήρατε χειρός,

σῆς ὑπὸ δημοσύνης ἐμέθεν μάκαρ ἡγεμονεύσας,
καὶ σῇ εὐκλείῃ με κομίσσαο κυδιανείρῃ.
τίς νύ μοι οὐρανίοισι πέλει μετὰ δώμασιν αἶσα,
ἢ τίς σέθεν κατὰ γαῖαν ἐγὼ πλέον ἤθελον ἴσχειν.
τήκετό μοι κραδίη καὶ ἐμὸν δέμας ἄφθιτε ποιμήν,
νωλεμέως δέ μοι αἶσα τελευτήσασα λέλασται.
σεῦ δ' ἀπονοσφισθέντες ἄδην ἀπολοίατο πάντες.
μαχλοσύνης ἀλέγοντας ἀδευκεῖ δῶκας ὀλέθρῳ.
αὐτὰρ ἐμοὶ βασιλῆϊ πελαστέμεν ἐσθλὸν ἐτύχθη·
ἀθανάτῳ τε ἄληκτον ἐμὴν θεῷ ἐλπίδα θέσθαι·
ὄφρα πύλῃς Σιῶνος ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω.

Ψαλμὸς ογ'.

Ἀσάφου πινυτῆς θεοτερπέος εἴκελος ὕμνος
ἑβδομάτης δεκάδος ἀμφὶ τρίτος πέλεται.

Ἐς τί διηνεκέως ἡμέας ἐξώσαο ποιμήν.
οἷς δ' ἐπεθωρήχθη οἴων περὶ πώεσι μῆνις.
μνῆσαι σῆς κλισίης, ἧς προὐκτεατίσσαο μοῦνος·
αὐτὸς σκῆπτρον ἔρυσσο τεῆς βασιληΐδος αἴσης.
κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ὅθι κλυτὰ δώματα ναίεις·
χεῖρας ὑπερβασίῃσι τεαῖς σφετέρῃς ἐπαείροις.
ὅσσα γὰρ εὐαγέεσσι κακῶς ἐπεμήσατ' ἀλείτης,
δυσμενέες τ' ηὔξαντο τεῆς κατὰ μέσσον ἑορτῆς.
οὐκ ἐδάησαν ἑὰ σημήϊα σήματα θέντες,
οἷα γὰρ εἰσιθμῆς στεινῆς βεβαῶτες ἔνερθεν·
ὡς δρυμὰ τῆσδε θύρῃσιν ἐπέχρααν ἀξίνῃσι.
ῥηγνῦντες πελέκει καὶ τέκτονος ἔντεσι φωτός.
πρὸς δ' ἔτι σέθεν πρήσαντες ὅλον θεοτερπέα νηόν,
ἐν χθονὶ θέντο βέβηλον ἀκήρατον οὔνομα σεῖο·
ἔννεπον ὃν κατὰ θυμὸν ἀγειρόμενοι τάδε πηοί.

δεῦρ' ἴτε παύσοντες μάκαρος κατὰ γαῖαν ἑορτάς.
οὐδὲ γὰρ ἡμείων σημήϊον ἐφρασάμεσθα,
οὐκέτ' ἄναξ θεὸς ἄμμιν ἐπίσκοπος οὐδὲ προφήτης.
εἰπὲ μάκαρ τέο μέχρις ἀνάρσιος ὕβριν ὀφέλλει,
πολεμέως δ' ἐρέθει τεὸν οὔνομα δήϊος ἀνήρ.
τίπτε μάλ' ὧδ' ἔστρεψας ἀλεξίκακον τέο χεῖρα,
καὶ τέο δεξιτερὴν μέσσῳ παρακάτθεο κόλπῳ.
ἀνδρομέου καὶ πρόσθε βίου θεὸς αἰὲν ἀνάσσει,
ἄμμι δὲ φέγγος ἑὸν τεκτήνατο μεσσόθι γαίης.
ἔμπεδος ὄντι τεῷ παρὰ κάρτεϊ πόντος ἀπείρων·
ὤλεσας ἰοβόλων κεφαλὰς ῥοθίοισι δρακόντων.
ἔθλασας οὐλομένοιο κάρη κρυεροῦ τε δράκοντος.
καί μιν ἑῶν λαοῖς θαλίην πόρες αἰθιοπήων.
ῥήξαο χειμερίοις ποταμοὺς πηγάς τ' ἀνέτειλας;
καὶ ποταμῶν κελάδοντα ῥόον πέρσηνας Ἐθάμου.
ἦμαρ ὁμοῦ σὺν νυκτὶ τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς;
ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι σεληναίην ἅμ' ἔτευξας.
γαίης πείρατα πάντα τεὴ κάμεν ἀκάματος χείρ.
εἶαρ δ' ἀμφ' ἱερῷ θέρεος καματώδεος ὥρην,
τῶν δὲ παραμνῆσαι βασιλεῦ ὧν ἔκτισας ἔργων.
δήϊος ἐν νείκεσσι πύρος βασιλήϊον ἀλκήν,
καὶ λαὸς κακόμητις ἀεὶ ὀρόθυνεν ἄνακτα.
μή μοι θηρσὶ τεῷ μεμελημένον ἦτορ ἐάσῃς.
μηδὲ διηνεκέως ψυχέων λελάθοιο πενιχρῶν.
συνθεσίην θεράποντος ἄναξ σκοπιάζεο σεῖο·
ὡς χθονὸς ἔπλησθεν σκοτοειδέες ἀμπλακιάων.
οὐτιδανὸν μὴ πάμπαν ὀδυνάων ἀποπέμψῃς·
ἀκτέανος δὲ πτωχὸς ἄναξ τεὸν οὔνομα μέλψαι.
ἔγρεο νωΐτερην δὲ δίκην ἄχραντε δικάζοις·
μνώεο τῶν νείκεσσι πανημέριος θεὸν ἄφρων.

μήποτε λισσομένων γοερῆς ἐπιλήσεαι αὐδῆς,
πρὸς σὲ μάκαρ δηΐων ὑπερήφανος ὕβρεσι κείσθω.

Ψαλμὸς οδ'.

Μηδέποτε φθείρῃς ἀγαθὰς μεδεῶνας ἀοιδῆς,
φαίδιμος Ἀσαφος κέκλετο μηπόμενος.
ἑπτὰ σφαῖς δεκάσι πρὸς, τέτρατος ὕμνος ἐτύχθη.

ΠΟιμένι σημήεντι θεουδέα λέξομεν ὕμνον.
μέλψομεν εὐχόμενοι κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος.
μυρία θαύματα σεῖο περιφραδέως ἀγορεύσω.
εὖτε φανῇ σέο καιρὸς, ἐγὼ μάκαρ ὀρθὰ δικάσσω.
πᾶσιν ὁμοῦ ναέτῃσιν ἑοῖς κατατήκεται αἶα.
κίονας ἀκαμάτους σφετέρας ἐγὼ ἐστήριξα.
ἐξεφάμην ἀνόμοισιν ἀθεσμοσύνης ἀπολήγειν,
αὐτὰρ ἀτασθάλλοισι κέρας μὴ πάμπαν ἀείρειν,
μηδὲ κέρας εἰς ὕψος ἀερτάζειν περὶ μοίρην.
μηδὲ καθ' ἀθανάτου ἀθεμίστια λαβρεύεσθαι.
οὔτ' ἐξ ἀντολίης ἐρικυδέος οὔτ' ἀπὸ δυσμῶν,
οὔτ' ἄρα δενδροκόμων ὀρέων ἀπὸ πολλὸν ἐρήμου.
ὡς αἰεὶ θεός ἐστι δικασπόλος ἀγνώσσοισιν.
ἄλλον λυγρὸν ἔθηκ', ἕτερον δ' εἰς ὕψος ἀείρει.
ἀκρήτου παλάμῃ μάκαρος δέπας εὐκραὲς οἴνου.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρην δὲ παρεκκλιδὸν ἠώρηται,
ἔμπα γέμων ἀκένωτος ὑποστάθμη ἐομίμνει,
πινόντων ἅμα πάντες ἀτασθαλίης θεράποντες.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι διηνεκέως κεχαροίμην,
ἡδέα φορμίξω θεὸν ἄφθιτον Ἰακώβου.
αὐτὰρ ὑπερφιάλων κέρεα ξύμπαντα κεάσσω·
εὐσεβέων ἵνα μοῦνον ἀειρόμενον κέρας εἴη.

Ψαλμὸς οε'.

Κείρατον ἀσυνείων γελόων Ἄσαφος ἐχέφρων
ἴαχεν ἑβδομάτης δεκάδος καὶ πέμπτον ἄεισμα.

Μοῦνος Ἰυδαίῃ βασιλεὺς ἀείδηλος ἐτύχθη·
οὔνομά οἱ μεγαλαυχὲς ἐν ἔθνεσιν Ἰσραήλου·
τοῖο δ' ἐν εἰρήνῃ κραταιὸς πηκταίνετο χῶρος·
ὃν δ' ἐρατῇ Σιῶνι φίλος καὶ ἀκήρατος οἶκος.
κεῖσε βίην τόξων μεγαλοσθενέων ξυνέαξεν,
ἀσπίδα τε ξίφος ὀξὺ τε ἀστυφέλικτον ἀϋτήν.
φαίνεις ἀθανάτων ὀρέων ἄπο φέγγος ἀγητόν·
στήθεσι πανσυδίῃ ἀεσίφρονες ὠρίνθησαν.
ὕπνον κακκείοντες ἀμήχανον οὐδὲν ἐφεῦρον·
ἀφνειοὶ παλάμῃσιν ἑαῖς περιθαρσέες ἄνδρες.
σμερδνὸν Ἰακώβοιο κοτεσσαμένου βασιλῆος·
ἱπποτῆας μάλα πάντας ἕλεν κατὰ νήγρετος ὕπνος.
ἐσσὶ μάκαρ βλοσυρὸς, τίς τοι μένος ἀντιφερίζει.
ἐκ παλαχῆς σέο μῆνις ἔχει περιώσιον ἀλκήν.
οὔασιν οὐρανόθεν θνητοῖς θέμιν ἐγγυαλίξας.
εὔκηλος δ' ἄρα γαῖα περιτρομέουσα πεδήθη,
ἀθανάτου βασιλῆος ἀνερχομένοιο δικάζειν.
ῥύσασθαι ναετῆρας ὅλης χθονὸς ἠπιοθύμοις.
ἀνδρομέον σε νόημα περὶ στέρνοις ἀναμέλψει.
καί σοι λείψανον ἡδὺ νοήματος οἴσει ἑορτήν.
ἀθάνατον λίσσεσθε, καί οἱ δότε μείλιχον εὐχήν·
ὅσσοι δ' ἀμφιέπουσι θεὸν κλυτὰ δῶρα φερόντων,
καρτερῷ, ὥτε μόρος μέμβλεται σθένει ἡγεμονήων,
εὐρυβίῃ μετὰ πᾶσιν ἀριζήλοις βασιλεῦσιν.

Ψαλ-

Ψαλμὸς οϚ.

Ἀσάφος μὲν ἐχέφρων ἄναξ ὑπὲρ Ἰδιθούμου
ἑβδόμη ἀμφ' ἰσῇ δεκάδος μέλος ἴαχεν ἕκτον.

Ἡμετέρην βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα χατίζων,
αὐτὰρ ὁ νωϊτέρην δεδαὼς ἐπεδέρκετο φωνήν.
ἀμφαφόων λιτόμην θεὸν ἄφθιτον ἤματι μόχθου,
χερσὶν ἐμαῖς διὰ νυκτὸς ἰὼν πέλας, οὐδ' ἀπατήθην.
ἠρνεόμην πραπίδεσσι παρηγορέοντος ἀκοῦσαι,
μνησάμενος βασιλῆος ἔχον πολυκυδέα τέρψιν.
ἐξαπίνης δ' ἀνέμυξα, νόῳ δ' ὀλιγοδρανέεσκον.
ὄσσε φίλω φυλακῇσιν ὑποφθαμένω μεμήλωτο.
σιγαλέον νύ μοι ἦτορ ὀρινομένῳ περ ἀνέτλη·
ἐφρασάμην βιότοιο παλαιότατον φρεσὶν ἦμαρ,
καὶ μνησθεὶς ἐτέων προτέρας ἀνέμυξα γενέθλας,
παννύχιος κραδίῃ μελεδήματα πολλὰ λιγαίνων,
καί μευ ἀνιχνεύεσκε νόος διζήμενος αἰεί.
ἦ ῥά που ἀνδρομέης γενεῆς ἐπιλήσεται ἑαστήν;
ἦ ῥ' οὐχ ὧν ἐφύτευσεν, ἔτι μεμνήσεται αὐτός;
ἦ σφετέρην παύσειε διηνεκέως γενετήν;
μὴ θεὸς οἰκτιρμῶν μητίσατο πάγχυ λαθέσθαι;
μὴ μέγα μηνίσας ἐλεημοσύνην ἀπορύξει;
νῦν μόγις ἀρξάμενος νοέειν φρεσὶν αἴσιμ' ἀνέγνων,
ἦ δ' ἀλλοφροσύνη παλάμης πέλε ὑψίστοιο.
ἔργων ἀθανάτοιο παρεμνήσθην βασιλῆος·
θαυμασίων ἀρχῆθεν ἐμεῦ μεμνήσομ' ἄνακτος·
ἔργοις θεσπεσίοισι διηνεκέως μελετήσω·
ἆθλα νόῳ μέλψαιμι θεοδμήτων ἀρετάων.
ἄφθιτε σεῖο κέλευθος ἐν ἀχράντῳ πέλεν αἰεί.
τίς θεὸς ἡμετέρῳ πανομοίϊός ἐστιν ἄνακτι,

μοῦνος ἄναξ θεὸς ἐσσὶ περίκλυτα θαύματα ῥέζων.
πᾶσιν ὁμῶς λαοῖσι τεὴν ἀνέφηνας βίην.
σεῖο μεγακλήεντι βραχίονι ῥύσαο λαὸν,
παῖδας Ἰωσὴφ καὶ Ἰακώβου μεγαθύμου.
ὕδατα θηήσαντό σε, καὶ ῥίγησαν ἰδόντα,
πυθμένες ἀντίαχοι βυθίων κλονέοντο ῥεέθρων,
σμερδαλέος κτύπος ὦρτο δι' αἰθερίων νεφελάων.
καὶ γὰρ σεῖο βέλεμνα διέσσυτο ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν κύκλῳ τροχαλῷ βροντῆς πολυηχέος ὁρμή·
ἀθανάτου στεροπῇσιν ὅλη περιλάμπεται αἶα·
ῥιζόθεν ἀντικόμος περισείετο κινυμένη χθών.
ἐν πόντῳ βρεμέθοντι τεαὶ μάκαρ εἰσὶ κέλευθοι,
ὕδασιν ἐν πολέεσσι τεαὶ τελέθουσιν ἀταρποί·
οὐδ' ἴχνος βασιλῆος ἀειφραδὲς ἀνδράσιν ἔσται.
λαῶν ἡγεμόνευσας ὅπως κατὰ μῆλα νομεύων,
χειρὶ σοφῇ Μωσῆος Ἀαρῶνός θ' ἱερῆος.

Ψαλμὸς οζ΄.

Ἀσάφου πινυτῆς ἕβδομον ἀμφὶ μέλος,
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀεισοπίνος.

Ὄμμασι λαὸς ἐμὸς θεοτερπέα δέρκεο θεσμόν·
οὔατα νωιτέρου στόματος προσερείσατε μύθῳ.
ἀρχόμενος πυκινοῖς αἰνίγμασι χείλε' ἀνοίξω,
ἐκ παλαχῆς προτέρης γενεῶν ἀναμέλψομαι οἴμας.
ἔγνωμεν πραπίδεσσι τάπερ προσεδέγμεθ' ἀκουῇ·
ἄμμι δ' ὅμως τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες.
ἔργα παλαιγενέων σφετέροις οὐ κρύπτεται υἷας,
ὕμνους ἀθανάτοιο περιφραδέως βοόωντας,
καὶ σθένος ὅσσον ἔρεξεν ὁμοῦ περιθαμβέσιν ἔργοις.
μαρτυρίην ἔστησεν ἐῷ γένεος Ἰακώβῳ,

καὶ νόμον ἰφθίμῳ κλεινὸν πόρεν Ἰσραήλῳ,
νωϊτέροις ὃν πρόσθεν ἄναξ ἔστησε τοκεῦσιν,
ὄφρά κε σημήνειεν ἐναίσιμα παισὶ γενῆες,
ὡς ἑτέρη τάδ' ἅπαντα μάθοι μετέπειτα γενέθλη·
υἱέες οὓς κε τέκοιεν ἐν ὀψιγόνοισι γενέθλης,
οὔτι δ' ἀγγελέουσιν ἀεξόμενοι τάδε παισὶν,
ὄφρά κεν ἐλπίδα θεῖεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
μηδ' ἔργων βασιλῆος ἑοῦ λελάθοιντο θεοῖο,
ἀλλὰ καὶ ἐντεσίας μάκαρος φρεσὶν ἰχνεύσωσι;
μηδὲ φίλοις τοκέεσσι γενοίατο πάμπαν ὁμοῖοι.
ἀλλ' ὢ ῥηγεδανὴ μερόπων σκολιή τε γενέθλη,
ὢ γενεά, κακοεργὸς ἀεὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτύχθη,
οὐδὲ νόον σφετέροιο θεοῦ μετὰ πιστὸν ἔφευρε.
τοξοσύνης ταναῆς ἑκατηβόλου Ἐφρέμου υἷες,
δηϊοτῆτα φέβοντο κακῶς μετὰ νῶτα βαλόντες.
συνθεσίην ἐρίτιμον ἀπηρνήσαντο θεοῖο,
οὐδ' ἔθελον θεσμοῖσιν ὑποδρήσσειν βασιλῆος·
ἀλλ' εὐεργεσίης ἀγαθῆς ἐλάθοντο θεοῖο,
οὐδ' ἐπὶ θαυμασίοισι τόσοις κατὰ μῆτιν ἔκαμφθεν;
ἃ πρὶν ἄναξ ἐτέλεσσεν ἑῶν κατέναντα τοκήων,
Αἰγύπτου κατὰ γαῖαν ὑπὲρ Τανιν ἀνθεμόεσσαν·
ὡς ποτε διχθὰ θάλασσαν ἀναρρήξας ἄγε λαοὺς,
ἀσκὸν ὅπως στήσας πυκινὸν ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα,
καί σφισιν ἤματος νεφέλην θέτο σῆμα κελεύθου,
νυκτὸς δ' ἡγεμόνευε κατ' οὔρεα φέγγεϊ πυρσοῦ.
θηροκόμον διέρηξεν ἀναιδέα πέτρον ἐρήμου·
φαίης τόσσον ἰδὼν δοκέειν πόμα βυσσόθεν ἕρπειν,
ὁππόσον ἐκ πέτρης ἱερῆς ἐξήγαγεν ὕδωρ,
καὶ πολλὸν ἀενάοισι ῥόον ποταμοῖσιν ὁμοῖον.
ἀμπλακίας δὲ τιθέντες ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἔραπτον;

μῆνιν ἀεξήσαντες ἐπουρανίου βασιλῆος,
ῥιγεδανῆς κραδίης πειρώμενοι ἀθανάτοιο,
βρῶσιν ἀπαιτίζοντες ἑῇ καταθύμιον ἄτῃ·
ἀθάνατον δ' ἐν πᾶσι κακηγορέοντες ἔειπον,
μή τιν' ἑτοιμάσσαι δύναται θαλίην ἐν ἐρήμῳ·
μὴ γάρ, ἐπεί τις ἀφειρῆς ἐξήγαγεν ὕδατα πέτρης,
ῥοίζῳ χειμερίοις ἴκελα βρεμέθοντα ῥεέθροις.
ἄρτον δευομένοισι πόθεν πόροισιν ὀπάσσοι,
ἠὲ πόθεν λαοῖσιν ἐπεντύνειε τράπεζαν·
ταῦτα νόον θώρηξεν ἐρισθενέος βασιλῆος,
ὧν χάριν Ἰάκωβον ἀθέσφατος ἔφλεγε πυρσός,
καὶ κότος ἀπερίοπτος ἐπέχραεν Ἰσραήλῳ.
οὕνεκεν οὐ θάρσησεν ἐπουρανίῳ βασιλῆϊ,
θεσπεσίῳ δ' οὐ πάμπαν ἔχον περὶ φέγγεϊ βουλήν.
ὑψόθεν αἰθερίης νεφέλης ἀνετείλατο ποιμήν,
οὐρανίων δὲ θύρετρα θοῶς ἐπέτασσε πυλάων.
ὗε δ' ἄρα γνωστὸν γλυκερὸν σφίσι μάννα πάσασθαι,
ἄρτον ἐπουράνιον φαγέειν περίαλλε βροτοῖσιν·
ἀγγελικὴν θαλίην μεροπηΐδι δῶκε γενέθλῃ·
εἰνοδίην σφίσι δαῖτα θεὸς δωρήσατο πολλήν.
πνεῦμα μὲν ἀργέσταο νότου ξυνέεργεν ἀήταις,
ἧκε δὲ δυσκελάδου λίβυος τρηχεῖαν ἀϋτμήν.
αὐτομάτους σφίσι σάρκας ὅπως κόνιν ἐγγυάλιξε,
ψάμμον δ' ὡς πετεηνὰ πτερὰ ἠερόεντα θαλάσσης.
καὶ τὰ μὲν ἐξαπίνης μεθ' ὁμήγυριν ἔμπεσεν ἀνδρῶν,
κυκλόθεν ἰθύνοντα πολυσπερέων κλισιάων·
δαινύμενοι δ' ἅμα πάντες ἐνεπλήσθησαν ἐδωδῆς.
καί σφισιν ἡδομένοις, καταθύμιον ὤπασε δαῖτα,
οὐδὲ πόθου τόσφιν λιλαιομένοις σφετέροιο·
οὔπω δαῖς τετέλεστο, κόρυ δ' ἔπι δεύετο θυμός,

καί σφεας ἀθανάτοιο μετέστιχε μῆνις ἑτοίμη,
πότμον ἀνώϊστον πόλεων τεύχουσα καρήνοις·
καρτίστους τ' ἐπέδησεν ἀγακλέος Ἰσραήλου·
ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ἐπὶ τοῖσι κακοῤῥαφίης ἐλάθοντο,
οὐδ' ἐπὶ θαυμασίοισι τόσοις θάρσησαν ἄνακτι.
ἀλλ' ὀλιγοδρανίῃ βιοτὴν κενεαυχέ' ἰδόντες,
ῥίμφα διωκομένων ἐπέων ἐξέφθιθεν αὔτως.
ἄεθλοι· πότ' ἄνακτα καταφθίμενοι ποθέεσκον,
ἐξ ἠοῦς μιν ἀρωγὸν ἀνηύτεσκον ἰόντες,
πληθὺν φραζόμενοι προτέρων εὐεργεσιάων,
ὧν σφίσιν ἐγγυάλιξεν ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζων.
οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον ἑοῖς περὶ χείλεσιν ἄκροις,
γλώσσης ψευδαλέης μειλίγμασι κωτίλλοντες.
οὐ γὰρ ἔχον κραδίας ἰθύφρονας οὐδὲ νόημα,
οὐδ' ἐπὶ συνθεσίῃ σφετέρῃ συμφράδμονα πίστιν.
ὦ βασιλεῦ, σὺ δὲ πάντοτ' ἔχεις οἰκτίρμονα βουλήν,
καί σφεων ἀμπλακίῃσιν ἱλάσσεαι οὐδ' ἀναείζεις,
ἀλλὰ παλίνοσον δαμάσας μεγαλήτορα θυμόν,
ἐσσυμένως σέο μῆνιν ἀναπτομένην κατερύκεις.
οἶδα γὰρ ἀδρανέων μερόπων γένος οἷον ἐτύχθη,
οἷς βίος οὐ λήϊστος ἐπὴν ἀΐδης μιν ἐρύξῃ·
ἆ πόσα μιν θώρηξαν ἐποτρύνοντες ἐρήμῳ,
καί οἱ θυμὸν ὄρινον ἐν εἴδεσι πολλὸν ἀνύδροις,
πὰρ θέμιν ὑψίστοιο θεοῦ πειρώμενοι ἀλκῆς,
καὶ μύθοις ἐρέθοντες ἀκήρατον Ἰσραήλου.
πῶς μόχθων παλάμης ζωαρκέος ἐξελάθοντο,
αἰγυπτίων ὡς πάντας ἐρύσατο δουλοσυνάων.
αἰγύπτῳ δ' ὡς τεῦξεν ἀθέσφατα σήματα πρήξας,
αὐτὰρ ὑπὲρ Τανίος πεδίον θηητὰ τελέσσας.
αἷμα μὲν ἦεν ὕδωρ, προτέρην δ' ἠρνήσατο μορφὴν

φρείατα δ' ἤλλαχθεν, γλυκερὴν δ' ἐψεύσατο χεῦσιν.
πρῶτον μὲν κυνόμυια μετέστιχεν παμφάγος αἰδῶ·
βάτραχος ἔνθεν ἔπειτα μολὼν διάπαξεν ἀρούρας·
αὐτὰρ ἐρυσίβῃ πολυμυθέα καρπὸν ἔδωκεν·
ὀξέα δ' ἀμώωσα πόνους χθονὸς ἀκρὶς ἔπαυσε·
ψυχρῇ δ' ἀμπελόεσσα κατέφθιτο γαῖα χαλάζῃ,
καὶ στιβαρὴ συκάμινος ἀμειδέϊ τέρσετο πάχνῃ·
ῥιπῇ τετραπόδων ἀγέλας συνάειξε χαλάζης,
καὶ κτῆσιν σφετέρην κατεβόσκετο καιομένη φλόξ.
ἀλλ' οὐδ' ὥς, ἀπέληγεν ἀεί σφισι μῆνιν ἀέξων,
μῆνιν καὶ κότον αἰνὸν ὁμῶς βαρυπενθέϊ μόχθῳ
πνεύμασιν αἰθερίοισιν ἀμειλίκτοισι κελεύων,
θυμῷ ὀρινομένῳ πολυπήμονα τεῦξεν ἀταρπὸν,
οὐδὲ καταφθιμένων ψυχέων περιφείδετο πάμπαν·
ἀλλὰ καὶ ἀγρονόμους ἀγέλας ξυνέδησεν ὀλέθρῳ·
ἃ χθὼν πρωτοτόκων ὁπόσων ἐδύσατο πότμον,
ὡς ἴδε δαπτομένων τεκέων πρωτοτόκιον ἥβην.
αὐτὰρ ἄναξ ἑὸν λαὸν ὅπως καλὰ ῥύσατο μῆλα,
ἀγλαὸν οἷά τε πῶυ κατ' οὔρεα μακρὰ νομεύων,
ἐλπίδι πιστεύοντα καὶ ἡγεμονῆος ἐρωῇ·
δυσμενέας δ' ἐκάλυψεν ἐὺς μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
οἱ μὲν ἄρ' ἁγνεσίης ὄρος ἔστιχον ἀθανάτοιο,
κλεινὸν ὄρος τὸ πάροιθε φίλη κτεατίσσατο χείρ.
αὐτὰρ ἄναξ ναέτας προτέροις ἐξήλασε γαίης,
αὐτοὺς δ' εἰσαγαγὼν κλήρῳ διεδάσσατ' ἀρούρας,
ῥιζώσας κατὰ φῦλα μετὰ κλισίῃσιν ἑῇσιν·
οἱ δ' ἔτι πειρήσαντο βίην ἐρέθοντες ἄνακτος,
θυμὸν ἀπαινύμενοι σφετέρων ἀπὸ μαρτυριάων,
ῥέζοντες προτέρων ἀθεμίστια ἔργα τοκήων.
ἀπτόλεμοι δ' ἅτε τόξον ἔχον στρεψαύχενα λώβην,

ἀθανάτῳ κορυφῇσιν ὀρεσσιβάτοις ἐρέθοντες·
καί οἱ ἐποτρυνέεσκον ἑοῖς φρένας εἰδώλοισιν.
ἔνθ' ἀΐων ἀθέριζε θεὸς κακοεργέα βουλὴν,
αὐτίκα δ' Ἰσραῆλον ὀνόσσατο τὸν πρὶν ἀγητόν.
Σιλώμης δ' ἐκέδασσε φίλον θεοτερπέα νηόν.
οὐ γὰρ ὀϊζυροῖσιν ὁμέστιος ἔσκε βροτοῖσιν.
ἐκ δὲ βίης ἠμάθοντο, πόρεν δὲ ἑ ληϊστῆρσι,
καὶ σφέτερον δηΐοισιν ἑῶν δωρήσατο κάλλος.
οὐκέτ' ἄορ λώφησεν ἀεὶ σφέας ἐξεναρίζον·
οὓς δὲ λίην ἀγάπαζε, φίλης ἀπέλειψεν ἀρωγῆς.
οἰκτρὰ μὲν ἠϊθέοις κατεβόσκετο θεσπέσιον πῦρ,
οὐδέ τις ἀμφ' ἰὼν ὀλοφύρατο παρθενικάων,
οὐ ξίφεϊ θνήσκοντας ἀνέστενον ἀρητῆρας,
οὐδέ τις ὀλλυμένης πολιῶν ᾠκτίσατο χήρης.
εἰσόκεν ὑπνώοντι θεὸς πανομοίϊος ὦρτο,
καρτερῷ ἐξ οἴνοιο καρηβαρέοντι ἐοικώς.
ὀρνύμενος δ' ἔδρῃσι κακῶς ἐδάμασσεν δηΐτας,
καί σφισι μῶμον ἔδωκεν ἐπ' ἀνήκτοισι γενέθλης.
δὴ τότ' Ἰωσήφου κέδασεν δόμον αἰγλήεντα·
Ἐφρέμου αὖτ' ἐρατεινὸν ἄφαρ μωμήσατο φῦλον·
κλεινὸν δ' αὖ ὄπιθεν ἐπελέξατο φῦλον Ἰούδα·
θεῖον ὄρος Σιῶνος ὅπερ φρεσὶν ἀμφαγαπάζει,
νηὸν ἑὸν τεκτῆνεν ἄναξ ἅτε μουνοκερῆος,
καὶ γαίῃ κατέπηξε διηνεκέεσσι γενέθλαις·
τῆμος ἑὸν Δαβίδον ἄναξ ἐπελέξατο δοῦλον,
βοῦ δέ μιν ἐκ πολέων ἐκαλέσσατο μηλοβοτήρων·
ἐξόπιθεν μιν ἄειρεν ἀμελγομένων τότε λαῶν,
θεσπίσας Ἰάκωβον ἑὸν θεράποντ' ἀγελάζειν.
καὶ κτέρας ἀμφιβόητον ἔχειν μέγαν Ἰσραῆλον.
καί μιν μειλιχίῃ κραδίης ἐνόμευσε δικαίως,

καὶ χερῶν πινυτῇς σφετέρου ἡγήσατο λαοῦ.

Ψαλμὸς οη΄.

Ἀσάφου λιγυρὸν ὄγδοον ἀμφὶ μέλος
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀειστοπόνος.

Ἄγεια φῦλα τεῆς ἐπέβη πανυπέρτατε μοίρης·
ἄχραντον δ' ἐμίηναν ἀθεσμοσύνῃ σέο νηόν.
οἵ ῥ' Ἱερουσαλὴμ φρουρὸν θέσαν ὥς τιν' ὀπώρης,
πτηνοῖς αἰθερίοις σέο λείψανα θῆκαν ἐρίθων,
σῶν ὁσίων θήρεσσιν ὑλήεια σάρκας ἔθεντο.
ὡς δ' ὅθ' ὕδωρ δαπέδῳ δμώων σέθεν αἷμα χέοντο,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ χήτει μάλα κηδεμονήων.
ἀνδράσι λωβητοὶ γεγενήμεθα πάγχυ θυραίοις,
οἷα περικτιόνεσσι γέλως καὶ παίγνιον αἰνόν·
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρι μένεις κεχολωμένος ἡμῖν,
καὶ σέο μῆνις ὄρωρε διαμπερὲς οἷά τε πυρσός·
χεῦε κότον μετὰ φῦλα, τὰ περ τεὸν οὐ μάθε κῦδος,
καὶ μετὰ κοιρανίας αἳ σῆς ἀμνήησαν ἀρωγῆς.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν κατέδοντο κακοῖσι,
καί οἱ χῶρον ἐόντες ἀγακλέα θῆκαν ἔρημον.
αὐτὸς ἄναξ προτέρων ἐπιλήθεο δυσφροσυνάων,
οἰκτιρμοῖς κατάπεμπε θοῶς μάκαρ ἄμμιν ἀρωγούς.
πτωχοὶ γὰρ μετὰ πᾶσι λίην γεγενήμεθα μοῦνοι.
ἀλκτὴρ μοῦνος ἐὼν καὶ ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγοις,
ῥύεο σοὺς ἱκέτας βασιλεῦ σέθεν εἵνεκα τιμῆς.
οὔνομα σὸν βροτέῃσιν ἱλάσσεται ἀμπλακίῃσι,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ, ποῦ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων,
ἔθνεα μὴν ἀναφανδὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
δμώων ἔκδικον αἵματος ὃ πρὶν ἔχευον σεῖο.
δυσπίστων ἰλλομένων στοναχὴ σέθεν ἵξεται οὔασιν.

ὅσση δ' ἀθανάτοιο βραχίονος ἐστὶν ῥώμη·
τόσσον ἀποφθιμένων ἀδίκως περικήδεο παίδων.
ἑπτάκις ἐς κόλπον μετάθες πάλιν αἰνὰ θυραίοις,
ὕβριος ἧς νείκεσσαν ἀπειρεσίην σέο τιμήν.
ἡμεῖς γὰρ σέο λαὸς ἄναξ καὶ θρέμματα ποίης·
αὐτ' ἀρχεσίης σοὶ ἄναξ ἀναμέλψομεν αἶνον,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ τεὸν κλέος ὑμνήσαιμεν.

Ψαλμὸς οθ'.

Ἀσάφου πινυτοῦ μαρτυρίην μελέων,
ἔργων ἐσθλὸς ἔφυ κόσμος ἀμειβομένων,
εἴνατος ἑβδομάτην ἀμφιέπων δεκάδα.

Δέρκεο ποιμήεντα νέμων μάκαρ Ἰσραήλων,
αὐτὸς ὃς Ἰώσηφον ἄγων ἅτε μῆλον ἀέξεις.
φαίνεό μοι βεβαὼς ὑπὲρ ἄφθιτα σεῖο Χερουβίμ.
ἄντα Βενιαμίνου τε καὶ Ἐφρέμου ἠδὲ Μανασσοῦ.
σεῖο βίην ἀνάειρε καὶ ἡμέας ἦλθε σαώσων.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς καλέοις πάλιν ἡμέας ἑαυτήν,
ζωὴ δ' ἡμετέρη προυγέης σέο φέγγος ὀπωπῆς.
κοίρανε παντοίου σθένεος βασιλεύτατε πάντων,
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι λιταζομένοιο χαλεπαίνεις.
ἄρτον δακρυόεντα κατὰ χρέος ἄμμιν ὀπάζων,
καὶ πόμα μετρήσας ἀχέων πλέον ἄμμε ποτίζων.
ἡμέας ἀντιβίοισι μετ' ἀνδράσι νεῖκος ἔδωκας
καὶ πυκινὸν προὔθηκας ἐμεῦ δηΐοισι γέλωτα.
ἄμμε μεταστρεφθεὶς σθενέων μάκαρ εἰς σὲ καλέσσεις,
ζωὴ δ' ἡμετέρη βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.
ἄμπελον Αἰγύπτοιο μετήγαγες ἀνθεμόεσσαν,
ἐκ δὲ τιμῶν ἐφύτευσας ἀγακλέος ἔθνεα γαίης.
πρόσθε δέ οἱ ταναὰς προμολὼν λείηνας ἀταρπούς,

καὶ ῥίζας ἐφύτευσας, ὅλην δ᾽ ἔπλησεν ἄρουραν·
οὔρεα μὲν σκιεροῖς ἐκαλύπτετο μυρία θάμνοις,
καὶ μάκαρος κέδροις ἀναδενδράδες ἔσκεπον ἄκρας.
γῆς πόρθοι τανύοντο ποτ᾽ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν ὅρπηκες ὑπερτέλλοντες ἔβαινον.
τίπτε οἱ ἀσφαλὲς ἕρκος ἄναξ χείρεσσι καθεῖλες,
καί μιν ἀποτρυγόωσι παραστείχοντες ὁδῖται.
ἄγριος ἀπὸ δρυμοῖο μολὼν λυμήνατο κάπρος,
καί μιν ἀπημαγέλης κατεβόσκετο λυσσαλέος σῦς.
ἡγητὴρ σθενέων μοι ἐπιστρέψας ὀπωπήν·
οὐρανόθεν τανύσσαις ἄναξ πανεπίσκοπον ὄμμα,
ὄφρα μοι ἡμερίδος χλοερῆς ἰήσαι ἄλγος,
καί μιν ἐπιμάσσαις ἀνασήσαις κατὰ μοῖραν.
σῆς γὰρ δεξιτερῆς πολυήρατον ἔργον ἐτύχθη.
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀνέγνως,
ἀμφισκαπτομένην πυρὶ λάβρῳ καιομένην τε,
σεῖο δ᾽ ὀπωπῆς ἀπειλῇ αἲ ἄναξ πανυπέρτατ᾽ ὀλοιῶνται.
σῆς ἐπὶ φῶτά γε δεξιτερῆς, χεὶρ σεῖο γενέσθω
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀνέγνως.
ἡμεῖς δ᾽ ἀθανάτης ἀποπαυσόμεθ᾽ οὔποθ᾽ ὁδοῖο.
τεῦχε φάος βιότοιο, λιταζομένων δ᾽ ὑπακούσαις.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς καλέσαις πάλιν ἡμέας ἐωσήν·
ζωῇ δ᾽ ἡμετέρῃ βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.

Ψαλμὸς π΄.

Ἀσάφου ληναῖος ἀγακλήεις πέλει ὕμνος
ὀγδοάτης δεκάδος τερπνὸν ἄκος φορέων.

ΧΑίρετ᾽ ἀλεξικάκῳ περιθαρσέες αἰὲν ἄνακτι,
κῶμον Ἰακώβου ἀλαλάξατε παμβασιλῆι·
ψαλμὸν δεξάμενοι λιγυρὸν δότε τύμπανον ἡδύ,

εὐκέλαδον κιθάρην, μετὰ δὲ ψαλτήριον ἱρόν.
μηνὸς ἀπαρχομένοιο φίλοι σαλπίσατε ἄνδρες,
ἤματι τῷ, ὅτε κάλλος ἀειφεραδές ἐστιν ἑορτῆς.
κλεινὸν ἀεὶ θέσπισμα, τὸ δὴ Ἰσραῆλος ἔδεκτο,
εὐδικίην βασιλῆος Ἰακώβοιο φυλάσσειν,
τὴν μὲν Ἰώσηφος παρεδέξατο μάρτυρα θεσμῶν,
ἐρχόμενος τὸ πάροιθεν ἀπ' Αἰγύπτοιο πολήων.
γλῶσσαν ἀειζήλην ἀΐων ἧς νῆις ἐτύχθη.
νῶτα δυσηλεγέων ἀνεπαύσατο φαίδιμα μόχθων,
ὃ πρὶν ὑποδρήσσων ὀλοῷ παλάμῃσι κοφίνῳ.
δὴ τότε πῶς βοάασκες, ἐγὼ δέ τοι ἦλθον ἀμύντωρ,
οὐδ' ἔλαθες δνοφερῇ με καταιγίδι κευθόμενος πῦρ·
σεῖο δὲ δηλαλέου πειρόμην καὶ ἐν ὕδατι πεῖραν.
κέκλυθι λαὸς ἐμός, λέξω δή τι αἴσιμα μύθοις,
μήτι ἐμῶν ἐπέων ἐπιλήσεαι Ἰσραῆλε,
οὔ τις τοι νέος ἄλλος ἀειρομένων θεὸς ἔσται,
οὐδὲ θεὸν ξεῖνον γουναζόμενος λιτανεύσεις.
αὐτὸς γὰρ θεός εἰμι σέθεν καὶ ἀγήραος ἐστὶν,
ὅς σ' ἀνάγων ἐσάωσα καὶ ἐκ νειλωΐδος αἴης.
εἰ δέ τινος χατέεις, τάνυσον στόμα καὶ τόδε πλήσω.
νήπιος ἡμετέρων ἐπέων οὐκ ἔκλυε λαὸς,
οὐδέ τι μοι Ἰσραῆλος ἐβούλετο φάεσι λεύσσειν·
τοὔνεκά μιν προέηκα νόῳ κατὰ θύμια ῥέζειν,
νισσέσθων σφετέρῃς ἀεσιφροσύνῃσιν ὀπηδοί.
εἰ γὰρ ἐμῆς φθογγῆς ἀποφώλιος ἔκλυε λαὸς,
εἰ δ' ἐράμην ἡμετέροισιν ἐπ' ἴχνεσιν Ἰσραῆλος,
καί κεν οἱ ἀντιβίους πέλασα χθονὶ καὶ δίχα μόχθου,
καὶ κέ μιν ἐχθαίροντας ἐμῇ πάρος ὤλεσα χειρί.
ἐχθροὶ ἐπεψεύσαντο μεγασθενέτην βασιλῆα·
τῶνδε διηνεκέως βιότου τροφὸς ἔσσεται ὥρη.

καί σφισιν ἀθάνατος ζωαρκέα πυρὸν ἔδωκας,
καὶ μέλιτος πέτρηθεν ἀκηρασίου κόρον ἴσχειν.

Ψαλμὸς πα΄.

Πρῶτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδος μέλος ἐσθλὸν Ἀσάφου.

Ἄφθιτος ἐν κλισίῃσι θεῶν πανυπέρτατος ἔστη,
ἑζόμενος δ' ἀνὰ μέσσον ἄναξ μακάρεσσι δικάζει.
μέχρι τεῦ ἀχράντοιο δίκης οὐ κρίνετε θεσμοῖς,
ἅζεσθε δὲ πρόσωπα ὑπερφιάλων ἀλιτρῶν.
ὀρφανικοῦ καὶ ἀκτεάνου διαείσατε ὕβριν,
δειλῷ τ' ἠδὲ πένητι δίκης ἰθύνατε θεσμούς.
ἀκτέανον ῥύσασθε ἀμήχανον ἠδὲ πενιχρόν,
καί μιν δυσαρῆς παλάμης ἁρπάξατε δηΐοιο.
νήπιοι, οὐ σκέψαντο μετὰ φρεσὶν οὐδ' ἐνόησαν,
οὕνεκεν ἀφραδέως ὀλοιὴν μετεκίαθον ὄρφνην.
ἔνθεν ὀρινέσθωσαν ὅλης περὶ πυθμένα γαίης·
αὐτὸς ἑκὼν ἐφάμην μάκαρος πάρος ἡμέας εἶναι,
καὶ παῖδας βασιλῆος ἀγακλέος ὑψίστοιο.
θνήσκετε δὲ φθιμένοισι κατὰ χθονὸς ἶσα βροτοῖσιν·
οὐλομένῳ πίπτοντες ὁμοίιοι ἡγητῆρι.
ἔρχεο παμβασιλεῦ, καί μοι χθονὶ σεῖο δικάζοις,
οὕνεκα σὺ κλήρῳ κτεατίσσεαι ἔθνεα πάντα.

Ψαλμὸς πβ΄.

Ὀγδοάτης δεκάδος καὶ δεύτερος ὕμνος Ἀσάφου.

Ἄφθιτε τίς δή τοι πανομοίιος ἔσσεται ἄλλος·
μήποτε σιγήσῃς μηδὲ φρεσὶ μείλιχος εἴης.
οὕνεκα σῶν πυκινῶς δηΐων ὀρυμαγδὸς ἀέρθη·
οἱ δέ σ' ἀπεχθαίροντες ἀρτάζουσι κάρηνα.
μῆτιν ἐπεκτήναντο τεοῦ δηλήμονα λαοῦ,

ἀμφὶ δὲ σῶν ὁσίων ὀλοφώϊα μητίσαντο.
δεῦτ' ἄγε δὴ φίλοι ἄνδρες ὅπως σφέας ἐξολέσωμεν,
οὔνομα δ' σβέσωμεν ἀπὸ χθονὸς Ισραήλου.
αὐτίκα δ' ἐχόμενοι κακομήχανοι ἐσκέψαντο,
συνθεσίην κατέναντα μάκαρ σέο τεχνήσαντο,
ἰδουμαίων φῦλα καὶ υἱέες Ισμαήλου.
τοῖσιν ὁμοῦ Μωᾶβος ὑπερφίαλοί τ' ἀγαρηνοί,
ἀμμῶνες γέβαλοί τε καὶ υἱέες Αμαλήχου,
ἀλλοδαποί θ' ἁγίοισιν ἅμ' ἐχόμενοι τυρίοισιν.
οὐδὲ μὲν ἀσσυρίων ἀπελείπετο δῆμος ἀπείρων,
ἀλλ' ἐπιθωρηχθέντες ἔβαν περὶ μοι υἱέσι Λώτου.
ἔρξον ὅπως Σισάρᾳ τελέσας ποτὲ καὶ Μαδιάμῃ,
ἢ μετ' χειμάρρον Κισσῶν ῥόον Ιαβίνοισιν,
οἳ πρὶν ἐν Αενδῶρει δάμεν βαρυπήμονι μόχθῳ,
κόπρον τ' ἐξεφάνησαν ἀγίγνιοι ὑψόθι γαίης,
οἷα κόνις, τὴν ὦκα διὰ χθονὸς ἤλασ' ἀήτης.
τῶν δὲ καθηγητῆρας ἄναξ παννύστατε τεῦξαις
Ωρήβῳ Ζήβῳ Ζεβέῳ καὶ Σαλμάνῳ ἴσους,
πάντας ὅσοι τελέθουσι μετ' σφίσιν ἡγεμονῆες.
οἳ πρὶν ἑλεῖν σκέψαντο θεοῦ περικαλλέα βωμόν.
οἷα τροχὸν σύμπαντας ἄναξ περιηγέα δοίης,
ἢ ἅτε καρφομένην καλάμην κατέναντι θυέλλης,
ἢ πυρὶ βοσκομένῳ κατ' πίσεα πυκνὰ καὶ ὕλην,
ἢ φλογὶ καρφαλέων ὀρέων ὑπορμηθείσῃ·
ὧδε μάκαρ μάλα τοὺς δὲ καταιγίδι σεῖο διώκοις,
θυμῷ ἀμαιμακέτῳ τε ἀπηνέϊ πάντας ἀπώζων.
αἰσχύνης ἅμα πᾶσι περιπλήσαις ὀπωπάς,
ὄφρα κεν αἰδόμενοι, τεὸν οὔνομα μαστεύσωσιν.
πωλεμέως συνεχοῖσιν ὀλισθῶσαν ἐλέγχοις.
μῶμος ἕλοι σύμπαντας, ὁμοῦ δ' ἀπολοίατ' αἰνῶς.

γνοῖεν ἀπολλύμενοι κραδίῃ τεὸν οὔνομα θεῖον,
οὕνεκα μοῦνος ἐπ' αἶαν ὅλην ὕψιστος ἐτύχθης.

Ψαλμὸς πγ'.

Υἱάσιν ἱρὸς ὕμνος ὑπερθυμοῖο Κορὲου
ὀγδοάτης δεκάδος μετέπειτα καὶ τέτρατος.

ΩΣ ἐραταὶ κλισίαι σθενέων σέθεν αἰὲν ἔασιν·
ἐκ θυμοῦ ποθέω μάκαρος περιναιέμεν αὐλάς·
ψυχῇ καὶ μελέεσσι θεῷ ἐπαγάλλομ' ἐόντι.
καὶ γὰρ οἱ στρουθὸς καταθύμιον οἶκον ἔφευρε,
καὶ τρυγὼν τεκέεσσιν ἐναίσιμον εὗρε καλιήν·
βωμοὶ σεῖο μάκαρ, σθενέων θεὸς ἐσσὶ καὶ ἐσσήν·
ὄλβιοι μάλα πάντες ὅσοι σέο δώματ' ἔχουσιν·
αἶνον ἀγακλήεντα τεὸν μέλψουσιν ἀοιδαῖς.
ὄλβιος ὅστις ἀνὴρ παρὰ σεῖο κράτος ἐσθλὸν ἔφευρε,
θυμῷ ἐπιπνείων καὶ ἐς οὐρανὸν αὐτὸν ἐλάσσαι
ἐν κοίλῃ κλαυθμῶνος, ἵνα κλυτὸν εὕρατο χῶρον.
εὐλογίας θεσμοῖο δοτὴρ κατὰ μοῖραν ὀπάσσαι·
εὐσθενέος νίσσοιντο μετὰ σθένος ἑρμηθέντες,
ἀμφαδὸν ἐν Σιῶνι θεὸς θεῶν ὄψεται ὄσσοις.
κλῦθι μάκαρ σθενέων, θεράπων δέ τοι εὔχομαι ἤδη,
ἀρχὲ Ἰακώβου δέξαι νῦν μ' οὔασιν αὐδήν·
ἄλκαρ ἐμὸν γεγαὼς ποτιδέρκεο σῇσιν ὀπωπαῖς·
μὴ δὴ σεῖο πρόσωπον ἄναξ χριστοῖο παρέλθῃς.
αὐλῆς χιλιάδων προφέρει σέθεν ἦμαρ ἰαύειν.
βέλτερον ἐν μεγάροισι θεοῦ καὶ οἰκέτην ἀκοῦσαι
ἢ κρατερὸν ναετῆρα μετὰ κλισίῃσιν ἀλιτρῶν·
ὡς ἔλεον καὶ ἀληθείην θεὸς ἀμφαγαπάζει,
αὐτὸς κῦδος ἀεὶ καὶ ἑὴν χάριν ἐγγυαλίξει·
οὐδ' ἀγαθῶν σφετέρων ἀκάκους ποτὶ νόσφιν ἐάσει.

ἄφθιτε, σὲ γὰρ αἰεὶ ἀενέων μάκαρ ἔπλεο μοῦνος,
ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ ᾧ κεν φρεσὶν ἐλπὶς ἐτύχθη.

Ψαλμὸς πδ΄.

Ὀγδοάτῃ δεκάδι πρὸς πέτρατος ἱρὸς ὕμνος
μέλπεθ᾽ ὑπερθύμοιο φίλοις τεκέεσσι Κοραίου.

Σεῖο πάλιν βασιλεῦ μετὰ κήδεα φίλαο γαῖαν.
αὖθις Ἰακώβου δωρήσαο λήδιον νόσον.
δυσνομίας μεθέηκας ἀπειρεσίας σέο λαῷ.
παντοίων ἐκάλυψας ἐπ᾽ ὄψεσιν ἀμπλακιάων.
μήνιος ἐκ πυκινῆς ἀγανόφρονα θυμὸν ἔπαυσας,
σεῖο μετήμειψας κεκοτηότι θυμὸν ἀνίης.
ἀλλ᾽ ἄγε φέγγος ἐμὸν στρεφθεὶς πάλιν ἵλαθι σοῖσιν·
ἡμείων δ᾽ ἀπάλαλκε τεὴν πολυπήμονα μῆνιν.
μηδὲ τεοῖς δμώεσσι δηνεκέως χαλεπήνῃς,
ἐκ γενεῆς γενεήνδε βαρύφρονα μῆνιν ἀέξων.
αὐτὸς ἐπισχέψας βιότου χάριν ἄμμιν ὀπάζοις·
σοὶ δ᾽ ἐπιγηθήσειεν ἀγαλλόμενος σέο λαός.
θεσπεσίην δ᾽ ἐλεητὺν ἄναξ ἀνάφαινε τεοῖσι,
δὸς δ᾽ ἐπιδευομένοισιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
πεύσομαι ὅττι κεν αὐτὸς ἐμοὶ θεὸς ἐξαγορεύσει,
εἰρήνην σφετέροις πᾶσιν λαοῖσι φυτεύων,
καὶ νόον οἷς ὁσίοις, καὶ ὅσοι πάλιν εἰσὶ μετ᾽ αὐτοῦ.
ἔμπα γε μὴν τρομέοντας ἑὸν φάος ἀμφιπολεύσαι,
νωϊτέρην τε γαῖαν ὅπως κλυτὸν εὖχος ὀρέξοι.
ἤντεον ἀλλήλοισιν ἀληθείη τ᾽ ἔλεός τε,
εἰρήνη δ᾽ ἐφίλησε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
γαίης ἐξανέτειλεν ἀληθείη χαρίεσσα,
οὐρανόθεν δ᾽ ῥόεσσα δικαιοσύνη διέκυψε.
καὶ γὰρ μειλιχίην βασιλεὺς ζωαρκέα δοίη,

καὶ χθὼν καρποτόκος γε, φυτίζοον εἶδαρ ὀπάσσει.
εὐδικίη κατέναντι θεοῦ βασιλῆος ὁδεύσει,
ἴχνιά οἱ προχάλοισιν ἐπιθύνουσα κελεύθοις.

Ψαλμὸς πε΄.

Πέμπτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδι μέλος ἐσθλὸν ἀείδων,
εὐχωλὴν βασιλῆϊ μέγας Δαβίδος ἀνῆκεν.

Κλῖνον ἄναξ τεὸν οὖας, ἐμῆς δ' ἐπικέκλυθι φωνῆς,
οὕνεκεν ἀκτέανός τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ἦτορ ἐμὸν φρούρησον ἄναξ, ὅσιος νύ τοι εἰμί.
σὸν θεράποντα σάωσον, ἐπεὶ σύ μοι ἄφθιτος ἐλπίς·
ἵλαθί μοι βοόωντι πανημαδὸν εἰς σὲ λιτῇσιν.
ἦτορ δ' εὐφρήνειας ἐϋσσομένου θεράποντος,
σεῖο γὰρ ἐξήρτησα βίην καὶ θυμὸν ἐμεῖο.
αὐτὸς μειλιχός ἐσσι λίην ἐπιεικέα ῥέζων,
εὖ δ' ἐπιδευομένοισι τεὴν ἐϋεντίην ἀέξων.
κλῦθί μευ εὐχωλῆς καὶ ἐμῆς ἴδε γήρυος αὐδήν.
τειρόμενος βοάασκον, ὑπήκουσας δὲ λιτάων.
οὔτις ἐν ἀθανάτοισι θεῷ πανομοίϊος ἄλλος.
οὐδὲ γὰρ ἔργα τεοῖσι πανείκελα φαίνεται ἔργοις.
ἀνδρῶν ἔθνεα πάντα τά περ τεκτήναο χερσί,
δεῦτα σέθεν προσμολόντα μακάρτατε λιτάσονται.
οὔνομα κυδαίνοντα τεὸν καὶ ἀγήραον ἀλκήν,
αὐτὸς ἐπεὶ μέγας ἐσσὶ καὶ ἄφθιτα θαύματα ῥέζεις.
αὐτὸς μοῦνος ἄναξ πανυπέρτατος αἰὲν ἐτύχθης.
σῇ μ' ὁδῷ ἰθύνειας, ἀληθείην δὲ κιχείω,
θυμὸν ἰαινοίμην προμέων σέθεν οὔνομα θεῖον.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σὲ μάκαρ πανυπέρτατε μέλψω.
σεῖο διηνεκέως κλυτὸν οὔνομα κυδαίνοιμι,
εἵνεκα δή μ' ἐϋεντὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτει.

ἡμέτερον

ἡμέτερον δ' ἀΐδαο βαρύφρονα ῥύσαο θυμόν.
αὖτε με ὦ βασιλεῦ ἀθεμίστιοι ἀντεφέροντο,
καὶ σθεναρῶν ἐμὸν ἦτορ ὁμήγυρις ἰχνεύεσκεν,
οὐδὲ βίην προὔθεντο τεὴν κατεναντίον ὄσσων·
καὶ σὺ μάλ' οἰκτίρμων πέλεαι μάκαρ, ἠδ' ἐλεήμων,
καὶ δωτὴρ ἐλέου πολέος, καὶ μοῦνος ἀληθής.
οὐρανόθεν σκοπίαζε μακάρτατε, καί μ' ἐλεαίροις·
παιδὶ τεῷ σέο κάρτος ὑπέρτατον ἐγγυαλίξοις,
καὶ σέθεν ἀμφιπόλου ἀγαπήνορα παῖδα σαώσοις.
τεύχοις ἄμμι μάκαρ σημήϊον εἰς ἀγαθόν περ,
ὄφρα μευ αἰσχυνθεῖεν ἀνάρσιοι εἰσορόωντες,
ὥς ῥα σὺ παρφασίη πελέθεις καὶ ἀρωγὸς ἐμεῖο.

Ψαλμὸς πϛ'.

Υἱάσιν ἀντιθέοισιν ὑπερθύμοιο Κοραίου
ἕκτον ἐπ' ὀγδοάτῃ ἠδὺ μέλος δεκάδι.

Οὔρεσιν ἀχράντοισι θεμείλια καλὰ θεοῖο·
οἱ δὲ πύλας Σιῶνος ἀεὶ θεὸς ἀμφαγαπάζει,
πασάων πολὺ μᾶλλον Ἰακώβου κλισιάων.
πευθόμεθ' ἀμφὶ σέθεν πόλις ἄφθιτε κυδήεντα.
μνήσομαι αὖτε φίλων Ῥαάφης ἅμα καὶ Βαβυλῶνος.
ἀλλοδαποὶ Τύριοί τε καὶ αἰθιόπων κλυτὰ φῦλα,
κεῖσ' ἅμα πάντες ἰόντες, ὁμέστιον αὖλιν ἔθεντο.
μητέρα ὑμνήεσσαν ἀνὴρ Σιῶνα καλέσσει·
καὶ γὰρ ἀείζηλον καὶ ἀληθέα γείνατο φῶτα·
καί μιν ἄναξ γραφίδεσσι περιφραδέως ἀγορεύσει,
λαῶν καὶ κρατερῶν ὧν περ τέκεν ἡγεμονήων.
οἵ τέ μιν οἰκήσουσι βόον κεχαρηότες αἰεί.

Ψαλμὸς πζ.

Καὶ τόδ' ὑπὲρ Μαελὲθ πινυτοῖς παίδεσσι Κοραίου,
ἕβδομον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέσος δεκάδι.

Νωΐτεροιο βίη πανυπέρτατε φέγγεος ἐσθήν,
ἤματος βοόω καὶ πάννυχος εἰς σὲ λιτῇσιν·
εἴθε μοι εὐχωλὴ σῶν ἄντιον ἵξεται ὄσσων,
εἴθε μοι ἱκεσίῃσιν ἄναξ τεὸν οὖας ἐρείδοις·
οὕνεκά μοι βέβριθεν ἀμήχανος ἄλγεσι θυμός,
νερτερίου τ' ἀΐδαο φίλη πέλας ἤλυθε βιωτή.
ὠΐσθην ἐμὲν ἶσος ἐπασσυτέροις μετὰ βόθρον·
θνητὸς ὅπως γενόμην, ᾧ μὴ καταφαίνετ' ἀρωγός,
καὶ γὰρ ἀεὶ νεκύεσσιν ἐλεύθερος αὐτὸς ἐών περ,
οἷά περ οὐτηθέντες ἀκηδέσσι περὶ τύμβοις
εὕδουσιν, τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
καὶ γὰρ σῆς παλάμης ἐρικυδέος ἐκτὸς ἔλασθεν.
νερτέριόν μ' ἀπέθεντο μετὰ φθισήνορα βόθρον,
ὀρφναίην θανάτοιο παρὰ σκιοειδέα χώρην.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο κότος βαρυώδυνος ἐστήρικται,
καί με μεταχθόνιοι κλονέεις τεὰ μέρμερα πάντα.
τῆλε παρηγορίην νοσφίσσαο πᾶσαν ἑταίρων·
οἱ δέ με λευγαλέῳ τῷ ἀποστυγέουσιν ὁμοῖον.
αἳ τότε πῶς βιόωντο καὶ οὐκ ἐθέλοντά μ' ἔπεσθαι·
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης ἀμαθύνετο καὶ φάος ὄσσων.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε τόσης ἐπίκουρον ἀνάγκης,
ἐς δέ σε χεῖρες ἐμεῖο πανημαδὸν ἠώρηντο.
μὴ τεὰ παρ νεκύεσσιν ἀκηδέσι θαύματα ῥέξεις,
ἢ ῥά τοι ἰητῆρες ἀναστήσουσιν ἀοιδούς·
μή τις σὴν παρὰ τύμβον ἄναξ ἀρετὴν ἀείσει,
καί σευ ἀληθείην ἐρατὴν ἐπ' ὀλωλότι χώρῳ.

μὴ κνέφαϊ θνητὰ τεὰ προφανήσεται ἔργα;
ἢ σέθεν αὖ δικίην προλελασμένη εἴσετ' ἄρουρα.
Τοὔνεκά σε ζώων μεθέπω καὶ λίσσομ' ἀρωγόν,
ἠῶθεν δὲ λιτῇσι μετερχόμενός σε καλέσσω.
Τίπτε μοι εὐχωλὴν ἀγανόφρονα τηλόθι πέμπεις;
ἐκ δὲ τεὴν ἱκέταο τρέπεις παλίνορσον ὀπωπήν.
ἐξ ἥβης πτωχός τε καὶ ἐν καμάτοισι μεμηλώς,
ὑψόθεν αὖ χθαμαλὸς γενόμην καὶ ἀμήχανος ἔργοις.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο μάκαρ πυκιναὶ διαμηνίες ἦλθον,
καὶ σῆς ἠνορέης ῥιγηλά με δείματ' ἀτύζει·
ἀμφί με κυκλώοισι βαθύῤῥοον οἷά περ ὕδωρ,
πάντοθεν ἀμφιβαλόντα πανημαδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα.
γείτονά μευ νόσφισσας ἐμὸν θ' ἅμα πιστὸν ἑταῖρον
οὐδέ τις ἀχάλλοντι παρήγορος ἦλθε θυραῖος.

Ψαλμὸς πη'.

Ἄξιον οὐρανίης πινυτῆς χαρίεντος Εταίνυ
ὄγδοον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι.

Νωλεμέως ἔλεον βασιλεῦ τεὸν ὑμνοπολεύσω,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μάκαρ νημερτέα μέλψω.
φῆς γὰρ ἐλεημοσύνην τεκταινέμεν ἤματα πάντα,
σεῖο τ' ἀληθείην ὑπὲρ αἰθέρα θέσθαι ἑτοίμην.
Συνθεσίην ποιησάμεθ' ἡμετέροισιν ἀρίστοις·
ὤμοσα Δαβίδῃ, θεράπων δ' ἐμὸς αἰὲν ἐτύχθη·
νωλεμέως σέο φῦλον ἐπεντύναιμι θοώκοις,
καὶ πολυκυδήεντα θρόνον σέο πάντοτε τεύξω.
οὐρανοὶ ὑμνήσουσι μάκαρ τεὰ θέσκελα ἔργα,
καί σευ ἀληθείην ὁσίων κλισίῃσι μελέσθω;
Τίς ναέτης νεφέων πανομοίϊος ἔσσετ' ἄνακτι;
ἢ τίς τοι πέλεθ' ὁμοῖος ἐν υἱάσιν ἀθανάτοιο.

κύδιμος ἐν βουλῇς ἁγίων θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
ὡς μέγας, ὡς φοβερὸς, περὶ δὲ δόμος εἶλεν ἅπαντας,
ἡγητὴρ σθενέων τίς τοι μόνος ἰσοφαρίζοι,
αὐτὸς ἀληθείῃ κεκορυθμένος ἔργματα ῥέζεις.
αὐτὸς ἐρισμαράγοιο βίην κτεατίσσαο πόντου,
κύματα μειλίσσων αἰέλοις ὅτε κυρτὰ κορύσσει.
οἷά περ οὐτηθέντα ὑπέρβιον ἄνδρα καθεῖλες·
κάρτεϊ δὲ βριθῶν στυγεροὺς ἐκέδασσας ἀλείτας.
οὐρανοὶ, ἠδὲ καὶ γαῖα τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς,
εὐκύκλου παλάμῃσι θεμείλια θήκαο κόσμου,
καὶ βορέην τε πόντον ἀθέσφατον αὐτὸς ἔτευξας.
σοὶ περὶ Θαβῶρος θ' Ἑρμωνοίμός τε χορεύειν,
ἀστυφέλικτος αἰεὶ περὶ κάρτεϊ σῷ βραχίονι.
σὴ μεγαλιζέσθω περὸς θάρσεϊ δεξιτερὴ χείρ·
εὐδικίη καὶ κρῖμα τεὸν περιίσταται ἕδρην·
αὐτὰ σέθεν προθέουσιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε.
ὄλβιος ἔπλετο λαὸς ἐπισταμένως ἀλαλάζων,
τὴν ἤτοι σέο φέγγος ἀγήραον ἡγεμονεύσει,
πάντοτε τερπομένων οἷσιν τεὸν οὔνομα τέρψις,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ὑπ' εὐδικίῃσι τεῇσιν·
οὕνεκα σύ σφισιν εὖχος ἔφυς περιώσιον ἀλκῆς,
σοί τ' ἐπὶ θαρσαλέοι σφέτερον κέρας ὑψώσειαν.
ἀθανάτου κατὰ γαῖαν ἀεὶ πέλει ἕρκος ἀρωγῆς,
ἀχράντου βασιλῆος, ἀγακλέος Ἰσραήλου.
δή ποτε παισὶ τεοῖσι τάδε προσελέξαο βάζων,
κάρτος ἐπὶ κρατερῷ καὶ ἐπ' εὐρυβίῃ πόρον ἀλκήν.
ἐκ λαοῦ πανάριστον ἑῶν κόσμησα θρόνοις.
Δαβίδον θεράποντα φίλον τε ἔελδον ἐφεῦρον,
εὐαγέϊ δ' ἤλειψα δέμας περικαλλὲς ἐλαίῳ.
καὶ γὰρ νωΐτερην παλάμην ἐπιτάρροθον ἕξει,

ἡμέτερος δέ μιν αἰὲν ἐποτρυνέει βραχίων.
οὔποτε δυσμενέεσσι γενήσεται ἦδος ἐπ' αὐτῷ,
οὐδέ ἑ δυσνομίης ἐπὶ πήμασιν υἱὸς ἐλέγξει.
δερκομένου παλάμῃσιν ἑοῖς δηΐοις ἐναρίξω,
καί μιν ἀπεχθαίροντας ἐλεγχέας ἐξαναφήνω,
καί οἱ ἀληθείη, ἔλεός θ' ἅμα σύνδρομος εἴη,
ἀμφὶ δέ μοι μεγαλαυχὲς ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
χεῖρα μὲν οἱ θήσαιμι δι' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καί οἱ δεξιτερὴ ποταμῶν καθύπερθεν ἀΐξει.
αὐτὸς ἀείζωον ποθέων καλέσει με τοκῆα,
ἀρκτῆρα σφετέρου φάεος θ' ἅμα καὶ θεὸν ἴσχων.
πρωτότοκον δέ μιν αὐτὸς ἐμὸν φίλον υἱέα θήσω,
ὑψηλὸν μετὰ πᾶσιν ἀερσοπόνοις βασιλεῦσι.
νωλεμέως ἐλεητὺν ἐνηέα τῷδε φυλάξω,
καί οἱ συνθεσίης ἐρικυδέα πίστιν ἐρείσω.
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ φίλος σπόρος ἔμπεδος εἴη,
καὶ θρόνος αἰγλήεις, ὅσον οὐρανοῦ ἤματα μίμνει.
εἰ δέ κε κείνου παῖδες ἐμῶν λησαίατο θεσμῶν,
μηδὲ μετ' εὐδίκῃσιν ὁμαρτήσωσιν ἐμῇσιν,
αἴκε δικαιοσύνην ἐμέθεν τεύξωσι βέβηλον,
ἡμετέρων δὲ γένωνται ἀμνήμονες ἐντεσιάων,
ἱέμενος σκήπτρῳ στυγερὰ σφέων ὄψομαι ἔργα,
σφωϊτέρας μάστιξιν ἀτασθαλίας ἐρεείνων.
τὴν δ' ἐϋημοσύνην προτέρην οὐ πάγχυ κεδάσσω,
οὐδ' ἐπ' ἀληθείῃ ἄδικον τι παρέξ γε τελέσσω,
οὐδ' ἐπὶ συνθεσίῃσιν ἐμῇς ῥέξαιμι βέβηλα,
οὐδὲ μεταστρέψαιμι τάπερ χείλεσσιν ἔειπον,
ὤμοσα Δαβίδῳ, στερεοὺς οὐ ψεύδομαι ὅρκους·
ὄλβιόν οἱ μετὰ πᾶσι διηνεκέως γένος ἔσται,
καὶ θρόνος ἠελίῳ πανομοίιος αἰγλήεντι,

τοῖος ἐὼν οἷόν περ ἔφυ πλήθουσα σελήνη,
καί οἱ ναιετάων πιστὸς μέγαν οὐρανὸν ἵστωρ.
ἀλλὰ σὺ παντοδαποῖσιν ἄναξ μεθῆκας ἐλέγχοις·
ἀμβολίῃ χολωθέντα τεῷ παρέλασας ἑταίρῳ.
συνθεσίην ἔστρεψας ἐϋσθενέος θεράποντος,
καί οἱ πᾶσι βέβηλον ἐπὶ χθονὶ θήκαο νηόν.
ἕρκεά οἱ σύμπαντα μεγακλεέεντα καθεῖλες,
οἷσι πάρος φρουρεῖτο τὰ δὴ οἱ ῥήϊστα τέτυκτο.
καί ἑ παραστείχοντες ἀφαρπάζεσκον ὁδῖται,
λωβητὸς γεγένητο παρὰ σφετέροισι θυραίοις.
δεξιτερὴν ἀνάειρας ἐπιγναμμένων μιν ὀλέσσαι·
σφωϊτέροις κύδηνας ἀναιδέας ἁρπακτῆρας.
μαρναμένου ξίφεος κρατερὴν ἔστρεψας ἐρωὴν,
οὐδ' ἐπιδευομένῳ κατὰ φύλοπιν ἤλυθες ἀρωγός,
ἀλλ' ἔμεν οὐλομένοισι μάχης πεπαλαγμένος ἔργοις.
ἆ πῶς οἱ στονόεσσα κατέρριπεν ὑψόθεν ἕδρη·
ἆ πῶς τόσσον ὄλεσσε μινυνθαδίῳ θρόνος ὥρῃ·
ἀντὶ δέ μιν στεφάνων, κατερήτυε πάντοθεν αἶσχος.
εἰπὲ μάκαρ, τεὸ μέχρι κοτεσσάμενος χαλεπαίνοις,
πυρσὸν ἀναπτόμενον σθεναρὸν σέο θυμὸν ἀέξων.
μνῆσαι παμβασιλεῦ βροτέου βίος ὅσσος ἐτύχθη.
μὴ γὰρ μαψιδίως μερόπων τεκτήναο φῦλον;
τίς βροτὸς, ὃς θανάτοιο βίην καὶ δεσμὸν ἀλύξει,
ἐξ ἀΐδαο φίλον καλέων παλινάγρετον ἦτορ.
ποῦ μοι σῆς προτέρης ἐλεητύος ἄσπετος ἀλκὴ,
ἣν Δαβίδῳ πρόσθεν ὑποσχόμενος κατένευσας.
μηδὲ τεῶν δμώων ἐπιλήθεο μωμηθέντων,
ὧν πάρος ἡμετέρῳ φέρομεν κακὰ νείκεα κόλπῳ·
ὥς σε πάρος δήϊοι κακοεργέσιν ἔψεγον ἔργοις,
οἳ ῥα τεοῦ χριστοῖο τε εἰκόνα λωβήσαντο.

αἰνετὸς ἔσσετ᾽ ἄναξ θεὸς ἔσσεται Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς πθ'.

Εἰ θέμις οὐράνιον φάσθαι βροτὸν, αἶεν ἐτύχθη
Μωσῆς ἀθανάτου πιστότατος θεράπων·
ὃς πάρος εὐχωλὴν τήνδ᾽ ἴαχεν· ἡ δὲ τέτυκται
ὀγδοάτης δεκάδος ἀμφ᾽ ἐνάτῳ τε μέρει.

Ἄμμι μάκαρ γενεῆς ἔρκος ἔπ᾽ ἀλήκτοισι γενέθλαις.
πρὶν ἕδρας ὀρέων, πρὶν καὶ χθονὸς ἔρμα γενέσθαι,
ἐκ παλαχῆς βασιλῆα καὶ εἰς αἰῶνά σε μέλψω.
μή μοι ἀποστρέψας χθαμαλὸν πάλιν αἰθέρα πυξῆς,
κεκλόμενος μερόπεσσι βίον παλίνορσον ἱέσθαι.
χθιζὸν ὅπως ἐπέων σέο χιλιὰς ἠμάτων ἐν ὄσσοις,
ὃ πρὶν ἀποφθίμενον φυλακὴν ἔο νυκτὶ παρέσχε.
μωμητά σφισιν ἔργα γενήσεται εἰς ἐνιαυτούς.
ἠὼς ἠεριγενὴς παρελεύσεται οἷά περ ἄνθος,
ἠὼς ἀνθήσειε, καὶ ἀνθήσασα παρέλθοι.
ἑσπέρη αὖθι πέσοι, κάρφοιτό τε πετρωθεῖσα.
σεῖο γὰρ ἀδρανέες γεγενήμεθα μηνίσαντος,
αἰνὰ κοτεσσαμένοιο ταρασσόμενοι βασιλῆος.
δυσνομίας προὔθηκας ἐπ᾽ ὄμμασι σοῖσιν ἑτοίμους,
ζωὴ νωϊτέρη πελέθει σέο φέγγος ὀπωπῆς.
ἐξ ὀλιγηπελίης ἴκελοι γεγενήμεθα καπνῷ,
καί σευ ὀδυσσαμένοιο φίλην κατατηκόμεθ᾽ ἀλκήν.
ἡμετέροις ἐπέεσσι πανείκελός ἐστιν ἀράχνης.
ζωῆς ἀνδρομένης δεκάδες χρόνου ἑπτὰ πέλονται·
ἣν δ᾽ ἔτι ζήσαιμεν ἐπὶ πλέον ὀγδώκοντα,
τῶν δὲ κόπος καὶ μόχθος ἀεὶ βίου ἐστὶ περισσόν.
οὕνεκα μειλιχίης βροτέην δαμάσειε γενέθλην.
τίς σέο χωομένοιο μέγα φρεσὶ κάρτος ἀνέγνω.
τίς σευ ἀριθμήσειεν ἀμειδέα δείματα θυμοῦ.

δεξιτερὴν ἐρίτιμον ἄναξ σφίσιν ὧδ' ἀναφαίνοις,
ὅσσοις ἀθανάτη σοφίη πραπίδεσσι μέμηλε.
παύεο χωόμενος· οὐ νόον βαρύμηνιν ἀέξεις·
σεῖο μάκαρ δμώεσσι λιταζομένοις ὑποείκοις.
ἐξ ἠοῦς ἐλέῳ βεβρείθαμεν ἄφθιτε σεῖο,
τερπωλῇ καὶ εὐφροσύνῃ φρένας ἤματα πάντα·
ὧν χάριν ἡμερέων παρὰ σοὶ δεδμήμεθα μόχθοις,
αὐτ' ἐτέων ὧν πρόσθεν ἐλεύσσομεν ἄλγεα τόσσα.
δέρκεο σοὺς θεράποντας ἀκήρατε, καὶ σέθεν ἔργα·
σὴν δ' ἄρα παισὶ φίλοισι παλίσσυτος ἡγεμονεύοις.
ἀγλαΐη βασιλῆος ἀοίδιμος ἄμμι φανείη,
ἔργα δὲ νωϊτέρων εὐθύνειας παλαμάων.

Ψαλμὸς ϟ.

Αἶνον ἀγακλείει τα μέγας Δαβίδος ἔμελψε
καλλιχόρων μελέων ἐς ἐνάτην δεκάδα.

Ἄφθιτε ναιετάων ὑψαύχενος ἄγκαρ ἀρωγῆς,
ἐν σκέπῃ βασιλῆος ἐπουρανίοιο διάξεις·
ἐξερέεις βασιλῆϊ, βίη καὶ πύργος ἐτύχθης,
σὺ θεὸς ἄμμι πέλεις, καὶ ἀοίδιμος ἐλπὶς ἀρωγῆς·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥύσαιτο λίνοιό με θηρητήρων,
μύθου τ' ἀσταθέος ταραχῆς περιπεπληῶτος.
αὐτὸς ἄναξ σκιερῷ σε μεταφρένῳ ἀμφικαλύψεις·
ἐλπίδα σὴν πτερύγεσσιν ὑπ' ἀθανάτοισι δοκεύοις·
ἀμφὶ δ' ἀληθείη θωρήξεν οἷά περ ὅπλῳ,
οὔποτέ μοι νυχίῳ περὶ δείματι δειμήνειας,
οὐδὲ μεθημέριον πταμένου ῥοιζηδὸν ὀϊστοῦ,
οὐδ' ὑποννισσομένου σκοτίοις περὶ πυθμένας ἔργου,
οὐδ' ὑπὸ δαιμονίου τε μεσημβρινοῦ ἀϊπόωντος.
ἐκ σέο μὲν λαιῆς παλάμης κατὰ χιλιὰς ἔρροι,

ἐκ δ' ἄρα δεξιτερῆς μάλα μυριὰς αὐτῇ πεσοῦνται.
ἀλλ' οὔ τις ποτὲ σεῖο δυνήσεται ἆσσον ἱκέσθαι·
ἔμπα γε μὴν καθαροῖσιν ἐν ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
ἄξιον ἀμπλακίης κακοεργέος ὄψεαι αἶνον·
αὐτὸς ἐπεί ῥ' ἐμέθεν φυσίζοος ἐλπὶς ἐτύχθης,
ἠέρα παρ' ὑψίστῳ φορέεις τεὸν ἄλκιμε θάρσος.
μήποτε δείδιθι πάγχυ κακῶν ξυνιοῦσαν ἀνάγκην,
μηδ' ἀλύῃς ὅτι σεῖο δέμας μάστιγι δαμείη·
ἀμφὶ σέθεν στρατιῇσιν ἐπουρανίῃσι κελεύσει,
ὄφρα κεν ἐν πάσῃσι περιστιχόωσιν ὁδοῖσι·
καί σε μάκαρ παλάμῃσιν ἀειράμενοι φορέοιεν,
μήποτε τιμήεντα τεὸν πόδα λᾶϊ καθάψῃς.
ἀσπίδα θαρσαλέως ἐπιβήσῃ καὶ βασιλίσκον,
ἰοβόλον δὲ δράκοντα ποσὶν καὶ θῆρα πατήσεις.
ῥυσαίμην μιν ἐμῇ μεμνημένον ἐλπίδι θυμῷ,
οὗ δέ μιν ἀμφιέσω· μάλα γὰρ μάθεν οὔνομ' ἐμεῖο·
τοῖο λιταζομένοιο θεώτερον αὐτὸς ἀκούσω,
καὶ οἰκτειρομένῳ πέλας ἔσσομαι ἤματα πάντα·
ῥυσάμενος δέ σε, κῦδος ἀεὶ μεγαλαυχὲς ὀπάσσω,
καί μιν ἐνὶ πλήσαιμι ἀτερμάντοισι γενέθλαις·
νωλεμέως οἱ φέγγος ἀγήραον ἐξαναφήνω.

Ψαλμὸς ϟα΄.

Πρῶτος ἐνενηκοστός τε τῶν σοφῶν μελῶν
ὁ ψαλμὸς οὗτος ἡμέρας εἰς σαββάτου.

ΩΣ ἀγαθὸν βασιλῆα μεγακλήεντα λιγαίνειν,
καὶ πολυκύδιστον κιθάρῃ τεὸν οὔνομα μέλπειν,
ἐξ ἠοῦς ῥέοντι περιφραδέως ἐνιπτὼ,
καὶ σέο τιμήεσσαν ἀληθείην διὰ νυκτὸς,
νεύρων πλεξαμένῳ δεκάδα φόρμιγγι λιγείῃ,

ὡς γάνυμαι. μάλα γάρ με τεοῖς μάκαρ ἔργμασι θέλγοις,
καὶ σέο θεσπεσίοισι νόον κεχαρήσομαι ἔργοις.
Ὡς κεν ἀνυμνήσειε τεὴν μεγαλαυχέα τέχνην·
Ὡς πινυτὴν μήψε περὶ πραπίδεσσι βαθεῖαν.
οὔ τις τοι τάδε νῆις ἐνὶ φρεσὶν εἴσεται ἀνήρ,
οὐδ' ἀεσιφροσύνῃ μεμελημένος αὐτὰ νοήσει·
οὔτ' ἀδίκους θαλέθοντας ἐπόψεται ἠύτε χόρτον,
ὑψόθεν ὀλβιόωντας ἀθεσμοσύνης ὑποφήτας·
ὄφρ' αἰεὶ σφετέροιο κακοῦ ἄρξειαν ὀλέθρου·
ἀθάνατος δὲ σὺ μοῦνος ἄναξ ὕψιστος ἐτύχθης.
δυσμενέων ἀπόλοιτο τεῶν κακοεργέα φῦλα.
πανσυδίῃ δ' αἰ ἐμοῖσι κεδασθήσονται ἀῆται,
οἷα δὲ μουνοκερῆος ἐμὸν κέρας ὑψόσε θύοι,
καὶ πολιὸν θαλέθοι περὶ πίονι γῆρας ἐλαίῳ.
δυσμενέων πολύμοχθον ἐμὸν ἴδον οἶτον ὀπωπῇ,
πικρῆς δ' ἀντιβίων τερφθήσομαι ἀγγελίῃσι.
τῆμος ἄρ' ἀνθήσει ὅσιος βροτὸς οἷά τε φοῖνιξ,
ἶσά γε βελτόμενος χλοερῇ Λιβανίτιδι κέδρῳ.
ὅσσοι θεσπεσίοισι δόμοις πεφυτευμένοι εἰσὶν,
αὐλῆς ἀθανάτῃσιν ἐπανθήσουσι θεοῖο.
πιαλέοι πλήθοντες ἔτι περὶ γήραος ὥρῃ,
ὡς θέμις ἐσθλὰ παθόντες ἀπαγγελέουσιν ἕκαστα·
οὕνεκεν ἰθύφρων βασιλεὺς θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
οὐδ' ἄδικον πραπίδεσσι νόον πινυτῇσι καλύπτει.

Ψαλμὸς ϞΒ.

Ἤματι σαββάτου τὸ μέλος Δαβίδος ἔμελψε
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν δεύτερον ἐκτελέσας.

Ἀθάνατος βασίλευσεν, ἑὸν δ' ἐνεδύσατο κάλλος·
δυσάμενος δ' ἐρατεινὸν ἄναξ ἐζώσατο κάρτος.

ἀσφαλέως δ' ἀδόνητον ἄπειρον θήκατο κόσμον.
ἄφθιτε σεῖο δὲ θῶκος ἑτοιμότατος πέλει αἰεί·
ἐκ παλαχῆς κόσμοιο μακάρτατος ἔπλεο μοῦνος.
πάντοθεν εὐκέλαδοι ποταμοὶ βοόωσι ῥεέθροις,
ῥοίζῳ κυματόεντι λιλαιόμενοι κελαείζειν,
ἐξ ἀναφρομένων πολέων ὑδάτων ὀρυγμαδόν.
πάντα πέλει θνητὰ μετήορα ἔργα θαλάσσης·
μοῦνος δ' ἄναξ θνητοὺς ἐν ὑψηλοῖσιν ἐτύχθη.
μαρτυρίαι σεῦ δ' ἄναξ συμφράδμονα πίστιν ἔχουσιν.
νηῷ ἀκηρασίη βασιληΐῳ αἰὲν ἀρήρει,
ὥρῃ ἀπερμαντῷ καὶ ἐπ' ἤμασι μηκεδανοῖσιν.

Ψαλμὸς ϟγ.

Τετράδι σαββάτων γλυκερὸν Δαβίδος ἄεισε
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν ἡδὺ μέλος τρίτατον.

Ἀθάνατος μὲν πᾶσιν ἀεὶ πέλει ἔκδικος ἐστίν·
οὔτιν' ἐρυθριόων βασιλεὺς ποινῇσι δικάζοι.
καλὰ θεμιστεύων, ἀνάειρεο κοίρανε γαίης,
μισθὸν ὑπερφιάλοισιν ὑπερβασίας ἀποτίσοις.
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι βίῃ κρατέουσιν ἀλεῖται·
μέχρι τεοῦ ἀμπλακίης ὑποφήτορες αὐχήσουσι,
γλώσσῃ βρυχόμενοι κραδίης ἀθέμιστον ὕβριν·
ἐργατῖναι κακότητος ἀδίκων ἐρέουσιν ἄπαυστα,
οἳ σεῖο λαὸν ἄναξ δαπέδῳ θέσαν ἶσον ἀνάγκῃ,
καὶ κλῆρον κακότητι τεὸν διέπερσαν ἐόντες.
ὀρφανικὸν κατέπεφνον, ἐχηρώσαντο δὲ χήρην,
καὶ ξεῖνον δαμάσαντο νεήλυδα νόσφιν ἀρωγοῦ.
οὐδ' ὅτιν οὐρανίην βασιλήϊον ἐμπάζοντο.
οὐ γὰρ Ἰακώβου δόκεον θεὸν ἴδμεναι ὕβριν.
ἀλλ' ἄγε συνθέσθε κραδίῃ τάδε νήπιοι ἔργα,

οἷς πρὶν ἐπ' ἀφροσύνῃ βίοτος, ξυναγείρατε θυμόν.
ἦρ' ἀκοὴν ἑτέροισι διδοὺς, οὐ μᾶλλον ἀκούσει;
ἢ φάεος γενέτης, ἑτέρων οὐκ ὄψεται ἔργα;
ἔθνεα παιδεύων, κακίην οὐκ οἶδεν ἐλέγχειν,
ὃς μοῦνος μερόπεσσι νοήματα πάντα φυτεύει;
μαψιδίην δεδάηκεν ἄναξ μεροπηΐδα βουλήν.
ὄλβιος ὅς ῥα τεῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμείη,
θεσμοτόκους μελεδῶνας ἑῇς φρεσὶ σεῖο νοήσας·
μείλιχα βουλεύων κακίης ἵνα καιρὸν ἀλύξῃ,
βόθρος ἕως δυσάλυκτος ἀτασθάλλοντι φανείη.
οὐ γὰρ ἑῆς ποτὲ λαὸν ἀπορρίψειεν ὀπωπῆς,
οὐδὲ καταφθιμένην σφετέρην ὑπερόψεται αἶσαν,
εἵως κρῖμα τεκοῦσα δικαιοσύνη πάλιν ἔλθῃ,
πάντας ἀποκρεμόωσα φίλων ἰθύφρονας ἔργων.
Τίς μ' ὀλοῶν τεύξειεν ἀναστήσας ὀλετῆρα,
τίς δέ με θωρήξας ἀνόμων ἐπὶ δῆριν ἐγείρῃ,
εἰ μή μοι μενέχαρμος ἄναξ ἐπιτάρροθος ἔστη,
καί κεν ἐμὸς πεπότητο ζωέστιος ἅιδι θυμός.
εἶ τε γὰρ ὀκλάζοντι νόῳ ποτὶ φύζαν ἐδέγμην.
αὐτίκα σή μ' ἐλεητὺς ἄναξ ἐσάωσε φανεῖσα·
ὅσσον δ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν ἀμέτρητον φέρον ἄλγος,
σῇσι παραιφασίῃσιν ἐμὸν περὶ θυμὸν ἰαίνω.
μή τοι θῶκος ἄναξ ἀθεμίστιος ἐγγύθεν ἔστω,
ὅς περ ῥιγεδανῷ τελέει θεσπίσματι μόχθον,
ἀνέρος ἰσχανόων ὁσίου δὲ θυμὸν ὀλέσσαι·
μαψιδίως πόθεν οἶτον ἀναιτίῳ αἵματι ἐσπλεῖν,
ἀλλά μοι αὐτὸς ἄναξ πανυπέρτατος ἕρκος ἔγεντο,
ἐλπωρῆς ἐπίκουρος ἐμῆς θεὸς ἤλθεν ἑτοῖμος.
ὃς κείνοις ὀπάσσειεν ἑῆς αὐτάξια λώβης,
καί σφεας ἀμφ' ἔργοισιν ἄναξ σφετέροις ἀμαθύνει.

Ψαλμὸς ϟδ.

Δαβίδου τινυτῆ καλλιχόρου κιθάρης
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν τέτρατος εὐεπίη.

Δεῦτ' ἐπαγαλλόμενοι γηθήσομεν ἀμφὶ ἄνακτι,
μέλψομεν ἀθανάτῳ παιήονα ποιμένι κόσμου.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ θείην μετέπωμεν ὀπωπήν,
γηθόμενοι ψαλμοῖσιν ὁμῶς ἐπαλαλάξομεν ὕμνον·
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσι θεὸς μέγα κάρτος ἀέξει,
καὶ πάντων μακάρων βασιλεύτατος αὐτὸς ἐτύχθη.
οὔ ποτ' ἀπορρίψει φίλον καὶ ἐνηέα λαόν,
ἀθανάτῳ παλάμῃ μετέπων κλυτὰ πείρατα γαίης,
οὔρεσιν ὑψικόμοισιν ὑπέρτατος ἐμβασιλεύων·
αὐτὸς πόντον ἔτευξεν, ἀνακτορίη δέ μιν ἴσχει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ἑαῖς τεκτήνατο χερσί.
δεῦτε λιταζόμενοι περὶ γούνασιν οἷσι πέσωμεν,
ἄντα θεοῦ κλαύσωμεν, ἑὸν δ' οἰκτίσσεται ἔργον,
οὕνεκεν ἡμείων βασιλεὺς ἅμα καὶ θεὸς αὐτός,
τοῦ δ' ἡμεῖς ἄρα λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σήμερον εἴκεν ἄνακτος ἀκούσετε οὔασιν αὐδήν,
μή τινι χαλκείη κραδίη καὶ ἀμείλιχος εἴη,
ὡς ὁπότ' ἀθανάτου κραδίην γ' ἐπίζετε ἔργοις,
ὡς πάρος εὖτε θεοῖο κατὰ τρηχεῖαν ἔρημον,
ἡμέτεροι τὸ πάροιθεν ἐπιρήσαντο τοκῆες·
οἳ μὲν τεσσαράκοντ' ἐτέων ἴδον ἔργα καὶ ἀλκήν·
ἔνθεν ἐγὼ κείνην ὀλοιὴν ἔστυξα γενέθλην,
ἐκ δ' ἐφάμην, κραδίῃσι διηνεκέως ἀλάληνται,
ἡμετέρας δ' οὐ πάμπαν ἐπεφράσαντο κελεύθους·
ὤμοσα μηνίσας, μὴ σφᾶς κατάπαυσιν ἰδέσθαι.

Ψαλμὸς ϟε΄.

Δώματος αἰγλήεντος ἀνεγρομένου βασιλῆος
Δαβίδος κελάδησεν ἄναξ μετὰ ληΐδος αἶσαν,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν πέμπτον ἄεισμα λιγύ.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
πᾶσα μεγασθενέτην ἀναμέλψατε ποιμένα γαῖα·
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
αἴσιον ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἑὸν σημήνατε φέγγος.
ἔθνεσι παντοδαποῖσιν ἑὴν ἀγγείλατε τιμήν.
θαύματα τιμήεντα θεοῦ μηνύσατε λαοῖς·
οὕνεκα δὴ μέγας ἐστὶ καὶ αἰνετὸς αἰὲν ἐτύχθη,
καὶ δέος ἐν πάντεσσι θεοῖς κρατερώτατον ἴσχει.
δαιμονίων εἴδωλα θεοὶ πέλον ἔθνεσι πάντες·
οὐρανὸν αὖ πολύχαλκον ἑῇ θεὸς ἔκτισε βουλῇ.
αἶνος δὲ μέγα κάλλος ἑῶν κατ' ἐνώπιον ὄσσων·
νηῷ ἀκηρασίῃ δὲ ἀειπρεπὲς ἥρμοσεν εὖχος.
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ τιμήν τε δὲ εὖχος·
οἴσετε τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·
δεξάμενοι θυσίας σφετέρας νίσσεσθε ἐπ' αὐλάς·
αὐλῇ ἐν εὐαγέι λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου·
ἄντα θεοῦ χθὼν πᾶσα ταρασσέσθω βασιλῆος.
εἴπατε δήμοισί γε, θεὸς μετὰ πᾶσιν ἀνάσσει.
καὶ γὰρ κύκλον ἔρεισε, τὸν οὐ χρόνος οἶδε δονῆσαι·
λαοὺς ἰθυπόροισιν ἀεὶ θεσμοῖσι δικάζοι.
οὐρανοὶ εὐφραίνοιντο, ἀγαλλέσθω δ' ἅμα γαῖα·
πόντος ὀρινέσθω δὲ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης·
καρποτόκοις πεδίοισιν ὁμοῦ σύμπαντα χορείη.
δὴ τότε γηθήσειεν ὁμοῦ δρυμὰ πυκνὰ δὲ ὕλης,
ἄντα θεοῦ μετὰ γαῖαν ἐπειγομένου βασιλῆος,
ἤλυθε γὰρ μερόπεσσιν ὀϊζυροῖσι δικάζειν,

πάντας ὑπ' εὐδικίης καλέων ἀψευδέα θυμόν,
γλῶσσαν ἀληθείῃ προχέων ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς ϟϛ.

Δαβίδου παλίνορσον ἑὴν ὅτε δέξατο γαῖαν,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν ἕκτον ἄεισμα φίλον.

Χαῖρε χθὼν, σέθεν ἦρξεν ὃς οὐρανίοισιν ἀνάσσει,
χαιρέτ' ἐπ' ἀγλαΐῃ νῆσοι πολιῆς ἁλοσύδνης.
ἐγγὺς ἄναξ νεφέλῃ πεπυκασμένος ἠδὲ θυέλλῃ,
θῶκον ὑπ' εὐδικίῃ κρίσιος περὶ πάντα πυκάζων.
κοιρανίης δ' ἐναρῆς προπορεύσεται αἰθόμενον πῦρ,
ὄφρα κεν ἔνθα καὶ ἔνθα καταφλέξειεν ἀλείτας.
χθὼν ὑπὸ θεσπεσίῃσιν ἐλάμπετο μαρμαρυγῇσιν·
ὡς δ' ἴδεν, ὡς δεδόνητο θεμείλια πάντοσε γαίης·
οὔρεα δ' ἀμφὶ ἄνακτι ὁμῶς κατετήκετο κηρῷ
γαίης παντοδαπῆς κατεναντία παμβασιλῆος.
οὐρανοὶ ἀστερόεντες ἀνήγγειλαν θέμιν αὐτοῦ,
καὶ κλέος εἶδον ἅπαντες ἐπουρανίου βασιλῆος.
αἰδείσθων περικυλινδόμενοι γλυπτοῖσι πάροιθε,
κῦδος ὅσοι παρέχουσιν ἐνὶ σφετέροις εἰδώλοις.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμῶς ὑποκλίνατε γοῦνα.
Τέρπεν ἑῇσιν ἐνὶ φρεσὶν ἔξοχα οὔρεα Σιών,
καὶ περιπίδεσσι χόροντο ποσίκροτ' Ἰούδα κοῦραι,
ὑψιμέδοντος ἕκητι μεγασθενέος σέο δίκης·
οὕνεκα μοῦνος ἔπλευ πανυπέρτατε τέρμασι γαίης,
ὡς οὔτις κλυτόμητι λίην θεὸς ὕψοσ' ἤρθης.
ἐκ κραδίης φιλέοντες ὅλον θεὸν, μέρμερα θέσθε·
ὧν θυμὸν φιλέει πανεπίσκοπος ἔξοχα δούλων,
καί σφεας αἰὲν ῥύσετ' ἀλάστορος ἐκ παλαμάων.
εὐπολίῃ περίλαμψεν ἐπὶ βλεφάροισι δικαίων,

πρηπολή τ' ἀφ' ὕπερθεν ἐοίκετο εὐθέων ἥπορ.
παμβασιλῆϊ χάριτι ἀμύμονες ἰθυδίκαι,
καὶ βροτέοις οὔασιν ἐνήσατε τοῖο γε μνήμην.

Ψαλμὸς ϟζ.

Καὶ τόδε ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ἕβδομον ἦσε Δαβίδος:

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
μοῦνος ἐπεὶ θηητὰ τέρας ποιήσατο χερσί.
δεξιτερῇ σφετέρῃ ζωαρκέϊ πάντα σαώσει,
καὶ πολυκυδήεντι βραχίονι πάντα φυλάσσει.
παντοδαπῶν δηκτῆρα κακῶν ἀνέφηνε βροτοῖσιν,
ἀθάνατον κατέναντα πολυσπορέων γενεάων·
σφωϊτέρην ἀνέτειλε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν Ιακώβοιο γενέθλων,
οἷό τ' ἀληθείης περὶ δώμασιν Ισραήλου.
ἀμφαδίην ἐνόησαν ὅλης κλυτὰ πείρατα γαίης,
φέγγος ἀλεξίκακον μεγαλοσθενέος βασιλῆος.
πᾶσα μεγακλείεντ' ἀλαλάξατε ποιμένι γαῖα,
ψάλλατε γηθόσυνοι, λιγυρῇ δὲ ἀναμέλψατε κώμῳ,
εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε παμβασιλῆϊ,
ἀμφ' ἐλατῆς σάλπιγξι καὶ οἱ κέρας ἴαχε βόμβον,
ἀντίον ἀθανάτου ἀλαλάξατε παμβασιλῆος.
πόντος ὀρινέσθω, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης,
κύκλος ὅλος, καὶ πάντα τὰ περ χθόνα ναιετάουσι·
χερσὶν ἀγειρέσθων ποταμοὶ πλαταγεῦντες ὁμαρτῇ·
οὔρεα τερπέσθων θεοῦ κατέναντα προσώπου.
εἶσι γὰρ, ἤλθε δ' ἢ μᾶλλον, ὅπως χθονὶ καλὰ δικάζοι,
πάντας ὑπ' εὐδίκης καλέων ἀψευδέα θεσμόν,
γλῶσσαν ἐπασυμβόλοις περιϊεὶς ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλ-

Ψαλμὸς ϟη.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ὄγδοον ἡδὺ μέλος
Δαβίδου λιγυρῇ μελπομένου κινύρῃ.

Ἀθάνατος βασίλευσε θεός, μὴ χαίρετε λαοί·
ἥμενος ἦλθε Χερουβίμ, ὅλης χθονὸς ἕρμα δονείσθω.
κλεινὸς ἄναξ μέγας ἐν λαοῖσι θεοῖσί τ' ἀγητός·
μελπόντων ἅμα πάντες ἀγήραον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκα δὴ φοβερόν τε καὶ ἀπερπόπλον ἐτύχθη,
καὶ τιμὴ βασιλῆος ἀεὶ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
αὐτὸς Ἰακώβῳ ἰθύφρονα δῶκας ἐρωὴν,
εὐδικίην ψῆφόν τε τεῷ πόρες Ἰσραήλῳ.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
λισσόμενοι θρήνων σφετέρων· ἅγιος γὰρ ἐτύχθη.
Μωσῆς ἀμφ' ἱρεῦσι μέγας, καὶ ἀοίδιμος Ἀαρὼν,
ἐν δὲ λιταζομένοισι Σαμουῆλος μὲν ἔχαρμος·
κεῖνοι μὲν λιταίνευον· ὁ δ' ἀντεφθέγγετο φωνῇ,
καί σφεας ἐκ νεφέλης στατερῆς ἠμείβετο μύθῳ.
ἐσθλοὶ μαρτυρίης φύλακες ἐγένοντο θεοῖο,
θείων δ' οὐκ ἀμνήσαν ὅσων μάθον ἐννεσιάων.
ἄφθιτε, σὺ σφίσι δῶκας ἀπ' οὐρανοῦ οὖας ἑτοῖμον;
καὶ θυμὸς μετὰ τοῖσιν ἀεὶ σέθεν ἵλαος ἦεν·
πάντα δ' ἅ κεν ῥέζεσκον, ἐπιθύνεσκες ἀρωγήν.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
ἀχράντῳ δέμιν αἰὲν ἐν οὔρεϊ γουνάζεσθε,
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσιν ἄναξ ἄχραντος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ϟθ.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ἔνατον ἆσμα κλυτόν.

Πᾶσα μεγακλεέεντ᾽ ἀλαλάξατε ποιμένα γαίη·
ἀθανάτου χαίροντες ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θέντες.
σπεύσατε γηθόμενοι θέων καὶ ἐνώπιον ὄσσων·
αὐτὸν ἀεὶ περιπίδεσσι νοήσατε παμβασιλῆα.
ζωὴν αὐτὸς ἔτευξε βροτοῖς, οὐχ ἡμέες αὐτοί·
αὐτὸς ἔτευξ᾽ ἡμέας, οὐδ᾽ ἡμεῖς ἄρκιοι εἰμέν·
ἡμεῖς αὐτοῦ ἔσο λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σπεύσατε μνησόμενοι θέων ἔντοσθε πυλάων
ἐν δ᾽ αὐλῆς βασιλῆα θεὸν λιπανεύσατε μολπῇ.
οὔνομα μέλψατε θεῖον ἐπὶ χθονὶ μείλιχον αἰεί,
νωλεμέως γενετῇ ἐπὶ μετ᾽ πᾶσι φυλάσσει·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ φέρει παναληθέα βουλήν.

Ψαλμὸς ρ.

Δαβίδος ἦσεν ᾆσμ᾽ ἑκατοστὸν τόδε.

Εἶν ἐνὶ σοῦ ποινὴν βασιλεῦ ἐλεόν τ᾽ ἀναμέλψω·
φορμίζων ξυνίοιμι ἀμωμήτοις ἐν ἀταρπαῖς.
δέγμενος ὁππότε δή μοι ἀφίξεαι ἄφθιτε ποιμήν.
ἀμφ᾽ ἀγανοφροσύνῃ διὰ δώματος ἤια μέσσου,
οὐδὲν πάμπαν ἄθεσμον ἐν ὀφθαλμοῖσι δοκεύων,
ἀλλ᾽ ἔτι καὶ συγέων ἀλιτήμονας ὑβριστῆρας.
οὐδέ ποτ᾽ ἀλλοπρόσαλλος ἐμοὶ πάρος ἥνδανε μή τις·
φεῦγε μὲν αἰνὸς ὄφις, δολίων δ᾽ ἀδάητος ἔμιμνον·
οὔας ἐμὸν πέφρακτο κακηγορέοντος ἀκοῦσαι·
οἷα δὲ λυμαντῆρα φίλων ἐδίωκον ἑταίρων.
ἀπλήστῳ κραδίῃ καὶ ὑπερφιάλοισιν ὀπωπαῖς
οὐκ ἔθελον παρὰ δαιτὶ φίλος καὶ ὁμέστιος εἶναι.
ἀνδράσιν ἀμφ᾽ ὁσίοισιν ἐμαὶ ἐτανύσθην ὀπωπαί,
ξυνὸν ὅπως μοι θῶκον ἅμ᾽ ἑδριόωντες ἔχοιεν·
δρηστῆρ᾽ ἀτραπιτοῖς θ᾽ ὁσίοις μεμελημένον εἶχον,

οὐδέ μοι ἐνναίεσκε δόμοις ὑπερήφανος ἀνήρ·
οὐδ' ἄδικον λαλέων μὲν ἐναντίον ἤλυθεν ὄσσων.
ἠῶθεν κατέπεφνον ἀτασθαλίης ὑποφήτας,
δυσνομίης μεμαὼς δαμάσαι θεράποντας ὀλέθρῳ.

Ψαλμὸς ρα'.

Εὐχωλὴ πτωχοῖο κακῇ βεβαρηότος ἄτῃ,
εὖτε μάλ' εὐχωλὴν προχέῃ κατένωπα θεοῖο·
ἔμπα γεμὴν ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Εὐχῆς ἡμετέρης ἐπικέκλυθι φέρτατε ποιμήν·
οὔατι δευομένοιο τεοῖς ὑποδέχνυσο φωνήν.
μὴ μὲν σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψας ὀπωπήν·
πειρομένῳ κλίνας ἄναξ ὀξεῖαν ἀκουήν.
εὖτε μάκαρ καλέσω σε, θοῶς φίλον οὖας ἐρείδοις·
οὕνεκ' ἐμὴ ζωὴ ἰκέλη κατατήκετο καπνῷ·
ὀστέα δ' ἀζαλέῳ φρυγίῳ κατακαίεθ' ὁμοῖα.
ἐπλήγην ἅτε χόρτος, ἐμὸς δ' ὑπεκάρφετο θυμός·
γαστέρι δ' ἐκλαθόμην δόμεναι φίλον ἄρτον ἀνάγκης.
νωϊτέρῃ στοναχῇ περιπίλναται ὀστέα σαρκί·
δέρκεσθαι φαίης κεν ἐρημονόμον πελεκᾶντα,
ἢ νυκτὸς κόρακα ψιλῶν δαπέδων ναετῆρα,
ἢ στρουθόν τιν' ἄυπνον ἐόντ' ἐν δώματι μοῦνον.
δυσμενέες μ' ἐπέεσσι πανημέριον στυφέλιζον,
οἱ δὲ γεραίροντές με μάτην ἐπὶ ὅρκον ὄμοσσαν·
οὕνεκα πειρόμενος πασσάμην σποδὸν ἄρτῳ ὁμοῖον,
καὶ γοεροῖς ἔπιον πόμα δάκρυσ' ὁμοῦ γε κεράσσας,
μηνίος ἐξ ὀλοῆς πανυπέρτατε καὶ σέο θυμοῦ,
οὕνεκεν ὑψώσας μ' ἐξ αἰθέρος ἔκβαλες αὖτις.
ἡμετέρου αἰῶνος ὅπως σκιὴ ἤματα λῆγε,
χόρτῳ δ' ἀζαλέῳ πανομοίιος αὐτὸς ἐτύχθην.

μοῦνος ἐπὶ ζώοντα διηνεκέως βίον ἥκεις,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ βροτοῖς μνημήϊον ἴσχων.
αὐτὸς ἀνεγρόμενος βασιλεῦ Σιὼν ἠεαίροις·
ὥρη γὰρ μάλα τήνδε πιεζομένην ἐλεαίρειν·
καὶ δὴ καιρὸς ἐκεῖνος ἐπέχραεν ὃν πρὶν ἔδεκτο·
οὕνεκά σοι θεράποντες ἑαῖς λαΐγξιν ἔθεντο,
καὶ σφέτερον κραδίῃσι κονίσαλον οἰκτίσσονται·
πάνθ' ἅμα δειμήνωσαν ἄναξ τεὸν οὔνομα φῦλα,
πάντες σὴν ταρβοῖεν ἐϋκλείην βασιλῆες,
οὕνεκα τεκτήνατο θεὸς Σιῶνα πεσοῦσαν,
ἀμφαδίην μερόπεσσι φαεινόμενος κατὰ γαῖαν.
ἱκεσίην χθαμαλῶν πανεπίσκοπος ἔδρακε ποιμήν,
οὐδέ τ' ὀνοσσάμενος σφετέρων ἀμέλησε λιτάων.
γράψατε δή μοι ταῦτα μεθ' ὀψιγόνοισι γενέθλαις,
καὶ λαὸς σέο χερσὶ γενησόμενός σε βοήσει,
οὕνεκεν ὑψόθεν αὐτὸς ἐπισκοπιάζετο κύψας,
οὐρανόθεν μετὰ γαῖαν ἑὴν ἐτανύσσεν ὀπωπήν,
ἰλλομένων ὄφρ' οἶκτον ἀλυκτοπέδῃσι πύθοιτο,
καὶ δεσμῶν φίλα τέκνα καταφθιμένων ἀπολύσῃ,
οὔνομα δ' αὖ Σιῶνι πολύλλιτον ἐξαναφήνῃ,
ἐν δ' Ἱερουσαλὴμ λιγυρὸν καὶ ἀοίδιμον αἶνον·
ὄφρα κε παντοδαπῶν πολίων ἄπο λαὸν ἀγείρῃ·
αὐτὰρ κοιρανίοισιν ἑὸν ζυγὸν αὐχένα θήσει.
νισσόμενος σθεναρῶς μιν ἀμείβετο, καὶ φάτο τοῖα,
εἰπέ μοι ἡμετέρας ὀλίγας βιότοιο κελεύθους,
μηδ' ὥρης προπάροιθε τεμὼν βίοτόν μ' ἀπολέσσῃς·
σεῖο μάκαρ γεγάασι διηνεκέες ἐνιαυτοί.
ἀρχόμενος τὸ πρῶτον ἀπεστηρίξαο γαῖαν,
καὶ χειρῶν πλέθουσι τεῶν μάκαρ οὐρανοὶ ἔργα.
αὐτοὶ ἀποφθίσονται, ἀτὰρ σύ μοι ἄφθιτος εἴης.

εἱλύμενοι πέπλοισι παλαιγενέεσσιν ἔλοιντο·
πάντα δ' ἐναλλάξουσιν, ἑλισσόμενοι ἅτε φᾶρος·
αὐτὸς δ' ἄφθιτός ἐσσι, βίος δέ τοι οὔποτε λήξει·
δρηστήρων σέθεν υἷες ἀεὶ κλισίῃσι παρεῖεν,
καί σφεων οὐ λήξειεν ἐπιθύνουσα γενέθλη.

Ψαλμὸς ρβ'.

Ὕμνος Δαβίδου δεύτερος ἀμφ' ἑκατόν.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε·
οὔνομα δ' οἱ μὲν μέλπε ἀκήρατον ἔγκατα πάντα.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε,
μηδὲ θεοπρεπέων ἱερῶν τ' ἐπιλήθεο ἀμοιβῶν.
παντοίης ἀνάμελπε κακοῤῥαφίης ἐλατῆρα·
αἴνεε παντοίων κρυερῶν ἰητῆρα νούσων,
σεῖο δυσηλεγέος φθιμένου ῥυτῆρα βίοιο,
ὅς ῥ' ἐλεημοσύνῃσι καὶ οἰκτιρμοῖσι πυκάζει·
ἀλήκτοις ἀγαθοῖσι σέθεν καταθύμια ῥέζει.
αὖθις ἀνηβήσειας ἅτ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
κλεινὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀεὶ δεδάηκε τελέσσαι,
ἀθανάτην πάντεσσι δικαιοσύνην ἀναφαίνων.
θεσπεσίας ἀνέφηνε σοφῷ Μωσῆϊ κελεύθους,
υἱάσιν ἀγλήεντος ἀεὶ νόον Ἰσραήλου.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι πέλει θεὸς ἠδ' ἐλεήμων,
ἡγητὴρ ἐλέου καὶ ἠπιόθυμος ἐτύχθη·
οὐκ αἰεὶ κρυόεντα κότον στέρνοισιν ἐρύξει,
οὐδ' ἡμῖν ἐτέλεσσεν ἐπάξια δυσφροσυνάων,
πικρὸν ἐν ἀμπλακίῃ βαρυτήμονι μισθὸν ὀπάζων·
ἀλλ' ὅσον ἀστερόεις μέγας οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης,
τόσσον ἀνηέξησεν ἄναξ ἐλεητὺν ἐρίθοις.
ὁππόσον ἀντολίαι δύσιος γεγάασιν ἄνευθεν,

τόσσον δυσνομίας μερόπων μεθέηκε φέρεσθαι·
ὡς δὲ πατὴρ παίδεσσιν ἑὴν φρένα μείλιχον ἴσχει,
ὡς δὲ θεὸς θεράποντας ἑοὺς οἰκτίσατο θυμῷ.
ἔγνω γὰρ θεὸς ἔργμα τόπερ τεκτήνατο χερσί·
μνῆσαι παμβασιλεῦ ὅτι τοι κόνις εἰμὲν ἀφαυρή.
ἀνδρομέη χόρτῳ πανομοίιος ἔπλει βιώνη,
ἄνθεσιν ἶσ' ἔπουσα μινυνθαδίοισιν ἀρούρης·
ἣ ψυχῆς πταμένης μετέων ἐξέφθιτο πᾶσα,
οὐδὲ τόπον βλεφάροισιν ἑὸν γνοίη κεν ἰδοῦσα.
αὖ ἔλεος βασιλῆος ἀεὶ τρομέοισιν ὀπηδεῖ,
καί σφεων υἱῶν οἷσι μεθ' υἱέας αἶσα ῥέξει,
οἷς περὶ θεσπεσίη φυλακὴ μέλει ἁρμονιάων,
οὐδέ οἱ ἐξελάθοντο διαμπερὲς ἐννεσιάων.
οὐρανῷ ἀστερόεντι μάκαρ τεκτήνατο θῶκον,
καί οἱ ἀνακτορίης κρατέει μέγα κῦδος ἀπάντων.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
ἄλκιμοι οἷσι μέμηλεν ἐφημοσύνη βασιλῆος.
δὴ καὶ παντοδαπαὶ κελαδήσατε παμβασιλῆα,
οἷς τ' οὔας μεμέληντο ἐπ' ἀθανάτοιο ἀρωγῆς.
ἔργα πολυκλειέντα θεοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
κοιρανίῃσιν ἃ κάρτος ἀεὶ τετανυσμένον ἴσχει.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε.

Ψαλμὸς ργ΄.

Δαβίδου λιγυρὸν τέταρτον μέλος ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε· (θῆς
ἄφθιτε παμβασιλεῦ μάλα τοι μέγα κῦδος ἀν-
δύσαο πάντοθεν αἶνον ὁμοῦ καὶ ἀειπρεπὲς εὖχος,
ἀμφιβαλὼν ἅτε φάρος ἀκηράσιον μέγα φέγγος,
ἐκτανύων ῥινῷ μέγαν οὐρανὸν ἶσον ὀρᾶσθαι,

ὕδασιν ἀχράντοις ὑπερώϊα κλεινὰ καλύπτων,
ἴχνεσιν ἀθανάτοις νέφεα στείβματα τεύχων,
ἀπερχομένων ἀνέμων πτερύγων ἐπὶ μακρὰ βιβάσκων,
ἀγγελίην στρατιὴν ἰθύδρομα πνεύματα ῥέζων,
εἰς δὲ βίην φλογεροῖο πυρὸς δρηστῆρας ἀμείβων.
πυθμένα παγχάλκεον ἐπεστηρίξαο γαίῃ,
ὄφρα βίην ἀδόνητον ἀεὶ φορέουσα φυλάσσοι.
φάρεϊ θεσπεσίην ἱκέλην περιθήκαο ἄβυσσον·
ὑψικόμων στήσοντ' ὀρέων ὕπερ ὕδατα πολλά.
ἀλλὰ τράποιτ' ἐπὶ φύζαν ὁμοκλήσαντος ἄνακτος,
καί σευ ὑποδδείσωσιν ὑπερμενέος κτύπον αὐδῆς.
οὔρεα μὲν βαίνει, χθαμαλὴ δέ τις εἴδεται αἶα,
κεῖσ' ὅθι δὴ μετὰ τοῖσι θεμείλια πήξαο χώρων.
πήξαο τέρμα μάκαρ τόπερ οὐ παρελεύσεται ἄλμος,
οὐδὲ φίλην ποτὶ γαῖαν ἀποστρέψοισι καλύψαι.
γαίης τρηχαλέης προϊεὶς μετὰ ῥήγμασι πηγάς,
ὑψικόμων ὀρέων διελεύσεται ὕδατα μέσσον.
θηρσὶν ὀρεσσικόμοισι διὰ δρυμὰ πῶμα φανείη·
ἔθνος διψαλέων σε μένοι παντοίων ὀνάγρων·
αἰθέρος αὐτ' ἐπὶ τοῖσι περιζεσίψῃ πετεινά·
μεσσόθι πετράων σθεναρῶν δώσουσιν ἀϋτήν.
πιαίνων ὑπερωϊόθεν σέθεν οὔρεα ποιμήν,
γαῖα φερεζώων πλησθήσεται ἐκ σέο καρπῶν,
χόρτον τετραπόδεσσιν ἐπαντέλλουσα μελιχρὸν,
αὐτὰρ δουλοσύνῃ χλοερὴν μεροπηΐδα ποίην,
ἐκ χθονὸς ὄφρα κε καρπὸν ἀγάγῃ μελιηδέα σῖτον,
καὶ θνητῶν κραδίῃσι πόροι πολυγηθέα οἶνον·
ὄμματα πιαίνων λευκοχρόου αἵματ' ἐλαίης,
ἄρτῳ τ' ἀνδρομέην κραδίην τρομέουσαν ῥείδων.
καρποτόκου πεδίοιο κόρος ξύλα μυρί' ὀφέλλοι.

καὶ κέδροις Λιβάνοιο τεῶν μάκαρ ἔργα χερῶν.
κεῖσε νεηγενέων πέλεται στρουθῶν ἀγεωρή.
δῶμα φίλον πτερόεντος ἐρωδιοῦ ἡγεμονεύει.
οὔρεα μακροπόροις ἐλάφοις σκιόεντα μέμηλε·
πέτροις ἠλιβάτοις περιθαρσέες εἰσὶ λαγωοί.
καιρῶν ἔμπορον αὐτὸς ἄναξ πηκτήναο μήνην.
ἠέλιος φαέθων σφετέρας ἐφεέσσατο δυσμάς.
ὄρφνη ἀμείδητος σημήϊον ἔπλετο νυκτός,
νὺξ δ᾽ ἄρα θηροκόμος· φιλέουσι γὰρ θήϊα νύκτα,
καὶ σκύμνοι μεμαῶτες ἀναιδείην ἐπὶ θήρην,
σφωΐτερην θαλίην θεόθεν διζήμενοι αἰεί.
ἠελίου ξυνάγερθεν ἐπὶ χθονὶ λαμπομένοιο,
καὶ λέχος ἐντύναντο παρὰ ξυλόχοισιν ἑοῖσιν.
αὐτὰρ ἀνὴρ παλίνορσος ἑὸν μεταΐσσεται ἔργον,
ἑσπερίην καμάτοιο τέλος ποτιδέγμενος ὥρην.
ὡς σέθεν ἀμφιβόητα μάκαρ μεγαλίζεται ἔργα,
πάνθ᾽ ἅμα θεσπεσίῃ σοφίῃ πηκτήναο ποιμήν.
χθὼν ἰδὲ βέβριθεν ἀμετρήτων σέθεν ἔργων,
κῦτος ἀπειρεσίης τε καὶ εὐρυχόροιο θαλάσσης.
ἃ πόσα τοι βρεμέθοντος ἐγείρεται ἑρπετὰ πόντου,
ζῶά κε θηήσαιο μεμιγμένα μείζονα τυτθοῖς·
ἔνθα πολυκλήϊσιν ὁδὸς νήεσσιν ἐτύχθη·
ἔνθα δράκων ὃν πρὶν πηκτήναο παίγνιον εἶναι.
εἰς σέ γε πάντα βλέπει δόμεναι φίλον εἶδαρ ἑκάστῳ·
πᾶς δ᾽ ἄρα δωτίνην ἀγαθὴν ἐκ σεῖο κομίσσει.
πάντα λίην γαίνυται παλάμας ὅτε σεῖο πετάσσεις,
καὶ κλόνος αἰνὸς ἔχει, ὅτε σὴν στρέψαις ὀπωπήν.
θυμὸν ἀπαγνυμένοιο σέθεν θνήσκουσι δαμέντες,
καὶ προτέρην φθινύθουσιν ἄφαρ ποτὶ μητέρα γαῖαν.
εἰ δ᾽ ἄρα καὶ ψυχὴν σφετέρην παλίνορσον ὀπάσσεις,

αὖθις ἀνηβώωσιν, ὅλη δ' ἀναγνάμπτεται αἶα.
ἔσται κῦδος ἄνακτος ἀεὶ παναγήρατον ἔσται·
ἔργων ἀγλαΐῃσιν ἑῶν ἐπιτέρψεται ἑαυτήν.
χθὼν ὑπὸ μαρμαρυγῇσι τεῆς ἐλελίζετ' ὀπωπῆς·
τυτθὸν ἐφαψαμένοιο σέθεν βρέμει οὔρεα καπνῷ.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
ἀθάνατον μέλψαιμι πολύλλιτον, εἰσόκεν ἕρπω.
τερπόμενος γλυκερῆς μελεδήματα δέχνυσο μολπῆς·
ἀηνήκτοις βασιλῆος ἐν εὐφροσύνῃσι χορεύσω.
πάμπαν ἀπολλήξειαν ἀτασθαλίης ὑποφῆται·
ἐκ γαίης δ' ἀθέμιστος ὅλη παύσαιτο γενέθλη.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε.

Ψαλμὸς ρδ.

Τετράδος ἐμπλησίᾳ βοηθείων στραπάων
ψαλμὸς ἑκατοστὸς καὶ τέτρατος πέλει.

Μέλψατε λισσόμενοι παναγήραον οὔνομ' ἄνακτος·
ἔργα θεοῦ δήμοις ἀγγείλατε παντοδαποῖσι·
μέλψατε, καὶ ψαλμοῖς λιγέως φορμίζετ' ἄνακτα,
θεῖα περιφραδέως ἀγορεύσατε θέσκελα ἔργα·
ἡμέτερος πέλει αἶνος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ.
ἦτορ ἰαινέσθω διζημένον αἰὲν ἄνακτα,
δίζεσθε βασιλῆα ὅθεν κράτος ὔμμιν ἐτύχθη.
καί οἱ θεσπεσίην ἰχνεύσατε πάντοτ' ὀπωπήν.
θαυμασίων μνήσασθε ὅσων τεχνήσατο χερσί,
γλώσσης εὐδικίας σφετέρας τεράεσσιν ὀπηδούς.
δμῶες ἑοὶ γεγάασι φίλον γένος Ἀβραάμου·
παῖδας Ἰακώβου προλελεγμένον εὕρετο λαόν.
αὐτὸς ἄναξ μετὰ πᾶσι δικαιοσύνην ἀναφαίνει.

τωλεμέως σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων
μῦθον τὸν ὃν γενεῇς ἐνετείλατο χιλιάδεσσι,
ὃν μεμαὼς κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ,
Ἰσαάκῳ θεράποντι φίλῳ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας,
ὃν πρὶν Ἰακώβῳ πινυτῷ θέσπιζε πελέσσαι,
συνθεσίην ἀγίαστον ὑπέσχετο δ' Ἰσραήλῳ,
γαῖαν ὅλην δόμεναί οἱ ὑποσχόμενος Χαναάν μου,
ὑμετέρου διαμετρήσας σχοινίσματα κλήρου.
τῶν δ' ὀλίγιστος ἀριθμὸς ἔην, ὀλίγοι δ' ἔσαν αὐτοὶ
γαίης ναιετάοντες ἐπ' ἀλλοτρίης μεταναῖσται·
πολλάκις ἐξ ἑτέροιο μετέστιχον ἔθνεος ἔθνος·
ἐκ δ' ἄρα κοιρανίης λαὸν μετεκίαθεν ἄλλον.
οὔτινα σίντην ἔασεν ἐπὶ σφισὶ χεῖρα κορύσσαι·
ἀλλ' ἔτι τῶν δ' ἐδάμασσε χάριν βασιλῆας ἐλέγχων,
ἴσχεσθ' ἀπτοθέων, ἐνύ μευ σίνεσθ' ὑποφήτας.
πικρὸν λιμαντῆρα καλέσσατο λιμὸν ἀρούρης·
εὐφόρβου ξυνέαξε βίην φυσίζοον ἀκτῆς.
τῶν δ' ἀγανὸν προὔπεμψε σαόφρονα κηδεμονῆα·
Ἰώσηπος τὸν ἄναξ ὑπεδύσατο δούλιον ἦμαρ.
ὃ τότε πῶς μογέεσκεν ἀλυκτοπέδῃσι πεδηθείς,
πῶς ἡ πιεζομένην κραδίην δέδμητο σιδήρῳ·
εἰσόκεν ἤπετο κεῖνος ἐῶν τέλος ἐσθλὸν ὀνείρων.
αὐτὸς ἑὸν θεράποντα μακάρτατος ἔφλεγε μύθῳ·
ἐκ δεσμῶν μιν ἔλυσεν ἄναξ Νείλοιο κελεύσας·
ἡγητὴρ λαῶν σφετέρης μεθέηκεν ἀνάγκης,
οἶκον ἐπιτρέψας ὑπὸ νεύματι τοῖο φέρεσθαι·
καί μιν κοιρανίης ἔθετο κλυτὸν ἡγητῆρα.
ὄφρα κεν οἷσι νόμοις προμάχοις Νείλοιο διδάξῃ,
καὶ σφεων πρεσβυτάτην πινυτὴν πύξειε γενέθλην.
ἔνθεν ἄρ' Ἰσραῆλος ἐπ' αἰγυπτίην μόλε γαῖαν·

Χαμοῦ δ' Ἰάκωβος ἀγακλέα νάσσατο χώρην.
αὐτὰρ ἄναξ ἑὸν λαὸν ἀνηέξησεν ἀγητὸν,
καί μιν δυσμενέων ἔθετο κρατερώτατον εἶναι.
οἱ δ' ἄρα λυμήναντο πάλιν θεοτερπέα δῆμον,
ἤθεα θεσπεσίοισιν ἐπαλλάξαντες ἐείδοις.
τοῖς δὲ θεὸς θεράποντα πολύφρονα Μωσέα πέμψας,
αὐτίθεον τ' Ἀαρῶνα ὅς οἱ προλελεγμένος ἦεν·
οἷσιν ἀριπρεπέως παρακάτθετο σήματα βουλῆς,
καὶ τεράων Χαμοῖο βίην κατὰ γαῖαν ἀνύσαι.
ἔνθ' ὄρφνην προέηκεν ὑπὲρ νεφελωΐδα γαῖαν·
οἱ δ' ἐπέων βούλευον ἐναντία πικρὰ θεοῖο.
τοῖσιν ὕδωρ ἔτρεψε δαφοινεὸν αἷμα τελέσσας,
ἰχθύας αὖ κατέπεφνε μεγαμβαφέος ποταμοῖο.
χθὼν ὑδατοτραφέων βατράχων ἀνέπτυσε γενέθλην,
δώμασι θωρήχθησαν ἐρισθενέων βασιλήων.
εἶπε δὲ, καὶ κυνόμυια μετέστιχε δώματ' ἄμαχτος,
καὶ σκνίφες διέπορθον ὅλης κλυτὰ δώματα γαίης.
ψυχρὴ ὑπ' ὀμβροτόκων νεφέων κελάρυζε χάλαζα,
καὶ φλὸξ γαῖαν ἔδουσα βοηθόος ἦλθε χαλάζης.
ἡμερίδας μὲν ὄλεσσαν, ἀπεφθίνοντο δὲ συκαῖ,
καί σφεων ἀνθεμόεντα κατέκλασε δένδρεα γαίης.
εἶπε, καὶ ἀμμώουσα μετέσσυτο νήχυτος ἀκρίς,
καὶ βροῦχος πολύθεστος ἀμετρήτοισι ῥοαῖς,
οἳ χθονὸς ἐξαλάπαξαν ὅλην πολυανθέα ποίην.
ἆ πῶς πρωτοτόκων ὀλοφύρατο πότμον ἕκαστος,
θαπτῶν οἰχομένης γενεῆς προτάγειον ἥβην.
χρυσῷ δὲ βρίθοντα καὶ ἀργύρῳ ἐξάγε λαὸν,
οὐδέ τιν' ἠπεδανὸν μεταδήμιον εἶχον ἑταῖρον.
ἆ πῶς νισσομένων ἐχάρη νεφελωΐς ἄρουρα.
πάντες γὰρ βεβόληντο δυσαλθέϊ δείματι θυμῷ.

ἐκπετάσας νεφέλην σκιερὴν ἡγήσατο λαοῦ,
καὶ πυρὶ παννυχίην κέδασεν διανήχυτον ὄρφνην.
ἦλθε μάλ' αἰτίζουσιν ἀπείριτος ὀρτυγομήτρα·
ἄρτου δ' οὐρανίου σφέτερον ἐμπλήσατο θυμόν·
ῥηξάμενος πέτρην, ῥοθίων ἐξήγαγε χεῦμα,
καὶ ποταμοὶ δαπέδοισι βίῃ κελάρυζον ἀνύδροις.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ὑποσχεσίης ἐρατεινῆς,
ἣν πρὶν ἄναξ κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ·
τοὔνεκα τιμήεντα γεγηθότα ῥύσατο λαόν,
εὐφροσύνῃ τέρποντας ἀεξομένους ξυναγείρας.
χώρας δέ σφισι δῶκε πολυσπορέων ἐθνεάων,
καὶ λαῶν ἑτέρων καμάτους διεμοιρήσαντο,
ὄφρα δικαιοσύνης μνησαίατο πάντοτε θέμις,
καὶ νόμον ἰχνεύσωσιν ἐπουρανίου βασιλῆος.

Ψαλμὸς ρε'.

Πέμπτος ὅδ' ἀγγελίῃ βοηθόων στραπάων.

Λαοὶ μειλιχίην αἰνήσατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐνηείην ἀέξει.
τίς σθένος ἀστυφέλικτον ἐμεῦ βασιλῆος ἀείσει,
καί οἱ παντοδαπῶν μερόπων βάλοι οὔασιν αἶνον.
ὄλβιοι εὐδικίης μεμνημένοι ἄνδρες ἔασιν,
οἷσι δικαιοσύνη καταχρέιος αἰὲν ἐτύχθη.
λαοῦ ἐπ' εὐδικίῃ μιμνήσκεο σῶν ἱκετάων,
καὶ κλεινὸν σέο φέγγος ἐπίσκοπον ἄμμιν ὀπάζοις,
σῇσι διοπτεύσαιμεν ἐνηείῃσιν ἀείσους,
ἔθνεος εὐφροσύνῃσι τεοῦ κεχαρησόμενοι ἦτορ,
ἀθανάτου κλήροιο συνήορον αἶνον ἔχοντες.
νωιτέροις τοκέεσσιν ὁμῶς ἀλιτήμονες εἰμέν,
δυσνομίας ῥέξαντες ἀθεσμοτάτοισιν ἐπ' ἔργοις.

θαυμασίων ἐλύοντο τεῶν ἀδαήμονες αὔτως,
οὐδὲ νόῳ σκέψαντο τεῆς ἐλεητύος ἑσμόν.
πικρὰ νόῳ πνώοντες ἔπι κατὰ πόντον ἐρυθρὸν,
ἀλλ' ἔμπης ἐσάωθεν ἑοῦ βασιλῆος ἀρωγῇ,
κάρτος ἵν' ἀθανάτοιο μέγα γνώωσι καὶ ἄλλοι.
κεκλόμενος τέρσηνεν ἄναξ διὰ πόντον ἐρυθρὸν,
βυσσόθι δ' ἡγεμόνευεν ἐρημαίῃ ἅτε χώρῃ,
καί σφεας ἐξεσάωσεν ὑπ' ἐχθομένων ὀλετήρων,
δυσμενέων δ' ἐξείλετ' ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάσσας.
αὐτοβίους ἐκάλυψε βαθύρροον οἶδμα θαλάσσης,
οὐδέ τις ἐκ δηίων ναέτης μόλεν ἄγγελος ἄλλοις.
οἱ δὲ τέως ἐπίθοντο θεοῦ ζωαρκέι μύθῳ,
καί οἱ αἰνετὸν ὕμνον ἐπευφήμησαν ἀοιδαῖς.
μύθων δ' ἐξελάθοντο θοῶς σχεθέντες ἄνακτος,
βουλὴν δ' ἀθανάτοιο διεψεύσαντο θεοῖο.
ἵμερον ἱμείροντο κακὸν κατὰ χῶρον ἐρήμου,
ἐν δαπέδῳ βασιλῆος ἐπειρήθησαν ἀνύδρῳ.
ἀλλὰ καὶ ὥς, σφετέροιο πόθον δωρήσατο θυμοῦ,
πλησάμενος θαλίης κραδίας ἧς ἤθελον αὐτοί.
οἱ δὲ κότῳ Μωσῆος ἐνηέα θυμὸν ὄρινον,
ἀντιθέῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐχθραίνεσκον Ἀρῶνι.
Δάθανον κατέπιεν ἀναιδέα γαῖα χανοῦσα,
πᾶσαν δ' ἀμφεκάλυψε κακοῦ κλισίην Ἀβιρῶνος.
σφωιτέρας κλισίας κατεβόσκετο καιομένη φλὸξ,
καὶ φλὸξ ἀμπλακίῃ μεμηνημένον ἔφλεγε λαόν.
ἐν δ' ἄρα Χωρήβῳ κεραελκέα μόσχον ἔτευξαν,
εἴδωλα δ' ἐλίτοντο μάτην παρὰ ποσσὶ πεσόντες·
νήπιοι, οἳ τὸ πάροιθεν ἑὸν κλέος ἠλλάξαντο
μόσχῳ φερβομένῳ ἴκελον μελιηδέα ποίην·
ἀλκῆς δ' ἐξελάθοντο μενεπτολέμου βασιλῆος,

ὅς πρὶν ἐν Αἰγύπτῳ τελέσας μεγαλαύχεα ἔργα,
θηητὸς βεβόητο βαρύφρονος ἐν χθονὶ Χαμοῦ,
τεύχων δείματα πᾶσι βροτοῖς κατὰ πόντον ἐρυθρόν.
καί νύ κε πάντας ὄλεσσεν, ἐπεὶ φάτο πάντας ὀλέσσαι,
εἰ μὴ ἀεισοπόνος θεράπων πέλας ὤρνυτο Μωσῆς,
λισσόμενος παλάμην ἵνα μιν παύσειεν ὀλέθρου.
γαῖαν ἀγακλείεσσαν ἐλωβήσαντο κακοῖσιν·
οὐδέ τι ἐπιθέσμῳ μάκαρος θάρσησαν ἀνωγῇ·
ἀλλὰ καὶ ἐν καλύβῃσιν ἀεὶ τρύζεσκον ἑῇσιν·
οὔασιν ἠρνήσαντο θεοῦ λεγέοντος ἀκοῦσαι.
τοὔνεκα δεξιτερὴν βασιλεὺς θώρηξεν ἀλείταις,
πάντας ἅμ' ἱέμενος βαλέειν κατὰ χῶρον ἐρήμου,
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἑὸν διὰ φῦλον ὀλέσσαι,
ἠὲ πολυσπερέεσσι μετὰ πολίεσσι κεδάσσαι.
οἱ δὲ Βεελφεγόροιο μιαινόμενοι τελετῇσι,
νεκρείης ἐπάσαντο καταφθιμένων ἑκατόμβης,
μαχλοσύνης ῥέζοντες ῥωμανίῃσιν ἄνακτα.
τοῖς δ' ὕβρεις θανάτοιο θεοῦ τίκε μητέρα μῆνιν.
Φινεὺς δ' εὐχωλῇσιν ἱλάσσατο παμβασιλῆα·
κεῖνος μὲν λιτάνευε, λιταῖς δ' ὑπεχάζετο λοιμός,
μισθὸν δ' εὐδικίης θεόθεν ἀειδείκετον εὗρεν,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀμφήριστον ὕδωρ σὺ δ' ἐπίστασαι ὥς μιν ὄρινον,
ὡς Μωσῆς ὀδύνῃ κεκακωμένος ἦεν ἀλιτρῶν,
αἰὲν τρυχόμενος κραδίην πικρῇσιν ἀνίαις,
ὃς ἔρα τὴν οὐκ ἐθέλων προτέρην ἐψεύσατο πίστιν.
ἔθνεα γὰρ ῥύσαντο, τά περ σφίσιν εἶπεν ὀλέσσαι.
τοῖς δ' ἐπιμισγόμενοι, ἀθεμίστια μάνθανον ἔργα·
αὐχένα τ' εἰδώλοισιν ὑπ' ἀψύχοισιν ἔθεντο.
οὐδ' ἄρα τὴν ἀπόνηντο, κακὴ δ' ἐπίεσθεν ἀνάγκη,

δαίμοσι ῥέζοντες σφετέρας κούρας τε καὶ υἷας.
πηγομένη στονάχιζεν ἀναιτίῳ αἵματι γαῖα,
ὧν τέκον, ὧν θρέψαντ᾽ ὀλοοὶ ἐγένοντο φονῆες,
εἰδώλοις ῥέζοντες ὑπερφιάλου Χαναάμου.
αἵματι δ᾽ ὀλλυμένων ἐρυθραίνετο πάντοθεν αἶα,
μαψιδίως ἔργοισι μιαινομένη στυγεροῖσι.
μαχλοσύνῃ τ᾽ ὀλοῇ μάλα περ σφισιν ὧδε μεμήλει.
αὐτὰρ ὅ μιν ὤϊε πάμπαν ἄναξ κακοεργέϊ λαῷ,
κλήρου ὀδυσσάμενος σφετέρου ὑπερήφανον ὕβριν.
δυσμενέων παλάμῃσι φίλους θεὸς ἐρέποντας ἔδωκε,
κοιρανίην σφετέροισιν ἑὴν δηΐοισιν ὀπάσσας.
ἀντιβίων ὀλοῇσιν ὑπεδμήθησαν ἀνάγκης,
οὐτιδανοὶ παλάμῃσιν ὑπ᾽ ἀλλοτρίῃσι πεσόντες,
πολλάκις ἐξεσάωσεν ὀϊόμενός περ ὀλέσσαι·
οἱ δὲ νόῳ στυγερῷ πλέον ἤχαχον ἢ πρὶν ἄνακτα,
αὐχένα δυσνομίῃσιν ὑποδμηθέντες ἑῇσιν.
ὡς ἴδε τειρομένους, σφετέρου περιφείδετο λαοῦ·
λισσομένους δ᾽ ἐλέησεν, ἑῶν δ᾽ ἐπάκουσε λιτάων.
αὐτίκα γὰρ σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων·
νικηθεὶς δ᾽ ἐλέῳ σφετέρης ἀπεπαύετο βουλῆς.
θαῦμά μ᾽ ἔχει, πῶς θυμὸν ἐὸν πρηΰνει ἀνάκτωρ,
καί σφεας οἰκτίσαντο πάρος ληΐστορες ἄνδρες.
ἡμέας ὦ βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥεῖα σαώσοις,
πάντοθεν ἀθροίζων, ἵνα περ κεκεδάσμεθα δῆμον·
ὄφρα σευ ἐσσυμένως ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον,
σῇσι μέγα φρονέοντες ἀειπρεπέεσσιν ἀοιδαῖς.
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ πέλεται κλυτὸς Ἰσραήλου,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα·
τὴν δ᾽ ἐρέει πᾶς δῆμος, ἐτήτυμον ὧδε γενέσθω.

Ψαλμὸς ρϛʹ.

Ἑκτος ὅδ᾽ ἀγγηλεΐα βοηθόων στραπάων.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἑὴν ἐνηείην ἀέξει.
βαζόντων θεὸς οἷσιν ἐλεύθερον ὤπασεν ἦμαρ,
οὕς ποτε δυσμενέων κρατερῆς ἀπελύσατο χειρός·
ἐκ δὲ πολυσπερέων ξυναγείρατο δεῦρο πολήων,
τοὺς μὲν ἀπ᾽ ἀντολίης, τοὺς δ᾽ ἑσπερίης ἀπὸ γαίης,
ἄλλους δ᾽ ἐκ βορέαο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
πλαζομένους ἀνὰ χῶρον ἀπείριτον αὖον ἐρήμου,
οὐδ᾽ εἶχον σφετέρης πόλιος σκέψασθαι ἀταρπόν.
δίψῃ δὲ φθινύθεσκον ὁμοῦ καὶ νηλέϊ λιμῷ,
ἐκ δ᾽ ὀλιγηπελίης σφέτερος κατετήκετο θυμός.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀδυνόμενοι φρένα μόχθοις·
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἐξῆγε πάσης·
ἰθεῖαν δ᾽ ἀνέφαινε μετὰ τρίβον ἡγεμονεύων,
ὄφρα κε φίλον πτολίεθρον ὅπερ ποθέεσκον ἵκωνται.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψαιτ᾽ ἐρωήν,
καὶ οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ,
οὕνεκα δευομένῃ ψυχῇ πόρε δόρπον ἑτοῖμον,
πεινδαλέον τ᾽ ἀγαθοῖσιν ἐπεσκείξατο θυμόν,
ἑζομένους θανάτοιο ποτὶ κνέφαϊ σκιόεντος,
ἰλλομένους πενίῃ τε σιδηρείοισί τε δεσμοῖς·
οἱ δὲ νόῳ συγχεροῦ θεοῦ ἤκαχον ἢ πρὶν ἀγωγάς,
μαψιδίως ἐρέθοντες ἑὴν ἐρικυδέα βουλήν·
ἔνθεν ὑπ᾽ ἀπρήκτου καμάτου δέδμηντο καὶ ἄτης,
οὐδέ τις ἀδρανίης ἐπιτάρροθος ἤλυθεν αὐτοῖς.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀδυνόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἐξῆγε πάσης.

ἐκ δὲ

ἐκ δ' ἄγαγε κνέφαός τε καὶ ἐκ θανάτοιο βερέθρων,
ῥηξάμενος μελέων κρατερὸν καὶ ἀπειρέα δεσμόν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωὴν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μένοι μεροπηΐδι φύλῃ·
οὕνεκα χαλκείων δύναμιν διέτορσε πυλάων,
εὐτύκτους δ' ἀδάμαντος ἄφαρ ξυνέαξεν ὀχῆας,
πάντας ἀφαρπάξας μογερῆς κακότητος ὁδοῖο·
οὕνεκα δυσσεβίης παρεκχέα μῶμον ἐφεῦρον,
θυμῷ ἀποπτύξαντες ὅλην θρεψήνορα δαῖτα,
ψυχοπόρου θανάτοιο κατήλυθον ἄχρι πυλάων.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἐξῆγε πάσης.
πειρομένοις ἠκέσατ' ἑὸν σφίσι θυμὸν ἰήνας,
θυμοβόρου δ' ἀπέλυσε καταφθινύθοντας ἀνίης.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωὴν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μένοι μεροπηΐδι φύλῃ·
ῥεζόντων βασιλῆϊ θύος μολπῇσι μεμηλός·
βαζόντων δέ οἱ ἔργα νόῳ κεχαρηκότες ἐσθλῷ.
ναυτίλοι οἷσι μέμηλε βίη νηές τε θαλάσσης,
οἷσι πόνος διὰ κῦμα καὶ ἄσπετον ὄρνυται ὕδωρ,
ὄμμασι θηήσαντο πολύφρονος ἔργα θεοῖο,
καί οἱ θέσκελα πάντα θαλασσοπόροις μετ' ἀβύσσοις.
κελλομένου βασιλῆος ἀθέσφατος ὦρτο καταιγὶς,
θῦνε δὲ κυρτωθέντα μετήορα κύματα πόντου·
φαίης οὐρανὸν εὐρὺν ἄφαρ μίσγεσθαι ἀβύσσῳ.
τῶν δὲ πολυσμαράγῳ κατετήκετο θυμὸς ἀνίῃ·
πάντας δὲ κλόνος εἷλεν, ὅπως πεπεδημένον οἴνῳ·
ναυτιλίης δ' ἐλάθοντο, σοφὴ δ' οὐ φαίνετο τέχνη.
αὖ δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἐξῆγε πάσης.

αὐτίκα δ' εἰς αὔρην περιτέρην μετέθηκε θύελλαν·
αὖτις δ' εὐσταθέϊ μειλίσσετο κύματα σιγῇ.
εὐφροσύνη δ' ἦγε πάντας, ὅπως ἴδον εὔδιον ὕδωρ,
εἰς λιμένα σπεύδοντας ὑπ' ἐννεσίῃσι θεοῖο.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆες ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωὴν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέγοι μεροπηΐδι φύτλῃ.
εὖ μιν ἀειπρεπέων κλισίῃς ὑμνείετε λαῶν,
καὶ περιηγυέων ἱεροῖς ἀναμέλψατε θώκοις.
χεῦμα μέγ' ἐξανένηκεν εὐρρήος ποταμοῖο·
ὑδρηλὴ δὲ κέλευθος ἀτερπέϊ τήκετο δίψῃ.
γαῖαν πουλυβότειραν ἄφαρ ποιήσατο χέρσον,
καρφομένην κακότητι περικτιόνων ναετήρων·
αὐτὰρ ἐρημαίαν πολυποίμονα θήκατο λίμνην,
καὶ γαίης ποταμηδὸν ἐπέχραον ὕδατ' ἀνύδρου,
ἣ ποτε πενθαλέοι νάςαι πολυπήμονες ἦσαν·
καὶ δῆμοι πόλιας κατέχον περιναιέται ἐσθλοί.
ἠμεείδας κατέπηξαν, ἐπεσπείραντο δὲ χώρας,
καὶ βιότου κεχάρηντο τελεσφορίης ἐρατεινῆς.
ἤνεσε μὲν θεὸς ἔργον, ἀνηύξαντο δὲ λαοὶ,
καί σφισι τετραπόδων ἀγέλαι φέρβοντο νομῇσιν·
ἔνθ' ὀλιγοδρανέοντες ἀμηχανέεσκον ἀνίῃ,
ἄλγεσι τειρόμενοί τε καὶ ἀρρήκτοις ὀδύνῃσι·
δεινὴ δ' ἡγεμόνας ἀκυδέας ἀμφ' ἐπελώβη·
οἱ δὲ τρίβον περιλιπόντες ἐπ' ἀπείροις ἠλάληντο·
ἐκ δ' ἀχρημοσύνης ἐπιτάρροθος ἦλθε πενιχρῷ,
στησάμενος φρήτρας ἅτε πώεα καλὰ νομήων.
ἰθύνοοι λεύσσοντες ἐπ' εὐφροσύνῃσι χαρεῖεν·
ἀμπλακίη δ' ἀΐδηλος ἑὸν στόμα δεινὸν ἀνοίξει.
εἴ τις πινυτὸς τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν οἶδε φυλάξαι,
ἀθανάτου δ' ἐλεημοσύνην στέρνοισι νοῆσαι.

Ψαλμὸς ρζʹ.

Δαβίδου ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κύδεϊ ᾧ μέλψω σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσω.
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμὴν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμμαπέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενον κελαδήσω·
σὸν μένος ἀμφιβόητον ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσσι λιγυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καί σευ ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσ' ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμὴν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι,
ὄφρα φίλους μεμαῶτας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς,
εἶπεν ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον,
ὑψωθεὶς Σίκιμα θεῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, χ' ἡμέτερος Μανασσῆς,
Εφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη·
αὐτὰρ εὐκλεέης βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ιούδας,
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μευ ἔφυ Μωᾶβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν προπάροιθ' Ἰδυμαίης,
ποσσὶν ὑφ' ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εἰ πύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμους·
ἦρ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσεαι ὁ πρὶν ἐάσσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός;
πειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης·
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίζοι·

ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσαιμεν ἑτοίμην,
δυσμενέων ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀτίζοι.

Ψαλμὸς ρη'.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Αἶνον ἐμὸν μὴ πάγχυ μάκαρ σιγῇ παρελάσῃς·
ἀμφ' ἐμοὶ ὡς δόλιον χαίνει στόμα δεινὸς ἀλείτης·
θηξάμενοι γλώσσας με κακηγορέεσκον ἀνιγραῖς,
καὶ μύθοις στυγεροῖσι πεποιθότες ἠρέθοντο,
μαψιδίως τ' ὀλοὴν ἐπὶ φύλοπιν ὡπλίζοντο·
οἷς φιλέειν δοκέεσκον, ἐμοὶ κακὰ μᾶλλον ἔρεζον.
αὐτὰρ ἐγὼ λιτανεύεσκον εἰς οὐρανὸν ὄμμα τιταίνων.
αἰτ' εὐεργεσίης ὀλοὰς δόσαν ἄμμιν ἀμοιβάς,
ἀντὶ δὲ νωϊτέρης φιλίης κακὸν ἔχθος ἕλοντο.
Τοῖο καθηγητῆρα πόροις κακοεργέα φῶτα·
διάβολος δ' ἄρα οἱ σταθερὸς ἐν δεξιᾷ μίμνοι·
κρινόμενος ψήφοισι δίκης δεδμημένος ἤτοι·
εὐχωλὴ δ' ὀλοή οἱ ἀτάσθαλος αἶψα γενέσθω.
ἤματά οἱ γένοιατ' ὀλίγιστά τ' ἀμενηρά τε,
καί οἱ ἱερωσύνην ἐρικυδέα δέξεται ἄλλος.
ὀρφανίη σφετέροις ἀτιτήμονας υἷας ῥύξοι,
χηροσύνη δὲ δάμαρτα κακὴ μετέπουσα πεδήσοι·
παῖδες πτωχεύουσι παρ' ἀλλοδαποῖς μετανάσται.
οὐδέος ἐξελάοιντο φίλου ἀέκοντες ἀνάγκῃ.
πάντά οἱ ὅσσα πέλονται ἀνιχνεύσειε δανειστής,
καὶ σφετέρων καμάτων ἀλλότριοι ἅρπαγες εἶεν.
μή οἱ δευομένων ἐπιτάρροθος ἄλλοθεν ἤτοι,
μηδέ οἱ ὀρφανικὴν τις ἐποικτείσαιτο γενέθλην,
ἔσται οἱ φίλα τέκνα κακοῦ μήτηθρον ὀλέθρου·
οὔνομ' ἄϊστον ἄπυστον ἐπ' ἤματι πάμπαν ὀλέσσει.

αὖτε θεοῦ κακίη σφετέρων μνήσαιτο τοκήων,
μηδέ οἱ ἀμπλακίη στυγερῆς παύσοιτο τεκούσης.
λωβητοὶ βασιλῆος ἀεὶ κατέναντα μενόντων,
καί σφεων ἐκ γαίης ἀγαθῆς μνημήϊον ἔρροι.
οὐ γὰρ ἐπεμνήσθη ἐνηείης ἄξια ῥέξαι.
ἀκτέανον καὶ πτωχὸν ἀτάσθαλος ἄνδρα διώκων,
φῶτα λιλαιόμενος βαρυώδυνον ἐξεναρίξαι·
τὴν δὲ λίην ἀγάπαζε, θοῶς δέξαιτο κατάραν·
εὐλογίην ἔστυξε, φύγεν δέ ἑ τῆλε τραπεῖσα.
ἀρὴν οὐλομένην ἰκέλην ἐνεδύσατο πέπλῳ,
ἥια γὰρ διψῶντι ἐπήλυθεν εἴκασιν ὕδωρ,
ὀστέα πιαίνουσα καταχεέος ἠΰτ᾽ ἔλαιον.
αὐτὴ δ᾽ αἰὰν καὶ οἱ μὲν ἐπὶ χροὸς εἵματος ἴσχοι,
καὶ ζώνης σφετέρης τὴν ζώννυται αἰὲν ἐπ᾽ ἔργῳ.
μισθὸς ὅδ᾽ οἷς βασιλῆϊ κατηγορέειν με μέμηλεν,
οἷς τε μάτην ψυχῇ μου ἀπείριτα κήδεα τεύχειν.
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μοι ἄκος σέθεν εἵνεκα τεύχοις,
οὕνεκα μειλιχίῃσι τεὴν ἐνηείην ὀφέλλοις.
ἀκτέανος καὶ πτωχός ἐγώ, σὺ δὲ μή με μεθήῃς,
ἡμέτερος μεγέεσσιν ὀρίνεται ἔνδοθι θυμός·
κλινομένῃ σκιῇ ἶσα νόῳ ἀλύεσκον ὀρινθείς,
ἀκρίσιν αἰθερίῃσι πανείκελος ἐξετινάχθην·
ἐδμήθην φίλα γοῦνα τρέμον ὑπ᾽ ἀνάλκιδι λιμῷ,
καί δέμας αἰγλήεντος ἀμείβετο νόσφιν ἐλαίου.
ἔνθεν ἄλις μετὰ πᾶσιν ἐγὼ μωμητὸς ἐτύχθην·
ὥς μ᾽ ἴδον, ὡς κεφαλὴν δονέοι δολόεσσαν ἕκαστος,
ἀλλὰ μάκαρ καλέοντι θεὸς ἐπιτάρροθος ἔλθοις,
καί μοι σὴν ἐνηείην ἄναξ ἐπίκουρον ὀπάσσοις.
ὄφρα τεῆς παλάμης ἀγαθὴν γνώωσιν ἀρωγήν,
τὴν παρ᾽ ὁρμαίνεσκες ἄναξ θεράποντι τελέσσαι.

κεῖνοι ἐπαρήσονται, ἀτὰρ σύ μοι ὄλβια δοίης.
αἶσχος ἐπισχομένοισιν ἐμοῖς δηΐοισι χυέσθω·
σεῖο δ' ὑμνήεις θεράπων φρεσὶ πάντοθι χαίροι.
οἵ με κακηγορέοντες ἀεὶ δυσαίατο μῶμον,
δίπλακι δ' χλαίνῃ ἴκελον ψύθος ἀμφιβαλέσθων.
ἀείσω μεγέεσσιν ἀνὰ στόμα παμβασιλῆα,
καὶ πολέων ἀνὰ μέσσον ἑὸν κλέος ὑμνοπολεύσω·
οὕνεκα δεξιτερῆς ἐπιτάρροθος ἦλθε πενιχροῦ,
ὄφρα κε θυμὸν ἐμὸν δηΐων ἀπολύσειεν ἀνδρῶν.

Ψαλμὸς ρθ'.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος εἴνατον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἧσο, θεῷ θεὸς εἶπεν, ἐμῶν ἐς δέξια θώκων,
ὥς κεν ὑπὸ θρήνυϊ δηΐους σέο ποσσὶ δαμάσσω.
ἄφθιτος ἐκ Σιῶνος ἀμύμονα ῥάβδον ἰάλλοι,
ὄφρα τεοῖς ἀνὰ μέσσον ἄναξ δηΐοισιν ἀνάσσῃς.
σῆς ἀρχῆς μετὰ σεῖο πέλει κράτος ὡς πάρος εἶχες,
σῇσι μετ' ἀγλαΐῃς ὁσίων κλέος ἔμπεδον ἕξεις·
γαστρὸς καρπὸς ἐμῆς πρὸ ἑωσφόρου αὐτὸς ἐτύχθης.
ὤμοσε πιστὸς ἄναξ, σφετέροις δ' οὐ ψεύσεται ὅρκοις·
ἔσσεαι ἀρητὴρ οἷος πέλε Μελχισεδέκος.
δεξιτερῆς ἄγχ' ἄνακτ' ἔχεις πέλας ἀσπιδιώτην,
ὅς ῥα κότῳ βασιλῆας ἐπιχθονίους δαμάσαιτο.
φῦλα μάκαρ δικάσει, πλήσει δ' ἀναρήγματα δήμων,
καὶ πολέων κατὰ γαῖαν ἀπορραίσει κάρηνα.
ὕδωρ χειμάρρου πίεται κλυτὸν οἶμον ὁδεύων,
ἔνθεν ἄναξ ὑμνῆεν ἀνυψώσει κάρηνον.

Ψαλμὸς ρι'.

Ἄφθιτον ἀγγελίην δεκὰς δ' ἔφυ ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
ἰθυνόων ὁσίων τε παρὰ κλισίῃσι φαειναῖς.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀεὶ περιώσια ἔργα,
βουλῆς παντοδαπῇσι μεμηλότα θεσπεσίῃσιν.
αἶνος ἀεὶ θεοῦ ἔργα πέλει καὶ ἀειπρεπὲς εὖχος·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ δικαιοσύνη ἑὸ μίμνει.
θαυμασίων σφετέρων βασιλεὺς ἐμνήσατο θυμῷ.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
δαῖτα φίλοις δμώεσσιν ἀγακλέεσσιν ἔδωκε.
νωλεμέως σφετέρων μεμνήσεται ἁρμονιάων·
ἔργων ἠνορέην ἀγαθὴν διεπέφραδε λαῷ,
κλῆρον ἀείζωον μεμαὼς δόμεναι σφίσι δήμων,
εὐδικίην καὶ ἀληθείην ἐργάζεται αἰεί.
ἐννεσίαι βασιλῆος ἀγακλέα πίστιν ἔχουσιν,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἐστήριχθεν,
τυκταὶ ἀληθείῃ τε καὶ ἰθείῃσι μενοιναῖς.
λύτρον ἄναξ νημερτὲς ἑῷ δωρήσατο λαῷ·
πάντοτε συνθεσίην σφετέρην ἐνετείλατο ποίμνῃ·
ἄχραντον φοβερόν τε θεοῦ κλυτὸν οὔνομ' ἐτύχθη·
ἀρχὴ ἐπουρανίης σοφίης πέλε δεῖμα θεοῖο·
καὶ πινυτὴ μερόπεσσι πέλει σοφίης ὑποφήταις.
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μένει θεοῦ ἄφθιτος αἶνος.

Ψαλμὸς ρια.

Πρῶτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούια.

Ὄλβιος ὃς πραπίδεσσι περιδειδόμενος βασιλῆα,
ἀθανάτου γεραρῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι μεμηλώς·
ἀλκῆεν κατὰ γαῖαν ἑὸν μένει αἷμα γενέθλης,
ὄλβῳ ἰθυνόοισιν ὁμοῦ γενεῇσι τεθηλός.
οὐχ οἱ ἀπολλήξει δόμων ἄφενός τε καὶ εὖχος,

ἅμα τε εὐδικίῃσι διηνεκέεσσι χορείη.
ἐξ ὄρφνης ἀνέτειλεν ἐπ' ἰθυνόοις μέγα φέγγος.
οἰκτίρμων ὅσιός τε θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
μείλιχος ὅς ῥ' ἔχρησεν ἀνὴρ ἑτέροις ἑταίρων,
ἑσμὸν ἐπιθύνων σφετέρων ἀγανόφρονα μύθων.
οὔποτέ μιν μογεροῖο κλόνος βιότοιο κιχάνη.
νωλεμέως ὁσίου μνημήϊον αἰνετὸν ἔσται·
οὔποθ' ὑποδδείσειεν ἀθέσμιον οὔασι φήμην·
αἰὲν ἔχει βασιλῆος ἐπ' ἐλπίδι θυμὸν ἑτοῖμον·
ἠνεκέως ἀδόνητον ἑὴν στήριξε μενοινήν,
εἰσόκε δυσμενέων θηήσεται οἰκτρὸν ὀπωπήν.
ἀκτεάνοις ἐκέδασσε χαριζόμενος βιότοιο·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ δικαιοσύνη ἑὸ μίμνει·
τιμῇ καὶ γεράεσσιν ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
δερκόμενον τάδε μῆνις ἀτάσθαλον ἄνδρα χαλέψει,
τηκεδόνι τρύζοντα κακῇ φθονεροῖσιν ὀδοῦσι·
ἵμερος αὖτ' ἀτέλεστος ἀτασθάλου ἀνδρὸς ὀλεῖται.

Ψαλμὸς ριβʹ.

Ἑνδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ἠμηλυΐα.

Α Θάνατοι βασιλῆα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
ἔσσεται οὔνομα θεῖον ἀεὶ μεμελημένον ὕμνοις,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς,
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
δήμων παντοδαπῶν βασιλεὺς καθυπέρτερα ναίει,
τε κλέος οὐρανίων δαπέδων ὑπὲρ ἄφθιτον ἴσχει.
τίς κρατερῷ βασιλῆϊ πανείκελος ἄμος ἐπὶ χθονί·
ναιετάων ὑψηλά, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσων,

γαῖαν τ' ὀφθαλμοῖσι καὶ οὐρανὸν ἀμφιπολεύων,
ἀκτέανον δεδάηκεν ἀπὸ χθονὸς οἶος ἐγείρειν,
ἐκ κόπρου δὲ πενιχρὸν ἐπισταμένως ἀναείρει·
ὄφρα καθηγητῆρσιν ὁμιλῶ μετελεύσεται ἕδρην,
λαοῦ θεσπεσίοιο συνέμπορος ἡγεμονήων·
στείρην ναιετάειν ὃς δώματα δῶκεν ἀγητά
μητέρα τιμήεσσαν ἀγαλλομένην ἐπὶ τέκνοις.

Ψαλμὸς ριγ'.

Ἐνδεκάτης δεκάδος σὺν καὶ τρίτον διηλυσία.

Ἄλκιμος Ἰσραῆλος ὅτ' ἤλυθεν ἠρίνθεν,
δῶμα δὲ βαρβαρόφωνον Ἰακώβου λίπε λαός,
νηὸς ἰουδαίη γεραρὸς γεγένητο θεοῖο,
ἀθάνατος δ' ἤνασσεν ἀγακλέος Ἰσραήλου.
φεῦγε μὲν ἀτρύγετός μιν ὅπως ἐνόησε θάλασσα,
αὐτὰρ Ἰορδάνης ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω·
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκίρτησαν ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλον ἄρνασιν ἶσαι.
ἔννεπε τίπτε θάλασσα διέτμαγες ὧδε φυγοῦσα,
τίπτε δ' Ἰορδάνη ἀνεχάζεο πόσσον ὀπίσσω,
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκιρτήσατε ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλετ' ἄρνασιν ἶσαι.
ἀθανάτου δεδόνητο θεοῦ κατεναντίον αἶα,
ὅστις Ἰακώβου μεγαλήτορος αἰὲν ἀνάσσει·
ὃς λίμνας ὑδάτων ἰκέλην ἐπετρέψατο πέτρην,
ἀκρότομον πηγῆσιν ἀναβλύζειν ἐπιτείλας.
μὴ ἡμῖν τάδε ῥέζε· τί γὰρ σθένος ἄμμιν ἐτύχθη·
ἀλλὰ τεῇ σοφίῃ πανυπέρτατον εὖχος ὀπάζοις,
σῇ τ' ἐλεημοσύνῃ βασιλεῦ καὶ ἀληθεῖ βουλῇ,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ, πῆ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων.

νωΐτερος θεὸς αὐτῇ καὶ οὐρανὸν αἰὲν ἀνάσσει,
οὐρανῷ ἠρήρεισται, ἀτὰρ χθονὸς ἔργα νομεύει,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀελσοπίτῳ μενεαίνει.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀγαπαδνὰ σφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῇσιν ὀπωπαῖς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι καὶ οὐκ αΐουσιν ἀϋτῆς·
οὐδ᾽ ἴδη ῥίνεσσιν ὑπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφάωντι καὶ εἰ χέρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν εὐφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ᾽ ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσσασθαι·
οὐδὲ γὰρ ἀσθμαίνουσι κατὰ στόμα πνεύματος ὁρμῇ.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο οἷσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοῖσι νόῳ περιθαρσέες εἰσίν.
ἐλπωρὴν ἐπ᾽ ἄνακτα θέτο κλυτὸς Ἰσραῆλος,
τῷ δ᾽ ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄφθιτος ἀσπιδιώτης.
ἐλπωρὴν ἐπ᾽ ἄνακτα θέτο κλυτὸς οἶκος Ἀρῶνος,
τῷ δ᾽ ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄτρομος ἀσπιδιώτης.
ἐλπίδ᾽ ἔθεντ᾽ ἐπ᾽ ἄνακτα, μάλα δ᾽ οἷς δεῖμα θεοῖο,
τῷ δ᾽ ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄλκιμος ἀσπιδιώτης.
ἡμέων ἀθάνατος μεμνημένος ἤνεσε πάντας.
ἤνεσεν ἀγλαὸν οἶκον ἀνηέος Ἰσραήλου·
ἤνεσεν ἀρητῆρος ἀκήρατον οἶκον Ἀρῶνος·
ἤνεσε λαὸν ἅπαντα μεμηλότα παμβασιλῆϊ,
ἡλικίην σύμπασαν ὁμοῦ περὶ μείζονι τυτθῷ·
ἡμετέροις μετὰ παισὶν ἀέξησεν μάλα πάντας.
αἰνετοὶ ἀθανάτου πέλετε φρενὶ παμβασιλῆος,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
οὐρανὸς αἰγλήεντος ἐπουρανίου ἐστὶ ἄνακτος·

αὐτὰρ γαῖαν ἔδωκεν ἔχειν μεροπηΐδι φύτλῃ.
οὔ σε μάκαρ νεκύων φθιμένων μέλψουσι γενέθλαι,
οὐδ' ἐπὶ νερτείοις θανάτου στείχοντες ἀγυιάς·
ἡμεῖς οἱ ζώοντες ἀνυμνήσωμεν ἄνακτα,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ριδ'.

Ἑνδεκάτης δεκάδος μετὰ τέτρατον διηλεῖα.

Ἱκεσίης ἀΐοντος ἐμῆς ἀγάπησα θεοῖο,
οὕνεκά μοι θέλων ἀγαθὴν τ' ἔκλινεν ἀκουήν·
καί ἑ διηνεκέως ἐπιτάρροθον ἐσθλὸν ἀείσω.
ὠδῖνες θανάτοιο λαθιφθόγγου με κατέσχον,
νερτείου δ' ἀΐδαο μετέστιχον ἄμμε κυδοιμοί.
ῥιγεδανὴν ὀδύνην καὶ ἀπειρέα μόχθον ἔφευρον·
ἀθανάτου δ' ἐκάλεσσα πολύλλιτον οὔνομ' ἄνακτος,
ἄφθιτε, θυμὸν ἐμὸν πεφοβημένον αἶψα σαώσεις·
ἡμέτερος βασιλεὺς ὅσιος πέλει ἠδ' ἐλεήμων,
ἀνδρομέῃ γενεῇ σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξων·
αἰεὶ νηπιάχοντα θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν·
καί με καταδμηθέντα σάω ζωαρκέϊ χειρί.
θυμὲ τί δηθύνεις μετὰ σὴν ἀνάπαυσιν ἱκέσθαι,
οὐχ ὁράας, θεὸς ὥς σε δυσαλθέος ἥρπασεν ἄτης.
καὶ γὰρ ἐμὸν θανάτοιο βαρύφρονα ῥύσατο θυμόν,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας δ' ἐξεῖλεν ὀλίσθου·
ζωόντων ἀνὰ χῶρον ἀδὼν βασιλῆϊ φανείω.

Ψαλμὸς ριε'.

Πέμπτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος διηλεῖα.

Ἀτρεκέως ἐλάλησα θεῷ βασιλῆϊ πιθήσας·
αὐτὰρ ἐγὼ θνητῶν γενόμην χαμαλώτατος ἀνδρῶν·

θαμβήσας μερόπων ψευδήγορον εἶπα γενέθλην·
Τί χρέος ἐκτελέων ὧν μοι πόρε ποιμένι δοίην·
πώματος ἀχράντοιο δέπας χέρεσσι κομίσσω,
οὔνομα δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως λιτανεύσω.
πότμος ἐῶν ὁσίων γεραρὸς κατένωπα θεοῖο.
κέκλυθι παμβασιλεῦ, θεράπων δέ τοι εὔχομαι εἶναι·
εἰμὶ τεὸς θεράπων, καὶ σῆς γόνος ἀμφιπόλοιο.
νωΐτερας ἔρρηξας ἀλυκτοπέδας ἀλεγεινάς·
ἀθανάτου ῥέξαιμι θύος μολπῇσι μεμηλός·
εὐχωλὰς βασιλῆϊ ἐφετλομένας ἀποτίσω,
αὐλῆς εὐαγέεσσι φίλον κατὰ δῶμα θεοῖο·
παντὸς δερκομένοιο θεουδέος ἄντια λαοῦ,
σεῖο πολυκλύεσσ' Ἱερουσαλὴμ κατὰ μέσσον.

Ψαλμὸς ριϛ΄.

Ἕκτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀγλαΐα.

ΠΑνθ' ἅμα παμβασιλῆα πολύθροα μέλψατε φῦλα,
καί μιν ὁμοῦ. σύμπαντες ἀείδειν κελαδήσατε λαοί·
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐλεήμονα μῆτιν ὀφέλλει,
καί οἱ ἀληθείη παναγήραος αἰὲν ἐτύχθη·

Ψαλμὸς ριζ΄.

Ἑνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ἕβδομον ἀγλαΐα.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω Ἰσραῆλος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω οἶκος Ἀρῶνος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
δμῶες βάζετ' ἄνακτος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει·
τειρόμενος καλέεσκον ἐρισθενέτην βασιλῆα,
ἐκ δ' ἀγαγὼν κακότητος ἐμὰς εὔρυνε κελεύθους.
αἰὲν ἄναξ ἄχραντος ἐμῆς ἐπίκουρος ἀνάγκης·
οὔποθ' ὑποδδείσαιμι ὅ τι κεν βροτὸς ἄμμι τελέσσει.
αἰὲν ἐμῆς ἄχραντος ἄναξ ἐπίκουρος ἀνάγκης·
αὐτὰρ ἐγὼ δηίων σφετέρων κακὸν ὄψομαι οἶτον.
φέρτερον ἀθανάτῳ πίσυνον βασιλῆϊ βιῶναι,
ἠὲ μάτην βροτέῳ ἀνδρὶ νόον περιθάρσυνον ἴσχειν,
ἠὲ καθηγητῆρσιν ἀμήχανον ἐλπίδα θέσθαι.
ἀμφί με κυκλώσαντο περιστάδον ἔθνεα πάντα·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
ἀμφί με πυργωθέντες ἔχον περιηγέϊ κύκλῳ·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
πάντοθεν οἷά με σίμβλον ἐκυκλώσαντο μέλισσαι,
ἔφλεχθεν ἅτε πυρσὸς ἐν αὐλαίῃσιν ἀκάνθαις·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
καί κε πέσ' ὠθηθεὶς, πρόμαχος δέ μοι ἤλυθεν ἐσθλός.
αἶνος ἐμὸς καὶ κάρτος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καί μοι δ' ἀλεξίκακον κατεφαίνετο φέγγος ἑτοῖμον.
τερπωλῆς φάεός τε βοὴ κλισίῃσι δικαίων.
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἰωήν·
δεξιτερὴ κεφαλὴν ἐρικυδέα θῆκεν ἐμεῖο·
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἐρωήν.
οὔποτε τεθναίην, βιότου δέ μοι ἔσσεται ὥρη·
ἀλλὰ περιφραδέως βασιλήϊα ἔργα βοήσω.
ἀθάνατος δάμασέν με φίλοις παιδεύμασι ποιμήν·
ἀλλ' οὔπως θανάτῳ με κακῷ μεθέηκε δαμῆναι.
δεῦτέ μοι εὐδικίης νηοῦ οἴξατε πιστὰ θύρετρα,
εἰς δ' ἐλθὼν βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω.

ἥδε πύλη βασιλῆος, ὁδὸς δ' ἀγαθοῖσι γενέθλων.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅτι σύνθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον περιφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
τέκτονες ὃν νείκεσσαν ἐμωμήσαντό τε λᾶαν,
ὅς δ' ἱερὴ δισσῶν κεφαλὴ περιφαίνετο τοίχων·
τήνδε θεὸς παλάμῃσιν ἐδείματο τιμήεσσαν,
θηητὴ δὲ πέλει βροτέων κατενώπιον ὄσσων.
ἦμαρ τοῦτο θεὸς σφετέρῃς τεκτήνατο χερσὶν,
εὐφροσύνη μερόπεσσιν ὅπως καὶ χάρμα φανείη·
εἰσαΐων βασιλεῦ πανυπέρτατε ἔμπα σαώσοις,
εἰσαΐων ἴθυνον ἐμὴν καταθύμιον οἶμον·
αἰνετὸς ὃς βασιλῆος ἀφίξεται οὔνομ' ἀείρων·
ὑμέας αἰνέομεν μάκαρος μεγάροιο μολόντες.
κλεινὸς ἄναξ ἀγαθός τε θεὸς μερόπεσσι φαάνθη,
στέμμασι γηθόμενοι χλοερὴν ξυναγείρατ' ἑορτὴν,
μέχρι θεοδμήτων κεράων βωμοῖο θυηλῆς.
νωΐτερος θεός ἐσσι, ἐγὼ δέ τοι αἶνον ἀείσω·
νωΐτερος θεός ἐσσι, ἐγὼ δέ σε ὑψόσ' ἀείρω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅτι σύνθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον κατεφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ριη΄.

Ἐνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ὄγδοον ἀγλαΐα.

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλεν ἀκήρατος αἰὲν ἀταρπός·
οἷς νόος ἱμείρεσκε θεοῦ κατὰ θεσμὸν ὁδεύειν.
μαρτυρίας σφετέρας φρεσὶν ὄλβιοι ἰχνεύεσκον,
παντοίῃ κραδίῃ διζήμενοι ἐσθλὸν ἄνακτα·
οὐ γὰρ δυστομίης συγερῆς ὑποφήτορες ἄνδρες

ἴχνεσιν ἀθανάτοιο καπεστείβεσκον ἀταρπούς.
ἔμπεδον ἐννεσίης φυλακὴν ἐπετείλαο λαῷ.
εἴθε μοι εὖ μάλα πᾶσαι ἐπιθύνοιντο κέλευθοι,
ὄφρα τοι εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμελημένος εἴην.
καί κε νόῳ προφύγοιμι βαρὺν καὶ ἐλεγχέα μῶμον,
εἴκεν ὑπ' ἐννεσίῃσι θεουδέσιν ὄμματα πήξω.
ἰθυνόῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνης θεοτερπέος ἔργα δαείην.
εὐδικίας πραπίδεσσι τεὰς ἄχραντε φυλάξω,
μή με διηνεκέως προλίποις ἀγανώτατε ποιμήν.

ΠΩς νέος ἰθύνειεν ὁδὸν πεποτημένος ἥβῃ,
εἰ μὴ ἐννεσίας μάκαρος πραπίδεσσι φυλάξει.
παντοίοις βασιλεῦ σε νοήμασιν ἰχνεύεσκον,
μή με τεῶν ἀπάνευθεν ἀπώσεαι ἐννεσιάων.
σεῖο μάκαρ γλυκεροὺς ἐθέμην ἐν στήθεσι μύθους,
ὄφρα μὴ οὐλομένῃσιν ἀτασθαλίῃσι δαμείην.
αἰνετός ἐσσι μάκαρ, θεσμοὺς δέ με σεῖο διδάσκοις.
χείλεσιν ἡμετέροις στόματος σέθεν ἔφρασα θεσμούς.
σῷ τρίβῳ γήθησα μακάρτατε μαρτυριάων,
οἷά τις ἐν στέρνοις ἐπαγάλλεται εὐρέϊ πλούτῳ.
σῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι περιφραδέως κελαδήσω,
καὶ σέο τιμήεσσαν ἀνιχνεύσαιμι κέλευθον.
σῇσιν ἐπ' εὐδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω,
οὐδὲ τεῶν ἱερῶν ἐπέων ἐπιλήσομαι αὔτως.

ΑΝτὶ πόνων θεράποντι μάκαρ σέο μισθὸν ὀπάζοις,
ζήσομαι ἀθανάτων ἐπέων φρεσὶ κέρδος ἀέξων.
ἀχλὺν ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασον μάκαρ ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρα διοπτεύσαιμι τεὰ κλυτὰ θαύματα θεσμῶν.

ἀλλοδαποῦ βιότοιο μὲν ἐνθαδίην χθόνα ναίω·
μή μευ ἀποκρύψῃς ἀγαθῶν χάριν ἐννεσιάων·
σὰς δικίας ἐπόθησα πὰς νόῳ ἤματα πάντα·
οὐρανόθεν θέσπιζες ὑπερφιάλοισιν ὁμοκλήν.
λωβητοὶ μάλα σεῖο λελασμένοι ἐννεσιάων.
μῶμον ἄναξ ἐλάσεις καὶ ὀνείδεα πολλὸν ἐμεῖο,
οὕνεκα μαρτυρίας γεραρὰς σέθεν ἰχνεύεσκον.
ἀμφ' ἐμέθεν κελάδησαν ἐπεσβόλοι ἡγεμονῆες,
αὐτὰρ ἐγὼν αἰὲν ἔμιμνον ἐπ' εὐδικίῃσι τεῇσι.
μαρτυρίαι βασιλῆος ἐμεῦ μελεδήματα θυμοῦ,
θεσμοὶ δ' ἐγγεγάασι τεοὶ βουλεύματ' ἐμεῖο.

ΘΥμὸς ἐμὸς δαπέδοισιν ἐλεχρίσοισι πελάσθη·
ἔμπα γε μὴν μύθοισι τεοῖς ἄγχαντε βιῴην,
νωΐτερας ἐπάκουσας ἀπαγγέλλοντος ἀταρπούς.
ῥίμφα δικαιοσύνην με μακάρτατε σεῖο διδάσκοις·
εὐδικίης κλυτὸν οἶμον ἐμῷ παρακάτθεο θυμῷ·
σοῖς δ' ἐπὶ θαυμασίοισι περιφραδέως κελαδήσω.
θυμὸς ἐμὸς ἤμυσε κακῇ βεβολημένος ἄτῃ,
ἀλλὰ τεοῖς μύθοισιν ἄναξ ἐμὸν ἦτορ ἐρείδοις.
οἶμον ἄναξ ἀθέμιστον ἐμεῦ ἀπάνευθεν ἐρύκοις,
εὐθέσμοις δὲ τεοῖς θεσπίσμασιν ἄμμι ἐλεαίροις.
οἶμον ἀληθείης καταθύμιον αἰὲν ἐφεῦρον,
οὐδὲ θεοπρεπέων λαθόμην σέθεν εὐδικιάων.
μὴ σέο μαρτυρίοισι πεποιθότα πάμπαν ἐλέγξῃς,
σῆς ὑποθημοσύνης ἀειδείκετον ἔδραμον οἶμον,
εὖτε μάλ' εὐρύνας ἐμοῖς ἐν στήθεσι θυμόν.

ΣΕῖο μάκαρ με δίδασκε τεῶν τρίβον εὐνομιάων,
καί μιν αἰ ἰχνεύσαιμι διηνεκέεσσι γενέθλαις.

δός μοι

δός μοι ἄναξ πινυτὴν, ἵνα σεῦ νόμον ἐξερεείνω,
καί μιν ἀεὶ στέρνοισιν ἐφ' ἡμετέροισι φυλάξω.
εἰ δέ μοι ἡγεμονεύσαις ἐπ' εὐνομίῃσι τεῇσι,
πᾶσαν ἐμῆς πραπίδεσσι λιλαίομαι ἀμφιβαλέσθαι.
μαρτυρίῃς ἐμὸν ἦτορ ἐπικλίνοιτο τεῇσι,
μηδ' ἀκόρητον ἕλοιμι φιλοκτεανώτατον ὕβριν.
ὀφθαλμοὺς ἀπέλασσον ἐμοὺς κενεαυχέα λώβην·
σεῖο μάκαρ ζήσαιμι φερεζώοισι κελεύθοις.
σῷ θεράποντι λόγον βεβαιωθότα δείματι τεύξοις.
τὸ πρὶν ὑποπτεύεσκον ὀνείδεος ἄμμι ἐλάσσοις,
σεῦ ὅτι μειλιχίῃσι δίκης κεκερασμέναι εἰσὶ,
θυμῷ ἐπισπέρχω σέθεν ἵμερον ἐντεσιάων·
σεῖο δικαιοσύνην βιότου συνέριθον ἑλοίμην.

Θ Εσπεσίη μ' ἐλεητὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτοι·
ᾗσιν ἀλεξικάκοισι φάος μύθοισιν ἐπέλθω.
ὄφρα κεν ὑβριστῆρας ἀμείψομαι ἣ θέμις ἐστὶν,
οὕνεκεν ἐλπωρὴν ἐθέμην μύθοισι τεοῖσι.
μή μευ ἀληθείην στόματος σέο πάμπαν ἐρύξῃς.
σεῖο γὰρ εὐθέσμοιο δικαιοσύνης πόθον ἴσχω.
καὶ νόμον αἰγλήεντα τεὸν πραπίδεσσι φυλάξω,
ἐκ γενεῆς γενεὴνδε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἔνθεν ἄρ' εὐρείῃσιν ἀεὶ περιθέεσκον ἀταρποῖς,
οὕνεκεν ἐντεσίην βασιλήϊον ἰχνεύεσκον·
οὐδέ τι αἰζόμενος λάλεον σέο μαρτυρίῃσι.
πῶς δὲ μάλα θαύμαζον ἐμὴν τότε γλῶσσαν ἄνακτες
οἷς ἀγάπαζες ἅδην μελεδήμασι θυμὸν ἔφερβον·
καὶ σέθεν ἐντεσίης τανύον παλάμας ἐρατεινῆς,
σῇσιν ἐπ' εὐνομίῃσι λιλαιόμενος φρένα βόσκον.

ΜΝώεό σευ θεράποντος ἐπελπομένου σέο μύθοις·
ἥδέ μευ ἀδρανίης παραμύθιον ἐσθλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκ' ἀεὶ σέο μῦθος ἐμοὶ βίος ἔπλετο καλός.
αἰὲν ὑπερφίαλοι ἀθεμίστια τεκταίνοντο·
αὐτὰρ ἐμὸς θεσμοῖσι τεοῖς νόος αἰὲν ἀρήρει.
ἀμπνεύθην σέο θυμὸν ἄναξ θεσμοῖσι πεπάσας.
ἦτορ ὑπ' ἀδρανίης βεβολημένος ἐπτοίημαι,
θεσμῶν εἰσορόων ἀγαθῶν σέο λυμαντῆρας.
θεσμῶν ὑμνοπόλευσα φίλων σέο πολλάκι μολπὴν,
καὶ γὰρ ἐν ὀθνείοισιν ἐὼν δαπέδοις μετανάστης·
ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα παρεμνήσθην βασιλῆος,
ἀθάνατον δ' ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι θεσμόν·
σεῖο τόδ' εὐδικίης ἀγαθῆς ἀντάξιον ἴσχω.

ΑΙσά μοι αὐτὸς ἔφυς, θεσμοὺς δέ σοι εἶπα φυλάξαι.
ἀλήκτῳ κραδίῃ λιτόμην βασιλῆος ὀπωπῆς,
ἵλαθί μοι βασιλεῦ, ἐπέων δέ σευ ἄξια ῥέξω.
καὶ γὰρ ἐπεφρασάμην καταθύμια σεῖο κελεύθοις·
μαρτυρίης δ' ἔστρεψα τεῆς σέθεν ἀγχόθι πέζας·
ἔνθεν ἑτοιμότατος γενόμην ἀδόνητος ἐών τις,
σῇς ὑποθημοσύνῃσιν ἔχειν μεμελημένον ἦτορ.
ἰλλόμενος δολερῇσι δέμας σειρῇσιν ἀλιτρῶν,
οὐ σέθεν ἐκ θεσμῶν λαθόμην φρεσὶν ἐννεσιάων.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νύκτα μέσην ἔσπευδον ἀναστὰς
ὑμνῆσαι πραπίδεσσι δικαιοσύνης σέο θεσμούς.
πάντων σεῖο μάκαρ δμώων γε συνήορος ἦα,
ὅσσοις ἐννεσίαι πεφυλαγμέναι εἰσὶ θεοῖο.
χθὼν ἐλεημοσύνης ἀγαθῆς βέβριθεν ἄνακτος.
σεῖο δικαιοσύνας ἐρικυδέας ἄμμε διδάσκοις.

ΜΕιλιχίην θεράποντι τεῷ δωρήσαο μύθῳ·
μειλιχίην σοφίην τε τεὴν μάκαρ ἄμμε διδάσ-
οὕνεκεν ἐννεσίῃσι μάκαρ θάρσησα τεῇσι. (σκοις,
πρίν με καταδμηθῆναι, ἀτασθαλίην ἐτέλεσσα·
τοὔνεκα σοὺς ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι μύθους.
μείλιχός ἐσσι μάκαρ, σέο δ' εὐδικίας με διδάσκοις.
ὕβρεις ὑπερφιάλων μοι ἀθέσφατος ἐξετανύσθη·
αὐτὰρ ἀνιχνεύσαιμι σέθεν μελεδήματα θυμῷ.
στῆθος ἐὸν λευκῷ ἴκελον ἐπέπηκτο γάλακτι·
αὐτὰρ ἐμοὶ σέο θεσμὸς ἀεὶ περιπίδεσσι μεμήλει.
ὡς ἀγαθὸν χθαμαλόν τε καὶ ἠπεδανόν με τετύχθαι,
ὄφρα δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο δαείην.
ὡς ἀγαθὸς στόματος βασιλῆος ἔπλετο θεσμός,
χιλιάδων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἄμμιν ἀμείνων.

ΣΗσι μάκαρ γενόμην τε καὶ ἐπλάσθην παλάμῃσι·
δός δή μοι πινυτήν, βουλὰς ἵνα σεῖο δαείην.
δμῶες δερκόμενοί με τεοὶ κεχαροίατο θυμῷ·
οὕνεκα σοῖς ἐπέεσσιν ἐμὰς συνέδησα μερίμνας.
ἀμφαδίην ἐνόησα δικαιοσύνης σέο θεσμούς,
καί σευ ἀληθείῃ χθαμαλὸς καὶ ἄκικυς ἐτύχθην.
σὴν δ' ἐλεημοσύνην παράμυθον ἄμμιν ὀπάσσοις,
καὶ μῦθον συμφράδμονα σῷ θεράποντι παράσχοις.
αὖ με κατοικτείρειας, ὅπως ζήσαιμι πεποιθώς,
οὕνεκά μοι μελέτη βασιλῆος ἔπλετο θεσμός.
αἶσχος ὑπερφιάλοις, οἵ μοι παρὰ θεσμὸν ἔρεξαν·
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ σῇσιν ἐφημοσύνῃς κελαδήσω.
δμῶες ἐπιστρέψωσι τεὴν ἐφορμάοντες ὁδὸν,
μαρτυρίας δεδαῶτες ἀεισοπίνου βασιλῆος.
σῇσιν ἐφημοσύνῃς μὲν ἀμώμητοι φρένες εἶεν,

ὄφρα κακῶν ἀπάνευθε καὶ αἶσχος ἔκτοθεν εἴλω.

Θεσπέσιοι περὶ φέγγος ἐμὸς νόος ἐξεπεριάθη,
Συνθεσίης τ' ἀγαθῆς ποθέων σέο μῦθον ἀκοῦσαι.
ἀμφὶ τεῷ μύθῳ ἐμέθεν φθινύθεσκον ὀπωπαί,
βάζουσαι, πότε δή μοι ἰὼν παραμύθιον εἴης.
ἀσκὸς ὅπως γενόμην χιονώδεος ἐγγύθι πάχνης·
ἀλλὰ δικαιοσύνης λαθόμην σέθεν οὔποτε θυμῷ.
εἰπὲ, τεοῦ θεράποντος ὅσος χρόνος ἐστὶ βίοιο,
εἴ ποτέ μοι τίσαιν ἐπάξιον ὕβριν ἀλεῖται.
ἀνέρες ὑβρισταὶ ἀεσιφροσύνας διεμήθησαν,
ἀλλ' οὐ σὸν κατὰ θεσμὸν ἔχον ψευδηγόρον οἴμην.
ἄφθιτοι ἐννεσίαι καὶ πανδηθέες εἰσὶν ἄνακτος·
οἱ δ' ἀδίκως μ' ἐδίωκον, ἄναξ δ' ἐπιτάρροθος εἴης,
καί κε με πανσυδίῃ πέλασαν δαμάσαντες ἀρούρῃ·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο μίμνον ἐφημοσύνῃσι πεποιθώς.
ἄφθιτε σῇ βασιλεῦ γενετῇ καλὰ βιώην,
καὶ σέο μαρτυρίας στόματος στέρνοισι φυλάξω.

Ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ νέμεις πανδηθέα βουλήν
οὐρανῷ ἀστερόεντι μένει σέο πάντοτε μῦθος.
γαῖα μάκαρ παλάμῃσι μένει σέο ῥιζωθεῖσα·
ἠὼς δ' ἠριγένεια φέρει σέο φέγγος αἰωγῇ.
σοὶ γὰρ ὑποδρήσσουσι τάπερ τεκτήναο χερσίν.
εἰ μή μοι σέο θεσμὸς ἔην μελέδημα μερίμνης,
καί κεν ἀπεφθινόμην κρυερῷ καὶ ἀπευθεῖ πότμῳ.
οὔποτε θεσπεσίων ἐπιλήσομαι ἐννομιάων·
ἔνθεν ἐπεὶ βιότοιο τέλος κεχαρισμένον εὗρον.
εἰμὶ τεὸς θεράπων, σὺ δέ μοι κακὸν οἶτον ἀλάλκοις·
οὕνεκεν ἐννεσίῃσιν ἀεὶ θάρσησα τεῇσι.

μαψιδίως ὑπέμειναν ἀπαθάλλοντες ὀλέσσαι.
αὐτὰρ ἐγὼ ξυνέηκα χάριν σέο μαρτυριάων.
παντοίοις ἐνόησα τέλος πραπίδεσσι βίοιο·
σὴν ὑποθημοσύνην βασιλεῦ εὐρεῖαν ἀνέγνων.

Ὡς μάλα θεσμὸν ἐγὼ βασιλήϊον ἀμφαγάπαζον,
καί μιν ἑλὼν στέρνοισι πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
ἀντιστίην δηΐων με τεὴν πλέον ἐξεδίδαξας,
καὶ γὰρ ἐμὸν κτέαρ ἐστὶ, διηνεκέως δέ με θάλπει.
εἴξατέ μοι προτέρης σοφίης κοσμήτορες ἄνδρες,
ἐντεσίας ἄνακτος ἔχω μελεδήματα θυμοῦ.
πρεσβυτέρων πινυτῆς πολὺ μείζονα μῆτιν ἐφεῦρον,
μαρτυρίας κατὰ θυμὸν ἀνιχνεύων βασιλῆος.
παντοίης ἀπέεργον ὁδοῦ κακοεργέος ἴχνος,
ὄφρα φίλον σέο μῦθον ἐμαῖς πραπίδεσσι φυλάξω.
εὐδικίην φρούρησα τεὴν ἀκλινέϊ βουλῇ,
σῆς ὑποθημοσύνης πεφοβημένος αἰὲν ἀνώγην.
σὸν περὶ λευκανίην ἐπέων νόμον ἡδὺν ἐφεῦρον,
λαυρότερον γλυκερῆς μελικηρίδος ἄμμιν ἐόντα.
πάντα μάλα ξυνέηκα τεῶν χάριν ἐντεσιάων,
ἔνθεν πᾶσαν ἄθεσμον ἀπεχθαίρεσκον ἀταρπόν.

Λύχνος ἐμοῖς σέο θεσμὸς ἄναξ ποσὶν αἰὲν ἐτύχθη,
ἄφθιτον ἡμετέροις καὶ ἀγήραον ἴχνεσι φέγγος.
ὤμοσα σῆς ἄχραντε δίκης θέσπισμα φυλάξαι.
ἠπεδανὸς γενόμην, ἐπέεσσι δὲ σοῖσι βιώην.
γλώσσης ἡμετέρης καταθύμια καὶ σὺ κελεύοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις·
ἦτορ ἐμὸν παλάμῃσι διηνεκέως σέθεν ἴσχω,
οὐδὲ σέθεν θεσμοῖο φερεζώοιο λαθοίμην.

ἄμμιν ἐπεκτήναντο λίνον κακομήχανοι ἄνδρες,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθεν ἐφημοσύνης ἀλαλήμην.
μαρτυρίας βασιλῆος ἑὸν ζωαρκέα κλῆρον,
οὕνεκα τερπωλὴ κραδίης γεγάασιν ἐμεῖο.
σὰς μάκαρ εὐδικίας κραδίη ποθέεσκον ἀνύσσαι,
ὥς κεν ἀμειβαίοις ἀγαθοῖς ἐμὸν ἦτορ ἰαίνοις.

Θεσμοὺς σοὺς φιλέεσκον, ἀτὰρ στυγέεσκον ἀθέσμους,
ἄλκαρ ἐμὸν τελέθεις καὶ ἐμῆς ἐπιτάρροθος ἀλκῆς.
ἐλπίδα κυδιάνειραν ἔχον σέο πάντοτε μύθοις.
εἴξατέ μοι στυγερῶν ὑποφήτορες ἀμπλακιάων,
ὥς κεν ἀνιχνεύσαιμι θεοῦ βασιλῆος ἐφετμάς.
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσιν ἀρηγόνα χεῖρα τιταίνοις,
μηδὲ καταισχύνῃς με τεὴν δεδοκημένον ἀλκήν.
τειρομένῳ μοι ἄρηγε μακάρτατε, καί με σαώσεις·
σεῖο δ' ἐπ' εὐδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω.
εὐδικίην ἀθέλιξας ἀπεχθαίροντας ἀλείτας,
οὕνεκα δυσσεβέων ἐνθύμιον ἐστὶν ἀλιτρόν.
ὠϊσάμην σύμπαντας ἀλιτραίνοντας ἀθέσμους.
τοὔνεκεν ἀμφαγάπησα χάριν σέο μαρτυριάων.
δείματι σῷ περίπηξον ἐμὸν δέμας οἷά περ ἥλοις·
σῶν γὰρ ὑποτρομέω στιβαρὸν κλέος εὐνομιάων.

Εὐνομίην ἐτέλεσσα, δικαιοσύνην τ' ἐρατεινήν,
μή με βιαζομένοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα μεθείης.
εἰς ἀγαθὸν θεράποντα τεὸν πανυπέρτατε μίμνοις,
μηδέ με νικήσωσι δίκῃ ψευδηγόροι ἄνδρες.
ὄμματά μευ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
καὶ σέο σωτηρίης ἀγανὸν καὶ ἀγακλέα μῦθον.
σῷ θεράποντι μάκαρ ἠπιόως ἄξια ῥέζοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.

εἰμὶ τεὸς θεράπων, σοφίην δέ μοι ἐγγυαλίζοις,
καί σευ ἀναγνοίην [illegible]δήματα μαρτυριάων.
ὥρη παμβασιλῆϊ πολύλλιτον ἔργον ἀνύσσαι·
σεῖο κακορρέκται κέδασαν ζωαρκέα θεσμόν·
τοὔνεκα σὸν ἐπόθησα μέγα κλέος ἐννεσιάων,
χρυσοῦ τ' ἀειπρεπέος τε τοπαζίου πολὺ μᾶλλον.
ἐννεσίης ἴθυνα τεῆς νόον ἔνθεν ὀπηδόν,
παντοδαπὴν ἤχθηρα βίην ἀδίκους τε κελεύθους.

Μαρτυρίαι βασιλῆος ἀεὶ περιθαμβέες εἰσί,
τοὔνεκ' ἀνιχνεύεσκον ἐμῆς πραπίδεσσιν ἁπάσαις.
σῶν ἐπέων χάρις ἄμμι βίην καὶ φέγγος ὀπάσσοι,
αἰεὶ νηπιάχων σοφίην πραπίδεσσι ἰῆσα.
πνεῦμα χανὼν ὕψιστον ὑπὸ στέρνοισιν ἐδέγμην,
οὕνεκα σῶν ποθέεσκον ἀεὶ κλέος ἐννεσιάων.
ἄμμι τεὴν τανύσειας ἄναξ ἐλεήμον' ὀπωπήν,
ὡς θέμις ἐκπελέει ἀγαπαζομένοισιν ἐέλδοις.
σοῖς μευ ἐπιθύνειας ἐπίδρομα βήματα μύθοις,
μηδέ μ' ἐλεγχήεσσα κακορραφίη με πεδήσῃ.
ἐκ ψευδηγορίης μερόπων ὀλοῆς με σαώσοις,
καὶ σέθεν ἐννεσίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω·
δευομένῳ θεράποντι τεὴν ἀνάφηνον ὀπωπήν·
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.
δακρυόεντα κέλευθα φίλης περιχέεσκον ὀπωπῆς
οὕνεκα θεσπεσίων ὑπέρδραμον ἤθεα θεσμῶν.

Ἦ ῥ' ὅσιος βασιλεὺς σὺ, καὶ εὐθέα πάντα δικάζεις.
σεῖο δικαιοσύνην ἐπετείλαο μαρτυρίῃσι.
καὶ σθένος ἀστυφέλικτον ἀληθείης ἐρατεινῆς.
σεῖο θεοπρεπέων ἄχεϊ κατατήκομαι οἴκων·
οὕνεκα σῶν ἐλάθοντο κακόφρονες ἐννεσιάων.

σεῖο πυριφλεγέθοντι πανείκελος ἔπλετο μῦθος·
ἀλλά μιν ὡς θεράπων κραδίῃ πρὸς ἀμφαγαπάζοι.
ἡβητὴρ τελέθω, καὶ ἐλεγχήεις ἐτύχθην,
ἀλλ' αἰεὶ πραπίδεσσι δικαιοσύνας σέο μέλπω.
σεῖο δικαιοσύνη παναγήραος ἤματα πάντα,
καί σευ ἀληθείη πινυτοῖς θεσμοῖσιν ὀπηδεῖ.
μόχθος με στυγερὸς καὶ ἀμήχανοι ἔσχον ἀνάγκαι,
ἀλλ' οὐδ' ὣς λαθόμην μεγεδήματα σεῖο λιγαίνειν.
μαρτυρείας ὁσίων φορέεις ἐϊκύμονας ἔργων,
δός μοι ἄναξ πινυτήν, βίοτος δέ μοι ἄρκιος εἴη.

Ἐκ θυμοῦ βοάασκον ἀκήρατε, καί με σαώσοις,
καὶ σέο μαρτυρίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
προφθάμενος βοάασκον, ἀκήρατε νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἠπορίην βασιλῆος ἐμὴν ἐπέεσσι πετάσσας.
ὄμματά μευ προὔκυψε φόως μετὰ καιρὸν ἑῶθεν·
ὄφρα τεῶν ἐπέων μεγεδήματα καλὰ βοήσω.
φωνῆς ἡμετέρης ἐλεήμονι κέκλυθι θυμῷ,
σῇσιν ἐμὴν ἴθυνον ὑπ' εὐδικίῃσιν ἀταρπόν.
δυσνομίην ἑταῖρες ἐμοὶ συνέειθον ἔχεσκον·
σεῖο δὲ τιμήεντα φύγον καὶ ἀγακλέα θεσμόν.
ἐγγὺς σὺ ἄναξ, καί σευ παναληθέες εἰσὶν ἀταρποί.
ἐξ ἀρχηγεσίης ἐδάην σέο μαρτυριάων,
νωλεμέως ὅτι πιστὰ θεμείλια πήξαο πᾶσιν.

Ἀδρανίην μευ ἄναξ ἐπιδέρκεο, καί με σαώσοις·
θεσμὸν ἐπεὶ πραπίδεσσι τεὸν μεμνημένος ἴσχω.
ῥυσάμενος βασιλεῦ με, δίκην δικάσσας ἐμεῖο,
ἡμετέρου βιότοιο τεὸς λόγος αἴτιος ἔστω.
δυσσεβέων ἀπάνευθεν ἀλεξίκακον σέο φέγγος·

σεῖο γὰρ ἐξελάθοντο δικαιοσύνας ἐρεείνειν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἀπειρέσιοι γεγάασιν·
σῇσιν ἐμὴν ἴθυνον ὑπ' εὐδικίῃσιν ἀταρπόν.
μυρίοι ἐξελάοντες ἐπιβρείθουσί με μόχθοις,
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπάνευθε τράπην σέο μαρτυριάων.
ἀφροσύνης θεράποντας ἰδὼν, κατατήκομαι ἦτορ,
οἷσι νόος σέο μῦθον ἄναξ ἠρνεῖτο φυλάσσειν·
φράζευ ὅπως περὶ σῇσιν ἐφημοσύνῃς μεμέλημαι,
ζωπορὴν βιότοιο τεὴν ζητητὴν ἑλοίμην.
σῶν μὲν ἀληθείην προέστησαο μητέρα μύθων,
τοῖσι δ' ἐπ' εὐδικίας ἐπετείλαο πάντοτε θεσμόν.

Μαψιδίως μ' ἐδίωκον ἀναιδέες ἡγεμονῆες· (θεῶν.
μοῦνα δὲ σῶν τρομέεσκον ἐμῇ φρενὶ δείματα μυ-
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσι φίλον κεχαρήσομαι ἦτορ,
ὥς τις ἀπαγνύμενος δηΐων ἀπὸ ληΐδα πολλήν.
δυσνομίην ἔστυξα, τεὸν νόμον ἀμφαγαπάζων.
ἑπτάκις ἤματός τοι ἄναξ τεὸν ᾔνεσα κῦδος,
ἔργα δικαιοσύνης μεγαλαυχέα σεῖο λιγαίνων.
εἰρήνη βασιλῆος ὑποδρηστῆρας ἐρύκοι,
οὐδέ τι νεῖκος ἔχοιεν μετὰ σφίσιν ὁρμηθέντες.
σὸν φάος ὠϊσάμην, σέο δ' ἐννεσίας ἐπόθησα·
μαρτυρίας ἐφύλαξα τεάς, ἠγάπησά τε θυμῷ·
ἐννεσίας ἐφύλαξα καὶ ἁρμονίας ἐρατεινάς·
ἔγνως νωϊτέρων κατεναντία τέρμα κελεύθων.

Ἱκεσίη βασιλῆος ἐμὴ προπάροιθεν ἱκέσθω,
μύθων σῶν πινυτὴν ἀντάξιον ἄμμιν ἰάλλοις.
σεῦ μάκαρ ἡμετέρων χάρις ἵξεται ἄντα λιτάων,
ἀλκτήρ μοι κακότητος ἀεὶ σέο μῦθος ἐπέστω·

χείλεσιν εὐκελάδοισι μέλος φιλόμολπον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνην μ' ἐριχυδέα σεῖο διδάξῃς·
γλῶσσα τεὸν φθέγξαιτο φίλον ζωαρκέα μῦθον,
ἐννεσίῃς ὅτι σῇσι δικαιοσύνην ἐκέρασσας·
δεξιτερὴν τανύσειας ἄναξ σέο, καί με σαώσοις·
οὕνεκα σῶν πραπίδεσσι λιλαίομαι ἐννεσιάων.
ἐκ θυμοῦ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
γλώσσῃ θεσμοσύνην βασιλήϊον ὑμνοπολεύσω.
ζώοι θυμὸς ἐμεῖο, καί σευ κλυτὸν αἶνον ἀείσει·
καὶ σέθεν εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμνημένος εἴην.
εἰροπόκου προβάτου καὶ ὀλωλότος ἶσον ἀλήθην·
μνήμονα σὸν θεράποντα τεῆς ἴχνευσον ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς ριθ'.

Ενδεκάτη δεκὰς ἥδε πρὸς εἰνάτην ἄφθιτος οἴμη,
ᾠδὴ κλιμακόεσσα φερεζώων ἀναβαθμῶν.

ΤΕιρόμενος βοάασκον, ἄναξ δ' ἐπάκουσε λιταίων.
χειλέων ἐξ ἀδίκων ἐμὸν ἄφθιτε ῥύεο θυμόν,
μή με μάκαρ γλώσσης δολίης μέλπηθρον ἐάσῃς.
γλώσσῃ ἄναξ δολερῇ τί νύ τις πόροι, ἢ τί προσθεῖσαι·
ἀγκήεντος ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοὶ,
θηροκόμου φλογεροῖσιν ὁμῶς ἄνθραξιν ἐρήμου.
ὤμοι, ἐπεὶ μάλα δηρὸν ἐπὶ χθονὸς οἰκία ναίω,
Κηδάρος καλύβῃσι συνέστια δώματα πήξας.
δηρὸν ναιετάασκον ἐπ' ὀθνείῃσιν ἀρούραις.
εἰρήνης μετὰ πᾶσι φιλοπτολέμοισι δίωκον,
ἐς μόθον ὠτρύνοντο μάτην ληγέοντος ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ρκ'.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Ὄμματα δενδροκόμων ὀρέων ὕπερ ἐξεπέτασσα,
ἀλκὴν ἡμετέρης ποτιδέγμενος ἔνθεν ἀρωγῆς.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ παρ' ἀλκήεντι τετύχθω,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
ἀλλά φίλος μὴ σεῖο πόδα κλονέεσθαι ἐάσῃς,
μηδέ σευ ἀγρύπνου φύλακος νόον ὕπνος ἐρύξῃ.
οὐ γὰρ νυστάζοντα λάβοι κατὰ νήδυμος ὕπνος
φρουρὸν ἀγακλειέντα πολύφρονος Ἰσραήλου.
δεξιτερὴν σέο χεῖρα θεὸς σκεπάσειε φυλάσσων·
οὔ σε πανημέριον φλέξει μένος ἠελίοιο,
οὐδέ σε παννυχίη κεραὴ σίνοιτο σελήνη.
παντοίης κακότητος ἄναξ ἀπάνευθεν ἐρύκοι,
ψυχῆς σῆς ἀλέγων· ἵνα μή ποτε ἄλγος ἐφεύροι.
ἄφθιτος εἰσελάοντα καὶ ἐξελάοντά σε θάλποι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρκα'.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε παλίσσυτος ἐς μίαν οἴμην.

Ἄνδρασιν ὡς πυθόμην, πολὺ δή, πολὺ θυμὸν ἰάνθην,
οἵ με θεοῦ πρὸς δῶμα συνέμπορον εἶπον ἱκέσθαι.
ἔνθ' Ἱερουσαλῆς ἱερῆς ἀμφέσταμεν αὐλάς·
ἥδε οἱ οἷα πόλις τεκταίνετο ξυμμήεσσα·
ἀμφὶ δέ μιν ξυνάγερθεν ὅσοι πέλας εἰσὶ θυραῖοι.
κεῖθι γὰρ ὠτρύνοντο μολεῖν δυοκαίδεκα φυλαί,
δήμων μαρτυρίη θεοπρεπέος Ἰσραήλου·
ὄφρα κεν ὑμνήσωσιν ἀκήρατον οὔνομα θεοῦ.
κεῖσε καὶ φαὶ πήγνυντο δίκῃ μεμελημέναι ἕδραι.
Δαβίδου ῥηξισθενέος μετὰ δώμασι θῶκοι.
εἰρήνην Ἱερουσαλῆι δίζεσθε βαθεῖαν·
καὶ σέ μάκαρ φιλέοντας ἀπειρέσιος μένοι ὄλβος.

ἕρκεσιν ἠδὲ πύργοισι πέλει φυσίζοος ὄλβος.
αὐτοκασιγνήτων δὲ ἐμῶν χάριν ἄφθιτ' ἑταίρων,
εἰρήνην λιγέεσκον ἐγὼ σέθεν εἵνεκα βουλῆς·
ἔνθα γὰρ οἷο δόμοιο πόθεον σέθεν ὄλβια πάντα.

Ψαλμὸς ρκβʹ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ' ἅμα δεύτερον ὕμνον.

Ὀφθαλμοὺς ἀνάειρα πρὸς οὐράνιον βασιλῆα·
ὡς δ' ὁπότε δμώεσσι φάος μετὰ χερσὶν ἀνάκτων,
ὡς δ' ὁπότ' ἀμφιπόλοιο φάος μετὰ χερσὶν ἀνάσσης,
νωΐτερον μάκαρ ὄμμα τεῆς ἐπιμαίεται αἴγλης,
εἰσόκε δευομένοισι τεὴν ἠπίην ὀρέξῃς.
ἡμέας δὴ ἐλέαιρε μακάρτατε, μηδ' ἀπολήγοις,
ὕβριος εἵνεκα πάντες ἀνεπλήσθημεν ἀεικῆς.
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κακῶν βέβριθεν ἑκάστῳ·
ἀνδράσιν ἀφνειοῖσιν ὀνείδεα πικρὰ λελείφθω,
αὐτὰρ ὑπερφιάλοισιν ἐλέγχεα πάντα τετύχθω.

Ψαλμὸς ρκγʹ.

Ἥδε δυωδεκάτη τέτρατον δεκὰς ὕμνον ἄγουσα.

Ἡμέων εἰ μὴ φρουρὸς ἔην ῥυσίπτολις ἐσθλός,
εἰ μὴ φρουρὸς ἔην, λεγέτω μέγας Ἰσραῆλος,
ἄμμι κορυσσομένοισι δήϊοι μετὰ φύλοπιν ἄνδρες,
καί κε καταβρώξαντες ἔτι ζώοντας ἕλοντο·
τῶν δὲ κοτεσσαμένων φλογερῷ καὶ ἀπηνέϊ θυμῷ,
καί κε θοὸν βρυχίοις κατεπρήνυεν ἡμέας ὕδωρ.
θυμῷ χειμερίοιο παρήλθομεν ὕδατος ὁρμήν·
ψυχὴ δ' ἡμετέρη παρεξήλυθεν ἀσταθὲς ὕδωρ.
αἰνετὸς ὃς θήρεσσι σφετέροις οὐ δῶκεν ὀδοῦσι·
νωΐτερος στρουθῷ πανομοίϊος ἔπλετο θυμός,

δεινὰ ὀρεσιτρόφων περιφυγὼν λίνα θηρητήρων.
δίκτυον ἐῤῥαίσθη, φύγομεν δ᾽ ἄρρηκτον ἀνάγκαν.
ἡμέτερον βασιλῆϊ παρ᾽ ἀθανάτῳ κράτος ἐστὶν,
ὃς γαῖαν χλοερὴν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε.

Ψαλμὸς ρκδ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ᾽ ἅμα τέτρατον ὕμνον.

ΟΥρεϊ ἀθανάτῳ πίσυνοι Σιῶνος ὁμοῖοι·
οὐχ Ἱερουσαλῆς ναέτην κλόνος αἰνὸς ἱκάνοι.
οὔρεά οἱ κύκλῳ, δήμου, ὅ, τε κυκλόθεν ἐστὶν,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
οὐ γὰρ ἀτασθάλλοντος ἄναξ ποτὲ ῥάβδον ἐάσει
κλήρῳ ἀειπρεπέων ὁσίων ἐναρίθμιον εἶναι·
ὡς μὴ ἐπ᾽ ἀμπλακίῃ παλάμας τανύσωσι δίκαιοι.
τοῖς ἀγαθοῖς ἀγάθυνον ὁμοῦ τ᾽ ἰθύφροσι θυμῷ·
τοὺς δὲ λιλαιομένους σκοπιῆς βουλῇσι κυδοιμοῦ,
δυσνομίης ἄχραντος ἅμ᾽ ἐργατίνῃσιν ἀπάξει.
εἰρήνη χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρκε.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μέρος δ᾽ ἅμα πέμπτον ἔχουσα.

ΣΙῶνος παλίνορσον ἄναξ ὅτε ληΐδ᾽ ἀγείρει,
ἄμμι πολυστονάχων ἀχέων παραμύθιον ἦεν.
ἃ τόσον ἐμπλησθέντες ἀνὰ στόμα χάρμα φέροιμεν,
τερπωλῆς δ᾽ ἐρόεσσαν ὅλης εἰκύμονα γλῶσσαν.
καί κέ τις ἀλλοδαπῶν ἐρέει καὶ νόσφιν ἀκούσας,
ταῦτα θεοῦ βασιλῆος ἔφυ μεγαλαυχέα ἔργα.
ἡμεῖς ἐπ᾽ εὐφροσύνῃ τε καὶ ἀγλαΐῃ πελέθοιμεν.
ἡμετέρην στρέψας ἀγήμονα ληΐδα ποιμὴν,
οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάῤῥοος αἰνός.

οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάῤῥοος αἰνός.
δάκρυσιν οἱ σπείροντες ἐπαμήσωσι χορεῦντες.
χαρότατι στενάχιζον ἑὸν σπόρον ἐξαγαγόντες.
αὐτ' ὁλοοσδ' ἂν φέροιντο γόῳ ποτὶ δράγμασι χάρματα.

Ψαλμὸς ρκϛ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μῦθος δ' ἔχει ἕκτον ἀγητόν.

Εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἐθέλων δωμήσεται οἶκον,
ἆ πόσα μοχθίζοισι μάτην περὶ τέκτονες ἄνδρες·
εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἀειδείκετον ἄστυ φυλάξει,
μαψιδίως ἄγρυπνον ἔχει πυλαωρὸς ὀπωπήν.
ἐκ δ' ἠοῦς κενεὴ πέλεται φυλακή τις ἑκάστῳ.
ἔγρεσθε, ζώμεθα δὲ μετὰ σφέας ἐδείλααθε,
δαιτὸς ἀπαρνύμενοι μυγερῆς πολυώδυνον ἄρτον.
εὖτε γὰρ οἷσι φίλοισι μόλοι φρενὶ ἥδυμος ὕπνος,
δέρκεό μοι βασιλῆος ἰὼν κλῆρόν τε τέκνα υἷας,
γαστρὸς καρποτόκοιο φίλον καὶ ἀγακλέα μισθόν.
οἷα γὰρ ἀγκήεντι πέλει μετὰ χερσὶ βέλεμνα,
ὧδε ζιναχθέντων θεναροῖς θηήσεται υἷας.
ὄλβιος ὅστις ἔθεν φίλον ἵμερον ἐκπολυπεύσει·
οὐ δ' ἐχθροῖς λιγέοντες ἔλοι ψύθος αὖτε πυλάων.

Ψαλμὸς ρκζ.

Ἕβδομον ἀμφιέπουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλε μετὰ σφίσι δεῖμα θεοῖο,
οἷσιν ὁδῷ βασιλῆος ἀεὶ πόδες εἰσὶν ἔτοιμοι.
τέρψαι ὧν ἐμόγησας ἔδων μελιηδέα καρπόν·
ἔσται τοι καλὰ πάντα, βροτῶν δ' ὄλβιστος ἀκούσεις·
σὴ δάμαρ ἡμερίδι πανομοίιος οἶκον ἐρέψει,
υἷες αὖ νεαραῖς ἴκελοι γελαῶντες ἐλαίαις,

ἀμφὶ τεῆς θαλέθοντες ἱκοίατο κύκλα τραπέζης.
ὧδε μάλ' ὀλβιάζοιντ' ὁπόσσοι τρομέοισιν ἄνακτα.
ἄφθιτον ἐκ Σιῶνος ἔχοις βασιλήϊον αἶνον·
θεσπεσίης δ' Ἱερουσαλῆς θηήσεαι ὄλβον,
ἀκαμάτου βιότοιο διαμπερὲς ἤματα πάντα·
υἱωνοὺς περὶ παισὶ φίλοις ὄσσοισι νοήσεις·
εἰρήνη χαίρουσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρκη΄.

Ογδοον ἀστράπτουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτήν,
βαζέτω ἀγκῆες καὶ ἀοίδιμος Ἰσραῆλος.
πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτήν,
οὐδέ μοι ἐσσύμενοι πάρος ἔσθενον ἰσοφαρίζειν.
δυσσεβέες τέκταινον ἐμῶν κακὰ κήδεα νώτων,
ἀμπλακίην σφετέρην ἀποφώλιον ἐκτανύοντες.
αὐτὰρ ἄναξ ὅσιος κατὰ δ' ἔκλασεν αὐχέν' ἀλιτρῶν·
αἶσχος ἀπεχθαίροντας ἀεὶ Σιῶνα καλύπτοι.
καρφαλέοι δὲ γένοιντο ὅπως περὶ δώματα χόρτος,
ὅς τε πάρος ἀμητῆρος ἀμειδέϊ κάρφεται ὥρῃ.
οὐ παρ' ἀμαλλοδετὴρ κενεὴν μόλε χεῖρα κομίζων·
οὐδ' ἄρα κόλπον ἔπλησεν ἐπήσια δράγματ' ἀγείρων,
οὐδὲ παρερχομένων τις ἐπήνεσεν ἀνέρας ἔργου·
ἀνέρας ἤνιζον θέῃ κεχαρηότας ὥρῃ.

Ψαλμὸς ρκθ΄.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδ' ἀμφ' εἴνατον ὕμνον ὁρᾶται.

Νειόθεν ἐκ βόθροιο βοὴν ἀνέμελψα χατίζων,
αὐδῆς ἡμετέρης πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
ἱκεσίης ἐπάκουσον, ἐμὴν δ' ὑποδέχνυσο φωνήν.

τὴν γὰρ δυσνομίας μερόπων στέρνοισι φυλάξῃς,
τίς βροτὸς ἀθανάτοιο δυνήσεται ἄντια θυμοῦ.
αἰὲν ἄναξ ἐλεημοσύνην πραπίδεσσι φυλάσσεις·
εἵνεκα σῆς σοφίης ἀρετὴν βασιλήϊον ἔτλην.
θυμῷ ἐπέσσευσεν θεοτερπέα θεσμὸν ἑλέσθαι,
καὶ κραδίῃ πόθεόν σοι ἐμὴν μάκαρ ἐλπίδα θέσθαι,
ἤματος ἐκ φρουρῆς νυχίων καὶ μέχρι κελεύθων,
ἤματος ἐκ φρουρῆς μιμνέτω θεὸς Ἰσραήλῳ·
οὕνεκ' ἄναξ ἐλεεινὸν ἔχει καὶ ἐλεύθερον ἦμαρ,
ῥυόμενος κακότητος ὅλον κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρλ'.

Οὗτος τῆς δεκάδος τρισκαιδεκάτης πέλει ὕμνος.

ΟΥ̓́ποτέ μοι πραπίδεσσιν ὑπέρβιον ἦτορ ἀέρθη,
οὐδέ μευ ἠεροπεῦσι μετήορος ὄμματα λώβη·
οὐδ' ἐπὶ τ' ἐν μεγάλοισιν ἔχον πεποτημένον ἦτορ.
οὐδέ τ' ἀργοτέροις ἐπὶ θαύμασιν ἐξεπετάσθην,
ἀλλ' αἰεὶ φρόνεον χθαμαλώτατα μειλιχίῃσιν·
αὐδὴν δ' ᾧ δ' ἀνάερον ἀθέσφατον, οἷα γαλακτὸς
νηπίαχος χατέων ὀλοφύρεται ἀμφὶ τεκούσῃ·
ὣς καὶ ἀμοιβαίοισιν ἐμὸν μετελεύσεται ἦτορ.
Ἰσραῆλος ἄνακτα θεὸν πραπίδεσσι δοκεύοι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρλα'.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πρῶτον καλεύσης
ἡδὺ μέλος λιγυρόν τε φρεζώων ἀναβαθμῶν.

ΜΝήσαθι τι Δαβίδου, καὶ μειλιχίης ἕο πάσης.
ὤμοσεν ἀθανάτῳ, βασιλῆϊ δ' ἄρ εὔξατο τοῖα·
εἴποτε τιμήεντος ἐσελεύσομαι ἔνδοθεν οἴκου·

ἢ πελυ-

εἰ πολυκαλλίστων λεχέων ἐπιβήσομαι εὐνῆς,
εἴποτε μείλιχον ὕπνον ἐμοῖς ὑποδέξομαι ὄσσοις,
εἰ καταβυστάζειν τε φίλοις βλεφάροισιν ἐάσω,
εἰ κροτάφοις ἀνάπαυμα μεθ' ἡμετέροισιν ὀΐμην,
εἰσόκε τιμήεντα τόπον βασιλῆϊ κιχείω,
ἄφθιτον ὄφρα κε νηὸν Ἰακώβου θεῷ εὕρω.
τὼ δὲ μὲν ὡς πυθόμεσθα, κατ' Ἐφραθὰ βάξις ἀείδει
εὕρομεν, οἱ δ' ὅτι βάξις ἀνὰ δρυμὰ κατὰ βήσσας.
δεῦτε φίλοι, καλύβας δὲ μετέλθομεν ἀθανάτοιο,
καὶ δάπεδον γεραρὸν γουνασόμεθ' οὗ πόδα πῆξεν.
ἔρχεο παμβασιλεῦ, ἀνάπαυμα δὲ σεῖο κιχείοις·
σὺν δ' ἅμα φωριαμὸν πανακήρατον αὐτὸς ἐγείρεις.
σεῖο μάκαρ πυκάσαιντο δικαιοσύνην ἱρῆες,
πολλοὶ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.
εἵνεκα Δαβίδου μεγαλοσθενέος θεράποντος,
μή ποτε σὴν χριστοῖο μεταστρέψῃς ὀπωπήν.
ὤμοσε Δαβίδῳ βασιλεὺς πυκινήθεα ῥέξαι,
ὤμοσε δὲ κατένευσεν, ἑοὺς δ' οὐ ψεύσεται ὅρκους,
θώκῳ διακτορίης σέο νηδύος ἔρνος ἐρεῖσαι.
σὴν θεσίην εἰ φῦλον ἐμὴν σέο τήνδε φυλάξει,
μαρτυρίας τ' ἀγαθάς, ἅς σφιν φρεσὶν αὐτὸς ἐρείσω.
οὔποτ' ἀπολλήξειε τεῆς ὑπὲρ ἥμενον ἕδρης·
οὕνεκα δὴ Σιῶνα θεὸς προσηέξατο θῆλυν,
ὡς δέμνιν ἱμερτὸν ποθέει καὶ ἐπήρατον οἶκον.
τοῦτό μοι ἔσ' ἀνάπαυμα μετ' ἀλήκτοισι γενέθλαις·
ἐνθάδε ναιετάοιμι πόθῳ πεπεδημένος ἐσθλῷ.
δώματα μὲν πλήσαιμι ἀγαθῶν ἐπιδευέα χήρας·
πτωχοῖς δ' αὖτ' ὀπάσαιμι βίου μενοεικέα δαῖτα·
ἔνθα μὲν ἀρητῆρσι πέλοι φάος ἀμφιβαλέσθαι,
πολλοὶ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.

M

ἐνθάδε Δαβίδου κέρας ἄφθιτον ἀντείλαιμι.
Χριστῷ λύχνον ἑτοῖμον ἐμῷ πόρον ἡγεμονῆα·
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἑοῖς καὶ μῶμον ἀνάψω·
ἡμετέρη δ' ἀμφ' αὐτὸν ἀκηρασίη ἀνατέλλοι.

Ψαλμὸς ρλβʹ.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ὕμνος,
οἶμη τ' ἐννεσίης ἄφθιτος εὐεπίης.

Τί θνητοῖς καλὸν ἔσκε, τί δ' αὖ τερπνιστὸν ἐτύχθη,
ἢ ἐ κασιγνήτοισιν ὁμοῦ φίλα δώματα ναίειν.
μύρον ἐπεσσύμενον κεφαλῆς δ' ὡς μέχρι γενείου,
Ἀρῶνος γεραροῖο γενειάδα πᾶσαν ἐφέρπον·
ἐκ δέ οἱ ἀνθερεῶνος ἐπιτρέχον ἔσχατα πέπλου·
ὡς δρόσος αἰθερίη πολυανθέος Ἀερμῶνος,
οὔρεσιν αἰθοκόμοισιν ὑπὲρ Σιῶνος ἰοῦσα.
εὐλογίην ὅτι πᾶσαν ἑὴν ἐπετείλατο ποίμνῃ,
νωλεμέως βιότοιο διαμπερὲς ἔμμεναι ἦμαρ.

Ψαλμὸς ρλγʹ.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος τρίτατος πέλει ὕμνος.

Δμῶες πάντες ἄνακτος ἀείσατε ποιμένα κόσμου,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἴκου οἳ μεθέπουσι θεοῦ εὐρυχέας αὐλάς.
παννύχιοι εἰν ἁγίοιο δόμοις ἀναείρατε χεῖρας,
καὶ μεγαλοσθενέτην ἀναμέλψατε παμβασιλῆα.
δοίη τοι βασιλεὺς σιωνόθεν αἶνον ἑτοῖμον,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.

Ψαλμὸς ρλδʹ.

Αἰὲν ἀγακλῆεν περὶ τέτρατον ὕμνον ὁδεύει,
τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἐπηλυσία.

Οὔνομα ὑμνήεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
ποιμένα ὑμνήεντα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἵ τε θεοῦ μεθέπουσι δόμων εὐρυχέας αὐλάς,
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ θεὸς ἐσθλὸς ἐπιχθών·
οὔνομά οἱ φορμίζετ', ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀείδειν.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν προσεδέξατο ποιμήν,
καὶ κτῆσιν σφετέρην ἔθετο κλυτὸν Ἰσραῆλον.
οἶδα φίλης πραπίδεσσιν ὅπως μέγας ἔπλετο ποιμήν·
ἡμέτερος βασιλεὺς μακάρων περιγίγνεται ἄλλων,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀεισοπόνῳ μενεαίνει
οὐρανῷ ἀστερόεντι, καὶ ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
πυθμέσιν ἐν βυθίοισι καὶ ἐν πάσῃσι θαλάσσαις.
ὀμβροτόκους νεφέλας πυμάτης χθονὸς ὕψος ἀείρων,
ὑετὸν αἰθέρι ἀστεροπὰς σημήϊα θῆκεν.
αὐτὸς ἄναξ ταμίων ἀνεμοδρόμον ἔξαγεν ἠχήν·
πᾶσαν πρωτοτόκον δάμασεν Νείλοιο γενέθλην,
σὺν δὲ τετραπόδων ἀγέλας μερόπεσσιν ἐναίρων·
γαίης αἰγυπτίης μέσα θέσκελα μυρία τεύχων·
οἶδε παθὼν Φαραώ, δμῶές δέ οἱ οὐ φύγον ἄτην.
αὐτὸς δυσμενέων κατενήρατο μυρία φῦλα,
ἰφθίμους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐναρίζων,
κάρτιστον Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα,
Ὦγόν τε σθεναρὸν Βεσαρῆς Βασαίου ἄνακτα,
κοιρανίας θ' ἑτέρας Χαναάμου παιδοφονῆος.
τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑλὼν, σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον,
κλῆρον ἑὸν θεράποντι κατὰ χρέος Ἰσραήλῳ.
οὔνομα παμβασιλῆος ἀεὶ παναγήραον ἔστω·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ θεοῦ μνημήϊον ἐσθλόν·
οὕνεκα δὴ σφετέροισιν ἄναξ λαοῖσι δικάσσει·

ἀμφὶ φίλοις δμώεσσιν ἄκος παραμύθιον ἴσχων.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων διαπαδινὰ σοφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῆσιν ὀπωπῆς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀΐουσιν ἀϋτῆς·
οὐδ' ἱερὴ ῥίνεσσιν ἐπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφόωντι καὶ εἰ χείρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν εὐφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσσασθαι·
οὐ γὰρ δὴ σφίσι πνεῦμα διὰ στόματος προβαλέσθαι.
τέκτονες εἰδώλοισιν ἐνοίατε τοῖσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοὶ τοῖσι νόῳ περιθαρσέες εἰσίν.
μέλψατέ μοι βασιλῆα σοφοῦ δόμος Ἰσραήλου·
πᾶς δόμος Ἀρῶνος κελαδήσατε παμβασιλῆα·
Λευΐδα κλυτὸς οἶκος ἀείσατε ποιμένα κόσμου·
οἷς φρεσὶ δεῖμα θεοῖο μέμηλε, κελαδήσατ' ἄνακτα.
αἰνετὸς ἐκ Σιῶνος ἄναξ πανυπέρτατος ἔστω,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ θεοπρεπέα δώματα ναίων.

Ψαλμὸς ρλε΄.

Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι κλυτὸν ἀλληλούϊα,
ἡδύ τι καὶ λιγυρὸν πέμπτον ἄεισμα πέλει.

Λαοὶ μειλιχίῳ ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐητὺν ἀέξει.
ἀθάνατον μακάρων ἀναμέλψατε παμβασιλῆα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐητὺν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μεγασθενέων βασιλήων·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐητὺν ἀέξει.
ὃς μοῦνος δεδάηκεν ἀθέσφατα θαύματα τεύχειν·

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
οὐρανὸν ἀστερόεντα σοφῇ τεχνήσατο βουλῇ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
γαῖαν ἐπεστήριξεν ἐφ' ὕδασιν οὐ πρὶν ἐοῦσαν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς ἀεναροὺς φωστῆρας ἑῷ τεχνήσατο μύθῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἠέλιον φαέθοντα καλῆς ἐπιήρανον ἠοῦς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τείρεα καὶ μήνην νυχίων βασιλείδα ἀταρπῶν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
πρωτοτόκων αἴγυπτον ὁμῶς ἐδάμασσε γενέθλην·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τῶν δ' ἐκ μέσσων ἑλὼν ἐξήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
θαρσαλέῃ μάλα χειρὶ, βραχίονι πάντα πεποιθώς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
αἴδιχα ῥηξάμενος ἐρυθραῖον πολλάκι πόντον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τοῦ δὲ μέσον στείχοντα διήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς τ' ἐρυθρῷ Φαραῶνα βίην τ' ἑὴν κάκτανε πόντῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
καὶ γαίῃ ἀβάτῳ γε διήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς μεγάλους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐνάριξεν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ῥηϊδίως δ' ἀπάραξεν ὑπερκύδαντας ἄνακτας·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
αἰπύτερον Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα·

χεῖρας δυσμενέεσσιν ἐμοῖς θώρυξα χολωθείς.
δεξιτερὴ δέ με σεῖο κακῶν ἀπελύσατο μόχθων.
αὐτ' ἐμέθεν δηίοισιν ἀκερδέα μισθὸν ὀπάζοις.
νωλεμέως ἐλεητὺν ὑπὸ στέρνοισι φυλάσσοις·
μηδὲ τεῆς βασιλεῦ παλάμης ὑπερόψιο ἔργα.

Ψαλμὸς ρλη'.

Ἀμφὶ διαπορέης λιγυρὸν μέλος ἧσε Δαβίδος,
ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ ἐτύχθη καὶ τριακοστῷ.

Αὐτὸς ἄναξ ἐδάης με, καὶ ἐξιχνεύσαο λίην,
οὐδέ σε ἑζόμενός τε καὶ ἐρχόμενός ποτε λήθω.
νόσφιν ἐμὰς ξυνέηκας ὑπὸ στέρνοισι μενοινάς,
ἴχνος ἀνιχνεύων τε ἐμὴν ἰδέαν ἀταρπόν·
οὐδὲ τεοῖς ὄσσοις τις ἐμῶν περιλέλαστο κελεύθων.
οὐ γὰρ πω ἐκ γλώσσης προχέειν ἀθεμίστιον ἔγνων,
αὐτὸς ἔφυς πυμάτων τε παλαιγενέων τε δαήμων·
καί με διαπλάσσας ὑπεθήκαο χεῖρα καρήνῳ.
θαῦμα μ' ἔχει ὅτι σεῖο περιφράσσομαι φρεσὶ μῆτιν,
οὐδὲ νόῳ δύναμαι κραιπνότατα πολλὸν ὀρέξασθαι.
πνεύματος οὐκ ἄρα σεῖο μέγα κράτος εἶεν ἀλύξαι,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθε κατακρύπτεσθαι ὀπωπῆς.
οὐρανὸν αἴκε μόλοιμι, τεὸς θρόνος οὗτος ἐτύχθη·
ἢν ἀΐδην δ' ἔλθοιμι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀνάσσεις.
ἢν δὲ καὶ ἰθυπόροις πτέρυγας ἀνέμοισι πετάσσω,
αὐλισθῶ νεάτοισι πολυσμαράγοιο θαλάσσης·
ἔνθα κε σῆς παλάμης δευήσομαι ἡγεμονῆος,
καὶ σέο δεξιτερῆς, ἵνα μοι βίος ἔμπεδος εἴη.
εἶπα δέ, μὴ τάχα με στείψῃ φθισίμβροτος ὄρφνη·
νύκτα δὲ καίνυτο τέρψις, ἀτὰρ κνέφας ἤλασε φέγγος.
ὄρφνην γὰρ δεδάηκε τεὸν φάος ἀμφικαλύπτειν,

καὶ νύκτα δνοφερὴν πελέει φαεσίμβροτον ἦμαρ·
οὔτις ἂν ἀγνοίῃ τίσιν κνέφας ἢ φάος εἴη.
οὕνεκεν ἡμετέροις βασιλεῦ ἐκτήσαο νεφροῖς·
ἦγκαρ ἐμὸν μάκαρ ἐσσὶ φίλης ἐν γαστρὶ τεκούσης.
ἐκπάγλως θνητὸν ἐμὸν βασιλῆα βοήσω·
θυμὸς ἐμὸς σέθεν ἔργα μάκαρ περιθαμβέ' ἀνέγνω.
γινώσκεις ἐμέθεν τάπερ ἔπλασας ὀστέα λάθρῃ,
καί μευ νερτερίοις βιότου σθένος ἐστὶ θεμέθλοις.
εἶδες ἄναξ μ' ἀτέλεστον ἔτ' ἐνὶ γαστρὶ τεκούσης,
δαιδάλεον ἅμα πάντας ἐπ' ἀχραάντῳ σέο βίβλῳ·
οὐδέ τις ἀμφαδίην τεκταινομένοισι παρείη.
αὐτὰρ ἐμοὶ περὶ ἀλλὰ φίλοι σέθεν εἰσὶν ἀγητοί·
ἀρχομένων δὲ μάλιστα βίη καταφαίνετ' ἀμείνων.
ψάμμον ἀριθμήσαιμι πολὺ πλέον ἤπερ ἐκείνους.
ἐγρόμενος μετὰ σεῖο διηνεκέως ἔτι μίμνω.
αἴκε κατακτείνῃς ἀτασθαλίης θεράποντας,
φευγέμεν ἀνδροφόνοισιν ἐμὸν μῦθος αἶψα κελεύω·
ἀλλ' ἐρέεις, κενεὰς ὅτι μευ πέρσουσι πόληας·
εἰ μὴ ἀπεχθαίροντας ἀπεχθαίρεσκον ἄνακτα,
τοῖς δ' ἐπὶ δυσμενέεσσιν ἐμὸς κατετήκετο θυμός·
ἔχθει πάντας ἔγωγε τελειοτάτῳ στυγέεσκον,
καί μοι δυσμενέες κραδίῃ τε ἀνάρσιοι ἦσαν.
ἀλλὰ περιφραδέως τὸν ἐμὸν νόον ἐξερέεινοις·
ἴχνια δ' ἀλύκτοισι διοπτεύσας ἐλέγχοις.
δέρκεο δ', εἰ μὴ πάγχυ κακῶν ἀδάητος ἐτύχθην,
ὄφρα με ἡγήσαιο διηνεκέεσσι κελεύθοις.

Ψαλμὸς ρλθ'.

Καὶ τόδε Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ἔπλετ' ἀοιδῆς,
ἐκ τρισκαιδεκάτης εἴνατον αὖ δεκάδος.

χείλεσιν εὐκελάδοισι μέλος φιλόμολπον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνην μ' ἐρικυδέα σεῖο διδάξῃς·
γλῶσσα τεὸν φθέγξαιτο φίλον ζωαρκέα μῦθον,
ἐννεσίης ὅτι σῇσι δικαιοσύνην ἐκέρασσας·
δεξιτερὴν πανόσφας ἄναξ σέο, καί με σαώσοις·
οὕνεκα σῶν πραπίδεσσι λιλαίομαι ἐννεσιάων.
ἐκ θυμοῦ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
γλώσσῃ θεσμοσύνην βασιλήιον ὑμνοπολεύσω.
ζώοι θυμὸς ἐμεῖο, καί σευ κλυτὸν αἶνον ἀείσοι·
καὶ σέθεν εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμνημένος εἴην.
εἰροπόκου προβάτου καὶ ὀλωλότος ἶσον ἀλήθην·
μνήμονα σὸν θεράποντα τεῆς ἴχνευσον ἀρωγῆς.

Ψαλμὸς ριθ.

Ἑνδεκάτη δεκὰς ἥδε πρὸς εἰνάτην ἄφθιτος οἴμη,
ᾠδὴ κλιμακόεσσα φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Τειρόμενος βοάασκον, ἄναξ δ' ἐπάκουσε λιτάων.
χειλέων ἐξ ἀδίκων ἐμὸν ἄφθιτε ῥύεο θυμόν,
μή με μάκαρ γλώσσης δολίης μετήορον ἐάσῃς.
γλώσσῃ ἄναξ δολερῇ τί νύ τις πόροι, ἢ τί προσθεῖσαι·
ἀγκέντος ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί,
θηροκόμου φλογεροῖσιν ὁμῶς ἄνθραξιν ἐρήμου.
ὤμοι, ἐπεὶ μάλα δηρὸν ἐπὶ χθονὸς οἰκία ναίω,
Κηδάρος καλύβῃσι συνέστια δώματα πήξας.
δηρὸν ναιετάασκον ἐπ' ὀθνείῃσιν ἀρούραις.
εἰρήνης μετὰ πᾶσι φιλοπτολέμοισι δίωκον,
ἐς μόθον ὠτρύνοντο μάτην ληγέοντος ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ρκ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φερεζώων ἀναβαθμῶν.

ΟΜματα δενδροκόμων ὀρέων ὑπερεξεπέτασσα,
ἀλκὴν ἡμετέρης ποτιδέγμενος ἔνθεν ἀρωγῆς.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ παρ' ἀλκήεντι τετύχθω,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
ἀλλὰ φίλος μὴ σεῖο πόδα κλονέεσθαι ἐάσῃς,
μηδέ σευ ἀγρύπνου φύλακος νόον ὕπνος ἐρύξῃ.
οὐ γὰρ νυστάζοντα λάβοι κατὰ νήδυμος ὕπνος
φρουρὸν ἀγακλεέεντα πολύφρονος Ἰσραήλου.
δεξιτερὴν σέο χεῖρα θεὸς σκεπάσειε φυλάσσων·
οὔ σε πανημέριον φλέξει μένος ἠελίοιο,
οὐδέ σε παννυχίη κεραὴ σίνοιτο σελήνη.
παντοίης κακότητος ἄναξ ἀπάνευθεν ἐρύκοι,
ψυχῆς σῆς ἀλέγων, ἵνα μήποτε ἄλγος ἐφεύροι.
ἄφθιτος εἰσπλαόντα καὶ ἐξελάοντά σε θάλποι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρκα΄.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε παλίσσυτος ἐς μίαν οἴμην.

ΑΝδρασιν ὡς πυθόμην, πολὺ δὴ πολὺ θυμὸν ἰάνθην,
οἵ με θεοῦ πρὸς δῶμα συνέμπορον εἶπον ἱκέσθαι.
ἔνθ' Ἱερουσαλῆς ἱερὰς ἀμφέσταμεν αὐλάς·
ἥδέ οἱ οἷα πόλις τεκταίνετο συμμήεσσα·
ἀμφὶ δέ μιν ξυνάγερθεν ὅσοι πέλας εἰσὶ θυραῖοι.
κεῖθι γὰρ ἀντιόωντο μολεῖν δυοκαίδεκα φυλαί,
δήμων μαρτυρίη θεοπρεπέος Ἰσραήλου·
ὄφρα κεν ὑμνήσωσιν ἀκήρατον οὔνομα θεοῖο.
κεῖσε σφαὶ πήγνυντο δίκῃ μεμελημέναι ἕδραι.
Δαβίδου ῥηξισθενέος μετὰ δώμασι θῶκοι.
εἰρήνην Ἱερουσαλῆ δίζεσθε βαθεῖαν·
καὶ σεῖο μάκαρ φιλέοντας ἀπειρέσιος μένοι ὄλβος.

ἕρκεσιν ἠδὲ πύργοισι πέλει φυσίζοος ὄλβος.
αὐτοκασιγνήτων τε ἐμῶν χάριν ἄφθιτ' ἑταίρων,
εἰρήνην ληγέεσκον ἐγὼ σέθεν εἵνεκα βουλῆς·
ἔνθα δὲ σεῖο δόμων πόθεον σέθεν ὄλβια πάντα.

Ψαλμὸς ρκβʹ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ' ἅμα δεύτερον ὕμνον.

Ὀφθαλμοὺς ἀνάειρα πρὸς οὐράνιον βασιλῆα·
ὡς δ' ὁπότε δμώεσσι φάος μετὰ χερσὶν ἀνάκτων,
ὡς δ' ὁπότ' ἀμφιπόλοιο φάος μετὰ χερσὶν ἀνάσσης,
νωΐτερον μάκαρ ὄμμα τεῆς ἐπιμαίεται ἀλκῆς,
εἰσόκε δευομένοισι τεὴν ἠπίην ὀρέξῃς.
ἡμέας δὴ ἐλέαιρε μακάρτατε, μηδ' ἀπολήγοις,
ὕβριος εἵνεκα πάντες ἀνεπλήσθημεν αἰσχῆς.
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κακῶν βέβριθεν ἑκάστῳ·
ἀνδράσιν ἀφνειοῖσιν ὀνείδεα πικρὰ λελείφθω,
αὐτὰρ ὑπερφιάλοισιν ἐλεγχέα πάντα τετύχθω.

Ψαλμὸς ρκγʹ.

Ἠδὲ δυωδεκάτη τρίτατον δεκὰς ὕμνον ἄγουσα.

Ἡμέων εἰ μὴ φρουρὸς ἔην ῥυσίπτολις ἐσσήν,
εἰ μὴ φρουρὸς ἔην, λεγέτω μέγας Ἰσραῆλος,
ἄμμι κορυσσόμενοι δήϊοι μετὰ φύλοπιν ἄνδρες,
καί κε καταβρώξαντες ἐπὶ ζώοντας ἕλοντο·
τῶν δὲ κοτεσσαμένων φλογερῷ καὶ ἀπηνέϊ θυμῷ,
καί κε θοὸν βρυχίοις κατεπρήνυεν ἡμέας ὕδωρ.
θυμὸν χειμερίοιο παρήλθομεν ὕδατος ὁρμήν·
ψυχὴ δ' ἡμετέρη παρεληλύθεν ἀστατὲς ὕδωρ.
αἰνετὸς ὃς θήρην σφετέροις οὐ δῶκεν ὀδοῦσι·
νωΐτερος στρουθῷ πανομοίϊος ἔπλετο θυμός,

ὄρνια ὀρεσιτρόφων ὑπεκφυγὼν λίνα θηρητήρων.
δίκτυον ἐρράισθη, φύγομεν δ᾽ ἄρρηκτον ἀνάγκαν.
ἡμέτερον βασιλῆϊ παρ᾽ ἀθανάτῳ κράτος ἐστὶν,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε.

Ψαλμὸς ρκδ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδε, φέρει δ᾽ ἅμα τέτρατον ὕμνον.

Οὐρεῖ ἀθανάτῳ πίσυνοι Σιῶνος ὁμοῖοι
οὐχ Ἱερουσαλῆς ναέτιν κλόνος αἰνὸς ἱκάνοι.
οὔρεά οἱ κύκλῳ, δήμου, ὅ, τι κυκλόθεν ἐστὶν,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
οὐ γὰρ ἀπασθάλλοντος ἄναξ ποτὶ ῥάβδον ἐάσει
κλήρῳ ἀειπρεπέων ὁσίων ἐναρίθμιον εἶναι·
ὡς μὴ ἐπ᾽ ἀμπλακίῃ παλάμας τανύσωσι δίκαιοι.
τοῖς ἀγαθοῖς ἀγάθυνον ὁμοῦ τ᾽ ἰθύφροσι θυμῷ·
τοὺς δὲ λιλαιομένους σκολιῆς βουλῆσι κυδοιμοῦ,
δυσνομίης ἄχραντος ἅμ᾽ ἐργατίνῃσιν ἀπάξει.
εἰρήνη χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραήλον.

Ψαλμὸς ρκε.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδε, μῦθος θ᾽ ἅμα πέμπτον ἔχουσα.

Σιῶνος παλίνορσον ἄναξ ὅτε ληΐδ᾽ ἀγείρει,
ἄμμι πολυστονάχων ἀχέων παραμύθιον ἦεν.
αἳ τόσον ἐμπλησθέντες ἀνὰ στόμα χάρμα φέροιμεν,
τερπωλῆς δ᾽ ἐρόεσσαν ὅλης εὔκυμονα γλῶσσαν.
καί κέ τις ἀλλοδαπῶν ἐρέει καὶ νόσφιν ἀκούσας,
ταῦτα θεοῦ βασιλῆος ἔφυ μεγαλαυχέα ἔργα.
ἡμεῖς ἐπ᾽ εὐφροσύνῃ τε καὶ ἀγλαΐῃ πελέθοιμεν.
ἡμετέρην στρέψας δηΐμονα ληΐδα ποιμὴν,
οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάρροος αἰνός.

οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χειμάρροος αἰνός.
δάκρυσιν οἱ σπείροντες ἐπαμήσουσι χαρέντες.
γειαρόται στενάχιζον ἑὸν σπόρον ἐξαγαγόντες.
αὐτ' ὀλοοῦ δ' ἂρ φέροιντο γόου ποτὶ δράγμασι χάρμα.

Ψαλμὸς ρκϛ΄.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μῦθος δ' ἔχει ἕκτον ἀγητόν.

Εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἐθέλων δωμήσεται οἶκον,
ἆ πόσα μοχθίζουσι μάτην περὶ τέκτονες ἄνδρες·
εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἀειδείκετον ἄστυ φυλάξει,
μαψιδίως ἄγρυπνον ἔχει πυλαωρὸς ὀπωπήν.
ἐκ δ' ἠοῦς κενεὴ πέλεται φυλακή τις ἑκάστῳ.
ἔγρεσθε, ἥμενοι ὧδε μετὰ σφέας ἑδριάασθε,
δαιτὸς ἀπαινύμενοι μυγερῆς πολυώδυνον ἄρτον.
εὖτε γὰρ οἷσι φίλοισι μόλοι περινήδυμος ὕπνος,
δέρκεό μοι βασιλῆος ἰὼν κλῆρόν τε ἐς υἷας,
γαστρὸς καρποτόκοιο φίλον καὶ ἀγακλέα μισθόν.
οἷα γὰρ ἀγκήεντι πέλει μετὰ χερσὶ βέλεμνα,
ὧδε τιναχθέντων σθεναροὺς θηήσεται υἷας.
ὄλβιος ὅστις ἔθεν φίλον ἵμερον ἐκτολυπεύσει·
οὐ δ' ἐχθροῖς λαλέοντες ἕλοι ψύθος αὖτε πυλάων.

Ψαλμὸς ρκζ΄.

Ἕβδομον ἀμφιέπουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλε μετὰ σφίσι δεῖμα θεοῖο,
οἷσιν ὁδῷ βασιλῆος ἀεὶ πόδες εἰσὶν ἐπίτιμοι.
τέρψαι ὧν ἐμόγησας ἔδων μελιηδέα καρπόν·
ἔσται τοι καλὰ πάντα, βροτῶν δ' ὄλβιστος ἀκούσεις·
σὴ δάμαρ ἡμερίδι πανομοίιος οἶκον ἐρέψει,
υἱέες αὖ νεαραῖς ἴκελοι γελόωντες ἐλαίαις,

ἀμφὶ τεῆς θαλέθοντες ἱκοίατο κύκλα τραπέζης.
ὧδε μάλ᾽ ὀλβιάζονθ᾽ ὁπόσοι τρομέουσιν ἄνακτα.
ἄφθιτον ἐκ Σιῶνος ἔχοις βασιλήϊον αἶνον·
θεσπεσίης δ᾽ Ἱερουσαλῆς θηήσεαι ὄλβον,
ἀκαμάτου βιότοιο διαμπερὲς ἤματα πάντα·
υἱωνοὺς περὶ παισὶ φίλοις ὄσσοισι νοήσῃς·
εἰρήνη χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρκη΄.

Ὀγδοον ἀστράπτουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα πῦξαν ἀϋτὴν,
βαζέτω ἀγκνὴς καὶ ἀοίδιμος Ἰσραῆλος.
πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα πῦξαν ἀϋτὴν,
οὐδέ μοι ἑσσύμενοι πάρος ἔσθενον ἰσοφαρίζειν.
δυσσεβέες τέκταινον ἐμῷ κακὰ κήδεα νώτῳ,
ἀμπλακίην σφετέρην ἀποφώλιον ἐκτανύοντες.
αὐτὰρ ἄναξ ὅσιος κατὰ δ᾽ ἔκλασεν αὐχέν᾽ ἀλιτρῶν·
αἶσχος ἀπεχθαίροντας ἀεὶ Σιῶνα καλύπτοι.
καρφαλέοι δὲ γένοιντο ὅπως περὶ δώματα χόρτος,
ὅς τε πρὸ ἀμητῆρος ἀμειδέϊ κάρφεται ὥρῃ.
οὐ παρ᾽ ἀμαλλοδετὴρ κενεὴν μόλε χεῖρα κομίζων·
οὐδ᾽ ἄρα κόλπον ἔπλησεν ἐτήσια δράγματ᾽ ἀγείρων,
οὐδὲ παρερχομένων τις ἐπήνεσεν ἀνέρας ἔργου·
ἀνέρας ἤνιζον θέῃ κεχαρηότας ὥρῃ.

Ψαλμὸς ρκθ΄.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδ᾽ ἀμφ᾽ εἴνατον ὕμνον ὁρᾶται.

Νειόθεν ἐκ βόθροιο βοὴν ἀνέμιξα χατίζων,
αὐδῆς ἡμετέρης πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμὴν·
ἱκεσίης ἐπάκουσον, ἐμὴν δ᾽ ὑποδέχνυσο φωνήν.

ἣν γὰρ δυσνομίας μερόπων στέρνοισι φυλάξῃς,
τίς βροτὸς ἀθανάτοιο δυνήσεται ἄντια θυμοῦ.
αἰὲν ἄναξ ἐλεημοσύνην πραπίδεσσι φυλάσσεις·
εἵνεκα σῆς σοφίης ἀρετὴν βασιλήϊον ἔπλευ.
θυμῷ ἐπέσπευδον θεοτερπέα θεσμὸν ἑλέσθαι,
καὶ κραδίῃ πόθεόν σοι ἐμὴν μάκαρ ἐλπίδα θέσθαι,
ἤματος ἐκ φρουρᾶς νυχίων καὶ μέχρι κελεύθων,
ἤματος ἐκ φρουρῆς μελέτω θεὸς Ἰσραήλῳ·
οὕνεκ' ἄναξ ἐλεητὺν ἔχει καὶ ἐλεύθερον ἦμαρ,
ῥυόμενος κακότητος ὅλον κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρλ.

Οὗτος τῆς δεκάδος τρισκαιδεκάτης πέλει ὕμνος.

ΟΥποτέ μοι πραπίδεσσιν ὑπέρβιον ἦτορ ἀέρθη,
οὐδέ μευ ἠεροπεῦσι μετήορος ὄμματα λώβη·
οὐδ' ἔπιτ' ἐν μεγάλοισιν ἔχον πεποτημένον ἦτορ.
οὐδέ τ' ἀργοπέροις ἐπὶ θαύμασιν ἐξεπετάσθην,
ἀλλ' αἰεὶ φρόνεον χθαμαλώτατα μειλιχίῃσιν·
αὐδὴν δ' ὧδ' ἀνάερον ἀθέσφατον, οἷα γάλακτος
νηπίαχος χατέων ὀλοφύρεται ἀμφὶ τεκούσῃ·
ὥς κεν ἀμοιβαίοισιν ἐμὸν μεταλεύσεται ἦτορ.
Ἰσραῆλος ἄνακτα θεὸν πραπίδεσσι δοκεύοι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρλα.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πρῶτόν κε λεύσσῃς
ἡδὺ μέλος λιγυρόν τι φρεζώων ἀναβαθμῶν.

ΜΝήσθητι Δαβίδου, καὶ μειλιχίης ἕο πάσης.
ὤμοσεν ἀθανάτῳ, βασιλῆϊ δ' ἄρ εὔξατο τοῖα·
εἴποτε τεμήεντος ἐλεύσομαι ἔνδοθεν οἴκου·

ἢ πλυ-

εἰ πολυκαλλίστων λεχέων ἐπιβήσομαι εὐνῆς,
εἴποτε μείλιχον ὕπνον ἐμοῖς ὑποδέξομαι ὄσσοις,
εἰ κατανυστάζειν τι φίλοις βλεφάροισιν ἐάσω,
εἰ κροτάφοις ἀνάπαυμα μεθ' ἡμετέροισιν ἐοίμην,
εἰσόκε τιμήεντα τόπον βασιλῆϊ κιχείω,
ἄφθιτον ὄφρα κε νηὸν Ἰακώβου θεῷ εὕρω.
τὴν δὲ μὲν ὡς πυθόμεσθα, κατ' Ἐφραθὰ βάξις ἀείδει
εὕρομεν, οἱ δ' ὅτι βάξις ἀνὰ δρυμὰ κατὰ βήσσας.
δεῦτε φίλοι, καλύβας δὲ μετέλθομεν ἀθανάτοιο,
καὶ δάπεδον γεραρὸν γουνασόμεθ' οὗ πόδα πῆξεν.
ἔρχεο παμβασιλεῦ, ἀνάπαυμα δὲ σοῖο κιχάνοις·
σὺν δ' ἅμα φωριαμὸν περικλήεντον αὐτὸς ἐγείρεις.
σοῖο μάκαρ πυκάσαιντο δικαιοσύνην ἱερῆες,
πολλοὶ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσαιεν.
εἵνεκα Δαβίδου μεγαλοσθενέος θεράποντος,
μήποτε σὴν χριστοῖο μεταστρέψειας ὀπωπήν.
ὤμοσε Δαβίδῳ βασιλεὺς πανδήμια ῥέξαι,
ὤμοσε καὶ κατένευσεν, ἑοῖς δ' οὐ ψεύσεται ὅρκοις,
θώκῳ δ' ἀκτοείης σέο νηδύος ἔρνος ἐρεῖσαι.
σὴν θεσίην εἰ φῦλον ἐμὴν σέο τήνδε φυλάξει,
μαρτυρίας τ' ἀγαθὰς, ἃς σφιν φρεσὶν αὐτὸς ἐρείσω.
οὔποτ' ἀπολλήξει τεῆς ὑπὲρ ἥμενοι ἕδρης·
οὕνεκα δὴ Σιῶνα θεὸς περιδέξατο θέλων,
ὡς δέμιν ἱμερτὸν ποθέει καὶ ἐπήρατον οἶκον.
τοῦτό μοι ἐς ἀνάπαυμα μετ' ἀλήκτοισι γενέθλαις·
ἐνθάδε ναιετάοιμι πόθῳ πεπεδημένος ἐσθλῷ.
δώματα μὲν πλήσαιμι ἀγαθῶν ἐπιδευέα χήρας·
πτωχοῖς δ' αὖτ' ὀπάσαιμι βίου μενοεικέα δαῖτα·
ἔνθα μὲν ἀρητῆρι τέλοι φάος ἀμφιβαλέσθαι,
πολλοὶ δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσαιεν.

ἐνθάδε Δαβίδου κέρας ἄφθιτον αὐτείλαιμι.
χριστῷ λύχνον ἑτοῖμον ἐμῷ πόρον ἡγεμονῆα·
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἑοῖς καὶ μῶμον ἀνάψω·
ἡμετέρη δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἀκηρασίη ἀνατέλλοι.

Ψαλμὸς ρλβ΄.

Ἐκ τεισκαιδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ὕμνος,
εἴμη τ᾽ ἐννεσίης ἄφθιτος εὐεπίης.

ΤΙ θνητοῖς καλὸν ἔσκε, τί δ᾽ αὖ τερπνιστὸν ἐτύχθη,
ἢ ἐ κασιγνήτοισιν ὁμοῦ φίλα δώματα ναίειν.
μῦρον ἐπεσσύμενον κεφαλῆς δ᾽ ὡς μέχρι γενείου,
Ἀρῶνος γεραροῖο γενειάδα πᾶσαν ἔφερπον·
ἐκ δέ οἱ ἀνθηρεῶνος ἐπιστρέχον ἔσχατα πέπλου·
ὡς δρόσος αἰθερίη πολυανθέος Ἀερμῶνος,
οὔρεσιν αἰθοκόμοισιν ὑπὲρ Σιῶνος ἰοῦσα.
εὐλογίην ὅτι πᾶσαν ἑὴν ἐπετείλατο ποιμὴν,
νωλεμέως βιότοιο διαμπερὲς ἔμμεναι ἦμαρ.

Ψαλμὸς ρλγ΄.

Ἐκ τεισκαιδεκάτης δεκάδος τείτατος πέλε ὕμνος.

ΔΜῶες πάντες ἄνακτος ἀείσατε ποιμένα κόσμου,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἵπερ οἱ μεθέποισι θεοῦ εὐρείας αὐλάς.
πάννυχοι ἐν ἁγίοιο δόμοις ἀναείρατε χεῖρας,
καὶ μεγαλοσθενέτην ἀναμέλψατε παμβασιλῆα.
δοίη τοι βασιλεὺς σιωνόθεν αἶνον ἑτοῖμον,
ὃς γαῖαν χλοερὴν ὅτε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.

Ψαλμὸς ρλδ΄.

Αἰὲν ἀγακλήειν περὶ τέτρατον ὕμνον ὁδεύει,
τῇ τεισκαιδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀμπνεύσα.

Οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
πρόφρονα τιμήεντα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἵ τε θεοῦ μεθέποισι δόμων εὐρυχέας αὐλάς,
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ θεὸς ἐσθλὸς ἐτύχθη·
οὔνομά οἱ φορμίζετ', ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀείδειν.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν προσηλέξατο ποιμήν,
καὶ κτῆσιν σφετέρην ἔθετο κλυτὸν Ἰσραῆλον.
οἶδα φίλης πραπίδεσσιν ὅπως μέγας ἔπλετο ποιμήν·
ἡμέτερος βασιλεὺς μακάρων περιγίγνεται ἄλλων,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀεισοπόνῳ μενεαίνῃ
οὐρανῷ ἀστερόεντι, καὶ ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
πυθμέσιν ἐν βυθίοισι καὶ ἐν πάσῃσι θαλάσσης.
ὀμβροτόκους νεφέλας πυμάτης χθονὸς ὕψος ἀείρων,
ὑετὸν αἰθέρι ἀστεροπὰς σημήια θῆκεν.
αὐτὸς ἄναξ ταμίων ἀνεμοδρόμον ἔξαγεν ἠχήν·
πᾶσαν πρωτοτόκων δάμασεν Νείλοιο γενέθλην,
σὺν καὶ τετραπόδων ἀγέλας μερόπεσσιν ἐναίρων·
γαίης αἰγυπτίης μέσα θέσκελα μυρία τεύχων·
οἶδε παθὼν Φαραώ, δμῶές δέ οἱ οὐ φύγον ἄτην.
αὐτὸς δυσμενέων κατενείρατο μυρία φῦλα,
ἰφθίμους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐναρίζων,
κάρτιστον Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα,
Ὤγοντε σθεναρὸν βελαρῆς Βασαίου ἄνακτα,
κοιρανίας θ' ἑτέρας Χαναάμου παιδοφονῆος.
τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑῶν, σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον,
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ χρέος Ἰσραήλῳ.
οὔνομα παμβασιλῆος ἀεὶ παναγήραον ἔστω·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ θεοῦ μνημήιον ἐσθλόν·
οὕνεκα δὴ σφετέροισιν ἄναξ λαοῖσι δικάσσει·

ἀμφὶ φίλοις δμώεσσιν ἄκος παραμύθιον ἴσχων.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀγαπαστὰ βροτῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῇσιν ὀπωπῆς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀΐουσιν ἀϋτῆς·
οὐδ᾽ ἱερὴ ῥίνεσσιν ἐπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφόωντι καὶ εἰ χέρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν εὐφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ᾽ ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσσασθαι·
οὐ γὰρ δὴ σφίσι πνεῦμα διὰ στόματος περιβδιέσθαι.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο τοῖσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοὶ τοῖσι νόῳ περιθαρσέες εἰσίν.
μέλψατέ μοι βασιλῆα θεοῦ δόμος Ἰσραήλου·
πᾶς δόμος Ἀρῶνος κελαδήσατε παμβασιλῆα·
Λευΐδα κλυτὸς οἶκος ἀείσατε ποιμένα κόσμου·
οἷς φρεσὶ δεῖμα θεοῖο μέλει, κελαδήσατ᾽ ἄνακτα.
αἰνετὸς ἐκ Σιῶνος ἄναξ πανυπέρτατος ἔσται,
ἀμφ᾽ Ἱερουσαλὴμ θεοπρεπέα δώματα ναίων.

Ψαλμὸς ρλε΄.

Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι κλυτὸν ἀλληλυΐα,
ἡδύ τι καὶ λιγυρὸν πέμπτον ἄεισμα πέλει.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην γενετὴν ἀέξει.
ἀθάνατον μακάρων ἀναμέλψατε παμβασιλῆα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην γενετὴν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μεγασθενέτην βασιλήων·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην γενετὴν ἀέξει.
ὃς μοῦνος δεδάηκεν ἀθέσφατα θαύματα τεύχειν·

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
οὐρανὸν ἀστερόεντα σοφῇ τεχνήσατο βουλῇ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
γαῖαν ἐπεστήριξεν ἐφ᾽ ὕδασιν οὐ πρὶν ἐοῦσαν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς ἀενάοις φωστῆρας ἑῷ τεχνήσατο μύθῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἠέλιον φαέθοντα καλῆς ἐπιήρανον ἠοῦς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τείρεα καὶ μήνην νυχίων βασιλείην ἀταρπῶν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
πρωτοτόκων αἴγυπτον ὁμῶς ἐδάμασσε γενέθλην·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τῶν δ᾽ ἐκ μέσσων ἑλὼν ἐξήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
θαρσαλέῃ μάλα χειρὶ, βραχίονι πάντα πεποιθώς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
αἶ δίχα ῥηξάμενος ἐρυθραῖον πολλάκι πόντον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τοῦδε μέσον στείχοντα διήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὅς τ᾽ ἐρυθρῷ Φαραῶνα βίην τ᾽ ἑλὼν κάκτανε πόντῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
καὶ γαίῃ ἀβάτῳ γε διήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς μεγάλοις βασιλῆας ὑπερμενέως ἐνάριξεν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ῥηϊδίως δ᾽ ἐξάπαξεν ὑπερκύδαντας ἄνακτας·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
αἰπὺτεον Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα·

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
Ὤγόν τε στιβαρὸν βριαρῆς Βασανίου ἄνακτα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑῶν, σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ χρέος Ἰσραήλου·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
εἵνεκα τειρομένων ἡμέων ἐμνήσατο τιμήν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἐκ δ' ἄρα ῥιγεδανῶν δηΐων ἀπελύσατο λαόν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς πᾶσιν θαλίην οἷς ἔκτισε μοῦνος ὀπάζει·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μέγα πόλου ἀστερόεντος·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ρλϛʹ.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πινυτοῖο Δαβίδου
ᾆσμα γόων ἀμφ' Ἱρεμίου, τὸ παρ' ἕκτον ἐτύχθη,
ἀμφ' Ἱρουσαλῆς, Βαβυλώνιον ἤλυθον ὅθ' ὕδωρ.

Κλαύσαμεν ἑζόμενοι ποταμῶν Βαβυλῶνος ὕπερθεν,
μνησάμενοι Σιῶνος ἀειπρεπέος τ' ἀγεωρῆς·
μεσσόθι γὰρ ποταμῶν ὑπὲρ ὀλεσικάρποι ἰτέαις
ἡμέτεραι φόρμιγγες ἀπῃώρηντο λιγεῖαι.
κεῖσ' ἀναειρόμενοι ληΐστορες ἔννεπον ἄνδρες,
ἡμέας οἵ τε ἔπερσαν ἀειδέμεναι σφίσιν ὕμνον,
ἐκ μελέων Σιῶνος ἀγακλέος εἴπατε μολπήν.
Θεῖον ἐν ἀλλοδαπῇ πῶς μὲν μέλος ἔστιν ἀεῖσαι·
αἴ χ' Ἱρουσαλὴ πολυήρατε σεῖο λαθοίμην,
ἡμετέρη λελάθοιτο φίλη κατὰ δεξιτερὴ χείρ·

πηγνυμένη περὶ λαιμὸν ἐμὴ κάρφοιτό κε γλῶσσα,
εἰ μή σευ κατὰ θυμὸν ἀεὶ μεμνημένος εἴην,
ὡς Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐφροσύνην περιβαλοίμην.
καὶ σὺ μάκαρ τεκέων ἐπιλήθεο μήποτ' Ἐδώμου,
ὄλβιον ἦμαρ ἔχειν Ἱερουσαλῆς ἐρατεινῆς,
τῶν ποτὲ βαζόντων, κενεὴ, κενεή τις ὄλοιτο,
μηδ' ἔτι οἱ φείδεσθε, ἕως ἔτι πυθμένας ἴσχει.
ὦ θύγατερ Βαβυλῶνος ἀεὶ περικάμμορος εἴης·
ὄλβιος ὃς περ τέρψης σε βίης ἀποτίσεται ἀνήρ,
ὃς πέτρῃς ὑπερβάλλῃ μολὼν σέο νήπια ῥήξει.

Ψαλμὸς ρλζʹ.

Ξυνὸν Ζαχαρίου Ἀγγαίου τόδ' ἄεισμα
πρὸς τεισκαιδεκάτῃ δεκάδι λιγὺ ἑβδόμεν ἐννί.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
οὕνεκα παντοίων ἐπέων ἤκουσας ἐμεῖο.
ἄντα μάκαρ μέλψω σε θεοδμήτων στραπάων·
ἄχραντον σέο νηὸν ἐπιπροσυμένως λιτανεύσω,
σπουδῇ παμβασιλῆος ἀκήρατον οὔνομα μέλψω,
σύν τ' ἐλεημοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ πάντοτε βουλῇ·
οὔνομ' ἐπεὶ πάντων κρατέει σέο πᾶσιν ἀείσοι.
κέκλυθί μευ καλέοντος, ὅτε χρέος ἐστὶ λιτέσθαι·
ψυχῇ νωΐτέρῃ ζωαρκέα καιρὸν ὀπάζοις.
ἀθάνατον βασιλῆες ὅλης χθονὸς ἀείδοιεν·
οὕνεκα παντοίων σέθεν ἔκλυον οὔασι μύθων.
θεσπεσίοις μελέεσσιν ἀϋμνήσουσι θεοῖο·
οὕνεκα δὴ χθόνα κῦδος ἀεὶ νεφέεσσι καλύπτει.
αἰὲν ἀν' ἄξ ὕψιστος, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσει·
ἴδμων δ' ὑψίστων πέλεται καὶ τῆλε δεδορκώς.
ζωγρήσεις ὀλοῇ με μέσσον δεδμημένον ἄτῃ.

χεῖρας δυσμενέεσσιν ἐμοῖς θώρυξα χολωθείς.
δεξιτερὴ δέ με σεῖο κακῶν ἀπελύσατο μόχθων.
αὐτ' ἐμέθεν δηΐοισιν ἀκερδέα μισθὸν ὀπάζοις.
νωλεμέως ἐλεητὺν ὑπὸ στέρνοισι φυλάσσοις·
μηδὲ τεῆς βασιλεῦ παλάμης ὑπερόψεο ἔργα.

Ψαλμὸς ρλη΄.

Ἀμφὶ διαπορέης λιγυρὸν μέλος ἦσε Δαβίδος,
ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ ἐτύχθη καὶ τριακοστῷ.

ΑΥτὸς ἄναξ ἐδάης με, καὶ ἐξιχνεύσαο κίην,
οὐδέ σε ἑζόμενός περ καὶ ἐγρόμενός ποτε λήθω.
νόσφιν ἐμὰς ξυνέηκας ὑπὸ στέρνοισι μενοινάς,
ἴχνος ἀνιχνεύων τε ἐμὴν ἰθεῖαν ἀταρπόν·
οὐδὲ τεοῖς ὄσσοις τις ἐμῶν παρελέλασο κελεύθων.
οὐδέπω ἐκ γλώσσης προχέειν ἀθέμιστον ἔγνων,
αὐτὸς ἔφυς πυμάτων τε παλαιγενέων τε δαήμων·
καί με διαπλάσσας ὑπεθήκαο χεῖρα καρήνῳ.
θαῦμα μ' ἔχει ὅτι σεῖο περιφράσσομαι φρεσὶ μῆτιν,
οὐδὲ νόῳ δύναμαι κρατερώτατα πολλὸν ὀρέξασθαι.
πνεύματος οὐκ ἄρα σεῖο μέγα κράτος εἶεν ἀλύξαι,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθε κατακρύπτεσθαι ὀπωπῆς.
οὐρανὸν αἴκε μόλοιμι, τεὸς θρόνος οὗτος ἐτύχθη·
ἢν ἀΐδην δ' ἔλθοιμι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀνάσσεις.
ἢν δὲ καὶ ἰθυπόροις πτέρυγας ἀνέμοισι πετάσσω,
αὐλισθῶ νεάτοισι πολυσμαράγοιο θαλάσσης·
ἔνθα κε σῆς παλάμης δευήσομαι ἡγεμονῆος,
καὶ σέο δεξιτερῆς, ἵνα μοι βίος ἔμπεδος εἴη.
εἶπα δέ, μὴ τάχα με στείψει φθισίμβροτος ὄρφνη·
νύκτα δὲ καίνυτο τέρψις, ἀτὰρ κνέφας ἤλασε φέγγος.
ὄρφνην γὰρ δεδάηκε τεὸν φάος ἀμφικαλύπτειν,

καὶ νύκτα δνοφερὴν τελέει φαεσίμβροτον ἦμαρ·
οὔτις ἂν ἀγνοίῃ τεῖεν κνέφας ἢ φάος εἴη.
οὕνεκεν ἡμετέροις βασιλεῦ ἐκτήσαο νεφροῖς·
ἦγκαρ ἐμὸν μάκαρ ἐσσὶ φίλης ἐν γαστρὶ τεκούσης.
ἐκπάγλως θνητὸν ἐμὲ βασιλῆα βοήσω·
θυμὸς ἐμὸς σέθεν ἔργα μάκαρ περιθαμβέ' ἀέγνω.
γινώσκεις ἐμέθεν τάπερ ἔπλασας ὀστέα λάθρῃ,
καί μευ νερτερίοις βιότου σθένος ἐπὶ θεμέθλοις.
εἶδες ἄναξ μ' ἀτέλεστον ἔτ' ἐνὶ γαστρὶ τεκούσης,
δαιδάλεον ἅμα πάντας ἐπ' ἀχράντῳ σέο βίβλῳ.
οὐδέ τις ἀμφαδίην τεκταινομένοισι παρείη.
αὐτὰρ ἐμοὶ περὶ ἄλλα φίλοι σέθεν εἰσὶν ἀγητοί·
ἀρχομένων δὲ μάλιστα βίη καταφαίνετ' ἀμείνων.
ψάμμον ἀεριθμήσαιμι πολὺ πλέον ἤπερ ἐκείνους.
ἐγρόμενος μετὰ σεῖο διηνεκέως ἔτι μίμνω.
αἴ κε κατακτήνειας ἀτασθαλίης θεράποντας,
φευγέμεν ἀνδροφόνοισιν ἐμὸν μῦθος αἶψα κελεύω·
ἀλλ' ἐρέεις, κενεὰς ὅτι μευ πέρσουσι πόληας·
εἰ μὴ ἀπεχθαίροντας ἀπεχθαίρεσκον ἄνακτα,
τοῖς δ' ἐπὶ δυσμενέεσσιν ἐμὸς κατετήκετο θυμός·
ἔχθει πάντας ἔγωγε τελειοτάτῳ συγέεσκον,
καί μοι δυσμενέες κραδίῃ καὶ ἀνάρσιοι ἦσαν.
ἀλλὰ περιφραδέως τὸν ἐμὸν νόον ἐξερέεινοις·
ἴχνια δ' ἀλύκτοισι διοπτεύσειας ἐλέγχοις.
δέρκεο δ', εἰ μὴ πάγχυ κακῶν ἀδάητος ἐτύχθην,
ὄφρα με ἡγήσαιο διηνεκέεσσι κελεύθοις.

Ψαλμὸς ρλθ.

Καὶ τόδε Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ἔπλετ' ἀοιδῆς,
ἐκ τρισκαιδεκάτης ἔνατον αὖ δεκάδος.

Αἶθε μάκαρ κακότητος ἀπ' ἀνδρομέης με σαώσαις,
ἄνδρα δ' ὑπεκφυγέειν ἀθεμίστιον ἄμμιν ὀπάζοις.
οἳ σφετέρης ἀθέμιστα μετὰ φρεσὶ μερμήριξαν,
ἠμάτιοι δ' ὀλοοῖς μοι ἐθωρήσσοντο κυδοιμοῖς.
γλῶσσαν ἑὴν ὀφίεσσι κακοῖς θήγεσκον ὁμοίην,
ἀσπίδος ἀνδροφόνου περὶ χείλεσιν ἰὸν ἔχοντες.
εἴθε φυλασσοίμην συνεχῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλιτρᾶς,
ἀνδρῶν δ' ἐξ ἀδίκων με μακάρτατε ῥεῖα σαώσαις.
ἴχνια συγχεύειν οἵ μευ φρεσὶν ὁρμαίνεσκον·
λάθριά μοι κατέπηξαν ὑπερφίαλοι λίνα φῶτες·
μηρίνθοις δ' ἐτάνυσσαν ἐμῆς περὶ δίκτυα πέζης·
θέντο δὲ δοχμώσαντες ἐφ' οἴμοισι δολερῆσιν.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, θεὸς σύ μευ ἤπιος ἐτύχθης·
ἱκεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε τιμήν.
ἄφθιτός ἐσσι μάκαρ, βιότου δέ μοι ἔπλεο φέγγος·
ἦμαρ ἐμῆς κεφαλῆς σκιόεν κατὰ δηϊοτῆτα.
μὴ κεδάσαις πόθεν ἄμμι, πόροις μηδ' ἐπίηρον ἀθέσμοις.
μή με μάκαρ προλίποις σφετέρης ἅρπαγμα μενοινῆς,
μήποτε νικήσαντες ἀγηνορίῃσι μανεῖεν.
κύκλῳ ὑπὸ σφετέρης κεφαλῆς κακομήχανος ἄντυξ,
καὶ χειλέων ὀλοῶν κάματος σφέας ἀμφικαλύψαι·
ἄνθρακες ἀκαμάτοιο πυρὸς μετὰ τοῖσι πέσοιεν·
ὑψόθεν ἐσσυμένῳ καθέλοις σφέας ἐς χθόνα πυρσῷ·
οὐδέποτ' ἀρκέσσουσι κακοῖς δεδμημένοι ἦτορ.
ἀνέρα λαυραγόρην καθέλοι κακομήχανος ὥρη·
ἀχθεύσει δ' ἀθέμιστος ἑῷ κακὰ κήδεα θυμῷ.
οἶδα δίκην ἀδόνητον ἄναξ πτωχοῖσι τελέσσοι,
καὶ θέμιν ἀκτεάνων παρηβύσεται οὔποτ' ὀπωπῆς.
ἔμπα γε μὴν ὁσίη σε βροτῶν μέλψει γενέθλη·
οἱ θέες αὖ βασιλῆος ὁμοῦ ναίοιεν ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς ρμ'.

Ὕμνον ἀγακλείεντα φίλῃ φόρμιγγι λιγαίνει
Δαβίδος δεκάτης καὶ τετράτης δεκάδος.

Ἡμετέρων βοόωντος ἄναξ ὑπάκουε λιτάων,
ἱκεσίης τανύσσας ἐμῆς ἀειήκοον οὖας,
εὖτε μάκαρ καλέσαιμι τεὴν ἐπαρηγόνα χεῖρα.
αὐτὰ σοὶ εὐχωλή μευ ὅπως θύος ἰθύνσας.
ἑσπερίη δ' ἴκελος θυσίῃ παλάμας ἀναείρω.
δὸς περὶ νωϊτέροις φυλακὴν καὶ ἕρκος ὀδοῦσι,
χείλεσι δ' ἀσφαλέας πυλεῶν πετάσσας ὀχῆας.
θυμὸν ἀποκλίνσας ἐμὸν μύθων ἀθεμίστων,
μηδέ μοι ἀμπλακίης πρόφασις βουλῇσι μελήσῃ,
ἀνδράσι δυσνομίης κακοεργέες εἰς ἓν ἰόντι·
τῶν δὲ μετὰ προτόποις μὴ δ' εἶν ἀγορῇσι φανείην.
δαμνείην δ' ὁσίων ἐλεημοσύνῃ καὶ ἐλέγχοις·
μὴ δ' ἔτι αἰνοίμην ὀλοῷ κάρη ἀνδρὸς ἐλαίῳ.
εἰς ἔτι νωϊτέρη σφετέροις περὶ μήδεσιν εὐχή·
τῶν μὲν ἀμαλδυνόντο δικασπόλοι ἐγγύθι πέτρης.
θαρσαλέοι μύθων ἀεναρῶν ἀΐοιεν ἐμεῖο,
ῥιζόθεν οἷα λόφος τις ἀποδμηθεὶς ἐλιάσθη·
ὀστέα τῶν ἀΐδαο παρασχεδὸν ὧδε κεάσθη·
πρὸς σὲ μάκαρ ποθέουσαν ἐμὴν τανύεσκον ὀπωπήν,
μή μευ ἐπελπομένην κραδίην ἀπάνευθεν ἐλάσσῃς.
ῥίμφα σάω δολερῶν με λίνων ὧν στῆσαν ἀλεῖται,
ἔκ τε κακορραφίης ὀλοῶν κακότητας ἐείθων.
δίκτυον ἀθανάτου ξυνέλοι κακότητος ἐείθοις·
εὔκηλος δὲ μοῦνος ἐπισπεύδων παρελάσσω.

Ψαλμὸς ρμα'.

Δαβίδος πινυτῆς ὁπότε σπέος ἀμφιπολεύων
εὐχωλὴν ἀνέπεμψε θεῷ βασιλῆϊ βοήσας·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ὁμοῦ καὶ τεσσαρακοστὸς
ἀμφὶ πολυκλείεντι πέλει μελεδήματι προτέρω.

Ἡμετέρην βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα βοήσας, (σμου.
φθεγξάμενος λιτόμην οἰκτίρμονα ποιμένα κό-
ἱκεσίην προχέοιμι περὶ παμβασιλῆος ὀπωπῆς.
καί οἱ ἀπαγγείλαιμι ἐμὸν πολυπήμονα μόχθον.
πνεύματος ἀδρανίῃ περιπεπτηῶτος ἐμεῖο·
ἴχνια θεσπεσίῃσι διοπτεύεσκες ὀπωπῆς.
ἀμφὶ τρίβοις δολόεντα λίνα κρύπτεσκον ἐμῆσι·
δεξιτερῆς σκοπίαζον ἐμῆς ὕπερ ὅστε ἐπαίνων,
οὐδέ τις ἄμμε φίλων ὠΐσατο πάμπαν ὁρᾶσθαι.
φεύγειν ἰχανόωντος ἐμὴ πάρος ὤλετο φύζα·
οὐδ' ἦν ὅς τέ μοι ἦτορ ἀνιχνεύσειε φυγόντος.
αὐτὰρ ἐγὼ βοόων ἐφάμην, σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης·
ζωόντων ἀνὰ γαῖαν ἐμῆς μάκαρ αἶσα βιώνης·
ἱκεσίην σκοπίαζε· κατεδμήθην γὰρ ἀνίῃ.
ἐκ κακομηχανίης ὀλοῆς δηΐων με σαώσοις·
οὕνεκα πολλὸν ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί εἰσιν.
εἰθέ μοι ἀπρήκτου φυλακῆς ἐξείλεο θυμόν·
ὄφρα κεν οὔνομα σεῖο περιφραδέως ἀναμέλψω·
ἐκ σέο μισθὸν ἐμὸν γλυκεραὶ μίμνουσι δικαίων.

Ψαλμὸς ρμβ'.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἀβεσσαλῶμος ἀμφόμου
ὅττε μιν υἱὸς ἑὸς σφετέρης ἐξήλασε πάτρης,
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸς
δεύτερον αἰγλήεντα λαχὼν συμφράδμονα κόσμον.

Εὐχῆς ἡμετέρης ἐπικέκλυθι φέρτατε ποιμήν,
ἀτρεκέως καλέοντος ἐμῆς ὑπόεικε λιτῇσιν·
σῇ δικαιοσύνῃ μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσαις·
μηδὲ δικαζομένῳ μοι ἐπαντιάσειας ἀγῶνος.
οὔτις γὰρ μερόπων ὅσιος σέθεν ἄντα φανείη.
ἐχθὸς ἐμὸν στονόεντα βιήσατο θυμὸν ἐλαύνων·
γαίης νερτερίοισιν ἐμὴν ὑπέταξε βιωὴν,
ἀρρήκτοις νεκύεσσιν ὑπὸ κνέφας ἶσα καθίζων·
πνεῦμα δ' ἐμὸν πυκινῇσιν ἀμηχανίῃσι πεδήθη.
ἀζαλέοις ἀχέεσσι μετὰ φρεσὶ θυμὸν ὀρίνθην·
αὐτὰρ ἐγὼ προτέρων γενεῶν μεμνημένος ὥρης,
ἔργα νόῳ κελάδησα θεόσδοτα παμβασιλῆος·
χειρῶν δ' ἔργματα σεῖα περιφραδέως ἀνέμελπον,
χεῖρας ἐμὰς βασιλῆϊ πολυκλήεντι πετάσσας.
θυμὸς ἐμὸς ποθέει σ', ἅτε διψάδος αὔλακες αἴης·
αἶψά μευ εἰσαΐοις, μελέων πρὶν πνεῦμα μεθείω.
μή μευ κυδιάνειραν ἀποστρέψειας ὀπωπὴν,
μηδὲ κατερχομένοισιν ἴσος βόθρονδε φανείην.
σῆς μάκαρ ἐξ ἠοῦς ἐλεητύος εἶθε πυθοίμην·
οὕνεκεν ἐλπωρὴ παναγήραος ἄμμιν ἐτύχθης.
δὸς νύ μοι ἄϊστον εἶμεν, ὅπη χρεός ἐστιν ὁδεύειν·
οὕνεκεν ἀμφὶ σὲ θυμὸν ἀεὶ πεπετασμένον ἴσχω.
ἀντιβίων παλάμης με μάκαρτατε ῥίμφα σαώσοις,
πύργον ἐπεί σ' ἄρρηκτον ἀεὶ πεφοβημένος εὗρον.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, νόον δέ με σεῖο διδάσκοις.
ἰθείην δ' ἀγαθόν με φέροι χθόνα πνεῦμα θεοῖο.
δὸς νύ μοι εὐδικίην βιότου σαοφρὸν εἵνεκα σεῖο.
θυμὸν ἐμὸν στονόεντος ἄναξ μόχθοιο σαώσοις·
ἐκ δέ μευ ἀντιβίους ἐλέῳ σέθεν εἵνεκ' ὀλέσσοις.
πάντας ἐμῆς δαμάσειας ἄναξ ψυχῆς ὀλετῆρας·

οὕνεκα σὸς θεράπων καταθύμιος εὔχομαι εἶναι.

Ψαλμὸς ρμγ΄.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ἐπ' ἀντιβίῳ Γολιάτῳ,
καὶ τέτατος σοφίῃ τοῖς πρὶν ἅμ' ἑσπόμενος·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Εὐφήμοις μελέεσσιν ἀεὶ θεὸς αἰνετὸς ἔστω,
ὃς παλάμας θώρηξεν ἐμὰς ἐπὶ δηϊοτῆτα·
τεῦξε δὲ νωϊτέρων μενεδήϊα δάκτυλα χειρῶν.
αἰὲν ἄναξ ἐλεητὺς ἐμὴ καὶ πύργος ἐτύχθης,
ῥυόμενος κακότητος, ὑπερμενέας τ' ἀπαμύνων,
ἐλπὶς ἀγακλείεσσα, καὶ ὄρκιος ἀσπιδιώτης,
λαὸν ἐμὸν παλάμῃσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμάζων.
τίς βροτός ἐστιν ἄναξ, ὅτι οἱ ἀναφανδὰ παρέστης,
ἢ φύτλη μεροπηΐς, ὅ μιν φρεσὶν ὧδε γεραίρεις·
ἄνθρωπος κενεοῖς ἰνδάλμασιν ἶσος ἐτύχθη·
ἤματα δ' ἀσταθέϊ σφέτερα σκιῇ ἶσα παρέρπει.
οὐρανὸν ἀγκλίνας πυκινὸν καταβήσεο ποιμήν·
ἅπτ' ὀρέων καὶ καπνὸν ἄδην σκοπιάδεα τεύξεις.
μαρμαρυγὰς στεροπῆς προϊεὶς σκεδάσειας ἅπαντας.
πέμπε μάκαρ βελέεσσι τεοῖς, ἵνα θυμὸν ὀρίνῃς.
χεῖρα τεὴν πέμποις ἐξ αἰθέρος, ὥς με σαώσεις,
καί με πολυσμαράγων ὑδάτων ἀπολύσαιο ὁρμῆς.
χειρὸς ἀπ' ὀθνείων με μακάρτατε ῥύεο παίδων,
ὧν στόμα μαψιδίως κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερή τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέζει.
αὐτὰρ ἐγώ τοι ἄεισμα νέον πανυπέρτατε μέλψω·
νευρῆς ἁρμονίῃ δεκάδος τεὸν εὖχος ἀείσω·
ὃς φάος ἡμετέροις βιότου βασιλεῦσιν ὀπάζοις,
καὶ ξίφεος θεράποντα τεὸν Δαβίδην ἔλυσας.

χειρὸς ἀπ' ὀθνείων με μάκαρ τότε ῥύεο παίδων.
ὧν στόμα μαψίδιον κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερή τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέζει·
υἱέες ὧν νεαροῖς πανομοίιοι ἔρνεσιν ἥβης·
αὐτὰρ θυγατέρεσσι τόσος περὶ κάλλεϊ κόσμος,
ὄμμασί κεν φαίης χρυσάμπυκα νηὸν ὁρᾶσθαι.
παντοίων ἀγαθῶν σφέτεροι βεβρίθασι σηκοί·
ἐξ ἑτέρου δ' ἕτερόν γε περιρρέει ἄσπετον ὕδωρ.
τοῖσι μὲν εὔβοτα μῆλα καὶ εὔλοχα πολλὰ τέτυκται,
ζατρεφέες δὲ βόες, καὶ ἀργόνες ἔξοχον ἄλλων.
ἔμπεδα μὲν πάντα σφίσιν ἕλκεα τηλόθεν ἄτης,
οὐδ' ἀμφ' εὐρυπόροισιν ὁδοῖς σφέων ἐστὶν ἀϋτή.
πάντες αἰολβίζουσι τόσοις βεβριθότα λαόν.
ὄλβιος, ᾧ τε θεὸς μέλεται φρεσίν, ἔπλετο λαός.

Ψαλμὸς ρμδ.

Δαβίδου κλυτὸς αἶνος ἐρισθενέος βασιλῆος
τέτρατον ἀγακλέων ἦσι μέλος σοφίης,
ἔμπα γε μὲν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Ἄφθιτε κυδαίνω σε, βίην δέ σευ ὕψος ἀείρω·
οὔνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεῆφι διαμπερὲς ἤματα πάντα.
γηθόσυνος μέλψω σε διηνεκὲς ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ·
σεῦ οὔνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεῆφι διαμπερὲς ἤματα πάντα.
αἰνετὸς ἔσσι μάκαρ, καίτοι μέγα κῦδος ἀέρθη,
καί οἱ ἀτέρμαντον πέλεται περιώσιον εὖχος.
ἔργα σέθεν φύλοισι μακάρτατε φῦλα βοήσει,
καὶ σθένος ἀπερίοπτον ἀειφραδέως ἀγορεύσει.
σὴν μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀρίζηλον καταλέξει.

σεῖο δ' ἀπαγγελέει τὰ μακάρτατε θέσκελα πάντα·
ἔργων δ' οὐκ ἐπιεικτὸν ἀνὰ στόμα δείματι μίξει.
οὔ σευ ἀναυδήτως μεγαλαυχέα ἔργα παρέλθοι·
σὸν σθένος ἀστυφέλικτον ἀειφραδέως ἀγορεύσει·
ἐν δὲ δικαιοσύνῃ κεχαροίατο παμβασιλῆος·
οἰκτίρμων βασιλεὺς πανυπέρτατος, ἠδ' ἐλεήμων,
τλήμονα θυμὸν ἔχων, σφετέρην τ' ἐλεητὺν ἀέξων.
μειλιχίην μετὰ πᾶσι θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν,
ἔργα κατοικτείρων ὅσα περ τεχνήσατο χερσί.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σὲ μακάρτατε ἔργα βοήσει,
καί σευ ἀγακλεῖεν δ' ὁσίων γένος αἶνον ἀείσει.
κῦδος ἀνακτορίης πανυπέρτατον ἐξερέοισι,
καὶ σθένος ἀστυφέλικτον ἄναξ τεὸν ὑμνήσουσι·
θνητὸν μερόπεσσιν ὅπως σθένος ἄφθιτον ἔξεις,
καὶ μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀνακτορίης ἐρατεινῆς.
αἰεὶ κοιρανίη ἀπάσης μεδέουσα γενέθλης.
ἀχράντοις ἐπέεσσι θεὸς περὶ πίστιν ὑφαίνει,
καί οἱ εὐδικίη πελέθει κεκερασμένη ἔργοις.
ἀθάνατος δεδάηκεν ἀεὶ πίπτοντας ἐγείρειν,
ἰθύνειν ὁλοοῦ ὑπὸ ῥήγματος αὖ δ' ἔρα πεσόντα.
εἰς σὲ μάκαρ λεύσσουσι τάπερ πετεηνά τε πάντα·
καὶ δώῃς ἅμα πᾶσι κατὰ χρέος ἀρίθμιον εἶδαρ.
πᾶν γένος ἐκπλήσειας, ἐπὴν σέο χεῖρα πετάσσῃς.
πάντοθεν εὐδικίῃ μεθέπει βασιλῆος ἀταρπούς·
ἐκ δ' εὐηγεσίης ὅσιος περιλάμπεται ἔργων.
παντὶ λιταζομένῳ παρεΐσταται, ἠδὲ φυλάσσει,
ὅς τέ μιν ἱκεσίῃ πανδημεὶ μειλίξαιτο.
αἰὲν ἑοῖς δμώεσσιν ἐπικρήνειεν ἐέλδωρ.
ἱκεσίης δ' αἴων σφετέρης ἀπολύσεται ἄτης.
αἰὲν ἄναξ κακότητος ἑοὺς ἐσάωσεν ἑταίρους·

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἀτασθαλίης δαμάᾳ θεράποντας ὀλέθρῳ.
αἶνον παμβασιλῆος ἐμὸν στόμα πιστὸν ἀείσει,
θνητῶν τ' ἄσπετα φῦλα θεοῦ κλυτὸν οὔνομα μέλψει,
ἐκ γενεῆς γενεῆνδε μετ' ἀλλήκτοισι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρμζ.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
πεμπταῖον ξυνέειθον ἔχων θρόον ἐληλυθυῖα.
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλπε θεὸν φίλε θυμὲ τῆς κρατέοντα βιώτης·
ὑμνήσω βασιλῆα πολύλλιτον εἰσόκεν ἕρπω·
ἀθάνατον φόρμιγγι διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
μηδ' ἔποτ' ἡγητῆρσι μετὰ φρεσὶ θάρσυνος εἴης·
μηδὲ βροτῶν τεκέεσσιν ὅτεν φάος οὔποτ' ἐτύχθη.
οἳ ψυχῆς πταμένης, σφετέρην πάλιν εἶσ' ἐπὶ γαῖαν.
τοῖσι δ' ὁμῶς φθινύθουσιν ὅλαι φθιμένοισι μενοιναί.
ὄλβιος, ᾧ τε θεὸς πανυπέρτατός ἐστιν ἀρωγός,
ᾧ τε καὶ ἐλπωρὴ πέλεται βασιλῆος ἐφετμαῖς,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε, (σης.
πόντον ἐρισμάραγον, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσ-
αἰὲν ἀληθείην μεμαὼς πραπίδεσσι φυλάσσει·
ὅς ῥα βιαζομένοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνει·
πᾶσι δὲ πεινήεσσι διδοῖ ζωαρκέα δαῖτα.
αὐτὸς ἀλυκτοπέδῃς πεπεδημένον οἶδε σαῶσαι·
αὐτὸς ῥιγεδανοῦ ὑπὸ ῥήγματος ἄνδρας ἐγείρει·
αὐτὸς ἄναξ τυφλοῖσι νόον πυκινόφρονα τεύχει·
αὐτὸς παμβασιλεὺς ὅσιον γένος ἀμφαγαπάζει·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκε νήλυδα φῶτα φυλάσσειν,
χήρην τ' ὀρφανικόν τε μετ' ἀγκαλίδεσσιν ἀείρει.
αὐτὰρ ὁδὸν στονόεσσαν ἀμαλδύνει ἀλιτρῶν.

οἷς δ' ἐλεημοσύνη καταθύμιός ἐστιν ἄνακτος.

Ψαλμὸς ρμζ΄.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ἕβδομον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀλληλούια·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Αἴνεε τιμήεντα Ἱερουσαλὴμ βασιλῆα·
Σιὼν ὑμνοπόλευε τεὸν βασιλῆα βίοιο·
οὕνεκα σῶν πυλέων σθεναροὺς χάλκευσεν ὀχῆας·
ἐν σοὶ σοὺς πινυτοὺς καὶ ἀγακλέας ἤνεσε παῖδας.
ὃς σέθεν εἰρήνῃ πεφυλαγμένα τέρματα θῆκε·
πλῆσε δὲ παλέῃσι βίῃ μυελοῦχέος ἀκτῆς·
ὃς χθονὶ πουλυβοτείρῃ ἐπίρροθον ὤπασε μῦθον,
αὐτὰρ ὁ ῥίμφα θέων μεταλλύσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα·
εἴριον ὥς, ψυχρῆς χιόνος σθένος ὑψόθι φαίνων·
πάσσων καπνοτόκειαν ὅπως σποδὸν αὐχμὸν ὁμίχλης.
εἰδομένην ψωμοῖσιν ἑὴν κρύσταλλον ἰάλλων·
ψύχεος οὔ κεν ἑὸν δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
πάντα λόγῳ ζώοντι τακήσεται ὁρμηθέντι·
ὕδατα δὲ πνοιῇσιν ὑπὸ σφετέρης κελαρύζει·
μῦθον Ἰακώβῳ πινυτῷ φίλον ἐξαγορεύων,
κλεινὰς δ' εὐδικίας ἐρέων κλεινῷ Ἰσραήλῳ.
οὐδέποτ' ἀλλοδαποῖσι μετ' ἔθνεσι τοῖον ἔρεξεν,
οὐδὲ δικαιοσύνας σφετέρας τεκμήρατο λαοῖς.

Ψαλμὸς ρμη΄.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ὄγδοον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀλληλούια.
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλψατέ μοι μέγα κῦδος ἀπ' οὐρανόθεν βασιλῆος·
μέλψατέ μιν βοόωντες ἐφ' ὑψίστοισι θοώκοις·
μέλψατέ μιν δῆμοι μεγαλοσθενέων στρατιάων·
μέλψατέ μιν πᾶσα σθενέων ἀειδείκετος ἀλκή·
μέλψατε ἠέλιός τε καὶ αἰγλήεσσα σελήνη·
μέλψατε τείρεα πάντα θεὸν, καὶ ἀθέσφατος αἴγλη·
μέλψατ' ἐπουρανίων δαπέδων ὑπὲρ οὐρανὸν ἄλλον.
κύκλων τ' οὐρανίων καθυπέρτερον διαγὲς ὕδωρ.
πὰν δ' ἅμα μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε καὶ ἐβλάστησεν ἅπαντα,
ἧς δ' ὑπὸ θημοσύνῃσιν ἀκαμπέσιν ἐρρίζωθεν.
στᾶν δὲ διηνεκέι τάπερ ἕδρασεν αὐτὸς αἰῶνι.
οὔποτε θεσπεσίη μάκαρος παρελεύσετ' ἐφετμή.
μέλψατε παμβασιλῆα κατὰ χθονὸς εὐρυεδείης,
ἔμπυσαί τε δράκοντες ὁμοῦ δνοφερῇσιν ἀβύσσοις,
πῦρ μετὰ κρυστάλλοισι, χιὼν δ' ἅμ' ἕποιτο χαλάζῃ,
καὶ πνοιὴ ζωφεροῖο καταιγίδος ἠεροφοίτης,
αἰὲν ὑποδρήσσοντα θεοῦ νημερτέϊ μύθῳ·
οὔρεα, δενδροκόμων τ' ὀρέων λασιαύχενες ἄκραι,
κέδροι παντοδαπαί, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα,
τετραπόδων ἀγέλαι, καὶ ὀρέστερα θηρία γαίης,
ἑρπετά, καὶ πτερύγεσσι μεταΐσσοντα πετηνά,
λαοὶ παντοδαποί, καὶ ἐρισθενέες βασιλῆες,
οἵ θεσμοὶ μετὰ πᾶσι δικασπόλοι ἡγητῆρσιν,
ἡβηταὶ γεραροὶ καὶ παρθένοι ἑλκεσίπεπλοι,
ἴφθιμοι πολιοῖσι νεώτεροι εἰς ἓν ἰόντες,
εἶν ἐνὶ μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν ὑψώθη βασιλήϊον οὔνομα μοῦνον.
αἶνος ἑὸς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφικαλύπτει.
καὶ λαοῦ σφετέροιο κέρας μεγαλαυχὲς ἀείρει.

ὕμνος δ' εὐκλείης μελέτω γλυκὺς ἐνὶ δικαίων·
δήμῳ θεσπεσίῳ πυκινόφρονος Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς ρμθ.

Ἡδὺ μέλος ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸν
εἴνατον οὐράνιον φορέον θρόον ἁρμονία.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆϊ νέον καὶ ἐπήρατον οἶμον·
αἰὲν ἐχεκλισίης ὁσίων μεμελημένον ὕμνον.
Ἰσραῆλος ἄνακτι φίλῳ τέρποιτο πεποιθώς.
υἱέες αὖ Σιῶνος ἑῷ βασιλῆϊ χορεῖεν.
οὔνομα μελπόντων βασιλήϊον ἀμφὶ χοροῖσιν·
ἀδόντων μὲν τύμπανον αὖ κιθάρην τ' ἀΐσσοντες·
οὕνεκά οἱ σφέτερος κατὰ θύμιος ἔπλετο λαός.
φέγγει δ' ὑψόσε φίλον γένος ἠπιοθύμων.
ἔνθ' ὁσίων ἐρατειναὶ ἐπαυχήσουσι γενέθλαι·
ἐν δ' ἱεροῖς λεχέεσσι φίλῳ κεχάροιατο θυμῷ.
λαυκανίῃ βασιλῆος ὑπέρτερείας φορέοντες,
φάσγανον ἰθυπόροις παλάμῃς ἄμφηκες ἔχοντες,
δήμων παντοδαπῶν κακοεργίας ἄνδρας ὀλέσσαι·
καὶ ζυγὸν ἀθάνατον λαοὺς μεθιέντας ἐλέγξαι.
τῶν δὲ φίλους βασιλῆας ἀλυκτοπέδῃσι πέδησεν,
ἐν δὲ σιδηρείῃσι πέδῃς παλάμας ἐσιπίμων.
κραιπνῶς τ' εὐνομίην σπουδῇ μετὰ τοῖσι τελέσσει.
ὧδ' ὁσίοις κλέος ἐσθλὸν ἐοῖς μετὰ πᾶσιν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ρν.

Πένθ' ἅμα τε δεκάτης δεκάδος μέλος ἁρμονία.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆα, χοροὶ δ' ἅμ' ἕποιντο δικαίων.
μέλψατέ μιν σταθερῇ κράτεος περιθάρσεον ἀρχῇ.

Αἶνον ἄγω σοὶ θεῖον ὑπέρτατε ἐν βασιλεῦσιν,
Οὕνεκεν ὀπταλέως περιηγέα βίβλον ἅπασαν,
Δαβίδου πινυτοῦ περικαλλέος ἐκπολυπεῦσαι
Δῶκας ἐμὴν πανάποτμον ἐν ἀνδράσιν ἔμπα γενέθλην.

Η ΔΙΑΦΟΡΟΣ ΓΡΑΦΗ.

Σελίς. στίχου ἀρχή.

2 ἀρχῇ, ᾠδὲ, δευτέρ.

καὶ χόλ. ἀμπνώων.

τῆμος, συνέντε.

3 Εὐδοκίης, ἴσως, Εὐδικίης.

6 πάμπαν, κηδεμονῆος ἀμμώτορος.

9 οὐδὲ, ἐπελήσατο.

13 ἀργαπίνης. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ εὑρίσκεται ταῦτα,

λαυκανίην οἱ χέντι τάφῳ φορέουσιν ὁμοίην,
γλώσσης ἀργαλέῃσι δόλον περιμηπόωντες·
οὐλόμενον πέπτυσ' ὀφίων ὑπὸ χείλεσιν ἰόν·
ῥιγίστοιο πόνου καὶ ἀρχῆς στόμα τῶνδε βέβυσται.
ὦκα πόδας θύνουσιν ἐπ' ἀνδροφόνοισι κελεύθοις·
λισμελὲς τρεπέρησιν ὁδοῖς περιπέπταται ἄλγος,
οὐδέ τι τῆς εἰρήνης λαθικηδέος εἶδον ἄταρπον,
οὐδὲ φόβον κατένωπα θεουδέα θῆκαν ὀπωπῆς.

εἶτα ἕπεται,

τῶν δ' ἀγαθῶν, καὶ τὰ λοιπά.

14 μηδὲ, δυσάλυκτον. καὶ, ἐγείρει.

17 ἀθαν. ἀπείρατος.

20 θεσμὸς, ψυχοτρέφος.

23 πρῶτον, Ἀγαθὸν ἑῴας ἀντιλήψεως μῆκος,
Δαβίδος εἰκοστόν τε καὶ πρῶτον βοᾷ.

25 αὐτῶν, διηνεκέος.

ζῆ δ', δοῦλον δ' ἔσεται οἱ.

26 Πρός, κλυτὸν ἦτορ.

32 ἀρχομένοις, ἐῤῥομένοις.

Ο

34 ἀπορ. μαντίης τε ὀδύνας.

35 ἔνθεν, ὑπάκουε.

ὄλβιοι, οἵτ' αἰεὶ δ.

36 ὀφθαλμῶν. οὗτος ὁ στίχος παρελαστεύειν δοκεῖ, διὸ οὐδὲ εἶχεν ἓν τῶν ἀντιγράφων.

36 οὐδ', ταρβοίη ἀνάγκην.

42 Ἔννεπ. ἀπαλοθάλων.

44 καπνῷ, ὄμβρος.

47 καί με δίκ. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον γράφεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε,

τηλύγετόν μ' ἀπορρίψαι ἐλεγχέϊ νεκρῷ ὁμοῖον.

49 ἴχνος, ἐν ἀτραπιτοῖσιν ἑαῖς.

ἀγγέλλων, ἀριθμοῦ.

50 νωΐτ. ὅσσοισι διοπτεύσειας.

οὐδέ μιν, παλάμῃσι λίποιτο.

55 εὔδιχ. ἀθεμίστιον ὕβριν.

58 μήψατο, ἐχέφρονι θυμῷ.

59 γαίης, ἐμοῖς ἐπέεσσι.

ἐκ λιγυρῶν, διαμόρψομαι.

60 ἀκλήροις. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον εὑρίσκεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε,

νεκροκόμοις τύμβοισι καὶ οὐ ναίουσι μελάθροις.

61 ἐκ δέ, οὐδὲ τεῆς.

πάντα γάρ, ἐν ἄλλῳ προσβέβληται καὶ ἄλλος στίχος ἰσοδυναμῶν, οὕτως,

πάντα γὰρ αὐτὸς ἔπυξα τάπερ δρυμὸς ἔλλαχε φέρβειν.

62 ξεινὸς. μετὰ τοῦτον γράφεται καὶ ἄλλος στίχος, ὅδε,

ξεινὸς μαχλοσύνης μοιχηρέα μοῖραν ὀφέλλων.

64 εἰ θυσ. ἐπέπειλας.
ἀμφὶ δὲ, γλώσσῃ τε ἔβλυσας.
68 εἰρήνῃ, εἰρήνη.
80 ὅςἰ᾽, μετπίλω.
97 μηνα. πολυγηθέα.
98 οὔατα, ὠϊτίρῳ.
ἀμμ. ὁμῶς.
101 καίοι, ἐν ὕδασι. ἴσως, ἐν ἤθεσι.
105 αὐτα, γουνάσονται.
108 ἔνθει, περὶ τι θ,ιόμος αἴης.
111 αὖθις Ιακώβου δωρήσαιο λιπίδιον νόσον.
ἐν ἄλλῳ δὲ,
αὖτις Ιακώβου δωρήσαιο λιπόδι νόσον.
ἴσως, λιπίδι νόσον.
116 ὡς μέγ. ἔλλαβε πάντας.
132 πάντες, σὴν τε ὁμέοιεν εὐκλείην.
134 οὐδὲ, τόπον βλεφάροισι.
139 θάπτ. περὶ πάτελον ὄγκην.
163 καὶ θυμὸν, καὶ μῦθον θεράποντι παρ' συμφραίδμο
νι δοίης.
164 Θεσπέσιον, ἐξεπετάσθη.
174 χαρόται, χλοπόνσι.
ἔσται, ὄλβισον.
188 αὐτὸς, ἀλυκτοπέδης.

TYPIS REGIIS EXCVDE-
BATVR PARISIIS
MENSE OCT.
M. D. LII.

